

Dokument nr. 15:3

(2007–2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 300 - 440

28. november 2007 - 8. januar 2008

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Dokument nr. 15:3

(2007-2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 300 - 440

28. november 2007 - 8. januar 2008

Innhold

Spørsmål	Side
300. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. Norge inviterer OSSE til å observere stortingsvalget i 2009, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	11
301. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. utvidet åpningstid på Rygge Sivile Lufthavn, besvart av samferdselsministeren	12
302. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. digitale læremidler, besvart av kunnskapsministeren	13
303. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. forslag om skatteregler for fusjoner over landegrensene, besvart av finansministeren	14
304. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. Aps beregninger på FrPs skattelette, besvart av finansministeren	15
305. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. Lignings-ABC, besvart av finansministeren	17
306. Fra stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn, vedr. økonomisk styring og kontroll i Landsforeningen for Hjerte- og Lungesyke (LHL), besvart av helse- og omsorgsministeren	18
307. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. brannhendelsen i Oslotunnelen 28. november 2007, besvart av samferdselsministeren .	19
308. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. skolen, besvart av kommunal- og regionalministeren	20
309. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. pleie- og omsorgsutgifter i hyttekommuner, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	21
310. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. innmark, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	22
311. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. reservesystemer og prosedyrer for nøddrift, besvart av samferdselsministeren.....	22
312. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. Ålesund fengsels kurstilbud, besvart av justisministeren	23
313. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. naturmangfoldloven, besvart av olje- og energiministeren.....	24
314. Fra stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg, vedr. "haltende ekteskap", eller "ufullendt skilsmisse", besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	25
315. Fra stortingsrepresentant Irene Johansen, vedr. kortslutning og brann i en kabel under Oslo sentralstasjon, besvart av samferdselsministeren.....	26
316. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. ny reforhandlet skatteavtale med Polen, besvart av finansministeren.....	27

	Side
317. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. cruisetrafikk på Svalbard, besvart av nærings- og handelsministeren	27
318. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. gulning av marmoren på det nye operabygget, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	28
319. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. forlikrådsforskriften, besvart av justisministeren	29
320. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. antiterrorcentralen, besvart av justisministeren.....	29
321. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. politiattest for mennesker som jobber i offshore, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	30
322. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. sammenslått norsk-eksamen, besvart av kunnskapsministeren	32
323. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. småkraftverk, besvart av finansministeren.....	33
324. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. sommerfuglen Klippeblåvingen, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	34
325. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. ugyldiggjøring av Røros kommunestyres vedtak i sak 8/07 fra den 24.05.07, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	34
326. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. returrør for CO ₂ fra Grenland, besvart av olje- og energiministeren	35
327. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. tildeling av CO ₂ -kvoter fra kvotereserven til Kårstø, besvart av olje- og energiministeren.....	36
328. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. fjerning av akterskipet av Server, besvart av fiskeri- og kystministeren	37
329. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. skoleskipet MS Gann (Rogaland Videregående Sjøaspirantskole), besvart av nærings- og handelsministeren	38
330. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. ny tunnel mellom Seljestad og Haukelifjell, besvart av samferdselsministeren.....	39
331. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. obligatorisk båtførerbevis, besvart av nærings- og handelsministeren	40
332. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. kontantstøtte under norskopplæring, besvart av barne- og likestillingsministeren ...	40
333. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. østfoldbedriften Kronos Titan, besvart av finansministeren.....	41
334. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvassheim, vedr. utenlandsk arbeidskraft, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	43
335. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. nye tiltak for kraftkrevende industri, besvart av olje- og energiministeren.....	44
336. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. tilsyn med offentlige barnevernsvirksomheter, besvart av barne- og likestillingsministeren	44
337. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. skolepolitiske standpunkt i SVs arbeidsprogram, besvart av kunnskapsministeren ...	45

	Side
338. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. tilrettelagt parkering for elbiler, besvart av samferdselsministeren.....	46
339. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. Høgskolen i Akershus, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	47
340. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. feilaktig innkravd eiedomsskatt i Sogndal kommune i Sogn og Fjordane, besvart av finansministeren	48
341. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. lagringsdirektivet, besvart av samferdselsministeren	49
342. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. fyringsoljeavgift, besvart av finansministeren	50
343. Fra stortingsrepresentant Dag Ole Teigen, vedr. nasjonale prøver, besvart av kunnskapsministeren	51
344. Fra stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug, vedr. seismisk skyting i Barentshavet, besvart av fiskeri- og kystministeren	52
345. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. rammevilkårene for konkurranseutsatt industri, besvart av finansministeren	54
346. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. skolegudstjeneste, besvart av kunnskapsministeren	55
347. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. samfiske, besvart av fiskeri- og kystministeren	57
348. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. jobbportal for funksjonshemmede, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren ...	58
349. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. annengenerasjons biodrivstoff, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	59
350. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. systemet rundt sykehusfinansiering, besvart av helse- og omsorgsministeren	59
351. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. panteordning for oljefyr, besvart av olje- og energiministeren.....	60
352. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. beregning av formuesverdi av utnyttede fellingstillatelser, besvart av finansministeren	61
353. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. regelverket for rehabiliteringspenger, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.	62
354. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. ferje mellom Sunde og Jektevik, besvart av samferdselsministeren	63
355. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. Trillemarka, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	64
356. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. forsvarlig behandling og oppfølging for barselkvinner/familiene, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	64
357. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. økning av oljeinvesteringene, besvart av finansministeren	65
358. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. Altinn, besvart av nærings- og handelsministeren	66
359. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. elektroniske offentlige skjemaer, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	66

	Side
360. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. råning/råkøyring i tettbygd strøk, besvart av samferdselsministeren	67
361. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. kompensasjon for forskuttert bostøtte, besvart av kommunal- og regionalministeren	68
362. Fra stortingsrepresentant Lars Sponheim, vedr. bostøtte, besvart av kommunal- og regionalministeren	69
363. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. bidragsplikt og bidragsutregning, besvart av barne- og likestillingsministeren	70
364. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. CO ₂ til Gullfaks, besvart av olje- og energiministeren	71
365. Fra stortingsrepresentant Ola T. Lånke, vedr. bevilgning til falne soldater, besvart av utenriksministeren	72
366. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. strømforbruk på standby-funksjoner, besvart av olje- og energiministeren	73
367. Fra stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen, vedr. Cocoon-saken, besvart av barne- og likestillingsministeren	74
368. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. Sykehuset Østfold, besvart av helse- og omsorgsministeren	75
369. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. Oslopakke 3, besvart av samferdselsministeren	76
370. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. KS1 (ekstern kvalitetssikring i en tidlig fase), besvart av samferdselsministeren.....	76
371. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bybanen i Bergen, besvart av samferdselsministeren	77
372. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. ordningen med praksiskandidater i utdanningen som helsearbeider, besvart av kunnskapsministeren.....	79
373. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Telemark rehabiliteringssenter, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	80
374. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. inntektsskatten, besvart av finansministeren.....	80
375. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. ordningen med pasienttransport, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	81
376. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. utslippstillatelse for bedriften Nor FraKalk i Verdal, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	82
377. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. kreftsyk kvinne i Stavanger som ikke får refundert penger til lindrende behandling i munnhulen, besvart av helse- og omsorgsministeren	83
378. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. anonymiserte data om faktorer relatert til ulykkeshendelser, besvart av samferdselsministeren.....	84
379. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. forskrifter til klimakvoteloven, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	85
380. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. overflødig reklame, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	86
381. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. mobile gasskraftverk i Midt-Norge, besvart av olje- og energiministeren	87

	Side
382. Fra stortingsrepresentant Inge Lønning, vedr. private tjenestetilbydere, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	88
383. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. nytt sykehus i Molde og barneavdeling ved Ålesund sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	89
384. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. Elkem Solar - utbyggingsplanar i Svelgen, besvart av nærings- og handelsministeren	90
385. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. kvalitetssikre føreropplæringen, besvart av samferdselsministeren.....	91
386. Fra stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen, vedr. vaksinedoser med Tamiflu, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	92
387. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. dokumentavgift ved overføring av eiendommer, besvart av finansministeren	93
388. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. kutt i hjerteoperasjoner, besvart av helse- og omsorgsministeren	94
389. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. Hammerfest Energi AS, besvart av olje- og energiministeren	94
390. Fra stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal, vedr. kommuneøkonomien, besvart av kommunal- og regionalministeren..	95
391. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. avvikle mobiliseringsodningen for krigsadvokater, besvart av forsvarsministeren.....	96
392. Fra stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn, vedr. gassferger, besvart av samferdselsministeren	97
393. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. helsekostimport fra USA, besvart av landbruks- og matministeren	98
394. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. status på eID og nasjonalt elektronisk ID, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	99
395. Fra stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn, vedr. Somaliland - ikkje anerkjent som eigen stat av FN, besvart av utenriksministeren..	100
396. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. dagrehabilitering, besvart av helse- og omsorgsministeren	101
397. Fra stortingsrepresentant Inga Marte Thorkildsen, vedr. spesialiserte somatiske helsetjenester, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	102
398. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. politiattester, besvart av justisministeren.....	103
399. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. økende gjennomsnittsalder blant gårdbrukerne i Finnmark, besvart av landbruks- og matministeren.....	104
400. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. verneverdige bygg, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	105
401. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. AMK-sentralen i Hammerfest, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	106
402. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. rekordunderskudd i Helse Sør-Øst RHF, besvart av helse- og omsorgsministeren	107
403. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Friestad vindkraftverk, besvart av olje- og energiministeren	107

	Side
404. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. vegtrasé frå Lavik ferjekai, besvart av samferdselsministeren	108
405. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. dobbeltspor Tønsberg-Barkåker på Vestfoldbanen, besvart av samferdselsministeren	109
406. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. beregning av bidrag, besvart av barne- og likestillingsministeren	109
407. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. fellestjenester til foretakene i helseregionen, besvart av helse- og omsorgsministeren ..	110
408. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. omlokalisering av statlege, fylkeskommunale og kommunale kontor i Førde, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	111
409. Fra stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen, vedr. miljøvennlig drivstoff, besvart av samferdselsministeren.....	112
410. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. ordningen med brukerpass og kontaktperson barn, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	113
411. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. Mandal sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	114
412. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bompenger, besvart av samferdselsministeren.....	114
413. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. Cocoon ressursenter, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	115
414. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. samarbeid mellom Høgskolen i Akershus og forskningsinstitusjonene på Kjeller, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	116
415. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. strategien for tilpasning av klimaendringer, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	116
416. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. dårlig tilbud til pleietrengende, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	117
417. Fra stortingsrepresentant Ola T. Lånke, vedr. helsearkiv, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	118
418. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. finansieringsmodell vedrørende lokalsykehusene i Helse Blefjell, besvart av helse- og omsorgsministeren	119
419. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. veiskilting, besvart av nærings- og handelsministeren.....	119
420. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. skattefradrag for gaver med reklameeffekt, besvart av finansministeren.....	120
421. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. Norske Skog og Statkraft om kraftleveranser, besvart av nærings- og handelsministeren	121
422. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. gjeldsbelastning, besvart av finansministeren.....	121
423. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. øyelege i Åsane, besvart av helse- og omsorgsministeren	122
424. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. sparing i aksjer, besvart av finansministeren.....	123

	Side
425. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. forvaltningsloven, besvart av justisministeren	124
426. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. kraftkrise i Midt-Norge, besvart av olje- og energiministeren	125
427. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. å pålegge StatoilHydro å selge pelletsprodukter, besvart av olje- og energiministeren.....	126
428. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. gasskraftverk, besvart av olje- og energiministeren	126
429. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. klimakvoter, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	127
430. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Skanska som gir bonus til sjåfører som salter mindre, besvart av samferdselsministeren	128
431. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. det planlagte landbrukets kompetansesenter på Blæstad, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	128
432. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. Mattilsynet, besvart av landbruks- og matministeren	129
433. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. beredskapen langs vegen, besvart av samferdselsministeren	130
434. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. færre rapporteringsoppgaver for næringslivet, besvart av nærings- og handelsministeren	131
435. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. brudd på reglene om offentlige anskaffelser, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	132
436. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. rovdyrpolitikk, besvart av miljø- og utviklingsministeren	133
437. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. Solbu ettervernshjem, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	134
438. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. stavangerstudentenes psykiske helsetilbud, besvart av helse- og omsorgsministeren	134
439. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. ny veiforbindelse mellom Karmøy, Haugesund og Tysvær (T-forbindelsen), besvart av samferdselsministeren	135
440. Fra stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal, vedr. lønnsnivået til høyskolelektorer, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	136

Dokument nr. 15:3

(2007-2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 300

Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant **Morten Høglund**

Besvart 5. desember 2007 av kommunal- og regionalminister **Magnhild Meltveit Kleppa**

Spørsmål:

«Vil statsråden arbeide for at Norge inviterer OSSE til å observere stortingsvalget i 2009?»

BEGRUNNELSE:

OSSE representert ved ODIHR og OSSEs parlamentarikerforsamling er svært anerkjent for kvalitativt gode valgobservasjoner. Disse er i hovedsak foretatt i Sentral- og Øst-Europa, samt i SUS-landene.

Det er en stadig økende kritikk mot at ikke land i vest åpner opp for tilsvarende valgobservasjon, som foretas regelmessig i øst. Det er derfor viktig at det nå arbeides for å sikre at OSSEs valgobservasjoner ikke forvitrer, men fortsatt forblir relevante for å fremme og utvikle nye og gamle demokratier.

I tillegg vil det være nyttig for det norske valgsystem å få en ekstern helhetlig evaluering, basert på anerkjent metodikk.

Svar:

Norge er gjennom ulike internasjonale dokumenter forpliktet både til å invitere og å ta i mot valgobservatører. Særlig viktig i denne sammenhengen er art. 8 i det såkalte Københavndokumentet fra 1990 som forplikter OSSE-stater til ikke bare å ta imot valgobservatører, men til aktivt å ta initiativ til å invitere til valgobservasjon. Disse forpliktelsene er gjentatt i ulike internasjonale dokumenter etter dette. Dagens valglovgivning har imidlertid per i dag ingen bestemmelser som pålegger kommunene eller andre valgmyndigheter å ta imot observatører og legge til rette

for valgobservasjon. Dette planlegger jeg å gjøre noe med.

Ved stortingsvalget i 2005 ble det tatt i mot valgobservatører fra ulike menneskerettighetsorganisasjoner og forskningsinstitusjoner. Det var Den norske Helsingforskomité som stod for invitasjonen. Siden valgloven ikke inneholdt en særskilt hjemmel for valgobservasjon, anmodet departementet den gang aktuelle lokale valgmyndigheter i brev om å gi observatørene adgang til valglokalene. Departementet hadde imidlertid ikke hjemmel til å pålegge lokale myndigheter å samarbeide med valgobservatørene. Dette er ikke en tilfredsstillende løsning.

For å klargjøre det ansvaret Norge har i forhold til valgobservasjon, vil jeg derfor foreslå at det tas inn en egen bestemmelse om dette i valgloven. Jeg planlegger å sende ut et høringsnotat om ulike endringer i valgloven allerede neste sommer. Her vil jeg blant annet foreslå en bestemmelse om valgobservasjon.

Jeg mener det er svært viktig at også land med lange demokratiske tradisjoner legger til rette for valgobservasjon. Her i landet har vi lange demokratiske tradisjoner og vårt valgsystem nyter stor tillit. Det betyr selvsagt ikke at det ikke er både nyttig og nødvendig at vi inviterer utenlandske observatører til å gjennomgå og kontrollere ulike sider ved dagens system. Det er viktig å signalisere at vi aksepterer samme type internasjonalt nærvær som vi forventer av andre land. I Helsingforskomiteens valgobservasjonsrapport etter valget i 2005 ble norske valgmyndigheter anmodet om å endre regelverket for legitimasjon ved stemmegivning, fordi en mente våre rutiner ikke var i samsvar med internasjonale forpliktelser. Dette ble

da også gjort foran valget i 2007, da det ble innført krav til legitimasjonsplikt for å kunne avgi stemme ved valg.

I de senere årene er det blitt mer vanlig at OSSE også foretar valgobservasjon i land i Vest-Europa. I år har for eksempel OSSE blant annet besøkt Belgia og Sveits. I land med lange demokratiske tradisjoner har OSSE blant annet ønsket å fokusere på de utfordringer det gir å ta i bruk ny teknologi i forbindelse med stemmegivningen.

Det å gjennomføre valgobservasjon er en omfattende og tidkrevende prosess som skal gjennomføres etter nøye planlagte prosedyrer. Dette er et svært krevende arbeid for OSSE. De benytter derfor flere forskjellige typer eller metoder for valgobservasjon. Det er ikke alltid OSSE gjennomfører valgobservasjon i full skala, både fordi dette er ressurskrevende og fordi det av og til anses lite formålstjenelig. I stedet gjennomføres såkalte Election Assessment Mission (i motsetning til Election Observation Mission). Sær-

lig i land med lange demokratiske tradisjoner der det generelt er stor tillit til landets valgsystem, er denne fremgangsmåten aktuell. Ved denne formen for valgobservasjon fokuseres det gjerne på enkelte temaer.

Det er viktig å støtte opp under OSSEs rolle som valgobservatør. Jeg er åpen for at Norge tar initiativ til å invitere OSSE til valgobservasjon. En invitasjon vil kreve nøye planlegging av et opplegg med særskilt tilrettelegging og opplæring. Jeg vil derfor bruke tid på å foreta de nødvendige vurderinger før jeg tar stilling til om det bør sendes en invitasjon foran valget i 2009.

Jeg er naturlig nok opptatt av at norsk valglovgivning skal være i samsvar med internasjonale forpliktelser Norge har påtatt seg. På nyåret vil jeg derfor invitere ulike forskere og organisasjoner til et eget valgseminar, der vi blant annet vil fokusere på norsk valglovgivning i lys av våre internasjonale forpliktelser.

SPØRSMÅL NR. 301

Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 3. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Rygge Sivile Lufthavn har nylig fått avslag både på søknad om utvidet åpningstid på 1 time (en halv time morgen og en halv time kveld) og anke på avslag på opprinnelig søknad. Det er bare fylkesmannen i Østfold som har gått imot søknaden; alle berørte kommuner har anbefalt søknaden. Avslaget truer den nye flyplassens økonomiske grunnlag og gir flyplassen ulike konkurransevilkår i forhold til eksisterende flyplasser.

Vil statsråden gripe inn slik at søknaden om åpningstid imøtekommes og like vilkår sikres?»

Svar:

I konsesjonen for Moss lufthavn, Rygge er det bestemt at Luftfartstilsynet skal fastsette åpningstidene for lufthavnen. Dette gjorde Luftfartstilsynet ved vedtak av 25. september 2007. Under forberedelsen av dette vedtaket sendte Forsvaret ved Generalin-

spektøren for Luftforsvaret (som konsesjonshaver) et brev til Luftfartstilsynet hvor det ba tilsynet om å fastsette åpningstiden til 06.30 - 23.30. I sitt endelige vedtak valgte Luftfartstilsynet likevel å fastsette åpningstiden til kl. 07.00 - 23.00. Etter det jeg forstår var dette i tråd med konsesjonssøknaden og de konsekvensutredningene som ble presentert i tilknytning til denne.

Ved brev av 16. oktober 2007 til Luftfartstilsynet har Forsvaret påklaget åpningstidsvedtaket, og i brev av 23. november 2007 til Samferdselsdepartementet har Luftfartstilsynet informert departementet om at det ikke finner grunn til å omgjøre sitt opprinnelige vedtak. Saken ligger derfor til behandling i Samferdselsdepartementet som en ordinær klagesak.

Formelt sett foreligger det ikke noe avslag på søknad om utvidet åpningstid.

Klagesaken er ennå så ny for meg og mitt embetsverk at det ikke er forsvarlig av meg å uttale meg om realiteten i saken.

SPØRSMÅL NR. 302**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 4. desember 2007 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Siden statsråden ikke finner rom til økonomisk bidrag til videreutvikling av digitale læremidler, hvordan vil statsråden på en troverdig måte sikre fortsatt satsning på utvikling og bruk av digitale læremidler, og på hvilken måte vil statsråden involvere Stortinget i dette eventuelle arbeidet?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har ingen satsning å snakke om i statsbudsjettforslaget på digitale læremidler. Det til tross for at digitale læremidler tidligere har vært sterkt fokusert, bl.a. gjennom en bevilgning på 50 millioner kroner i Revidert nasjonalbudsjett for 2006. Disse midlene er tildelt tre prosjekter, hvor det definitivt mest omfattende er et samarbeidsprosjekt mellom 18 fylkeskommuner kalt Nasjonal digital læringsarena. Målet med dette felles prosjektet var å utvikle digitale læremidler i norsk og naturfag. Etter det spørreeren forstår er plattformen for samarbeidet gjennomført på en slik måte at det vil være naturlig å utvide med en større fagkrets.

Det er viktig at fokus på digitale læremidler er vedvarende og ikke gjenstand for periodiske og nærmest vilkårlige løft uten oppfølging. Fremskrittspartiet har foreslått en bevilgning på 25 millioner kroner til fortsatt satsning på utvikling av digitale læringsmidler ved behandlingen av statsbudsjettet.

Svar:

Spørsmålet omhandler Regjeringens satsing på digitale læremidler. Det bes om redegjørelse for hvordan Regjeringen vil sikre fortsatt satsing på utvikling og bruk av digitale læremidler og hvordan Stortinget vil involveres i dette arbeidet.

Det ble, som representanten selv peker på, bevilget 50 millioner kroner over kapittel 225, post 62 til utvikling og bruk av digitale læremidler i forbindelse med behandling av revidert nasjonalbudsjett for 2006. Det ble ikke utbetalt noe fra denne posten i 2006, jf. St.meld. nr. 3 (2006-2007) Statsrekneska-

pen for 2006. Midlene ble i sin helhet overført til 2007, jf. Bevilgningsreglementet § 5 tredje ledd.

Etter en søknadsrunde ble det tildelt midler til tre prosjekter. Et av de tre prosjektene var et fellesprosjekt fra 18 av de 19 fylkeskommunene, Nasjonal digital læringsarena (NDLA). Opprinnelig søkte fylkeskommunene om å utvikle/kjøre inn digitale læringsressurser i alle fellesfag i vg1. Det ble besluttet å tildele midler til to fag (norsk og naturfag) i første omgang, for så å komme tilbake til en eventuell utvidelse til flere fag høsten 2007. NDLA ble lansert 26. september 2007, men det gjenstår fremdeles noe arbeid før prosjektplanen for de to fagene er realisert.

Jeg er enig med representanten i at "Det er viktig at fokus på digitale læremidler er vedvarende og ikke gjenstand for periodiske og nærmest vilkårlige løft uten oppfølging." Det er nettopp derfor jeg ønsker å gå grundig gjennom denne saken, og følge prosjektene som har fått midler fra satsingen nøye.

Departementet har bedt om eksterne vurderinger av både prosess, organisasjon og faglig/pedagogisk innhold, som støtte i den beslutningsprosessen vi nå er inne i. Det gjenstår omlag 21,5 millioner av de midlene Stortinget bevilget, som vil bli overført til 2008.

Videre har departementet og Utdanningsdirektoratet over flere år har hatt en satsing på digitale læremidler, bl.a. gjennom etableringen av Utdanning.no og Skolenettet, ressurser fra de nasjonale sentrene, gjennom Utdanningsdirektoratets tilskudd til utvikling av både trykte og digitale læremidler, og ikke minst gjennom de midlene Stortinget hvert år bevilger til oppfølging av Program for digital kompetanse 2004-2008. Jeg viser til at Stortinget i behandlingen av St.prp.nr. 1 (2003- 2004) ga sin tilslutning til programmets hovedmål og hovedområder, der digitale læringsressurser er sentralt.

Program for digital kompetanse går nå inn i sitt siste år. Jeg vil bruke dette året på å nøye vurdere hvordan departementets IKT-satsing skal tas videre. Det vil være naturlig å informere Stortinget om dette i statsbudsjettet for 2009.

SPØRSMÅL NR. 303**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 4. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Når regner finansministeren med å legge frem forslag om skatteregler for fusjoner over landegrensene, jf. Ot.prp. nr. 78 (2006-2007) punkt 15.1, i overensstemmelse med Norges EØS-forpliktelse?»

BEGRUNNELSE:

Et norsk selskap som overtas av et utenlandsk selskap i en fusjon etter de nye reglene, kan etter gjeldene regler bli beskattet som om det avvikles, slik at alle skatteposisjonene gjøres opp. I tillegg vil en slik transaksjon utløse beskatning på eiernivå. Denne skattebelastningen fører til at grensekryssende fusjon blir så kostbart at fusjon i praksis er uaktuelt, og dette hindrer "integrasjon" av de europeiske markedet å gjøre det europeiske næringslivet mer fleksibelt og konkurransedyktig som direktivet sikter mot ifølge Ot.prp.nr. 78 (2006-2007).

Grensekryssende fusjoner (der et norsk selskap overtas) stilles dessuten i en klart dårligere skattemessig stilling enn tilsvarende fusjoner mellom norske selskaper, da fusjon mellom norske selskaper ikke utløser beskatning, verken for selskapene eller aksjonærene. EØS-avtalen krever at norske skatteregler må likebehandle norske selskaper og selskaper i EØS-land i sammenlignbare situasjoner. Norske skatteregler som gjør at fusjoner over grensen til Norge blir mer kostbare enn innenlandske fusjoner, vil derfor kunne være i strid med EØS-avtalen.

Svar:

EØS-avtalen inneholder ikke regler om skatte- og avgiftsharmonisering. Den direkte beskatningen hører således under medlemsstatenes kompetanse. EØS-avtalens generelle regler, de fire friheter, etableringsretten og forbudet mot ulovlig statsstøtte, har imidlertid betydning både for innholdet i og praktiseringen av statenes interne skatteregler. Hvis nasjonale skatteregler har slike konsekvenser at innenlandske transaksjoner blir mer fordelaktig behandlet enn grenseoverskridende transaksjoner, kan det innebære at de nasjonale reglene er i strid med EØS-avtalen.

På selskapsrettens område er Norge forpliktet til gjennomføre felles selskapsrettslige regler. Dette er gjort når det gjelder SE-selskaper og SCE-foretak. Og i Ot.prp. nr. 78 (2006-2007) har Justisdepartementet lagt frem forslag til selskapsrettslige regler for fusjon og fisjon over landegrensene for selskaper med begrenset ansvar (aksjeselskaper og allmennak-

sjeselskaper). Justiskomiteen avga den 20. november 2007 innstilling i saken, jf. Innst. O. nr. 7 (2007-2008).

EU har gitt et eget fusjonsskattedirektiv (direktiv 90/434/EEC av 23. juli 1990) som omhandler ulike transaksjoner (fusjon, fisjon, partiell fisjon, overføring av virksomhet, aksjebytte og flytting av et SE-selskap eller SCE-foretaks sete) mellom selskaper hjemmehørende i ulike medlemsstater. Direktivet er gitt for å hindre at transaksjoner mellom selskaper hjemmehørende i ulike medlemsstater skattemessig blir behandlet mindre fordelaktig enn tilsvarende transaksjoner mellom selskaper hjemmehørende i samme medlemsstat. Direktivet skal således ivareta det særlige hensyn til skattemessig nøytralitet som gjør seg gjeldende når en grenseoverskridende omorganisering som nevnt ovenfor gjennomføres innenfor det europeiske fellesskapet. Direktivet har også regler som gjør det mulig for statene å ivareta sine provenyinteresser.

Fusjonsskattedirektivet er ikke en del av EØS-avtalen, og Norge er derfor ikke forpliktet til å gjennomføre direktivet i norsk rett. Siden EUs fusjonsskattedirektiv ikke gjelder for Norge, må Norge utforme egne regler på området, ved ensidig tilpasning, dersom man skal gi generelle regler på dette området. Direktivet kan imidlertid gi visse holdepunkter for hvor langt Norge kan og må gå i forhold til våre EØS-forpliktelser ved beskatning av grenseoverskridende fusjoner og fisjoner innenfor EØS-området.

På noen områder er det foretatt skattemessige EØS-tilpasninger. Dette er blant annet gjort ved innføringen av fritaksmetoden for aksjeinntekter i selskapssektoren og ved innføring av skjermingsmetoden for personlige aksjonærer.

I Ot.prp. nr. 1 (2007-2008) er det i kapittel 34 gjort rede for departementets praksis i 2006 blant annet i forhold til vedtak m skattefritak på vilkår etter skatteloven § 11-22. Her er det under punkt 34.5 blant annet uttalt:

"Innføring av fritaksmetoden for aksjebeskatning i selskapssektoren i 2004, antas å ha redusert behovet for skattefritak i flere av de saks kategorier som tidligere var aktuelle. Dette gjelder særlig sakene om overføring av aksjer og eierandeler i norske eller utenlandske selskaper, herunder sakene om konserndannelser i utlandet. I den utstrekning overdragende part i slike tilfeller er selskap som er subjekt etter fritaksmetoden, er det ikke lenger behov for skattefritak. Hvor overdragende part er personlige aksjonærer, vil skattefritak fortsatt være aktuelt. Det samme gjelder ulike transaksjoner som innebærer realisasjon av andre ty-

per objekter enn aksjer mv. som omfattes av fritaksmetoden, i den utstrekning transaksjonsformen ikke omfattes av de generelle regler om skattefritak i skatteloven kap. 11."

Det er videre samme sted uttalt:

"I tidligere orienteringer til Stortinget har departementet uttalt at skattefritak for transaksjoner som i dag krever søknadsbehandling i størst mulig grad bør lovfestes. Det er fortsatt et mål å foreta lovregulering av fritakspraksis. Innføringen av fritaksmetoden og av skjermingsmetoden for aksjonærer og for deltakere i deltakerlignede selskaper har imidlertid endret forutsetningene for dette arbeidet. Det videre arbeidet vil blant annet kreve at det høstes erfaring med de nye reglene etter skattereformen."

I medhold av skatteloven § 11-22, kan Finansdepartementet samtykke i at inntekt ved realisasjon av fast eiendom, virksomhet, aksjer og visse selskapsandeler fritas for skattlegging, eller skattlegges etter lavere satser enn fastsatt i Stortingets og kommunestyrets skattevedtak. Loven stiller vilkår om at realisasjonen må være ledd i en omorganisering eller omlegging av virksomhet med sikte på å gjøre denne mer rasjonell og effektiv. Etter fast praksis gis det

ikke samtykke til endelig skattefritak. Når skattefritak innvilges, gis gjennomgående samtykke til utsettelse av skattlegging i form av vilkår som skal sikre skattemessig kontinuitet. Departementet har i en rekke saker gitt skattefritak på vilkår ved grenseoverskridende transaksjoner. Jeg legger til grunn at dette fortsatt vil være tilfredsstillende inntil et generelt skattemessig regelverk for gjennomføringen av slike transaksjoner foreligger. Jeg kan således ikke se at det foreligger noe brudd på Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

Finansdepartementet har påbegynt arbeidet med å utforme utkast til regler på dette området. Siktemålet er at transaksjoner som selskapsrettslig kan gjennomføres over landegrensene også skal kunne gjennomføres skatterettslig, uten at det må søkes om fritak i det enkelte tilfellet. Et forhold som må ivaretas er de vesentlige hensyn til norske provenyinteresser som foreligger på dette området, og som det etter EUs egne regelverk er anledning til å ivareta. Det tas sikte på at et høringsutkast vil foreligge i løpet av 2008. Den videre behandling må det tas standpunkt til etter at høringen er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 304

Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 4. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I finansdebatten i Stortinget 27. november hevdet finanskomiteens leder Reidar Sandal (AP) at en person som tjener over 3 millioner kroner med Fremskrittspartiets forslag til skatte- og avgiftsreduksjoner i statsbudsjettet for 2008 ville få skattelette på 34 700 kroner. Finanskomiteens leder kunne ikke presentere en beregning på dette tallet.

Kan finansministeren presentere beregningen av dette tallet?»

BEGRUNNELSE:

Viser til finansdebatten i Stortinget 27. november der finanskomiteens leder Reidar Sandal hevdet at en person som tjente over 3 millioner kroner med Fremskrittspartiets opplegg ville få skattelette på 34 700

kroner.

Jeg antar at tallet skyldes en sjablongberegning på boligverdi og aksjeeie som forutsettes å henge sammen med en persons inntektsnivå, ettersom FrP kun øker bunnfradraget i formuesskatten til 450 000 kroner, men går imot Regjeringens forslag til skatte-skjerpelse i formuesskatten på verdsettelse av bolig og aksjer. Skatteletten på lønnsinntekt for en person med lønn på 3 mill. kroner utgjør 6 700 kroner med Fremskrittspartiets forslag i forhold til Regjeringens forslag.

Jeg har forespurt Sandal om utregningen av beløpet, men dette kunne, eller ville ikke Sandal oppgi. Jeg regner det derfor som sannsynlig at tallet på 34 700 kroner er noe Sandal har fått fra Finansdepartementet og ber derfor finansministeren presentere be-

regningen for hvordan man er kommet frem til dette tallet, samt opplyse hvilke forutsetninger som er tatt, samt hvorfor de er tatt, i beregningen. Jeg mener dette er nødvendig dersom vi skal ha en ryddig og rede- lig debatt.

Svar:

Tabell 1 viser anslåtte fordelingsvirkninger av Fremskrittspartiets alternative forslag til skatteopp- legg for 2008 sammenliknet med Regjeringens for- slag.

Tabell 1 Anslåtte fordelingsvirkninger av Fremskrittspartiets alternative forslag til skatteopplegg for 2008 regnet ift. Regjeringens forslag. 1 Kroner

Bruttoinntekt. Tusen kroner	Antall personer	Gjennomsnittlig skatt med Regjeringens forslag for 2008	Gjennomsnittlig endring i skatt med FrPs pakke	Herav endring i formuesskatt
0-150	745 000	5 700	-1 200	-100
150-200	398 000	19 100	-1 800	-200
200-250	387 000	34 000	-2 500	-300
250-300	387 000	51 400	-2 300	-300
300-350	404 000	68 000	-2 100	-300
350-400	374 000	84 200	-2 000	-300
400-450	295 000	100 300	-2 400	-300
450-500	207 000	119 900	-4 200	-400
500-600	234 000	147 800	-4 900	-500
600-750	151 000	196 300	-5 600	-800
750-1000	100 000	273 400	-7 100	-1 100
1000-2000	67 000	442 700	-8 600	-2 700
2000-3000	9 000	809 500	-13 600	-8 200
Over 3000	10 000	2 328 500	-34 700	-30 200
Alle	3 768 000	82 200	-2 800	-400

1 Omfatter ikke avgiftsendringer. Avrundet til nærmeste 100 kroner.
Kilde: Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

Beregningene er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE. Alle endringer som er mulig å regne på i LOTTE, er inkludert i beregningene. Dette omfatter å reversere fjerningen av aksjerabatten og økningen i ligningsverdier av bolig mv, øke bunnfradraget i formuesskatten, ikke øke trygdeavgiften for næringsinntekt, fjerne fagforeningsfradraget, ikke øke jordbruksfradraget, øke personfradraget og min- stefradraget, øke innslagspunktene i toppskatten, øke særfradraget for alder og uførhet, øke årlig sparebe- løp i BSU-ordningen, øke sjømanns- og fiskerfradra- get og øke frikortgrensen.

Datagrunnlaget for LOTTE er et utvalg fra Statis- tisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2005. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av inntekt og formue for hele be- folkningen. Datagrunnlaget er framskrevet til 2008. Beregningene kan være usikre bl.a. fordi datagrunn- laget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablonnes- sig framskrevet. Det er ikke tatt hensyn til tilpasnin- ger som følge av omleggingene, herunder endringer i arbeidstilbudet.

SPØRSMÅL NR. 305**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 4. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvor bindende og tungtveiende er retningslinjene som står i Lignings-ABC i forhold til en sak om skatteplikt eller ikke?»

BEGRUNNELSE:

Lignings-ABC utarbeides av skatteetaten, og er et supplement til de vedtatte skattelovbestemmelser, Stortingets skattevedtak, samt tilhørende forskrifter. Har man ikke fulgt Lignings-ABC til punkt og prikke, har man ikke forbrutt seg mot vedtatte lover eller fastsatte forskrifter. Men man har gjort andre vurderinger eller tolkninger av lover og forskrifter enn det ligningsmyndighetene har gjort.

Spørsmålet er imidlertid om Lignings-ABC er en fortolkning, anbefaling, veiledning eller eventuelt utfylling av gjeldende bestemmelser, samt med hvilken tyngde denne trekkes inn dersom skatteyter ikke deler vurderingene som er gjort i Lignings-ABC.

Svar:

Ved ligningsbehandlingen blir det lagt stor vekt på likebehandling av likeartede tilfeller. I denne sammenheng fyller Lignings-ABCen en viktig funksjon. Lignings-ABC er en håndbok for skatteetaten, og boken har karakter av å være en instruks fra Skattedirektoratet til etaten om hvordan forskjellige skatte spørsmål skal løses i henhold til gjeldende rettsregler.

I hvilken grad Lignings-ABC har utfyllende karakter, vil variere på forskjellige områder. Lignings-ABCen omtaler en rekke forhold hvor gjeldende rett er klar, og hvor løsningene kan leses mer eller mindre direkte ut av lov- eller forskriftstekster. På andre områder vil rettskildebildet nødvendigvis være mer uklart, og Lignings-ABCen vil da kunne få en mer utfyllende funksjon.

For øvrig vises det til at Lignings-ABCens funksjon er nærmere omtalt innledningsvis i boka. I innledningen til 2006-utgaven heter det blant annet:

"Lignings-ABC utarbeides av Skattedirektoratet. Hovedhensikten med utgivelsen er å gi skatteetatens ansatte tilgang til en håndbok med oversikt over aktuelle skatteregler for vedkommende inntektsår. Skattedirektoratet tar med dette sikte på å lette arbeidet og oppnå en riktigere og mer enhetlig praktisering av skattereglene.

[...]

Innholdet gir uttrykk for Skattedirektoratets fortolkning av de foreliggende rettskilder og har normalt samme vekt som Skattedirektoratets meldinger og enkeltstående uttalelser. Selv om det kan være tvil om enkelte av de angitte løsninger, fremgår ikke tvilen av boken. Skattedirektoratet har valgt den løsning som er antatt å være riktig ut fra den sammenheng spørsmålet vanligvis forekommer. Av plasshensyn har en ikke beskrevet andre løsninger. Der Skattedirektoratet ikke har tatt endelig standpunkt har en valgt å ikke skrive noe i Lignings-ABC, men heller arbeide videre med spørsmålet internt.

Teksten i boken kan ikke brukes til å løse andre spørsmål enn de som er uttrykkelig behandlet. Det vil si at der det er tatt et standpunkt i ett tilfelle, kan det ikke sluttes at resultatet nødvendigvis vil bli motsatt i alle andre tilfeller (antitetisk tolkning).

Det er en helt sentral oppgave ved ligningen å tilstrebe en lik skattemessig behandling av like tilfeller. Det er derfor en forutsetning at de anvisninger som her er gitt følges av hele skatteetaten. Eventuelle avvik må begrunnes konkret."

Det er viktig å understreke at ABCen kun er en instruks for skatteetaten, og ikke for de folkevalgte klagenemndene. Overfor sistnevnte instanser har Skattedirektoratet ingen instruksjonsmyndighet.

Skattyteren vil derfor kunne få overprøvet de tolkningene av skattelovgivning som kommer til uttrykk i Skattedirektoratets Lignings-ABC ved å klage ligningen inn for en folkevalgt nemnd (fra 1. januar 2008 Skatteklagenemnda). Og dersom skattyter bringer spørsmålet inn for domstolene, er disse selvfølgelig heller ikke bundet av skatteetatens rettsopfatning, men tar stilling til lovtolkningen på et fritt og uavhengig grunnlag.

SPØRSMÅL NR. 306**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn****Besvart 6. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hvilke tiltak og granskninger er satt i gang fra regjeringens side for å få klarhet i om den økonomiske styring og kontroll i Landsforeningen for Hjerter- og Lungesyke (LHL) er tilfredsstillende, etter de alvorlige anklagene fra internt hold i Landsforeningen som er kommet fram i media den siste tiden?»

BEGRUNNELSE:

Denne høsten har det blitt avdekket betydelig intern uro i LHL vedrørende organisasjonens økonomistyring, konsulentbruk, ledelsesfilosofi og habilitetspraksis. Anklagene som reises er tildels av svært alvorlig karakter. I forbindelse med uro rundt økonomisk styring og internkontroll i Evangeliesenterene tidligere i år, satte helseministeren en høy standard for kontrollen av hvordan offentlige midler til de frivillige organisasjoner forvaltes. Det ble blant annet satt i gang en egen gransking fra departementets side i tillegg til granskningen Evangeliesentrene selv hadde satt i gang. Den gang ble det godt opplyst om Regjeringens kraftfulle tiltak blant annet gjennom en egen pressemelding. Det vil være av interesse å få kjennskap til hvordan denne linjen følges opp i forhold til de alvorlige anklagene som nå er rettet mot ledelsen i LHL.

Svar:

Det skal være høy standard for kontrollen av hvordan offentlige tilskudd til de frivillige organisasjonene forvaltes. Det forutsettes også at reglene for habilitet følges.

Bakgrunnen for vår gjennomgang av Evangelie-

senteret var at det gjennom media ble reist spørsmål om stiftelsens økonomikontroll og bruk av offentlige midler. Evangeliesenterets økonomiske situasjon var svært anstrengt med flere spørsmål om økte tilskudd og forskuddsutbetalinger på tilskudd. Evangeliesenteret har siden 1989 mottatt betydelige beløp i statlige tilskudd og var den av frivillige rusinstitusjoner som mottok de største tilskuddene. Det ble også stilt spørsmål både ved kvaliteten på regnskapet og revisjonsutførelsen. Statstilskuddet utgjorde også det vesentligste inntektsgrunnlaget for Evangeliesenteret.

Helse- og omsorgsdepartementet engasjerte revisjonsfirmaet PricewaterhouseCoopers for å gjennomgå styrings- og internkontrollsystemer som var etablert for tilskuddsordningen til Evangeliesenteret. Den omfattet både departementets, Sosial- og helsedirektoratets og Evangeliesenterets styrings- og internkontrollsystemer. Dette gjorde jeg for å forsikre meg om at systemene fungerer tilfredsstillende og for å kunne iverksette eventuelle forbedringer. Undersøkelsen omfattet således i hovedsak statens egne kontrollsystemer.

I situasjonen rundt LHL har jeg registrert at det er kommet opp spørsmål om organisasjonens økonomistyring. Jeg har videre registrert at organisasjonen selv tok initiativ til å iverksette ekstern gransking av forholdene, og at generalsekretæren har søkt og fått innvilget permisjon til resultatet av granskningen foreligger. Dette har departementet tatt til orientering, jf eget brev til LHL datert 01.10.07. Jeg vil utover dette avvente utfallet av den igangsatte eksterne granskningen, og vurdere eventuell oppfølging i etterkant av det. Stortinget vil bli holdt orientert på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 307**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 4. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at Jernbaneverket som ansvarlig for infrastrukturen holder NSB, Cargonet, Flytoget og andre som brukere av infrastrukturen skadesløse for ekstrakostnadene, ev. vil departementet vurdere kostnadsdekning ekstraordinært etter hendelsen?»

BEGRUNNELSE:

Etter brannhendelsen i Oslostunnelen 28. november 2007 går man ut fra at det vil fremkomme ekstrakostnader i millionklassen for NSB og andre brukere av infrastrukturen knyttet til alternativ transport for kundene, omdisponering mv.

Videre kan manglende beredskap, sikkerhetsrutiner og alternativer ved uønskede hendelser vanskelig lastes brukerne av skinnegangen, men snarere aktualisere en gjennomgang som klargjør hvordan mindre hendelser i dag får konsekvenser for jernbanedriften i hele Sør-Norge.

Svar:

Brannhendelsen ved Oslo S 27.-28. november hadde et betydelig omfang og resulterte i uheldige konsekvenser for trafikkutøvere med tog, reisende og andre. Dette tar jeg meget alvorlig. Jeg er derfor innstilt på raskt å kartlegge de nødvendige årsaksforhold og de faktiske konsekvenser av hendelsen samt beredskapsforholdene på Oslo S mer generelt. Dette med tanke på å begrense muligheter for en lignende hendelse i fremtiden, og for å forsikre meg om at relevante løsninger etableres, samt for å begrense følgene av eventuelle fremtidige hendelser.

Jeg avholder denne uken møte med NSB og Jernbaneverket om saken. Jeg har bedt Jernbaneverket og NSB om redegjørelse for alle sider ved denne hendelsen som berører deres ansvarsområder. Departementet vil bruke informasjonen som grunnlag for å vurdere videre oppfølging. Jeg er opptatt av at departementet i dette oppfølgingsarbeidet i nødvendig grad koordinerer seg godt med andre relevante sentrale myndigheter. Dette for å sikre at nye tiltak og løsninger har bred forankring og er basert på helhetlig tilnærming.

Når det gjelder eventuelt erstatningsansvar, er det nødvendig å klarlegge ansvarsforhold og det faktiske

hendelsesforløpet før det tas beslutninger.

Etter hva jeg har forstått så langt, er det imidlertid ikke Jernbaneverket, eller virksomhet i regi av Jernbaneverket, som er opphavet til hendelsen. Om Jernbaneverket kan lastes for andre forhold, eller konsekvenser for andre, er det for tidlig å si noe om.

Jernbaneverket inngår avtale om sportilgang med de trafikkutøvere som får tilgang til det nasjonale jernbanenettet (sportilgangsavtale). Det er sportilgangsavtalen som regulerer erstatningsansvaret overfor togselskapene i de tilfeller Jernbaneverket kan lastes for skadene.

Av sportilgangsavtalen fremgår det at Jernbaneverket er erstatningsansvarlig for uaktsomme forhold. Dette innebærer at Jernbaneverket må kunne lastes for skaden ved at det er foretatt en handling eller en unnlattelse som anses som en feil/forsømmelse. Jernbaneverkets ansvar omfatter både uaktsomme handlinger både av egne ansatte og de kontraktsmedhjelperne Jernbaneverket benytter til å oppfylle sine forpliktelser i henhold etter sportilgangsavtalen.

Utgifter til alternativtransport er etter sportilgangsavtalen ansett som direkte tap, og dekkes bare i tilfeller hvor Jernbaneverket har opptrådt grovt uaktsomt eller forsettelig. Fra Jernbaneverket har jeg fått opplyst at i henhold til avtalen er kravet at handlingen er kvalifisert klanderverdig, og gir grunnlag for sterke bebreidelser for mangel på aktsomhet. Unntaket er alternativtransport som foretas innen de 12 første timene etter at skaden oppsto. Utgifter til slik transport er å betrakte som direkte utgifter og erstattes så sant Jernbaneverket har opptrådt uaktsomt.

Jeg legger vekt på at ansvar og rettigheter i henhold til sportilgangsregimet blir overholdt. Det er verdt å få frem at en viktig bakgrunn for erstatningsreglens utforming i sportilgangsavtalen er det meget lave nivået på kjøreveisavgiften (avgiften trafikkelskapene betaler for bruk av jernbanenettet); erstatningsreglene og kjøreveisavgiften er sammen ment å være et uttrykk for en balansert fordeling av partenes rettigheter og plikter. Hvis staten skal gripe inn med ekstraordinære kostnadsdekningstiltak, må det etter min mening avdekkes helt spesielle forhold i det nå pågående utredningsarbeidet. Om nødvendig, vil jeg eventuelt komme tilbake til Stortinget på egnet måte om dette.

SPØRSMÅL NR. 308**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 6. desember 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Hvor vil kommunal- og regionalministeren anbefale at kommunene kutter for å ha mulighet til å prioritere skolen ut over 2007-nivå og unngå kutt?»

BEGRUNNELSE:

Den 26.11.2007 sendte kunnskapsministeren ut en pressemelding der han var bekymret for kuttene i skolen. Kunnskapsministeren skriver i meldingen at han har fått mange meldinger om nedleggelse av skoler og kutt i lærerstillinger. Han skriver videre "Regjeringen har gitt klare signaler om at det forventes at skolen skal prioriteres lokalt." Det innebærer jo ikke bare en forventning om at alle de kuttene som nå foreslås gjennomført for 2008 i skolen reverseres, men at nivået økes ut over 2007-nivå. I Nasjonalbudsjettet fremkommer det at kommunenes frie inntekter i realiteten reduseres i 2008 i forhold til nivået ved utgangen av 2007. Videre fremkommer det i statsbudsjettet for 2008 og i svar til Høyres gruppe at hele veksten i kommunenes samlede inntekter i 2008 er knyttet opp til nye oppgaver eller den demografiske utviklingen. Har Regjeringen forventninger til at kommunene lokalt prioriterer skolen ut over 2007-nivå, må dermed kommunene prioritere andre områder lavere. I løpet av høsten 2007 har Regjeringen stort sett lovet bedre kommunale tjenester på alle områder på vegne av landets lokalpolitikere, da må det også være mulig for Regjeringen å gi råd om hvilke områder som bør prioriteres ned.

Svar:

Regjeringen har gitt kommunesektoren et historisk økonomisk løft. I perioden 2005-2008 er realveksten i kommunesektorens inntekter anslått til om lag 21 mrd. kroner.

Budsjettopplegget for kommunesektoren i 2008 innebærer en realvekst i de samlede inntektene på 6,2 mrd. kroner. De frie inntektene er styrket med 2 mrd. kroner, inkl. avlastning av frie inntekter som følge av at staten tar en større del av finansieringen av ressurskrevende tjenester. Inntektsveksten er regnet fra anslått inntektsnivå for 2007 i Revidert nasjonalbudsjett 2007. I spørsmålet refereres det til Nasjonalbudsjettet hvor det vises en nedgang i de frie inntektene fra 2007 til 2008. Dette bunner i at veksten her er reg-

net fra anslag på regnskap for 2007 hvor ekstra skatteinntekter er medregnet. Disse ekstraintektene er engangsinntekter for 2007 som ikke bør brukes til varige driftsoppgaver.

Budsjettopplegget for 2008 gir rom for bl.a. flere barnehageplasser, flere årsverk i pleie- og omsorgstjenesten, styrket innsats innenfor psykiatrien og flere timer på barnetrinnet i grunnskolen. Styrkingen av de frie inntektene dekker kommunesektorens anslåtte merutgifter knyttet til den demografiske utviklingen, merutgifter knyttet til NAV-reformen og merutgifter knyttet til kommunale råd for funksjonshemmede.

Skole er ett av regjeringens satsingsområder, bl.a. har regjeringen som mål at det skal ansettes flere lærere i skolen. Tall fra Statistisk sentralbyrå for 3. kvartal 2007 viser en betydelig økning av ressursinnsatsen innenfor skolen. Dette viser at kommunene følger opp signaler fra sentralt hold og prioriterer viktige velferdstjenester for innbyggerne.

Det er imidlertid bekymringsfullt at Kunnskapsdepartementet har mottatt signaler om brudd på elevenes rettigheter i enkelte kommuner ved at elevene ikke får det timetallet de har krav på. Kunnskapsdepartementet vil vurdere tiltak for å sikre at elevene får den undervisningen de har krav på i samsvar med opplæringsloven og fag- og timefordelingen i læreplanen. Videre vil Kunnskapsdepartementet følge nøye med på utviklingen i ressursbruken i grunnopplæringen. Statistisk sentralbyrå offentliggjør den 11. desember tall fra GSI (Grunnskolen informasjonsystem) for inneværende skoleår som vil kunne gi ny informasjon om situasjonen i skolen.

Selv med styrkingen av kommuneøkonomien, vil det være nødvendig for kommunene å prioritere. Kommunene har imidlertid ulike utfordringer. For noen kommuner kan det være riktig å prioritere eldreomsorgen, for andre kan det være riktig å prioritere skolen. Et viktig stikkord for kommunesektoren er også samfunnsansvarlig drift som innebærer effektiv drift, god ledelse, god økonomistyring og en god arbeidsgiverpolitikk. Kommunene må være omstillingsdyktige og i stand til å møte endrede behov.

Jeg har stor tillit til at kommunene er i stand til å møte utfordringene. Lokale folkevalgte gjør et samvittighetsfullt arbeid der målet er et bedre lokalsamfunn for innbyggerne. Regjeringens budsjettopplegg for 2008 legger forholdene til rette for dette.

SPØRSMÅL NR. 309**Innlevert 28. november 2007 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 7. desember 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Vil Regjeringen sørge for å få en god kartlegging av kommuner med mange hytter sine eventuelt økte pleie- og omsorgsutgifter, og la dette være en del av arbeidet med et nytt inntektssystem?»

BEGRUNNELSE:

Kommuner med mange hytter melder nå oftere og oftere gjennom media at de har fått økte utgifter til pleie- og omsorgssektoren som følge av at folk ønsker kommunale tjenester mens de bor på hytten. Det meldes om at folk ønsker hjemmebaserte tjenester gjennom hele sommer/vintersesongen og at flere ønsker å få pleie ved livets slutt på hytten.

Til nå er det ikke gjort noen reell studie av i hvilket reelt omfang dette er og om det dermed er et forhold som bør fanges opp i det kommunale inntektssystemet. Det er heller ikke utredet alternative modeller for hvordan dette kunne ha blitt gjort.

Sørheimutvalgets mandat var begrenset til inntektsutjevningen, mens dette spørsmålet kanskje i større grad dreier seg om utgiftsutjevningen og eventuelt et refusjonssystem mellom kommuner. Denne delen av arbeidet har departementet valgt å gjøre selv. Jeg regner med at det vil komme flere innspill i forbindelse med høringen om dette problemet, og det vil være en fordel om Regjeringen allerede nå derfor setter i gang et forskerbasert arbeid for å innhente informasjon om omfang og mulige løsninger.

Svar:

Gjennom lov om sosiale tjenester og lov om helsetjenesten i kommunen er kommunene forpliktet til å yte og finansiere hjelp til personer som oppholder seg i kommunen, selv om de ikke er folkeregistrert i kommunen.

Når det gjelder sosiale tjenester gir sosialtjenesteloven ett unntak fra denne hovedregelen. Ved opphold i institusjon og etter utskrivning fra institusjon

kan kommunens utgifter til de sosiale tjenestene kreves refundert av den tidligere oppholdskommunen. Flere hytte- og turistkommuner har på bakgrunn av dette argumentert for at de har merutgifter til helse- og sosialtjenester som de ikke får kompensasjon for gjennom rammetilskuddet eller gjennom refusjon fra kommunene hvor brukerne har bostedsadresse.

Jeg har derfor forståelse for at plikten til å yte og finansiere helse- og sosialtjenester til personer som ikke er folkeregistrert i kommunen medfører økte utgifter for turist- og hyttekommuner.

Inntektssystemet for kommuner og fylkeskommuner baserer seg i stor grad på data fra folkeregistret levert av Statistisk sentralbyrå. Dette er data for innbyggere som er folkeregistrert i kommunen, og i inntektssystemet er det ingen kriterier som fanger opp "deltidsinnbyggere" som hytteeiere folkeregistrert i annen kommune og turister.

Det er en utfordring å se for seg hvordan en eventuell kompensasjon gjennom inntektssystemet skulle vært utformet. Registerstatistikken i Statistisk sentralbyrå baserer seg på innrapportering fra folkeregistret over folkeregistrerte innbyggere i kommunen. Det vil være krevende å ha oversikt over hvor mange personer som oppholder seg i en kommune til enhver tid, og i tilfelle måtte en legge til grunn eventuelt andre datakilder enn de datakilder som inntektssystemet så langt har vært basert på.

Med andre ord er ikke dette et forhold som enkelt kan løses gjennom inntektssystemet. Dette er også i tråd med Borgeutvalgets vurdering av disse problemstillingene. En kartlegging av pleie- og omsorgsutgifter i hyttekommuner alene kan neppe løse problemet med merutgifter for turist- og hyttekommuner.

Helse- og omsorgsdepartementet utarbeider i disse dager et høringsnotat om en ny felles kommunal helse- og sosiallov, jf. Berntutvalgets utredning (NOU 2004:18). Det er planlagt at høringsnotat og lovutkast skal sendes på alminnelig høring våren 2008.

SPØRSMÅL NR. 310**Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 6. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I mange tilfeller eier og disponerer flere husstander et område sammen som bærer karakter av å være en felles hage eller park. Dette kan godt ligge noe unna boligen, være gjerdet inn, og eksempelvis bestå av bane for ballspill, område med sand til å leke i, opparbeidet plen, platting, hellegang, prydbusker, redskapsskjul, toalett og felles ildsted.

Vil et slikt område være å anse som innmark?»

BEGRUNNELSE:

Frilufsloven § 1a stiller opp en del kriterier for hva som er innmark, men § 3 første ledd nevner også inngjerdet hage eller park slik at dette også må kunne tilføyes definisjonen av innmark.

Svar:

Hvorvidt et område skal anses som innmark eller utmark etter frilufsloven § 1a må vurderes konkret

for hvert enkelt tilfelle. Etter frilufslovens § 20 er det kommunene som skal avgi uttalelse om et konkret område er innmark eller utmark. Jeg kan derfor ikke besvare representantens spørsmål om hvorvidt områder med nærmere beskrevne egenskaper generelt skal anses som innmark. Frilufsloven er en dynamisk lov som skal tolkes i samsvar med samfunnsutviklingen. Det medfører blant annet at forståelsen av innmarksbegrepet kan være gjenstand for endring over tid, jf senere tids avgjørelser fra Høyesterett.

Videre viser jeg til at skillet mellom innmark og utmark av stor betydning for allmennhetens ferdsels- og oppholdsrett, se blant annet frilufsloven §§ 2,3,7,8 og 9. De egenskaper ved et område som representanter viser til, har i flere tilfelle blitt ansett for å være sjikanøse stengsler etter frilufsloven § 13. Dette understreker at det er nødvendig med en konkret vurdering av forholdene på stedet for å ta stilling til om området er innmark eller utmark.

SPØRSMÅL NR. 311**Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 6. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren sørge for at det etableres reservesystemer og prosedyrer for nøddrift slik at vi i fremtiden slipper hendelser ved at trafikken stopper på alle baner som følge av en enkelthendelse ved en stasjon?»

BEGRUNNELSE:

Elektriske feil og brann i fjernstyringsanlegget ved Oslo S slo ut all togtrafikk i Østlandsområdet natt til onsdag den 28.11.2007.

Godstrafikk, alle lokaltog på Østlandet og regiontogene mellom Skien, Lillehammer, Halden og Gjøvik ble innstilt, og svært mange reisende ble rammet.

Siden det ikke var mulig å skaffe til veie nok busser som erstatning for tog, ble det gjennom en kaotisk

trafikkavvikling til fulle demonstrert betydningen av at NSB som operatør og Jernbaneverket som infrastrukturforvalter til enhver tid prioriterer både sikkerhets- og pålitelighetskritiske funksjoner og sørger for at det så vel for strømforsyningsanleggene som systemer for trafikkstyring og signalgivning er etablert redundante systemer, barrierer og beredskapstiltak som kan bidra til at en enkelt hendelse ikke medfører at all jernbanetrafikk på store deler av Østlandet stopper opp.

Det vises her spesielt til § 6.2. om vilkår for sikkerhetsgodkjenning i "Forskrift om lisens, sikkerhets sertifikat og om tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften).":

For å få utstedt sikkerhetsgodkjenning må infrastrukturforvalter:

- a. ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstillter kravene i forskrift... (sikkerhetsforskriften) og kunne oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker utforming, sikkert vedlikehold og sikker drift av jernbaneinfrastrukturen, herunder vedlikehold og drift av systemet for trafikkstyring og
- b. ha et sikkerhetsstyringssystem som tilfredsstillter kravene i forskrift... (sikkerhetsforskriften) og
- c. kunne oppfylle spesifikke krav som er nødvendige for sikker utforming, sikkert vedlikehold og sikker drift av jernbaneinfrastrukturen, herunder vedlikehold og drift av systemet for trafikkstyring og signalgiving.

Generelt burde det vært etablerte tekniske reser vesystemer og beredskapstiltak for å kunne takle den unormale driftssituasjon på strekninger som ikke var direkte berørt av brannen ved Oslo S.

Jernbaneverket og NSB er fortsatt en viktig brikke i samfunnsikkerheten, spesielt i hovedstadsområdet hvor pålitelig avvikling av person- og godstrafikk er helt avhengig av både NSBs og Jernbaneverkets innsatsevne og beredskapstiltak.

Vi har forståelse for at trafikkikkerhet skal settes høyt, men det må være mulig å oppnå akseptabelt nivå både for trafikkikkerhet og driftspålitelighet.

Svar:

Brannhendelsen ved Oslo S 27.-28. november hadde et betydelig omfang og resulterte i uheldige konsekvenser for trafikkutøvere med tog, reisende og

andre. Dette tar jeg meget alvorlig. Jeg er derfor innstilt på raskt å kartlegge de nødvendige årsaksforhold og de faktiske konsekvenser av hendelsen samt beredskapsforholdene på Oslo S mer generelt. Dette med tanke på å begrense muligheter for en lignende hendelse i fremtiden og for å forsikre meg om at relevante løsninger etableres, samt for å begrense følgene av eventuelle fremtidige hendelser.

Jeg avholder denne uken møte NSB og Jernbaneverket. Departementet har bedt Jernbaneverket og NSB om en redegjørelse for hendelsen. Departementet vil bruke informasjonen som fremkommer i møter og opplysninger, vurderinger og forslag i rapporter departementet har bedt om, til å vurdere videre oppfølging. Jeg er opptatt av at departementet i dette oppfølgingsarbeidet i nødvendig grad koordinerer seg godt med andre relevante sentrale myndigheter. Dette for å sikre at nye tiltak og løsninger, som både kan være rettet mot etablering av reservesystemer og nøddrift, har bred forankring og er basert på helhetlig tilnærming.

I Budsjett-innst. S. nr. 13 (2007-2008) ber transport- og kommunikasjonskomiteen regjeringen redegjøre for hvilke tiltak Jernbaneverket og de øvrige impliserte aktører har for å styrke samfunnsikkerheten, og samtidig redegjøre for hvilke tiltak som er under planlegging, herunder eventuell reserveløsning for togledersentralen på Oslo S. Jeg viser også til interpellasjon fra representanten Jan Sahl som tar opp tilsvarende problemstillinger.

Regjeringen vil komme nærmere tilbake til saken i forbindelse med svar på disse.

SPØRSMÅL NR. 312

Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad

Besvart 4. desember 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Ålesund fengsels kurstilbud for voldsforbrytelse lider av pengemangel. Sinnemestringskurs lærer innsatte å tenke før de handler. Svært mange voldelige handlinger skjer i affekt eller rus. Derfor er det viktig å få kunnskap og lærdom om hvordan adferden kan endres, mange innsatte ønsker slike kurs, men de har ikke nok midler til å kjøre så mange kurs som de ønsker.

Hva vil statsråden foreta seg for å sikre at flere får kurs både i Ålesund og i andre fengsel, slik at en kan få redusert volden?»

Svar:

Jeg er enig at dette er en viktig sak. Regjeringen har ved flere anledninger uttalt seg om hvordan bruk av vold, særlig i nære relasjoner, bør bekjempes. Jeg vil gjerne dele opp mitt svar i følgende punktene.

1. Vold forekommer i mange ulike former. Det er viktig at dette blir gjenspeilt i tilbudet. Bruk av et program om sinnemestring er uten tvil svært relevant i denne sammenheng. Det finnes samtidig en del andre programmer i kriminalomsorgen som er rettet mot ulike målgrupper innenfor voldsproblematikken. Samtalegrupper etter ATV-modellen (Alternativ til Vold) er et godt eksempel. Til sammen er det planlagt gjennomført over 120 gjennomføringer av disse to programmene i 2007. Andre påvirkningsprogram som Ny start, Brott-Brytet og En-til-en inneholder også elementer relatert til voldsproblematikk.
2. Det er kriminalomsorgens regioner som fordeler midlene for programvirksomheten etter det behovet som finnes lokalt. Disse prioriterer type program, antall gjennomføringer og stedene. Det er dermed kriminalomsorgens Region Vest som bestemmer i hvilken grad et sinnemestringsprogram i Ålesund fengsel skal prioriteres i sammenheng med andre arbeidsoppgaver.
3. Til slutt vil jeg orientere om at jeg har etablert et rådgivningspanel for akkreditering av programvirksomhet i norsk kriminalomsorg i mars 2006, som skal kvalitetssikre tilbudet i norske fengsler og friomsorgskontorer.

SPØRSMÅL NR. 313

Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal

Besvart 11. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Vil olje- og energiministeren arbeide for at naturmangfoldloven også får hele norsk økonomisk sone som virkeområde, eller stiller hun seg bak sitt departements uttalelse?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen jobber nå med sitt forslag til naturmangfoldlov, og har sagt at denne skal legges fram i løpet av 2007. Biomangfoldlovutvalget har i sitt utkast til naturmangfoldlov foreslått at norsk økonomisk sone skal inkluderes i lovens virkeområde. Olje- og energidepartementet har i sin høringsuttalelse til utkastet til naturmangfoldlov imidlertid ytret at de ikke støtter dette forslaget.

Svar:

Bevaring av naturmangfoldet er en viktig sak for regjeringen. I Soria-Moria-erklæringen sa vi at vi vil arbeide for å stanse tapet av naturmangfold. Norge har også internasjonale forpliktelser på området, blant annet gjennom FN-konvensjonen om biologisk mangfold.

Som et ledd i arbeidet med å stanse tap av naturmangfold ble det i 2001 satt ned et utvalg som skulle utrede et nytt lovgrunnlag for samordnet forvaltning av biologisk mangfold. Utvalget leverte sin innstilling NOU 2004:28 Lov om bevaring av natur, landskap og biologisk mangfold i 2004. Utvalget gikk i

denne inn for at ny naturmangfoldlov skulle ha sitt virkeområde på landterritoret, i økonomisk sone og på kontinentalsokkelen. Innstillingen ble sendt på høring. I sin høringsuttalelse uttalte Olje- og energidepartementet at virkeområde for ny lov om naturmangfold var dårlig begrunnet. Konsekvensene av forslaget var lite belyst, og man hadde i liten grad sett hen til hvilke reguleringsmuligheter myndighetene har i allerede eksisterende regelverk.

Jeg mener det er viktig å understreke at naturmangfoldloven er ett av flere virkemidler for å ta vare på vårt naturmangfold. I 2006 la regjeringen frem St.meld. nr. 8 (2005-2006) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten (forvaltningsplan). Arbeidet med forvaltningsplan for Norskehavet er godt i gang, og det planlegges også en tilsvarende plan for Nordsjøen. Gjennom forvaltningsplanene skal vi innhente kunnskap om våre havområder, slik at vi kan legge til rette for en verdiskapning som skal skje gjennom bærekraftig bruk av ressurser, samtidig som økosystemenes struktur, virkemåte og produktivitet opprettholdes.

I havområdene er mulighetene for aktivitet begrenset. Skipsfarten reguleres av internasjonalt regelverk, og petroleumsvirksomhet og fiskeri er konsesjonsbelagte virksomheter. Sentrale myndigheter har således omfattende kontroll med aktivitet til havs.

Gjennom petroleumsloven ivaretas hensyn til miljø og fiskeri i alle stadier av virksomheten. Kon-

sekvensutredninger skal utarbeides i forbindelse med åpning av nye områder, innlevering av plan for utbygging og drift, og ved avslutning av virksomheten. Berørte parter og fagmiljøer inviteres til å uttale seg om konsekvensutredningene. Ved tildeling av utvinningstillatelser stilles det vilkår for tildeling. Disse vilkårene er utarbeidet i samarbeid med fiskeri- og miljømyndighetene.

De forskjellige virkemidlene må sees i sammenheng og tilpasses hverandre. Eksisterende regelverk og hvilke reguleringsmuligheter som ligger i dette, må vi også se hen til. Vi er ikke tjent med dobbeltreguleringer eller uklare myndighetsforhold.

På denne bakgrunn støtter jeg den tidligere avgitte uttalelse fra departementet.

SPØRSMÅL NR. 314

Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg

Besvart 4. desember 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«I Stortingets spørretime den 28. november viste jeg til hva statsråden hadde skrevet i budsjettet for 2007, anmodningsvedtak nr. 517, 17. juni 2004. Statsråden gav ikke noe konkret svar på mitt spørsmål. Jeg vil derfor gjenta spørsmålet:

Hvilke alternative tiltak har statsråden iverksatt for å forebygge problemet med såkalt "haltende ekteskap", eller "ufullendt skilsmisse"?»

BEGRUNNELSE:

I forrige periode ba Stortinget Regjeringen utrede om en kunne endre utlendingsforskriften for å sikre at det ble et vilkår for familiegjennforening til Norge at kvinnen er sikret lik rett til skilsmisse i den islamske ekteskapskontrakten. Forslaget ble sendt ut på bred høring, men på bakgrunn av høringsuttalelsene og råd fra ekspertuttalelser, kom Regjeringen (og Høyre) til at dette ikke var tilrådelig.

Alle i Norge har rett til skilsmisse. Statsråden skriver da også i budsjettet for 2007 at Regjeringen vil arbeide videre med alternative tiltak for å forebygge problemet med haltende ekteskap, også kalt ufullendt skilsmisse. Dette er nå ett år siden. Hvilke alternative tiltak har statsråden iverksatt?

Svar:

Debatten om "haltende ekteskap" eller "ufullendt skilsmisse" har vært knyttet til muslimske kvinner generelt og pakistanske kvinner spesielt. Det beskriver en situasjon hvor den ene (eller begge) oppfatter at de fortsatt er bundet sammen fordi det ikke er utført noen religiøs oppløsning av ekteskapet etter at paret er skilt etter norsk lov.

Alle i Norge har lik rett til skilsmisse. Probleme-

ne noen møter er delvis betinget av kvinners manglende kjennskap til sine rettigheter, og til hva normativ islam og lokale rettsregler sier om spørsmålet. Som kjent har regjeringen konkludert med at dette må adresseres med andre virkemidler enn endring av utlendingsregelverket. Det er derfor iverksatt følgende tiltak med betydning for dette problemet:

I desember 2005 undertegnet Norge og Pakistan en bilateral avtale, Familieprotokollen, som danner grunnlag for et rådgivende organ. Familieprotokollen trådte i kraft 1. mai 2006. Norge deltar med Utenriksdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet og Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Myndighetsrepresentanter på høyt nivå skal på regulær basis drøfte relevante spørsmål knyttet til familiære problemstillinger som følger av migrasjon. Sist møte ble avholdt 25. oktober 2007 i Oslo, og neste møte vil finne sted i løpet av 2008. Flere spørsmål ble tatt opp i møtet, herunder anerkjennelse av norske skilsmisser i Pakistan. Representanter for pakistanske myndigheter bekreftet at skilsmisse som er tatt ut i Norge aksepteres av pakistanske myndigheter. Det ble også understreket at pakistanske kvinner i Pakistan kan ta ut skilsmisse på selvstendig grunnlag. Samtidig kan man ikke se bort fra at lokal sedvane kan legge press på kvinner i forbindelse med skilsmisse.

Regjeringen ser det som viktig at ledere i trosamfunn har kunnskap om norske samfunnsforhold, innsikt i de grunnleggende verdiene det norske samfunnet bygger på og at de har reflektert over hva det vil si å være ledere i trossamfunn i Norge, jf tiltak 38 i h-plan for integrering og inkludering. I 2006 ble det satt av kr 500 000 kroner til et pilotprosjekt ved Universitetet i Oslo for å utvikle et program rettet mot ledere i menigheter der flertallet av medlemmene har innvandrerbakgrunn. Pilotprosjektet Å være en reli-

giøs leder i det norske samfunnet startet høsten 2006 i regi av Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har inngått avtale med Universitetet i Oslo om gjennomføringen av prosjektet. Programmet består av tre moduler. Kurs i den første modulen som omfatter lover, rettigheter og plikter, gjennomføres høsten 2007 med 20 deltakere fra en rekke ulike trosretninger. Kurs i den andre modulen som gjelder verdiforankring og religiøs mangfold, skal gjennomføres våren 2008. Høsten 2008 vil det bli tilbudt kurs i moralsk og religiøs rådgivning. Pilotprosjektet omfatter 20 deltakere på hvert kurs.

Regjeringen er opptatt av dialog med religiøse ledere. I den forbindelse er familierelaterte spørsmål

tatt opp, herunder spørsmål knyttet til skilsmisse. Det er en entydig holdning fra lederne jeg regelmessig møter at de stiller seg bak norsk lov også i disse spørsmålene. Enkelte moskeer har ordninger som konfliktråd eller tilsvarende som kan bidra til å finne løsninger i denne type saker.

Det vil være nødvendig å ha oppmerksomhet på disse problemene over tid og i mange ulike sammenhenger som i norskopplæringen og i skolesystemet der det undervises om kvinners rettigheter. Kvinners rettigheter er også et viktig tema i informasjonsmateriale til nyankomne. Frivillige organisasjoner og innvandreres egne organisasjoner vil også ha en nøkkelrolle i å komme til rette med dette problemet.

SPØRSMÅL NR. 315

Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Irene Johansen

Besvart 5. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Den 28. november ble all togtrafikk på Østlandet stoppet pga. kortslutning og brann i en kabel under Oslo sentralstasjon.

Har NSB og Jernbaneverket god nok beredskap og risikoanalyser, og hva vil NSB og gjøre for å forhindre tilsvarende kaos i togtrafikken i framtida?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge informasjonssjefen i NSB Preben Colstrup ble halvparten av togtrafikken rammet. Det rammet togene i Stor-Oslo og tog fra Hamar, Drammen, Spikkestad, Halden, Mysen og Gjøvik. Nattoget fra Trondheim måtte stoppe på Hamar og nattogene fra Stavanger og Bergen måtte stoppe i Drammen.

Alternativ transport ble satt opp, men det var ikke mulig å dekke behovet.

Mange reisende kom derfor ikke på jobb eller ble svært forsinket.

Det har også vært kraftig kritikk pga. mangel på informasjon til de som ventet på togene.

Det er selvsagt meget alvorlig og ikke akseptabelt at infrastrukturen til NSB og Jernbaneverket er så sårbar at den kan lamme store deler av landet.

Svar:

Jeg viser til skriftlig spørsmål nr. 311 fra stortingsrepresentant Borghild Tenden som berører samme sak, og mitt svar av 4. desember d.å. på spørsmålet. Som det fremgår av nevnte svar, tar jeg saken meget alvorlig og vil raskt følge opp den aktuelle hendelsen med tanke på å begrense muligheter for en lignende hendelse i fremtiden og for å forsikre meg om at relevante løsninger etableres, samt for å begrense følgene av eventuelle fremtidige hendelser.

I Budsjett-innst. S. nr. 13 (2007 - 2008) ber transport- og kommunikasjonskomiteen regjeringen redegjøre for hvilke tiltak Jernbaneverket og de øvrige impliserte aktører har for å styrke samfunnssikkerheten, og samtidig redegjøre for hvilke tiltak som er under planlegging, herunder eventuell reserveløsning for togledersentralen på Oslo S. Jeg viser også til interpellasjon fra representanten Jan Sahl som tar opp tilsvarende problemstillinger. Regjeringen vil komme nærmere tilbake til saken i forbindelse med svar på disse.

SPØRSMÅL NR. 316**Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 4. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Når planlegger finansministeren å kunne presentere en ny reforhandlet skatteavtale med Polen?»

BEGRUNNELSE:

En skatteavtale fra 1977 mellom Norge og Polen gjør at polskregistrerte firmaer kommer spesielt gunstig ut i anbudskonkurranser, ettersom selskaper som er registrert i Polen kan jobbe i Norge i 18 måneder per prosjekt uten å skatte til Norge. Dette innebærer en urimelig forskjellsbehandling.

I august 2006 opplyste finansministeren at Finansdepartementet ville prøve å få reforhandlet avtalen. Det ønskes nå opplyst hvordan fremdriften er i dette arbeidet, og eventuelt hvilke problemer man har

støtt på, samt når man kan forvente at en bedre, reforhandlet avtale foreligger.

Svar:

Reforhandlingen av en ny skatteavtale med Polen er nå avsluttet. Det paraferte utkastet forberedes nå for undertegning. Det er ikke fastsatt noen dato for undertegningen ennå. Etter at avtalen er undertegnet, vil den bli forelagt Stortinget for godkjenning på vanlig måte.

En ny avtale vil få virkning fra og med 1. januar i det inntektsåret som følger nærmest etter det året hvor avtalen trer i kraft. Jeg håper at den nye avtalen kan få virkning fra og med inntektsåret 2009.

Jeg kan ikke gå nærmere inn på innholdet i utkastet til ny avtale før undertegningen har funnet sted.

SPØRSMÅL NR. 317**Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 7. desember 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Direktoratet for Naturforvaltning har bedt Syselmannen på Svalbard om å foreta en forskriftsendring som vil stenge 40% av Svalbard for cruisetrafikk. Reiseliv er en svært viktig næring på øygruppen. Stadige endringer i denne nærings rammevilkår har og vil få negative virkninger, og blir sjelden forhåndsdrøftet med næringen.

Er det i tråd med statsrådets vilje at cruiseaktiviteten søkes kraftig redusert på Svalbard, og kan reiseliv fra Regjeringens side anees å være en prioritert næring på Svalbard?»

BEGRUNNELSE:

Det er fremholdt at det er planlagt en ny Stortingsmelding om Svalbard. I en slik sammenheng vil det være naturlig å drøfte enhver sak som kan endre rammevilkårene for bosetting og næringsdrift på øygruppen. Dette bør også gjelde radikale forslag som vil innebære betydelige inngrep i allmenn ferdsel på Svalbard. I løpet av de siste to årene er det skjedd en rekke endringer i regelverket på Svalbard og det er

varslet omfattende nye reguleringer i nær fremtid. Disse vil få store konsekvenser for både norsk og utenlandsk reiselivsnæring på Svalbard. I denne sammenheng kan følgende eksempler nevnes: Innføring av miljøgebyr på kr. 150,-. Innføring av NOx-avgift for overfart mellom Fastlands-Norge og Svalbard. Drivstoffbegrensning for ferdsel med skip innen Øst-Svalbard naturreservater. Størrelsesbegrensning for skip i de samme områdene. Innføring av Havne- og farvannsloven, i tillegg til en rekke andre forskriftsendringer og lovendringer som berører næringen.

Svar:

Reiseliv er et av fem prioriterte områder i Soria Moria-erklæringen der regjeringen mener Norge har kompetanse eller særlige fortrinn. Dette omfatter også reiselivet på Svalbard. St.meld. nr. 9 (1999-2000) slår fast at reiseliv skal være ett av tre områder som et levedyktig svalbardsamfunn skal baseres på. De to andre er kulldrift og forskning/undervisning. Som ansvarlig minister for reiselivsnæringen støtter jeg opprettholdelsen av et sunt og bærekraftig reise-

liv på Svalbard. Innovasjon Norge arbeider med å markedsføre Svalbard som turistmål, og samarbeider med destinasjonsselskapet Svalbard Reiseliv AS. Regjeringen har foreslått et tilskudd på 2 millioner kroner til Svalbard Reiseliv AS i 2008. Av den foreslåtte økningen på 15 millioner kroner i bevilgningen til fremme av norsk reiseliv er dessuten 5 millioner kroner øremerket nordområdene.

Jeg er kjent med at Direktoratet for Naturforvaltning, etter oppdrag fra Miljøverndepartementet, har bedt Sysselmannen på Svalbard om å utarbeide et forslag til endringer av verneforskriftene for naturreservatene på Øst-Svalbard, for å sikre referanseområder og skjerme sårbare bestander, leveområder og kulturminner mot forstyrrelser og slitasje som følge av cruisetrafikken.

Bedring av sjøsikkerheten ved Svalbard er en ut-

fordring som regjeringen tar alvorlig. Det er også viktig at utviklingen innen cruisenæringen skjer innenfor rammen av de svært høye miljømålene for Svalbard. Turisme på Svalbard er en ønsket næring som er med på å oppfylle sentrale målsettinger i Svalbard-politikken. Som minister med ansvar for turisme og skipsfart er jeg derfor opptatt av at ansvarlige fagmyndigheter sikrer en god dialog med næringen framover slik at de nye reguleringer som kommer kan innpasses på en måte som ivaretar dette helhetlige perspektivet.

Regjeringen skal legge fram en ny Stortingsmelding om Svalbard i løpet av inneværende stortingsperiode. Arbeidet med en slik melding vil gi mulighet til å se på rammevilkårene for denne næringen og også til å se utviklingen innen turisme opp mot overordnede målsettinger i norsk Svalbard-politikk.

SPØRSMÅL NR. 318

Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 7. desember 2007 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Hvilke praktiske konsekvenser får avsløringen om gulning av marmoren som dekker det nye operabygget, og mener statsråden at dette kan medføre behov for bytte av beleggingsten eller kostnadskrevende oppussing?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom media har det blitt avslørt at marmoren som brukes på den nye operaen, misfarges. Det er usikkert hvor mye løsningen vil påføre av ekstra byggekostnader. Det er ikke usannsynlig at misfargingen vil vedvare og skjemme bygget i lang tid. Sannsynligheten for at andre stentyper misfarger er, skal vi tro fagfolk som uttaler seg, mindre enn ved bruk av marmor. Mange norske stentyper kan nevnes.

Svar:

Det vises til spørsmål 318 fra representanten Ulf Erik Knudsen til kultur- og kirkeminister Trond Giske. Spørsmålet er oversendt Fornyings- og administrasjonsdepartementet for besvarelse.

I sommer ble det oppdaget mindre områder med noe misfarging av stein ved det nye operahuset. Statsbygg tok umiddelbart kontakt med SINTEF som vurderte misfargingen. Da platene som har beskyttet marmoren i foajeen ble fjernet for noen uker siden,

ble det avdekket et større omfang av misfarging. Misfarging av stein brukt i bygningsmessig sammenheng som her, er ikke et ukjent fenomen. Ved det nye operahuset vises dette utendørs i begrenset omfang, men på steingulvet inne i foajeen var omfanget uventet.

Både leverandør, entreprenør og rådgiver for utvelgelse og legging av steinen er alle engasjert for å finne årsakene. De innhenter nå erfaringer fra sine miljøer både innenlands og utenlands. Samtidig gjennomføres det analyser av uttatte steinprøver, i tillegg til at det gjøres forsøk på stedet for å fjerne misfargingen. Statsbygg regner med at resultatene vil foreligge i løpet av kort tid. Med bakgrunn i dette vil Statsbygg velge tiltak som skal virke på lang sikt og som ikke forårsaker skade på steinflatene.

Misfargingen av steinen har ingen praktisk betydning for den tiltenkte bruken av huset. Av estetiske grunner er det imidlertid ønskelig å redusere eller fjerne misfargingen i foajeen.

Den italienske marmoren som ble valgt som hovedstein i operabygget ble foretrukket etter omfattende og grundig testing og vurdering av de tilbudte steinene. Marmoren er supplert med norsk granitt på vertikal vegg og i "skvalpesonen". Bruk av hvit stein utendørs og på gulvet i foajeen var et viktig element i Snøhettas vinnerutkast for det nye Operahuset i Bjørvika, jf også forutsetningene i St.prp 48 (2001-2002), punkt 3.2.1 og punkt 3.2.2.

SPØRSMÅL NR. 319**Innlevert 29. november 2007 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 5. desember 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Det pågår nå en høring om endringer i forliksrådsforskriften, samtidig har justiskomiteen avsluttet budsjettbehandlingen, noe som overflødiggjør hele høringen.

Mener justisministeren dette er forsvarlig saksbehandling, og er ikke dette å holde forliksrådsmedlemmene for narr?»

BEGRUNNELSE:

Det er nå sendt ut en høring til endringer i forliksrådsforskriften. Høringsfristen er satt til 01.12.07. Justiskomiteen avga sin budsjettinnstilling den 28.11.07 og budsjettet skal vedtas den 03.12.07, altså tre dager etter at høringsfristen har gått ut.

Forliksforskriften inneholder blant annet forskrifter om godtgjørelse til de folkevalgte forliksrådsmedlemmene. Det har også kommet sterke signaler fra mange forliksråd rundt om i landet som er uenig i endringene i forskriftene.

Svar:

Når forslaget om endringer i forliksrådsforskriften ble sendt på høring var dette fordi saksbehandlingsreglene for forskriftsendringer i forvaltningsloven forutsetter at slike endringer skal sendes på høring.

Kompetansen til å gi forskriftsbestemmelser om godtgjørelse til forliksrådsmedlemmene er i domstoloven § 27 gitt til Kongen i statsråd. Det er således

Regjeringen som formelt fastsetter satsene for godtgjørelse i forliksrådsforskriften, selv om gjennomføringen av endringer som medfører innsparinger eller økte kostnader av betydning for staten, er betinget av Stortingets bevilgninger over statsbudsjettet.

Ved endringer i forskrifter må Regjeringen følge saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven. Etter forvaltningslovens § 37 skal forskriftsendringer forhåndsvarsles til representanter for de interesser som berøres av endringene, slik at de gis anledning til å uttale seg. Forhåndsvarslingen skjer normalt ved en skriftlig høringsrunde med minimum 6 ukers høringsfrist, jf. utredningsinstruksen. Høring kan bare unnlates dersom en høring ikke ville være praktisk gjennomførlig, eller kan vanskeliggjøre gjennomføringen av forskriften eller svekke dens effektivitet, eller må anses åpenbart unødvendig. Justisdepartementet vurderte det slik at ingen av disse unntaksbestemmelsene kommer til anvendelse for endringene i forliksrådsforskriften.

Forslaget har vært en del av Regjeringens arbeid med budsjettforslaget for 2008. Det var derfor ikke aktuelt med noen høring forut for fremleggelsen av budsjettforslaget.

I departementets høringsbrev av 19. oktober 2007 er det henvist til forslaget om endringer i godtgjørelsen i St.prp. nr. 1.(2007-2008). Høringsinstansene ble dermed gjort oppmerksomme på at forslaget var til behandling i Stortinget, og hadde muligheten til å ta dette i betraktning når de skulle forholde seg til høringen.

SPØRSMÅL NR. 320**Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 5. desember 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Flere medier melder i dag at det under brannen på Oslo S for noen dager siden slo ut deler av politiets antiterrorcentral. Politidirektøren hevder at det ikke er grunn til å bekymre seg, for man kan da jobbe på "gamlemåten".

Deler statsråden politidirektørens tillit til at situasjonen overhodet ikke var bekymringsfull, eller ser statsråden fornuften i å kunne ha fullverdige backup-systemer som skal tre inn når slike episoder oppstår, eller er en slik løsning for dyr for Regjeringen og vil kunne skape press i økonomien?»

BEGRUNNELSE:

Da Sårbarhetsmeldingen ble lagt fram og behandlet tidlig etter tusenårsskiftet, inneholdt den mange områden relatert til kommunikasjon, som utvalget mente burde styrkes. Til en viss grad er dette gjort, men brannen på Oslo S viser også at vi har et samfunn som til de grader er avhengig av supplerende løsninger, samtidig som vi har en regjering som er mer opptatt av handlingsregelen og skattlegging av folk flest enn å skape fornuftige løsninger til beste for folks totale trygghet.

Jeg forutsetter at statsråden deler noe av min bekymring for denne saken da det som skjedde denne gangen sannsynligvis var en teknisk feil og ikke noe terrorangrep. Hva som ville ha vært situasjonen dersom dette kom som følge av en planlagt aksjon, hvor målet først var å lamme deler av kommunikasjonen på flere nivåer, og deretter slå til mot spesifikke mål, skal jeg la være usagt. Målet må være at man etablerer gode backupløsninger slik at man er styrket i kampen mot slike uhell og eventuelt planlagte hendelser.

SPØRSMÅL NR. 321

Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 10. desember 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«For de som arbeider offshore på oljeplattformer o.l. er det svært strenge krav til det å være rusfri. Dette skyldes primært farene som kan oppstå dersom man er ruset og oppholder seg i slike omgivelser. Enkelte bransjer har krav til politiattest, noe man ikke har her. Det betyr at personer som har begått alvorlig kriminalitet kan ha slike jobber.

Ser statsråden behovet for å foreta en ny vurdering av å innføre en ordning med krav til politiattest for mennesker som jobber i offshorebransjen?»

BEGRUNNELSE:

I innstillingen fra Sårbarhetsutvalget ble det påpekt hvilken risiko det er å ikke ha gode kontrollsystemer for å hindre at feil personer får feil jobber. Derfor har man bl.a. krav til politiattest i noen bransjer. Sårbarhetsutvalget mente at dette burde vært innført også for deler av denne bransjen. Ikke minst sett i lys

Svar:

Den situasjonen som oppsto som følge av brannen på Oslo S var ikke kritisk for Politidirektoratets beredskap og det medfører ikke riktighet at Politidirektoratets stabsrom ble satt ut av drift. Politidirektoratets stabsrom ble riktignok berørt, men det var fortsatt fullt mulig å håndtere en beredskapssituasjon. Det er etablert backupløsninger. Det understrekes også at både det faste og mobile telefonnettet og politiets samband fungerte normalt.

Politiet har oppmerksomheten rettet mot å redusere sårbarhet. Et forbedret opplegg for reservedrift vil være på plass tidlig i 2008 og et permanent opplegg er under planlegging. Dette er i samsvar med Riksrevisjonens påpekning.

Politidirektøren har opplyst at de backupløsninger politiet disponerer i dag gjør det mulig å håndtere situasjoner som den som inntraff.

Politiet foretar likevel en grundig gjennomgang av hendelsen som inntraff for å vurdere om det er behov for ytterligere tiltak.

Jeg har bedt Politidirektøren om å bli orientert om hendelsen og iverksatte tiltak.

av hvilke forhold man jobber under og hvilken adgang man har til å kunne påføre andre, naturen og det norske samfunn vesentlig skade, bør dette vurderes.

Jeg går ut fra at statsråden mener at man også her bør føre et føre var- prinsipp.

Svar:

Spørsmålet er stilet til justisministeren, men besvares av meg som ansvarlig statsråd for sikkerheten for petroleumsvirksomheten.

Spørsmålet om sikkerhetsklarering og bruk av politiattest for personell som arbeider på sikkerhetskritisk infrastruktur og skjermingsverdige objekter er vurdert ved flere anledninger, både i forhold til Sårbarhetsutvalgets innstilling og senere vurderinger i forhold til Sikkerhetsloven og annet relevant lovverk.

I petroleumsvirksomheten er det foretatt vurdering av hele infrastrukturen for å identifisere eventu-

elle skjermingsverdige objekter. Til sammen elleve innretninger og landanlegg er vurdert til å være skjermingsverdige. Fagmyndighetene vurderer jevnlig regelverket som inneholder krav til kontroll av personer som skal reise til innretninger offshore. Regelverket inneholder en rekke konkrete krav.

Før avreise må følgende være oppfylt:

- de skal ha gjennomført grunnleggende sikkerhetskurs
- de må ha gyldig helseattest
- de må ha gjennomført operatørs plattforminterne kurs

Når personer skal reise ut, må de ha bestilt helikopterplass hos operatørselskapet, noe som innebærer at de:

- må ha et spesifikt oppdrag
- være godkjent av operatør
- har bestilt reise i god tid før utreise (uker)

Ved selve utreisen vil alle personer ved innsjeking på heliport gjennomgå:

- kontroll av identitet
- kontroll av bestilt reise (at reisen er bestilt rettmessig)
- kontroll av diverse kursdokumentasjon dersom det er første gang man reiser ut, evt. fornying av dokumenter
- person- og bagasjekontroll
- eventuell alkotest (ved mistanke)

Ved ankomst på innretning vil personell bli:

- mottatt av plattformsjef og vedkommendes arbeidsleder
- med på gjennomgang av sikkerhetsrutiner og delta på sikkerhetsrunde på innretningen
- blir fulgt rundt på innretningen den første tiden hvis behov

Etter fagmyndighetens vurdering er dagens regler tilstrekkelige sikkerhetsrutiner for offshorepersonell som arbeider i en normal driftssituasjon. Det vurderes videre at det vil være svært ressurskrevende å skulle gjennomføre politiattest/sikkerhetsklarering av alle ansatte i petroleumssektoren, og at dette i tillegg ville kunne virke utstøtende for personer som har begått en mindre lovovertrødelse og gjort opp for dette. Politiattest/sikkerhetsklarering vil ikke være noen garanti for en persons lojalitet og pålitelighet.

Det er videre en ordning med taushetsplikt for det personell som i tillegg til ledelsen og beredskapsledelsen, må involveres i sikrings- og beredskapsfaglig innsats for å beskytte et skjermingsverdige objekt. Praktiseringen av taushetsplikt gir muligheter for å kunne iverksette sanksjoner mot den som ikke utviser nødvendig lojalitet og som ikke overholder plikten til taushet om beskyttelsesverdige - ikke offentlig - informasjon.

Det foregår i øyeblikket en dialog mellom relevante myndigheter og næringen om krav til politiattest for enkelte stillingskategorier offshore, eksempelvis

- nøkkelpersonell, så som personalsjef, plattformsjef, kommunikasjonsansvarlig mv.
- personell som jobber med kritisk infrastruktur
- personell som har tilgang til sensitiv informasjon som kan benyttes til kriminell handling

Dette arbeidet kan medføre at politiattest vil bli innført for enkelte kategorier.

Samlet sett vurderes de eksisterende ordningene, sammen med de eventuelle utvidelser som kan komme som følge av vurderinger av kritisk infrastruktur og skjermingsverdige objekter, til å være tilfredsstillende sikkerhetskontroll for personell som reiser og arbeider på offshoreinnretninger.

SPØRSMÅL NR. 322**Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 4. desember 2007 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Den sammenslåtte norsk-eksamen skaper engasjement blant elevene. Sist helg ble det avholdt en elevinitiert landsomfattende konferanse der målet var å sette fokus på dette. Initiativtagerne ønsker 2 adskilte eksamener.

Vil kunnskapsministeren vurdere å endre opplegget for norsk eksamen våren 2008 slik at det igjen blir to forskjellige eksamener - en i norsk hovedmål og en i norsk sidemål?»

BEGRUNNELSE:

Elevene som sto bak konferansen, ønsker to eksamener i norsk. De mener at den gamle todelte eksamensformen var svært god og at den ga elevene større mulighet til fordypning. Elevene er ikke imot sidemål, men mener at elevene skal få mulighet til å vise sine kunnskaper i begge fag. For mange vil en samlet eksamen kunne komme til å føre til at de gjør det dårlig på begge.

Elevene mener også at den gamle eksamensformen ga bedre mulighet for lærerne til å bedømme elevene riktig.

Dette er vektige argumenter, og det er interessant at det aksjoneres for å få flere eksamener. Det ønsket bør statsråden etterkomme.

Svar:

Ny eksamensform i norsk for grunnskolen ble bestemt da Stortinget behandlet Innst. S. nr. 268 (2003-2004) til St.meld. nr. 30 Kultur for læring (2003-2004). Det daværende Utdannings- og forskningsde-

partementet foreslo at eksamen i norsk for grunnskolen skulle reduseres fra to dager til én dag, og at de elevene som ble trekt ut til eksamen i norsk bare skulle prøves i hovedmålet sitt. Ved behandlingen i Stortinget ble forslaget om én skriftlig eksamensdag støttet av et flertall som besto av Arbeiderpartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Imidlertid bestemte Stortinget at elevene i grunnskolen skulle prøves i både hovedmålet og sidemålet på denne ene dagen, jf Innst. S. nr. 268 (2003-2004) side 19:

"Denne eksamen bør gjenspeile delemnene i faget, slik at den gir et reelt bilde av elevenes ferdigheter. Både hovedmål og sidemål skal derfor være deler av den skriftlige norskeksamen. Dette flertallet delte "departementets syn på at elevenes opplæring i hovedmål er den mest omfattende delen av norskfaget. Derfor må elevenes hovedmål utgjøre den største delen av den skriftlige norskeksamen".

Vedtaket om endring av eksamensform i norsk for grunnskolen er fulgt opp ved at Utdanningsdirektoratet fikk til oppgave å innføre ny eksamensform for norskfaget. Til hjelp for skolene har direktoratet utarbeidet en eksempeleoppgave som er tilpasset at elevene skal prøves i begge målformer på samme dag. Eksemplet er publisert på Utdanningsdirektoratets nettsider sammen med en vurderingsveiledning.

I tillegg er Utdanningsdirektoratet bedt om å evaluere hvordan den nye ordningen med prøving av både hovedmål og sidemål på samme dag fungerer. Resultater fra denne evalueringen vil bli lagt til grunn når jeg skal vurdere om det er nødvendig å gjøre endringer i eksamensformen for norskfaget i grunnskolen.

SPØRSMÅL NR. 323**Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 7. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Statsbudsjettet er vedtatt med bl.a. endringer på beskatning for småkraftverk 1500-550 KVA som kan få dramatiske konsekvenser for noen eiere som av ulike grunner valgte å inngå langsiktig binding av kontraktsprisen. Disse kan komme til å få en skatt på over 100% av inntekten fra kraftverket. Et slikt urimelig skattenivå kan unngås ved strakstiltak i forhold til pris som inngår i grunnrenteskatten, bunnfradrag eller annet.

Vil statsråden foreta seg noe slik at disse eierne igjen kan få en viss trygghet for sin egen økonomi?»

BEGRUNNELSE:

Det er åpenbart urimelig at en gruppe rettighetshavere som har valgt å satse på å bygge ut sin fallretting under helt andre forutsetninger, plutselig blir rammet av et skatteregime som ifølge Småkraftforeningen kan komme til å medføre over 100% beskatning. De kunne ikke på noen måte forutse den situasjon de har havnet i, og det dreier seg for mange om så store investeringer at de er påført betydelige belastninger i form av bekymring for egen situasjon. I verste fall kan noen komme til å gå konkurs om det ikke finnes løsninger.

Problemet ligger i at skatteloven § 18-3 annet ledd bokstav a innledningsvis sier at brutto salgssinntekt skal settes til "summen av årets spotmarkedspris pr. time multiplisert med faktisk produksjon ved kraftverket i de tilhørende tidsavsnitt". For svært mange små grunneiere og rettighetshavere er en investering i et småkraftverk en så tung investering at de enten måtte inngå langsiktig binding av pris for å få finansiert anlegget eller valgte å gjøre det for å skjerme seg for prisfallsrisikoen. Dersom dette ble gjort for 3-4 år siden, er de sannsynligvis bundet til en pris som ligger langt under det dagens spotmarkedspriser gir.

Bestemmelsene i skatteloven blir da åpenbart urimelige for disse eierne. Da de tok investeringsbeslutningen, var denne type kraftverk unntatt fra grunnrentebeskatning og de kunne umulig forutse at det var forbundet med skatterisiko å inngå en slik kontrakt. Dessuten har skatteloven et unntak for langsiktige kontrakter som er inngått før 1. januar 1996. Det

følger av skatteloven § 18-3 annet ledd bokstav a nr 1-3.

Det er svært viktig for de dette gjelder at statsråden foretar seg noe straks. Det er varslet en gjennomgang av skattesituasjonen i tilknytning til revidert statsbudsjett til våren, men de det gjelder bør kunne få sove bedre enn de gjør i dag fram til det.

Svar:

Det er nå vedtatt at den nedre grensen for fastsettelse av grunnrenteinntekt skal reduseres fra 5 500 kVA til 1 500 kVA med virkning fra 2008. Noen kraftverkseiere kan ha inngått fastprisavtaler, samtidig som de nå kan ha kommet over den nedre grensen og skal svare skatt av grunnrenteinntekt. Etter gjeldende regler skal i så fall grunnrenteinntekten fastsettes etter spotmarkedspriser og ikke etter prisen i ev. inngåtte kraftkontrakter.

En endring av nedre grense for fastsettelse av grunnrenteinntekt kan påvirke hvordan selskapenes resultat etter skatt endres som følge av endringer i spotprisen. Generelt er det vanskelig å kompensere skattyterne i slike situasjoner, og mindre endringer i skattesystemet må derfor i utgangspunktet anses som å være en del av ordinær forretningsrisiko.

Finansdepartementet har likevel forståelse for at kraftverk mellom 1 500 og 5 500 kVA som har inngått en langsiktig binding av kraftprisen, kan ha kommet i en vanskelig situasjon med de nye reglene med senking av innslagspunkt. Departementet vil derfor vurdere regelendringer som ev. kan korrigere for ikke-tilsiktete overgangsvirkninger av den vedtatte endringen av nedre grense.

En viktig forutsetning for at grunnrenteskatten skal virke etter intensjonen er at produksjonen verdsettes til markedspriser. Hovedregelen bør dermed fortsatt være at grunnrenteinntekten beregnes med utgangspunkt i spotprisene. Dette må også ses i lys av problemene med å verdsette transaksjoner mellom beslektede selskaper dersom andre priser enn spotprisene legges til grunn. Når selskapene i fremtiden inngår fastprisavtaler, kan de tilpasse hvor stor andel av produksjonen de ønsker å prissikre ut fra at grunnrenteinntekten beregnes ved spotpriser, og oppnå den ønskede prissikring etter skatt.

SPØRSMÅL NR. 324**Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 10. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Klippeblåvingen, Scolitantides orion, står på Norsk Rødliste fra 2006. Norges Bondelag hevder i et brev til Miljøverndepartementet at sommerfuglen Klippeblåvingen sitt leveområde i Torpebukta i Halden kommune ikke vil bli ødelagt ved en eventuell boligutbygging. Bondelaget hevder også at Klippeblåvingen finnes andre steder enn i Torpebukta.

Kan statsråden bekrefte dette, og eventuelt hvor finnes andre forekomster av Klippeblåvingen?»

Svar:

Sommerfuglarten klippeblåvinge er tidligere funnet på 16 lokaliteter i Norge. I de seinere årene er den funnet bare i to områder; ett i Halden og ett i Tvedestrand. I sommer ble arten observert innenfor reguleringsplanområdet i Torpebukta i Halden, men ikke i Tvedestrand. Området rundt Torpebukta i Halden er derfor den eneste kjente, gjenværende lokaliteten for klippeblåvinge i Norge. I Sverige finnes klippeblåvingen på 3-4 lokaliteter og i Finland på to lokaliteter. Hovedområdet for artens utbredelse globalt omfatter Sør-Europa til ca 50 grader nordlig bredde. Videre finnes arten østover fra Balkan og gjennom det sørlige Russland til Japan. Arten er i Norsk Rødliste 2006 klassifisert som "sterkt truet".

Miljøverndepartementet mener at hele reguleringsplanområdet i utgangspunktet bør betraktes som en del av klippeblåvingens leveområde i området

rundt Torpebukta. Dette bør ses i sammenheng med at det kan bli nødvendig å restaurere deler av artens leveområde, som er påvirket av gjengroing. Departementet vurderer det slik at inngrep som følger av reguleringsplanen, som bygging av hus, hytter, veger og parkeringsplasser og andre inngrep i strandsonen, vil kunne forringe artens leveområde og dermed utgjøre en fare for den aktuelle sommerfuglforekomsten. Etter departementets oppfatning er det med dagens sparsomme kunnskap om denne sommerfuglforekomsten ikke grunnlag for å fastslå at nye inngrep kan gjennomføres innenfor reguleringsplanområdet uten at det truer klippeblåvingens overlevelse i området.

Miljøverndepartementet mener derfor at det er bør klarlegges hvilke deler av området som er viktige for arten og utarbeides en handlingsplan for arten. Denne informasjonen bør ligge til grunn for framtidig virksomhet i området. For å framskaffe et naturfaglig kunnskapsgrunnlag av tilstrekkelig kvalitet, må det foretas et kartleggingsarbeid som kan komme til å strekke seg over flere sommersesonger.

Halden kommune er informert om departementets vurderinger i brev av 8. november 2007. Der informeres kommunen også om at departementet tar sikte på å oppheve reguleringsplan for Torpebukta. Kommunen er samtidig gitt anledning til å uttale seg til departementets vurdering før endelig vedtak fattes.

SPØRSMÅL NR. 325**Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 10. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I brev av 30.10.2007 fra fylkesmannen i Sør-Trøndelag til Røros kommune kunngjøres ugyldiggjøring av Røros kommunestyres vedtak i sak 8/07 fra den 24.05.07.

Mener statsråden at dette vedtaket er en riktig tolkning av eksisterende regelverk, og hva vil han i så fall foreta seg for å rette opp eventuelle urimeligheter?»

BEGRUNNELSE:

I brev av 30.10.2007 fra fylkesmannen i Sør-Trøndelag til Røros kommune kunngjøres ugyldiggjøring av Røros kommunestyres vedtak i sak 8/07 fra den 24.05.07. Ugyldiggjøringen kommer altså som et resultat av lovlighetskontroll og først 5 måneder etter at vedtaket er fattet av lokaldemokratiet på Røros. Dette har medført at eierne av omtalte gård har gjennomført store investeringer som nå må anses

som tapt på grunn av statens urimelige overprøving av et kommunalt fattet vedtak. Vedtaket fra fylkesmannen begrunnes i at snøscootersafari i seg selv ikke kvalifiserer til dispensasjon fra bestemmelsene, stikk i strid med praksis i andre fylker og Røros kommunes oppfatning. Dette gjør fylkesmannen til tross for at Røros er del av forsøksordningen og innenfor forsøksordningens rammer har forvaltet regelverket meget strengt.

Svar:

Røros kommune er en av sju kommuner som har deltatt i en forsøksordning med alternativ forvaltning av motorferdsel i utmark. Forsøket har pågått over flere år og forsøksperioden utløp formelt 31. mai i år. Samtlige kommuner har søkt om ytterligere forlengelse av forsøksperioden. I brev av 30. mai d.å. forlenget Kommunal- og regionaldepartementet midlertidig forsøksperioden frem til kommunenes søknad ble endelig avgjort. Kommunenes søknad er etter det jeg er kjent med p.t. ikke ferdigbehandlet.

Røros kommune har i samsvar med forsøksordningen vedtatt en kommunedelplan for motorferdsel i utmark og vassdrag. En søknad om snøscootersafari er ikke i tråd med denne delplanen, og en tillatelse er

dermed betinget av dispensasjon. Slik dispensasjon kan etter forsøksvedtektene gis etter plan- og bygningsloven § 7 som stiller som vilkår at det må foreligge "særlige grunner". Hvorvidt det foreligger "særlige grunner" må vurderes opp mot de hensyn forsøksvedtektene skal ivareta samt de hensyn som ligger til grunn for motorferdsellovgivningen forøvrig.

Kommunestyret fattet sitt vedtak 24. mai d.å., og Fylkesmannen i Sør-Trøndelag varslet kommunen og tiltakshaver i brev av 3. juli d.å. om at saken ville bli tatt opp til lovlighetskontroll ihht kommuneloven § 59. I brev av 30. oktober d.å. la Fylkesmannen i Sør-Trøndelag til grunn at tiltakshavers ønske om å utvide gårdsdriften med et tilbud om snøscootersafari ikke kunne anses som "særlige grunner" etter plan- og bygningsloven § 7, og at dispensasjonsvedtaket ble av den grunn ansett som ugyldig. I medhold av kommuneloven § 59 nr 5 jf nr 4 ble dermed kommunens dispensasjonsvedtak opphevet. Fylkesmannens vedtak etter kommuneloven § 59 endelig og kan ikke påklages.

Etter min vurdering har fylkesmannen foretatt en grundig vurdering av de hensyn som har gjort seg gjeldende, og har fattet en avgjørelse som er i samsvar med gjeldende praksis.

SPØRSMÅL NR. 326

Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 11. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«I forbindelse med å bygge gassrør til Grenland, har det vært betydelig fokus på å legge rør for CO₂-transport fra Grenland til oljefeltene, for å forsyne norsk sokkel med CO₂. I Dagens Næringsliv 28/11-07 fremkommer det at visjonen om å bruke CO₂ til å presse mer olje ut av feltene på norsk sokkel legges på is. Statsråden sier: "Dette har vært utredet mange steder. Det er ikke lønnsomhet i det. I dag er ikke perspektivene så gode".

Hvilke konsekvenser mener statsråden dette har for arbeidet med retur-rør for CO₂ fra Grenland?»

BEGRUNNELSE:

Dersom man ikke kan bruke CO₂ til å øke oljeutvinning og derved generere ekstraintekter, så er det ingen grunn til at CO₂ skal fraktes til oljefelt i Nordsjøen fremfor å deponeres på andre egnede steder,

som det finnes mange av. Da må man se på kostnader for alle alternative deponier, fremfor å fastholde CO₂-rør til vestlandet som eneste alternativ.

Det vises til svar på Dokument nr. 15 (2004-2005), Spørsmål nr. 311, datert 09. 12. 2004:

"Det er gjort omfattende internasjonale studier og vurderinger både av det geologiske potensialet for langtidslagring av CO₂ og kostnadene knyttet til fangst, transport og lagring av CO₂. Det internasjonale energibyrået (IEA) la nylig frem en studie av mulighetene for fangst og lagring av CO₂. IEA konkluderer i denne studie med at det er et betydelig potensial for lagring av CO₂ i geologiske formasjoner i Europa."

Svar:

Dersom det kan finnes en kommersiell interessant anvendelse for fanget CO₂, vil dette kunne bidra til å redusere de samlede kostnadene ved CO₂-håndtering. For regjeringen har det vært et mål å bidra til

å finne slike løsninger. Allerede i januar 2006 ble det derfor i regi av Gassco på oppdrag fra olje- og energidepartementet satt i gang et arbeid for å klargjøre om det er basis for å videreføre prosjektutvikling for en CO₂-kjede på kommersielt grunnlag. Rapporten fra Gassco som ble lagt frem i juni 2006 identifiserte 12 potensielle alternative verdikjeder, men ingen av disse har vist positiv nåverdi. I tillegg har flere av operatørene på sokkelen foretatt egne vurderinger av mulighetene for bruk av CO₂ til økt oljeutvinning. Konklusjonen er at det på nåværende tidspunkt og for eksisterende felt ikke er identifisert CO₂-kjeder med positiv nåverdi. Dette er bakgrunnen for min uttalelse i Dagens Næringsliv 28/11-07.

Gassnova, OD, Gassco og NVE er gitt i oppdrag å vurdere alternative transport- og lagringsløsninger for fanget CO₂ fra prosjektene på Kårstø og Mong-

stad. I mandatet heter det i tillegg at det ved valg av lokalisering og kapasitet skal forsøkes å ta hensyn til behov for disponering av CO₂ også fra andre utslippsskilder.

Som prosjektleder er det Gasscos foreløpige vurdering at den planlagte Skanled rørledningen fra Kårstø til Østlandet, Sverige og Danmark vil bidra til en reduksjon i CO₂-utslipp fra prosessindustrien i Grenland. Dette skyldes hovedsakelig Yaras overgang fra bruk av våtgass til tørgass og erstatning av dagens skipstrafikk til Grenland med rørtransport. Prosessindustrien i Grenland har i utgangspunktet begrensede utslippsmengder av CO₂. Felles for kildene til utslipp i Grenland er at de er relativt små og at CO₂-håndtering derfor vil få meget høye tiltakskostnader. Et returrør for CO₂ er ikke en del av prosjektet for gassrørledningen Skanled.

SPØRSMÅL NR. 327

Innlevert 30. november 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 11. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Klimavoteloven setter av en kvotereseerve til nye gasskraftverk som "skal basere seg på rensing." Soria Moria-erklæringen bruker samme formulering om at nye konsesjoner til gasskraft "skal basere seg på CO₂-fjerning". I Stortingets spørretime 21/11 konkretiserte statsråden dette ved å si at "det skal være rensing fra oppstart." Kårstø har ikke CO₂-rensing ved oppstart, og er dermed ikke "basert på CO₂-rensing".

Vil statsråden innta en mindre bastant holdning, slik at Kårstø kan få tildelt CO₂-kvoter fra kvotereserven?»

BEGRUNNELSE:

Dersom statsråden holder fast ved kravet om at et gasskraftverk skal basere seg på CO₂-rensing, altså rensing ved oppstart, for å få konsesjon, så tilsier normal likebehandling av like virksomheter at Kårstø heller ikke har krav på vederlagsfrie CO₂-kvoter. Det vil i så fall bety at det nye kapitelet i norsk industrihistorie, slik næringsministeren omtalte Kårstø ved åpningen, blir et særdeles kort kapittel.

Alternativt åpner Regjeringen for å forskjellsbehandle Kårstø og andre gasskraftverk. Forskjellsbehandling er ikke noe man holder høyt i Norge.

Statsråden oppfordres derfor til å innta en mer liberal fortolkning av Soria Moria-erklæringen, slik at Kårstø sikres en økonomi som gjør kraftverket livskraftig, og samtidig gjør det teknisk og økonomisk mulig for kraftaktører å bygge gasskraftverk i blant annet Midt-Norge.

Svar:

Regjeringen varslet i Soria-Moria-erklæringen at vi vil samarbeide med utbyggerne av gasskraft om anlegg for CO₂-fangst, og bidra økonomisk til at dette kan gjennomføres så snart som mulig. Når det gjelder gasskraftverket på Kårstø ble endelig utslippstillatelse gitt i 2001 uten krav om CO₂-rensing. Regjeringen har igangsatt arbeidet med CO₂-fangst på Kårstø med sikte på at dette kan skje så raskt som mulig.

Regjeringen la som kjent frem Ot.prp nr. 66 (2006-2007) Om lov om endringer i klimavoteloven m.m. 25. mai d.å. Regjeringen arbeider nå med utarbeidelse av klimavoteforskrift (Forskrift om endring av forskrift av 23. desember 2004 nr. 1851 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser) hvor reservens størrelse, hvilke typer virksomheter som omfattes av reserven og øvrige kriterier som skal ligge til grunn for tildelingen fra denne, vil bli regulert. Forskriftsutkastet vil bli sendt på offentlig høring i nær fremtid.

SPØRSMÅL NR. 328**Innlevert 3. desember 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 11. desember 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«I brev til Transportkomiteen av 27.11.2007 opplyser FKD at Kystverket har gitt pålegg etter forurensningsloven om fjerning av både forskipet og akterskipet etter Server-forliset. Akterskipet er tomt for olje, men forsikringsselskapet har på vegne av skadevolder så langt ikke gjort noe for å fjerne vraket. Forsikringsselskapet hevder at fjerning vil koste mer enn forsikringen dekker.

Hvordan vil statsråden sikre at akterskipet av Server blir fjernet?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden har i brev av 27.11.2007 svart bl.a. følgende:

"Utgangspunktet i forurensningsloven er at forurenser har ansvaret for å iverksette tiltak for å avverge eller begrense skader og ulemper fra egen virksomhet. Dersom dette ikke skjer, skal vedkommende kommunne aksjonere. Staten skal yte kommunen nødvendig bistand, og kan ved større tilfeller av akutt forurensning overta ansvaret for aksjonen. Dette følger av forurensningsloven § 46. Etter forurensningsloven § 74 har stat og kommune myndighet til å gi forurenser pålegg om iverksetting av tiltak. Staten og kommunen kan sørge for å iverksette tiltak på forurenserens vegne dersom pålegg ikke følges, eller der det tar for lang tid til å vente på dette."

Videre heter det i brevet:

"Utgifter til oljevernaksjoner bevilges over Kap. 1062 Kystverket post 21 Spesielle driftsutgifter. For 2007 er den ordinære bevilgningen på post 21 på 3,75 mill kroner, jf. St.prp. nr. 1 (2006-2007) for Fiskeri- og kystdepartementet. Posten dekker utgifter til statlige aksjoner og garantier for kommuner som iverksetter tiltak uten å kunne dekke utgiftene før erstatningsbeløpet er mottatt.

I tilfeller av større oljevernaksjoner er Fiskeri- og kystdepartementet i 2007 gitt fullmakt til å overskride bevilgningen under kap. 1062 Kystverket post 21 med inntil 15 mill kroner, jf. romertallsvedtak III i St.prp. nr. 1 (2006-2007) for Fiskeri- og kystdepartementet. Fullmakten gjelder "dersom det er nødvendig å sette i verk tiltak mot akutt forurensning uten opphold og før Kongen kan gi slikt samtykke". Nødvendig overskridelse ut over dette må vedtas av Kongen i statsråd. Etter bevilgningsreglementet § 11 andre ledd tredje punktum må det da være "uomgjengelig nødvendig å pådra utgifter før Stortinget kan gi tilleggsbevilgning". Om akterskipet er det svart slik: "Kystverket har utferdiget pålegg etter forurensningsloven om fjerning av både forskipet og akterskipet etter forliset. Forsikringsselskapet Gard har på vegne av skadevolder tømt og fjernet forskipet, men har så langt ikke

gjort noe med akterskipet ut over å kontrollere det for mulige nye utslipp av olje. Akterskipet er erklært tomt for olje og representerer ikke lenger en fare for akutt forurensning.

De samlede utgiftene etter forliset er ikke endelig oppsummert av samtlige parter, slik at det er noe usikkerhet knyttet til det foreliggende tallmaterialet. Det endelige oppgjøret etter forliset vil finne sted senere. Et utgangspunkt er at skadevolder maksimalt vil kunne bli stilt til ansvar for utgifter inntil ca. 240 mill. kroner. Skadevolder har allerede gjennom Gard (deres opplysninger) dekket utgifter for om lag 32 mill. kroner hvor arbeidet med forskipet utgjør hoveddelen. Andres krav overfor skadevolder anslås p.t. til om lag 200 mill. kroner.

"v) Hvem har evt. beregnet kostnadene ved fjerning, og hva er disse?"

Svar:

Forsikringsselskapet Gard har muntlig gitt uttrykk for at selskapet ikke vil gjøre noe med akterskipet foreløpig fordi rammen av maksimal plikt til å dekke utgifter langt på vei er nådd. Det foreligger ingen kostnadskalkyle på hva en fjerning av akterskipet vil koste, ut over at det vil koste betydelig mer enn det som er igjen av rammen for skadevolders ansvar. Kystverket vil vurdere nærmere hva som eventuelt bør gjøres med akterskipet slik situasjonen er nå. Jeg håper statsråden vil sørge for fjerning og informere Stortinget om arbeidet med dette.

Svar:

Som jeg opplyste i brevet av 27. november 2007 til Stortingets transport- og kommunikasjonskomité har Kystverket gitt pålegg etter forurensningsloven om fjerning av forskipet og akterskipet av "Server". På tidspunktet for Kystverkets pålegg var forskipet slept til nødhavn og strandsatt ved Ågotnes, mens akterskipet var sunket på havaristedet ved Hellisøy fyr ved Fedje. Det var ansett å være fare for akutt forurensning fra begge vrakdelene.

Det er forsikringsselskapet Gard som har fulgt opp Kystverkets pålegg på vegne av forurenser. Forskipet er tømt for bunkersolje, og det er hevet og fjernet fra Ågotnes. Når det gjelder akterskipet, er det gjennomført undersøkelser av dette. Det er bl.a. boret flere hull i skroget for å undersøke om det inneholdt olje. Etter disse undersøkelsene er det opplyst at akterskipet ikke lenger inneholder olje av betydning, og at det ikke lenger representerer fare for akutt forurensning.

Det tilligger Kystverket som fagetat å vurdere

denne saken. Kystverket har opplyst at det vil bli foretatt en totalvurdering av videre oppfølging i forhold til akterskipet når det endelige kostnadsbildet for oljevernaksjonen etter "Server" foreligger våren

2008. Kystverket vil gi forsikringsselskapet Gard utsatt frist for å iverksette fjerning av akterskipet til en slik totalvurdering foreligger.

SPØRSMÅL NR. 329

Innlevert 3. desember 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 11. desember 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Skoleskipet MS Gann (Rogaland Videregående Sjøaspirantskole) har gjennom lang tid arbeidet med en langsiktig finansiering av sitt nye undervisningskip som er forenlig med skolens driftsøkonomi, uten at det så langt har kommet til en endelig avklaring.

Vil statsråden ta et snarlig initiativ og medvirke til en løsning i samarbeid med næringen?»

BEGRUNNELSE:

Rogaland Videregående Sjøaspirantskole (MS Gann) rekrutterer elever fra hele landet og representerer et viktig utdanningstilbud for hele den maritime sektor. Skoleskipet nyter stor tillit i næringen. I forbindelse med behovet for fornyelse av skoleskipet, har skolen ervervet hurtigruteskipet MS Narvik. Skipet er tatt i bruk, og Utdanningsdirektoratet har godkjent en omsøkt elevtallsutvidelse. Regjeringen har i sin maritime strategiplan satt av 5 mill. kr. til MS Gann. En avklaring av langsiktig finansiering er nødvendig med det første.

Svar:

Rogaland Videregående Sjøaspirantskole får, i statsbudsjettet for Kunnskapsdepartementet, et tilskudd tilsvarende 85 prosent av et godkjent budsjett. Skolens budsjett utgjør i 2007 om lag 14 mill. kroner. Jeg er kjent med at Kunnskapsdepartementet vil arbeide videre med å vurdere tilskuddsordningen for Rogaland Videregående Sjøaspirantskole og to andre private skoler som mottar tilskudd etter samme ordning.

Regjeringen har i sin maritime strategi som mål at Norge skal være verdensledende på maritim kompetanse. Kompetanse er viktig for utviklingen av de maritime næringers konkurransekraft og verdiskapingsevne. Regjeringen har i den forbindelse forslått å bevilge i underkant av 40 mill. kroner ekstra til kompetansefremmende tiltak.

Skoleskipene er viktig for rekrutteringen til maritime yrker, og regjeringen har foreslått å bevilge 5 mill. kroner til finansieringen av skoleskipet MS Gann i statsbudsjettet for 2008. Regjeringen har forutsatt at støtten som er foreslått bevilget er en engangsbevilgning.

Jeg har også invitert representanter for Stiftelsen Norsk Maritim Kompetanse og MS Gann til et møte for å drøfte finansieringen av skoleskipet 18. desember 07.

SPØRSMÅL NR. 330**Innlevert 3. desember 2007 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker****Besvart 12. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Haugesunds Avis 1. desember rapporterer fra "E134-dagen" på Stord, dagen før. Her var det stor entusiasme etter presentasjon av planer for ny tunnel mellom Seljestad og Haukelifjell. Statens vegvesen (SVV) slapp imidlertid også nyheten om at etter deres syn vil det være nødvendig å stenge Seljestad- og Røldalstunnelene når det nye tunnelanlegget står klart. En slik stengning vil utvilsomt være svært ødeleggende for bygda og den positive næringssettingsingen som skal skje.

Vil statsråden ta kontakt med SVV for å unngå dette?»

BEGRUNNELSE:

Den framtidige tunnelen vil føre E134 langt utenom både Røldal skisenter og bygda. All trafikk vestfra på E134 vil få en kjempelang omvei.

Selv om det går rykter om at ny vei ikke er med i neste NTP-rullering og en eventuell omlegging dermed antakelig er langt fram i tid, har utsagnet skapt en svært negativ usikkerhet som bør fjernes.

Den fremtidige tunnelen vil etter det oppslaget opplyser, trolig gå inn i fjellet ved Korlevoll på Seljestad og komme ut like ovenfor Texaco-stasjonen mellom Røldal og Haukelifjell. Med den milliardutbyggingen som nå har startet både i Håradalen, på Seljestad og Solfonn, vil en fremtidig stenging føre til at det populære fjellområdet splittes i to.

Svar:

Konseptvalgutredning for ny transportåre over Haukeli og forslag til kommunedelplan med konsekvensutredning for E134 Grostøl - Vågsli er ferdig utarbeidet av Statens vegvesen. Konseptvalgutredningen er oversendt Samferdselsdepartementet. Forslaget til kommunedelplan er foreløpig ikke lagt ut til offentlig ettersyn.

I forslaget til kommunedelplan, har Statens vegvesen anbefalt et alternativ M4 gjennom Valldalen ovenfor Røldal.

Med dette alternativet har Statens vegvesen for-

utsatt at dagens E134 fra Seljestad - Håradalen - til kryss med rv 13 stenges og ikke lenger opprettholdes som riksveg. Statens vegvesen grunngir dette med kostnadene ved å holde vegen åpen. Det er beregnet å koste 4-5 mill. kr i årlige vedlikeholdsutgifter å holde vegen åpen. I tillegg kommer kostnader med oppgradering av tunnelene etter framtidige standardkrav. Trafikken mellom Seljestad (hytteområdet) og Håradalen (skitrekke) vil med dette alternativet få en ekstra kjørestrekning på 15,9 km. Trafikken vil gå gjennom Røldal og kan ha en viss positiv effekt på næringslivet her.

Dersom kommunen eller fylkeskommunen vil overta vegen og stå for drift og vedlikehold, samt teknisk oppgradering av tunnelene når det blir nødvendig, er det etter Statens vegvesens vurdering en aktuell løsning. Dette forutsetter i så fall et vedtak om nedklassifisering av vegen etter bestemmelsene i vegloven.

Valg av utbyggingsalternativ for ny E134 Grostøl - Vågsli vil skje etter at det er gjennomført en ekstern kvalitetssikring (KS1) av konseptvalgutredningen for E134 over Haukelifjell og etter at den lokale planprosessen er sluttført. Spørsmålet om stenging eller omklassifisering av eksisterende veg etter at ny veg er bygd, vil være en del av planarbeidet. Etter gjennomført høring av forslaget til kommunedelplan, skal kommunene vedta planløsning etter plan- og bygningsloven § 20-5. Dersom det foreligger innsigelse til planen fra berørte myndigheter, vil saken måtte sendes Miljøverndepartementet til endelig avgjørelse i henhold til behandlingsmåten for innsigelse som er beskrevet i plan- og bygningsloven.

Jeg ønsker ikke å gripe inn i den lokale planprosessen som pågår ut over det som vil bli resultatet av prosessen med KS1 for konseptvalgutredningen som Samferdselsdepartementet har mottatt fra Statens vegvesen. Dersom det senere i den lokale planprosessen ikke oppnås lokal enighet vil det kunne bli aktuelt for Samferdselsdepartementet å ta stilling i en innsigelsessak eller i en sak om nedlegging eller omklassifisering etter veglovens bestemmelser.

SPØRSMÅL NR. 331**Innlevert 3. desember 2007 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 11. desember 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Utredningen om obligatorisk båtførerbevis pågår i øyeblikket. Enkelte aktører har så langt klaget på å ikke bli hørt eller at deres hørings svar ikke er korrekt gjengitt. Det er alvorlig.

Hvor står saken nå, og hva slags fremdrift antas saken å ha?»

Svar:

Sjøfartsdirektoratet sendte i vår en rapport med forslag til obligatorisk båtførerbevis på bred høring med frist til 30. september 2007. Direktoratets opp-

følgning av høringen og revidert utkast til forskrift ble oversendt departementet den 28. november. Ettersom obligatorisk båtførerbevis vil kunne berøre et stort antall personer, ønsker jeg en grundig vurdering av hele saken i departementet. I den forbindelse vil departementet også se nærmere på innkomne høringsuttalelser. Jeg har også forhørt meg med Sjøfartsdirektoratet, som sier at de ikke kjenner seg igjen i beskrivelsen om at høringsinstanser ikke har blitt tatt hensyn til.

Når denne gjennomgangen er foretatt vil saken returneres til Sjøfartsdirektoratet for iverksettelse.

SPØRSMÅL NR. 332**Innlevert 3. desember 2007 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 11. desember 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Kristent Interkulturelt Arbeid (KIA) arrangerer norskopplæring for innvandrerkvinner i Oslo 12 timer i uken med gratis barnehage under kurset. Kurset anses som meget vellykket. Kvinnene får imidlertid redusert kontantstøtten med 40 pst. Dette medfører et økonomisk tap som gjør det vanskeligere for innvandrerkvinnene å kunne prioritere norskopplæringen.

Vil statsråden bidra til at kvinnene kan beholde full kontantstøtte og likevel kunne delta på norskopplæring?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til at dette spørsmålet kom opp under Stortingets behandling av stortingsmeldingen om evaluering av kontantstøtten i 2002.

Under behandlingen av St.meld. nr. 43 (2000-2001) Om evaluering av kontantstøtten uttalte flertallet i familie-, kultur- og administrasjonskomiteen, alle unntatt medlemmene fra Frp, jf. Innst. S. nr. 94 (2001-2002): "(...) det må lages en ordning som ikke hindrer at minoritetskvinner med småbarn tar norskopplæring". Og videre: "Dette er en utilsiktet uheldig

virkning av kontantstøtten som flertallet ber departementet finne en løsning på".

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Frp og SV, uttalte: "(...) organisasjoner som driver språkopplæring, KIA og AOF, gjorde dette flertallet kjent med at det antas å være et frafall på norskopplæringskurs, med tilhørende barnepass, for minoritetskvinner med barn i kontantstøttealder. Dette flertall viser til at disse tiltakene representerer spesielt tilpassede løsninger for kvinner med små barn; mens mor får undervisning blir barna tatt vare på av et vel kvalifiserende personale".

Daværende statsråd Laila Dævøy uttalte i stortingsdebatten om saken den 18. april 2002: "Det er et viktig mål at innvandrere i større grad skal delta i samfunnet. Å kunne norsk godt er en forutsetning for å kunne delta. En del kvinner har barna i barnehage mens de er på norskkurs, og de får derfor ikke kontantstøtte. Jeg ser at det er et problem dersom flere velger å sløyfe norskkurset for ikke å miste kontantstøtten, og vi arbeider for å finne en løsning på dette".

Jeg kan ikke se at dette ble fulgt opp av regjeringen Bondevik II.

Å innføre en ordning for innvandrerkvinner som deltar på norskopplæring, slik at de beholder kontant-

støtten uavkortet samtidig som de benytter barnehage, er problematisk på grunn av kontantstøtteordningens utforming. Kontantstøtte er et alternativ og supplement til bruk av barnehage. Retten til kontantstøtte knyttes opp til om, og i hvilken grad, barnet gjør bruk av barnehageplass. All bruk av barnehage medfører reduksjon i kontantstøtten.

Selv om jeg i likhet med tidligere statsråd Laila Dåvøy har forståelse for problemstillingen som reises, mener jeg det vil være uheldig å gjøre unntak fra regelverket for denne gruppen. Det kan være gode

grunner til at også andre grupper, for eksempel barn under barnevernets omsorg, bør beholde kontantstøtten selv om de bruker barnehage. Det er viktig å unngå forskjellsbehandling; prinsippet om at bruk av barnehage medfører avkorting av kontantstøtten må derfor gjelde alle.

Jeg vil avslutningsvis vise til at departementet ikke har mottatt noen henvendelser om dette spørsmålet etter regjeringsskiftet i 2005. Det synes derfor ikke å være et stort problem.

SPØRSMÅL NR. 333

Innlevert 3. desember 2007 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen

Besvart 19. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Budsjettvedtaket om nye fyringsoljeavgifter får uheldige utslag for østfoldbedriften Kronos Titan og innebærer en forskjellsbehandling i forhold til andre bedrifter som skal delta i europeisk kvotehandel fra 2008. Avgiftsøkningen er på 40 000 kroner per ansatt og kan på sikt føre til utflagging.

Vil statsråden gå gjennom denne saken og eventuelt komme til Stortinget med en løsning som ikke innebærer en slik forskjellsbehandling?»

BEGRUNNELSE:

St.prp. nr 1 (2007-2008) inviterer Stortinget til å gjøre vedtak om endrede avgifter på fyringsolje for bedriftene som skal delta i kvotehandel med klimagasser. Avgiftsendringene medfører justering av avgiften på CO₂ og grunnavgiften på fyringsolje. Avgiftsopplegget er en grov diskriminering av en større industribedrift i Østfold, Kronos Titan i Fredrikstad, med 175 ansatte.

Samlet får bedriften en avgift på om lag 15 millioner kroner i 2008. Hvis bedriften hadde produsert fiske-/sildemel ville avgift på fyringsoljen vært null.

Det er svært vanskelig å forstå den næringspolitiske begrunnelsen for en slik grov forskjellsbehandling.

Kronos Titan er den største brukeren av fyringsolje i Fastlands-Norge utenom treforedling og fiske-/sildemel, og forskjellsbehandling går dermed i stor grad utover kun en enkelt bedrift.

Kronos Titan er en viktig bedrift og inngår i en verdikjede som strekker seg fra Titanias gruve i Ro-

galand, via leveranse til malingsindustri bla.i Sandefjord til restprodukt som egner seg som tilsetningsstoff i forbindelse med håndtering av farlig avfall på Langøya ved Holmestrand. En svekkelse av Kronos Titan vil føre til at hele verdikjeden for titan i Norge blir svakere.

Svar:

Grunnavgiften på fyringsolje mv. ble innført i 2000. Avgiften ble begrunnet med at økningen i el-avgiften i 2000 ikke skulle bidra til en miljømessig uheldig overgang fra bruk av elektrisitet til bruk av fyringsolje til oppvarming.

Basert på regjeringens foreslag i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak er det nå vedtatt å øke grunnavgiften på fyringsolje med 40,5 øre pr. liter utover prisjustering, slik at avgiften kommer på samme nivå som el-avgiften målt pr. energienhet. Et slikt forslag ble signalisert allerede i St.prp. nr. 1 (2006-2007) hvor det heter at "For å stimulere til økt bruk av bl.a. bioenergi vil Regjeringen vurdere å øke avgiftene på fyringsolje fra 2008."

Jeg er kjent med at forslaget isolert sett vil påføre enkelte industribedrifter økt avgiftsbelastning, jf. omtale i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak. Jeg vil imidlertid samtidig gjøre oppmerksom på at bedrifter omfattet av kvotesystemet for klimagasser samtidig har fått en avgiftslette ved at det skal gis fritak for CO₂-avgift, og at virksomhetene tildeles vederlagsfrie kvoter tilsvarende 87 pst. av virksomhetens energirelaterte utslipp av CO₂ i perioden 1998-2001.

Etter gjeldende regelverk er mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien fritatt for grunnavgiften på fyringsolje. Fritakene for sildemel- og fiskemelindustrien ble foreslått i St.prp. nr. 1 (1999-2000) Skatte-, avgifts- og tollvedtak, mens fritaket for treforedlingsindustrien kom inn i forbindelse med behandlingen av budsjettet i Stortinget, jf. Budsjett-innst. S. nr. 1 (2000-2001). Mineralolje til bruk i all annen industri er omfattet av grunnavgiften på fyringsolje. Gjeldende regelverk innebærer derfor en særlig gunstig avgiftsmessig behandling av mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien, og ikke en særlig streng avgiftsmessig behandling av mineralolje til bruk i annen industri.

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har i avgjørelse av 15. desember 2004 konkludert med at fritaket for fyringsoljeavgift for mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien i utgangspunktet er i strid med forbudet mot offentlig støtte, jf. EØS-avtalen artikkel 61 (1). ESA har likevel akseptert at fritaket kan videreføres til og med 31. desember 2010. Fritaket for mineralolje til bruk i sildemel- og fiskemelindustrien er ikke omfattet av EØS-avtalen.

Fra 1. januar 2008 utvides kvotesystemet for klimagasser til bl.a. å omfatte utslipp av CO₂ fra bruk av mineralolje i nærmere angitte kvotepliktige anlegg. Dette innebærer at utslippskilder som i dag benytter mineralolje som er ilagt CO₂-avgift, vil bli ilagt kvoteplikt. Formålet med CO₂-avgiften er identisk med formålet til kvotesystemet, nemlig å bidra til kostnadseffektive reduksjoner av utlippene av klimagasen CO₂, ved at forurenser stilles direkte overfor de samfunnsøkonomiske kostnadene forurensningen medfører. Ved å sette en pris på utslipp av CO₂, i form av en CO₂-avgift eller en markedspris på klimavoter, vil virkemidlene være alternative virkemidler som begge har til hensikt å nå det samme må-

let, nemlig et samfunnsøkonomisk riktig nivå og en kostnadseffektiv allokering av utslippsreduksjoner.

Dersom de samme CO₂- utlippene er omfattet både av kvotesystemet og av CO₂-avgiften, vil disse utlippene være underlagt dobbelt virkemiddelbruk. Dobbelt virkemiddelbruk vil føre til at incentivene til utslippsreduksjoner blir høyere enn hva som i utgangspunktet er samfunnsøkonomisk lønnsomt, og at utslippsreduksjonene ikke vil bli kostnadseffektivt allokert mellom sektorer. Basert på regjeringens foreslag i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak er det nå vedtatt at CO₂-avgiften fjernes for landbasert industri som får kvoteplikt. Finansdepartementet legger til grunn at fritak for CO₂-avgift for kvotepliktige virksomheter er i tråd med EØS-avtalens regelverk om offentlig støtte, og at ESA ikke vil ha innvendinger mot forslaget. Fritaket kan imidlertid ikke tre i kraft før ESA har gitt sin godkjenning.

Mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien er som tidligere nevnt fritatt for grunnavgift på fyringsolje. Finansdepartementet legger til grunn at EØS-avtalens regelverk om offentlig støtte innebærer at det må innføres en avgift på mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien på nivå med minstesatsene i EUs energiskattedirektiv. Regjeringen foreslo derfor i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak å innføre grunnavgift på fyringsolje for mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien med en avgiftssats på 0,12 kroner pr. liter. Dette er nå vedtatt.

Grunnavgiften på fyringsolje gir incentiver til overgang til energibærere som ikke er avgiftsbelagt, herunder bioenergi. Jeg viser i den forbindelse til felles posisjon av 8. november 2007 for Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre i forhandlingene med Regjeringen om Norges klimapolitikk, der det i punkt 40 heter at "Oljefyring i industrien må fases ut gjennom bruk av avgiftspolitikken (...)".

SPØRSMÅL NR. 334**Innlevert 4. desember 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim****Besvart 12. desember 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Flere bedrifter som i perioder har ønske om og behov for å benytte utenlandsk arbeidskraft i sin produksjon i Norge, opplever at det er tidkrevende og meget innfløkt å sette seg inn i regelverket de må forholde seg til.

Vil statsråden medvirke til at det blir laget en brukervennlig veiledning som gir en samlet framstilling av hvordan bedrifter, som er i denne stillingen, skal gå fram?»

BEGRUNNELSE:

Stadig flere bedrifter trenger i perioder å nytte utenlandsk arbeidskraft i sin produksjon i Norge. Flere bedrifter opplever at det er tungvint og tidkrevende å finne ut av regelverket og få de nødvendige tillatelser. Selv bedrifter med store ressurser sliter med å få oversikt over regelverket og framdrift i arbeidet med slike saker.

Svar:

Arbeidsgivere som rekrutterer utenlandsk arbeidskraft og utenlandske arbeidstakere, vil ha behov for informasjon fra flere ulike etater. Som ledd i arbeidet med samordning av informasjonstilbudet er det etablert et eget senter for utenlandske arbeidstakere og norske arbeidsgivere på Tøyen i Oslo. Dette senteret er et samarbeidsprosjekt mellom Arbeidstilsynet, Skattedirektoratet, Politiet og Utlendingsdirektoratet. Her kan det søkes om tillatelse fra utlendingsmyndigheten, søkes om skattekort, innmelding i folkeregisteret til skattemyndighetene samt få informasjon om lover og regler. Målsettingen er at arbeidstaker som søker via senteret, og som leverer tilstrekkelig opplyst søknad med nødvendige vedlegg, skal få behandlet sin søknad, samt få skattekort innen fem dager. Erfaringen fra dette senteret vil bli evaluert. Erfaringene vil bli nyttet som grunnlag for eventuelt å etablere tilsvarende sentre andre steder i landet.

En høy andel av arbeidsinnvandrerne har jobb i byggebransjen. Som et ledd i arbeidet mot sosial dumping er det etablert et samarbeidsforum mellom aktører i byggebransjen og myndighetene. Samarbeidspartene skal bl.a. arbeide for at utenlandske arbeidstakere og næringsdrivende forstår sine rettigheter og plikter og innretter seg etter regler og rammevilkår i Norge.

Utlendingsdirektoratet har det siste året arbeidet

mye med informasjon til arbeidsgivere og har bl.a. videreutviklet sine nettsider i form av en arbeidsgiverportal hvor arbeidsgiverne får tilrettelagt informasjon ut fra deres behov. I tillegg har UDI hjulpet andre offentlige og private aktører som arbeider i forhold til utenlandske arbeidstakere, med å fremstille regelverket riktig på nettsider og i brosjyrer. Blant annet har UDI deltatt i et tverretatlig prosjekt som har utgitt flere felles informasjonsbrosjyrer. De andre deltagerne er Sentralskattekontoret for utenlandssaker, Arbeids- og velferdsetaten og Arbeidstilsynet.

Utlendingsdirektoratet har videre opprettet et eget telefonnummer og en egen e-postadresse for arbeidsgivere. Begrunnelsen var at arbeidsgiverne skal få anledning til å snakke med saksbehandlere som behandler søknader som arbeidsgiver er interessert i. Utlendingsdirektoratet har videre informert arbeidsgivere, både enkeltbedrifter og foreninger, via seminarer som Utlendingsdirektoratet har arrangert i Oslo, Stavanger, Tromsø, Trondheim og Bergen.

Nærings- og handelsdepartementet vurderer i samråd med berørte instanser også muligheten for å etablere en internettbasert informasjonskilde som gir informasjon om de plikter som oppstår ved arbeidstakerforhold i Norge, blant annet ved utenlandske aktørers tjenesteleveranser til og i Norge. Informasjonskilden vil eventuelt kunne samle informasjon fra ulike etater og evt. andre kanaler, på ett sted.

Departementet har også igangsatt et prosjekt for bedre saksflyt i den samlede utlendingsforvaltning.

Elektronisk saksbehandling er under innføring og vil kunne gi vesentlig raskere saksbehandling. Det vil også etter hvert bli større muligheter for å fremlegge elektronisk informasjon sammen med bruk av nettbasert søknad.

Regjeringen er opptatt av at regelverket og behandlingen av søknader om arbeidskraft fra utlandet skal forenkles og være effektivt. Det vil bli utarbeidet ny utlendingsforskrift som ledd i oppfølgingen av Ot. prp 75 (2006-2007) Om lov om utlendingers adgang til riket. Siktemålet er å gi regelverket for arbeidsinnvandring en ny og enklere struktur. Arbeids- og inkluderingsdepartementet har også en bred gjennomgang av arbeidsinnvandringspolitikken i den kommende stortingsmeldingen om arbeidsinnvandring.

Det er således satt i gang og under utvikling en rekke tiltak som bygger opp under det jeg særlig er opptatt av; Et enklere regelverk for så vel de arbeidsgivere som ønsker å gjøre bruk av utenlandsk ar-

beidskraft, som de arbeidstakere som ønsker å komme hit. Foruten de gevinster som kan ligge i et enkelt regelverk for både arbeidsgivere og forvaltning, er et

enkelt regelverk i seg selv et poeng for å gjøre Norge attraktivt som arbeidsinnvandringsland.

SPØRSMÅL NR. 335

Innlevert 4. desember 2007 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 11. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Kan olje- og energiministeren svare på hva som kan gjøres og eventuelt når nye tiltak for kraftkrevende industri vil foreligge?»

BEGRUNNELSE:

NRK melder i dag at Norske Skog truer med nedleggelse av tre fabrikker i Norge i 2010 når gunstige kraftkontrakter utløper. Fabrikken på Follum i Buskerud og to av tre papirmaskiner i Skogn anses ikke å være konkurransedyktige etter 2010, dersom ikke nye tiltak kommer på plass i tide. Dermed står 800 arbeidsplasser i fare. Norske Skog melder selv at utviklingen i rammebetingelsene vil påvirke de endelige beslutningene, som kan medføre at store deler av norsk treforedlingsindustri går tapt.

Svar:

Regjeringen er svært opptatt av vilkårene for Norske Skog og andre bedrifter innenfor kraftforedlende industri i Norge. Vi synes det derfor er beklagelig at Norske Skog, til tross for meget god kraftdekning frem til 2020, har kommet i en vanskelig situasjon.

I tråd med Soria Moria-erklæringen arbeider regjeringen med å finne gode løsninger for Norske Skog og andre kraftforedlende bedrifter innenfor rammen av EØS-avtalen.

Vi erkjenner at det innenfor rammen av EØS-avtalen er svært vanskelig å innføre egne, norske ordninger som gir den kraftintensive industrien fordeler av betydning. Dette forhindrer ikke at vi har stor oppmerksomhet på saken.

Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med mer informasjon ved et senere tidspunkt. Ut over dette kan vi ikke gå nærmere inn på tidsaspektet.

SPØRSMÅL NR. 336

Innlevert 4. desember 2007 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 11. desember 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sikre at det blir ført like godt tilsyn med offentlige som ideelle og private barnevernsvirksomheter, og at alle virksomhetene blir likt behandlet i forhold til tilsynsgjennomgang og forbedringer gjort som følge av tilsynsrapport?»

BEGRUNNELSE:

Det har i den senere tid blitt klart at Regjeringen ønsker å bruke ideelle og private barnevernsvirksom-

heter i mindre grad, for å fylle kapasiteten i de offentlige virksomhetene helt opp. Denne vridningen er i liten grad faglig begrunnet og kan i en del tilfeller føre til at barn og ungdom får et tilbud som ikke er like godt tilpasset seg og sitt behov.

Det har også blitt klart at Regjeringen i større grad enn tidligere bruker anbudskonkurranser for å presse prisene mellom de ideelle og private virksomhetene, uten at de offentlige virksomhetene trenger å være like kostnadseffektive.

Til slutt synes det som om det føres mer aktivt tilsyn med de ideelle og private barnevernsvirksomhetene, enn det gjøres med de offentlige. FrP har i lang tid jobbet for et mer aktivt barnevernstilsyn, men mener at det er meget uheldig hvis det ikke blir like strengt for offentlige som for ideelle og private virksomheter.

Ett eksempel som har blitt omtalt i media denne uken er stiftelsen Svalstuen på Gol.

Stiftelsen har etter tilsynsrapporten ble lagt frem imøtegått eller rettet opp de punktene som ble påpekt. Allikevel har barnevernet bestemt at de skal redusere bruken av stiftelsen. Dette stiller stiftelsen i en meget vanskelig situasjon, hvor en nedleggelse kan bli utfallet. Barn og ungdom vil, ved en nedleggelse, miste et tilpasset tilbud som er rusfritt og har vist seg å fungere meget bra. Det ville være uheldig.

Svar:

I henhold til forskrift om tilsyn med barn i barnevernsinstitusjoner (11. desember 2003) med hjemmel i barnevernslovens § 2-3 fjerde ledd og § 5-7 tredje ledd har fylkesmannen et ansvar for å føre tilsyn med barn plassert i barnevernsinstitusjoner. Tilsynsmyndigheten er fylkesmannen eller et utvalg oppnevnt av fylkesmannen. Formålet med tilsynet er å påse at lover og regelverk blir fulgt og at barn får forsvarlig omsorg og behandling i institusjonen. Forskriften gjelder alle barnevernsinstitusjonene, uavhengig av eierskap. Tilsynsutvalget skal altså føre det samme tilsynet med både de offentlige og de private barnevernsinstitusjonene.

Tilsynet med barn plassert på institusjon skal gjennomføres som individtilsyn. Det følger av forskriften § 8 at tilsynsmyndigheten som hovedregel skal føre rutinemessig tilsyn ved besøk i institusjonen så ofte som forholdene ved institusjonen tilsier det. Tilsynsmyndigheten skal i alle tilfeller føre tilsyn ved

besøk i institusjonen minst to ganger hvert år. Institusjoner som tar imot barn plassert etter barnevernloven § 4-24 og § 4-26 skal besøkes minst fire ganger hvert år. Tilsynsmyndigheten skal ta kontakt med det enkelte barn og barnet har rett til å samtale med tilsynsmyndigheten uten at personalet er tilstede. Etter hvert tilsynsbesøk skal tilsynsmyndigheten utarbeide en skriftlig rapport som sendes institusjonen og statlig regional barnevernsmyndighet.

En gang per år skal fylkesmannen også utøve tilsyn i form av systemrevisjon med alle institusjoner.

I henhold til forskriften § 12 skal tilsynsmyndigheten oversende en begrunnet melding til institusjonsledelsen såfremt det er forhold som bør endres ved institusjonen, med samtidig underretning til statlig regional barnevernsmyndighet. Om tilsynet avdekker at institusjonen drives på en måte som kan ha skadelige følger for de barna som oppholder seg der eller på annen måte er uforsvarlig, kan fylkesmannen gi pålegg om å rette opp forholdene og i noen tilfeller kan fylkesmannen stenge driften av institusjonen. Pålegget skal være skriftlig og inneholde en frist for når det skal være utført.

Tilsynsmyndigheten har en uavhengig rolle som tilsynsutøver. Statlig regional barnevernsmyndighet skal også følge opp institusjonene, men da som eier (av statlige institusjoner) eller som kjøper av plasser (private og kommunale). Institusjonseier har, uavhengig av om institusjonen er offentlig eller privat eid, ansvar for å rette opp de forhold tilsynsmyndighetene påpeker som brudd på regelverket.

Alle institusjoner skal oppfylle samme krav til kvalitet, jf. forskrift om krav til kvalitet i barnevernsinstitusjoner (27. oktober 2003). Såfremt tilsynsmyndigheten finner store mangler ved institusjonene må dette få konsekvenser for bruk av institusjonen, uavhengig av om det er en private eller offentlig institusjon. Dette av hensynet til barnet.

SPØRSMÅL NR. 337

Innlevert 4. desember 2007 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum

Besvart 14. desember 2007 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Kan statsråden gjøre rede for hvilke skolepolitiske standpunkt i SVs arbeidsprogram for 2005-2009 som ikke lenger gjelder, ev. hvilke skolepolitiske standpunkt som bare gjaldt i valgkampen i forkant av stortingsvalget i 2005 og som partiet nå har forlatt?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til artikkelen "Vil ha mer elevtesting" i Dagens Næringsliv 4. desember d.å.

Undertegnede merker seg at statsråden i løpet av artikkelen forlater en del velkjente SV-standpunkter på skolefeltet, bl.a. mht. å fjerne karakterer i ungdomsskolen og nei til testing/kartlegging i skolen.

Artikkelen henviser videre til SVs program der det står at SV vil avvikle de nasjonale prøvene og kun teste et utvalg av elevene for å kunne gjøre internasjonale sammenligninger. I tilknytning til dette er statsråden sitert på følgende: "Det var det vi mente før 2005".

Undertegnede er tilfreds med at statsråden nå varsler en kursendring i SVs skolepolitikk i retning av Venstres skolepolitiske standpunkt, men mener at både SVs velgere, media og opposisjonen har krav på å vite om den kontrakten SV inngikk med velgerne i forkant av valget gjennom sitt valgprogram fortsatt er gyldig, eller om gyldigheten for hele eller deler av programmet opphørte på valgdagen i 2005 slik statsråden antyder i ovennevnte artikkel.

Svar:

Jeg kan berolige representanten Dørums med at SVs program fortsatt gjelder og kommer til å gjøre det fram til SV vedtar et nytt program våren 2009. Derimot er det ikke sånn at SVs program automatisk

blir fasiten for flertallsregjeringens politikk. Den er nedfelt i Soria Moria-erklæringen. Det vil alltid være sånn i en regjering bestående av flere partier at det vil forekomme forskjeller mellom hvert enkelt partis programmer og regjeringens felles politikk. Dette har vært vanlig i også tidligere koalisjoner.

Til det konkrete sitatet representanten viser til, kan jeg berolige med at det i SVs partiprogram for perioden 2005-2009 står at "SV er imot de standardiserte, nasjonale prøvene hvor alle elevene blir prøvd for så å bli rangert opp mot hverandre. Disse prøvene skifter fokus for undervisningen og bidrar til at oppfatningen om A- og B-skoler." På den bakgrunn endret min forgjenger kunnskapsminister Øystein Djupedal prøvene slik at de ikke lenger er verktøy for rangering, men for læring. At man denne gangen, i motsetningen til i 2005 under sist regjering, har gjennomført de nasjonale prøvene med betydelig mindre støy og kritikk viser at dette var fornuftig for at prøvene skulle bli det verktøyet i undervisningen vi ønsket. SV er dermed fornøyd med den formen prøvene har fått.

SPØRSMÅL NR. 338

Innlevert 4. desember 2007 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 12. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil statsråden, ved snarlig svar til Oslo kommune, klargjøre en tolkning av registrerings-, parkerings- og avgiftsreglene som ivaretar Oslos kommunes ønske om tilrettelagt parkering for elbiler, og som samtidig sørger for at de få tilrettelagte parkeringsplassene for MC ikke fylles av elbiler registrert som MC?»

BEGRUNNELSE:

Som statsråden antas kjent med, praktiseres parkerings- og avgiftsregler forskjellig for det folk flest omtaler som "elbiler" avhengig av kjøretøyets klassifisering og registrering. Dette medfører forvirring - langt inn i f.eks. parkeringsetaten i Oslo kommune - når enkelte "elbiler" kan parkere på tvers, på plasser reservert MC, flere i samme parkeringsfelt og uten avgift, mens tilsynelatende tilsvarende "elbiler" er underlagt andre regler avhengig om de er registrert som firehjuls motorsykler eller biler.

Jeg er kjent med at Oslo kommune i en felles hen-

vendelse fra alle partier den 27. august har rettet en henvendelse til statsråden som redegjør for problemstillingen, og for de vanskeligheter Vegdirektoratets tolking og praktisering av regelverket skaper for en miljøvennlig, positiv og praktisk gjennomføring av tilrettelagt parkering for miljøvennlige kjøretøyer som elbiler og motorsykler.

Det faktum at Oslo kommune ikke har mottatt noen respons på sitt brev, understreker antakelig at forholdene utgjør reelle problemstillinger i forhold til regelverket, som ikke uten videre kan besvares med henvisning til dette.

Det er etter mitt syn behov for en praktisk og tydelig avklaring som både gir fleksibel parkering for elektrisk drevne kjøretøyer, og for å sikre at et økende antall elektriske kjøretøyer ikke vanskeliggjør parkeringsforholdene for en annen miljømessig gunstig kjøretøygruppe som MC.

I altfor stor grad blir MC fortrent fra reservert plasser når mindre, gjerne elektriske kjøretøyer registrert som firehjuls motorsykler bruker plassene.

Svar:

Jeg ønsker å legge bedre til rette for økt bruk av el-kjøretøy av hensyn til miljøet.

Det er ikke grunn til å skille mellom el-kjøretøy klassifisert som bil og de som er klassifisert som firehjuls motorsykkel når det gjelder fritak fra parkeringsavgift. Jeg ønsker også at el-kjøretøy av passende størrelse, skal kunne parkere på tvers innenfor oppmerket felt.

Av hensyn til tilgjengelighet til parkeringsplasser for tohjulede motorvogner ønsker jeg imidlertid ikke at tre- og firehjuls el-motorvogner får parkere på parkeringsplasser skiltet for tohjuls motorsykkel og moped.

Henvendelse i sakens anledning fra Oslo kommune vil bli besvart med det første, og Vegdirektoratet vil samtidig få i oppdrag å utarbeide forslag til nødvendige regelverksendringer.

SPØRSMÅL NR. 339**Innlevert 4. desember 2007 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 10. desember 2007 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Etter at Høgskolen i Akershus ble etablert på Kjeller har det vært et ønske om at skolens fagkrets skal knyttes nærmere fagområdene til de fremragende forskningsinstitusjonene som er lokalisert på Kjeller. På den måten kan både Høgskolen og forskningsinstitusjonene tilføres kompetanse.

Kan statsråden redegjøre for hva som gjøres for å knytte Høgskolen i Akershus og forskningsinstitusjonene på Kjeller nærmere hverandre faglig?»

Svar:

Høgskolen i Akershus har i sin strategiske planlegging vært opptatt av å etablere et nærmere samarbeid med forskningsinstituttene på Kjeller. Høgskolen har imidlertid en profil og en fagportefølje knyttet til profesjonsutdanninger innen helse- og sosialfag, produktdesign og faglærer-/yrkesfaglærerutdanning som har lite til felles med forskningsinstituttene fagprofiler. Det har derfor tatt tid å utnytte denne muligheten til faglig samarbeid.

Det har etter det jeg er kjent med vært arbeidet med etablering av et nytt studium ved Høgskolen i Akershus knyttet til energi og miljø. Det har her vært et tett samarbeid med miljøene på Kjeller, bl.a. Institutt for energiteknikk, Norsk institutt for luftfors-

kning og NEPAS, et privat firma som arbeider med utvikling av fornybare energikilder. A-hus energi er også involvert. Gjennom dette samarbeidet har det blitt utviklet fagplan for en Bachelor i ingeniørfag, bærekraftige energisystemer og miljø. Fagplanen skal behandles i høgskolens styre 12. desember. Det planlegges igangsetting av studiet fra høsten 2008, forutsatt ekstern delfinansiering.

Jeg er videre gjort kjent med at samarbeid med forskningsinstituttene på Kjeller også foregår på andre områder. Bl.a. kan det nevnes at studentene ved masterstudiet i produktdesign nylig var en av de prisbelønte i en internasjonal designkonkurranse, red.award, for design av en målestasjon utviklet i samarbeid med Forsvarets forskningsinstitutt (FFI) på Kjeller. Det samarbeides også med FFI om forskning knyttet til masterstudiet i læring i komplekse systemer.

Det er viktig for meg å understreke at den faglige utviklingen ved Høgskolen i Akershus, og for alle andre høyere utdanningsinstitusjoner, først og fremst er et ansvar for institusjonen selv. Ut fra den kunnskap jeg har i denne saken, jf informasjonen over, ser det for meg ut som om høyskolen arbeider godt med sin strategi for å knytte institusjonen nærmere til de andre forskningsinstituttene på Kjeller.

SPØRSMÅL NR. 340**Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 17. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Sogndal kommune i Sogn og Fjordane har i flere år innkravd eigedomsskatt på feilaktig grunnlag frå mange næringsdrivande. Desse har betalt avgifta i den tru at ho var innkravd etter gjeldande reglar. Etter nokre år viste det seg at grunnlaget var feil, noko som kommunen også erkjente. Likevel nekta kommunen å tilbakebetale feilaktig innkravd eigedomsskatt, og meiner dette er forelda.

Synes statsråden at det er rett av ein kommune å ikkje tilbakebetale feilaktig innkravd eigedomsskatt, ikkje minst av moralske grunnar?»

GRUNNGJEVING:

Sogndal kommune har for nokre år sidan på feilaktig grunnlag innkravd eigedomsskatt frå ein rekkje næringsdrivande i kommunen. Dette har skjedd over fleire år. Desse har betalt avgifta i den tru at ho var innkravd i samsvar med gjeldande reglar. Etter nokre år viste det seg at grunnlaget var feil, og at det skulle vore innkravd langt mindre avgift.

Dette dreier seg om feilaktig innkravd eigedomsskatt på fleire hundre tusen kroner.

Då meiner kommunen at det må vere kvar enkel sitt ansvar for å syte for at berekningsgrunnlaget er rett. Kommunen nytta 3 års foreldingsfrist som grunnlag for å ikkje tilbakebetale feilaktig innkravd eigedomsskatt.

Sivilombudsmannen vart kontakta om saka, og gav dei som hadde innbetalt feilaktig eigedomsskatt rett i sitt krav om at kommunen skulle ha tilbakebetalt dette, utan at kommunen tok omsyn til det.

Kommunen beheld dermed feilaktig innkravd eigedomsskatt.

Likningslova gjev skattefuten løyve til å gå 10 år tilbake i tid ved bokettersyn og mistanke om unndraging, og etterlikning kan skje for denne perioden.

Det er difor uforståeleg for dei som har innbetalt feilaktig eigedomsskatt i Sogndal at dei ikkje vert handsama av det offentlege på same måten.

Det burde i alle fall ligge eit moralsk ansvar på det offentlege å tilbakebetale feilaktig innkravd eigedomsskatt.

Svar:

Eiendomsskatten er en kommunal skatt. Det er kommunestyret i den enkelte kommune som avgjør om det skal skrives ut eiendomsskatt i kommunen. Videre er det kommunale organer som forestår ut-

skrivning og innkreving av eiendomsskatten, herunder også tilbakebetaling av for mye innkrevd skatt. I grensetilfeller kan det være vanskelig for kommunene å avgjøre om loven medfører skatteplikt eller ei. Feil kan da oppstå, uten at kommunene nødvendigvis er så mye å klandre av den grunn.

Dersom det viser seg at det er skrevet ut eiendomsskatt i strid med bestemmelsene i loven, eller at det er skrevet ut for høy skatt, skal utskrivningen rettes så langt krav om tilbakebetaling ikke er foreldet, jf. eiendomsskatteloven § 17 femte ledd.

Krav om tilbakebetaling av for mye innbetalt eiendomsskatt foreldes etter de alminnelige reglene i foreldelsesloven, og foreldelsesfristen er som hovedregel etter tre år, jf. foreldelsesloven § 2. I tilfeller hvor skattyteren ikke har gjort tilbakebetalingskravet gjeldende fordi han ikke hadde nødvendig kunnskap om kravet, inntreer foreldelse senest ett år etter at han fikk eller burde skaffet seg slik kunnskap, jf. foreldelsesloven § 10 nr. 1. Normalt skal det likevel mye til før manglende kunnskap om rettsregler eller innholdet i disse, såkalt rettsvillfarelse, kan føre til at fordringshaver får fristforlengelse etter foreldelsesloven § 10 nr. 1.

Hensynet til at en fordringshaver ikke skal tape sin rett, og hensynet til at forpliktelser bør gjøres opp etter sitt innhold, taler isolert sett mot at krav om tilbakebetaling av eiendomsskatt eller andre typer krav skal foreldes. Foreldelsesinstituttet er imidlertid anerkjent i norsk rett, på lik linje med andre viktige rettsinstitutter. Foreldelsesregler bygger på en avveining av grunnleggende samfunnsmessige hensyn, der også de nevnte hensynene er vurdert. Foreldelsesinstituttet er blant annet begrunnet i at skyldneren, etter hvert som tiden går, har en økende berettiget forventning om å kunne innrette seg på at forpliktelsen ikke består. Foreldelsesreglene sikrer videre en normal fordringsavvikling og gir fordringshaveren en oppfordring til å gjøre kravet sitt gjeldende før det er gått for lang tid.

Eiendomsskatteloven har også fristregler som beskytter skattyterne. Det følger blant annet av eiendomsskatteloven § 17 fjerde ledd at en kommune ikke har adgang til å rette utskrivningen av eiendomsskatt til ugunst for skattyteren, eksempelvis fordi kommunen tidligere har tolket loven feil, mer enn to år etter utløpet av det året skatten gjelder for.

Jeg nevner avslutningsvis at ligningsloven i utgangspunktet åpner for at en skattyters ligning kan endres ti år tilbake i tid, jf. ligningsloven § 9-6 nr. 1.

Adgangen til å endre ligningen til ugunst for skattyteren er imidlertid begrenset til to år etter utløpet av inntektsåret, også når det er foretatt bokettersyn eller andre former for kontroller, hvis skattyteren ikke har gitt ligningsmyndighetene uriktige eller ufullstendi-

ge opplysninger, jf. ligningsloven § 9-6 nr. 2. Endringsadgangen på ti år gjelder altså fortrinnsvis ved skatteunndragelser, og gir ikke noe sammenligningsgrunnlag i forhold til denne eiendomsskattesaken.

SPØRSMÅL NR. 341

Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 12. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Norge har forpliktet seg til å innføre de EU-direktiver som man ikke ønsker å bruke veto mot. Et direktiv er EU-direktiv 2006/24/EC om lagring; det såkalte lagringsdirektivet.

Siden dette er et viktig verktøy blant annet i kampen mot terror, vil jeg gjerne vite når Stortinget kan få seg forelagt en lovsak om direktivet og slik gjennomføre det som forventes av oss?»

BEGRUNNELSE:

I Sverige vil det nevnte direktivet være på plass lovmessig fra 2009, i Finland fra 3. kvartal 2008 og Danmark fra august 2008. Norge, derimot, sliter med å få dette på plass. Min bekymring gjelder blant annet muligheten til å oppklare og bekjempe grov kriminalitet og terror. Så lenge det blir et avvik mellom oss og de øvrige nordiske land, vil dette kunne tiltrekke negativ oppmerksomhet fra personer eller grupper som ønsker å ramme oss. Det er derfor avgjørende at man står samlet i kampen mot slike hendelser, noe man gjør via tilnærmet identisk lovverk. Dette er noe

justisministeren har understreket mer enn en gang. Jeg imøteser derfor statsrådets svar.

Svar:

Eventuell implementering av datalagringsdirektivet i Norge vil kreve endringer både i lov om elektronisk kommunikasjon og i straffeprosessloven. Som et ledd i arbeidet med lovforslag har Samferdselsdepartementet ledet en interdepartemental arbeidsgruppe bestående av Justis- og politidepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Utenriksdepartementet, Datatilsynet, Post- og teletilsynet og Kripos. Gruppen har vurdert nasjonal implementering av direktivet og den har særlig diskutert de spørsmålene hvor det i henhold til direktivet er valgmuligheter knyttet til implementeringen. Dette gjelder blant annet spørsmålet om lagringstid, hvem som skal lagre og vilkår for tilgang til data. Samferdselsdepartementet og Justis- og politidepartementet tar sikte på å fremme lovforslag til Stortinget rundt årsskiftet 2008/2009.

SPØRSMÅL NR. 342**Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 17. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Stortingets vedtak om fyringsoljeavgift for bedriftene som skal delta i kvotehandel er delt i tre ulike satsar. Fiske-/sildemel får null i grunnavgift på fyringsolje, treforedlingsindustrien må betale 12 øre/liter mens øvrige kvotehandelsbedrifter må betale 84,5 øre/liter for fyringsoljen. Så vidt vi forstår er det særlig én bedrift som kommer svært dårlig ut.

Hvilke miljøhensyn er bakgrunnen for denne forskjellsbehandlingen, og hva er miljøhensikten bak en avgift som særlig rammer én bedrift?»

BEGRUNNELSE:

I Stortingets vedtak for CO₂-avgift for mineralolje behandles bedriftene som skal delta i kvotehandel likt ved at bedriftene får fritak for avgiften. Til tross for at bla. Norsk Industri har bedt om at avgiftssystemet blir likt for kvotehandelsbedriftene, har Regjeringen valgt forskjellsbehandling av kvotehandelsbedriftene som bruker fyringsolje. Regjeringen går inn for at bedriftene som har næringskodeklassifisering som silde-/fiskemel får null i grunnavgift på fyringsolje, treforedlingsindustrien får avgift lik EUs minimumssats på 12 øre/liter mens øvrige kvotehandelsbedrifter må betale seks ganger så mye i avgift.

En slik forskjellsbehandling mellom ulike bedrifter må kunne begrunnes. Hvis ikke begrunnelsen er at noen bedrifter skal beskattes hardere enn andre, må begrunnelsen være miljørelatert.

Regjeringen skriver i skatteproposisjonen side 80 at: "Hensynet til likebehandling av ulike energibærere tilsier at elektrisitet og mineralolje bør ilegges en energiavgift på samme nivå." Hvorfor er ikke prinsippet om likebehandling gjort gjeldende for bedrifter. Finansdepartementet må begrunne hvorfor det er god avgiftspolitikkt at ulike energibærere får lik avgift, samtidig som det er god avgiftspolitikkt at like bedrifter, dvs. bedrifter som skal inngå i kvotehandel med klimagasser får ulik avgift.

Det er viktig å få bragt på det rene begrunnelsen for at like bedrifter skal behandles ulikt, men ulike energibærere skal behandles likt. Særlig når én bedrift er utsatt for forskjellsbehandlingen er det viktig at begrunnelsen er god, prinsipiell og i tråd med Regjeringens overordnede nærings- og miljøpolitikk.

Svar:

Grunnavgiften på fyringsolje mv. ble innført i 2000. Avgiften ble begrunnet med at økningen i el-

avgiften i 2000 ikke skulle bidra til en miljømessig uheldig overgang fra bruk av elektrisitet til bruk av fyringsolje til oppvarming. Avgiftens effekt er først og fremst å gi incentiver til reduksjoner i forbruket av mineralolje, herunder en overgang til alternative energikilder som f.eks. bioenergi.

Etter gjeldende regelverk er mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien fritatt for grunnavgiften på fyringsolje. Fritakene for sildemel- og fiskemelindustrien ble foreslått i St.prp. nr. 1 (1999-2000) Skatte-, avgifts- og tollvedtak, mens fritaket for treforedlingsindustrien kom inn i forbindelse med behandlingen av budsjettet for 2000 i Stortinget, jf. Budsjett-innst. S. nr. 1 (1999-2000). Mineralolje til bruk i all annen industri er omfattet av grunnavgiften på fyringsolje. Gjeldende regelverk innebærer derfor en særlig gunstig avgiftsmessig behandling av mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien, og ikke en særlig streng avgiftsmessig behandling av mineralolje til bruk i annen industri.

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har i avgjørelse av 15. desember 2004 konkludert med at fritaket for fyringsoljeavgift for mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien i utgangspunktet er i strid med forbudet mot offentlig støtte, jf. EØS-avtalen artikkel 61 (1). ESA har likevel akseptert at fritaket kan videreføres til og med 31. desember 2010. Fritaket for mineralolje til bruk i sildemel- og fiskemelindustrien er ikke omfattet av EØS-avtalen.

Fra 1. januar 2008 utvides kvotesystemet for klimagasser til bl.a. å omfatte utslipp av CO₂ fra bruk av mineralolje i nærmere angitte kvotepliktige anlegg. Dette innebærer at utslippskilder som i dag benytter mineralolje som er ilagt CO₂-avgift, vil bli ilagt kvoteplikt. Dersom de samme CO₂- utslippene er omfattet både av kvotesystemet og av CO₂-avgiften, vil disse utslippene være underlagt dobbelt virkemiddelbruk. Dobbelt virkemiddelbruk vil føre til at incentivene til utslippsreduksjoner blir høyere enn hva som i utgangspunktet er samfunnsøkonomisk lønnsomt, og at utslippsreduksjonene ikke vil bli kostnadseffektivt allokert mellom sektorer. Basert på Regjeringens forslag i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak er det derfor nå vedtatt at CO₂-avgiften fjernes for landbasert industri som får kvoteplikt. Finansdepartementet legger til grunn at fritak for CO₂-avgift for kvotepliktige virksomheter er i tråd med EØS-avtalens regelverk om offentlig støtte, og at ESA ikke vil ha innvendinger mot forslaget. Fritaket

kan imidlertid ikke tre i kraft før ESA har gitt sin godkjenning.

Mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien er som tidligere nevnt fritatt for grunnavgift på fyringsolje. Finansdepartementet legger til grunn at EØS-avtalens regelverk om offentlig støtte innebærer at når CO₂-avgiften avvikles for kvotepliktige virksomheter, må det innføres en avgift på mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien på nivå med minstesatsene i EUs energiskattedirektiv. Regjeringen foreslo derfor i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak å innføre grunnavgift på fyringsolje for mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien med en avgiftssats på 0,12 kroner pr. liter. Dette er nå vedtatt.

Basert på Regjeringens forslag i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak er det nå vedtatt å øke grunnavgiften på fyringsolje med 40,5 øre pr. liter utover prisjustering, slik at avgiften kommer på samme nivå som el-avgiften målt pr. energienhet. Et slikt forslag ble signalisert allerede i St.prp. nr. 1 (2006-2007) hvor det heter at "For å stimulere til økt bruk av bl.a. bioenergi vil Regjeringen vurdere å øke avgiftene på fyringsolje fra 2008."

Jeg er kjent med at de vedtatte endringene i grunnavgiften på fyringsolje isolert sett vil påføre enkelte industribedrifter økt avgiftsbelastning, jf. omtale i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak. Jeg vil imidlertid samtidig gjøre oppmerksom på at bedrifter omfattet av kvotesystemet for klimagasser samtidig har fått en avgiftslette ved at det skal gis fritak for CO₂-avgift. I tillegg tildeles kvotepliktige virksomheter vederlagsfrie kvoter tilsvarende 87 pst. av virksomhetenes energirelaterte utslipp av CO₂ og 100 pst. av virksomhetens prosessutslipp av CO₂ i perioden 1998-2001.

Fra 2008 vil det altså være to ulike avgiftssatser i grunnavgiften på fyringsolje. I tillegg kommer an-

vendelser med avgiftsfritak. Generelt vil mineralolje, herunder til bruk i industrien, ilegges en avgift på 84,5 øre pr. liter. Mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien vil fortsatt få en særlig gunstig avgiftsmessig behandling. Mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien vil bli ilagt en avgift på 12 øre pr. liter, mens mineralolje til bruk i sildemel- og fiskemelindustrien fortsatt vil være fritatt for avgift.

En avgiftsmessig likebehandling av industribedrifter omfattet av kvoteplikten kan bl.a. gjøres ved å oppheve den særlig gunstige avgiftsmessige behandlingen av mineralolje til bruk i treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien. Et slikt forslag vil imidlertid innebære en betydelig økning i avgiftsbelastning for disse næringene.

Et annet alternativ er å ilegge all mineralolje til bruk i virksomheter omfattet av kvoteplikt en avgift med sats på 12 øre pr. liter. Kvoteplikten for energianlegg omfatter energianlegg med effekt over 20 MW. En bedrift med et energianlegg på marginalt over 20 MW vil derfor være kvotepliktig, mens en bedrift med et energianlegg på marginalt under 20 MW ikke vil være kvotepliktig. Dersom den lave satsen kun skal omfatte virksomheter med kvoteplikt, vil det innebære at virksomheter med energianlegg med effekt over 20 MW vil ilegges en lav avgiftssats, mens energianlegg med effekt under 20 MW vil ilegges en høy avgiftssats. Dette vil innebære en forskjellsbehandling av tilnærmet identiske bedrifter.

Et tredje alternativ vil være en generell reduksjon i grunnavgiften på fyringsolje for alle anvendelser med høy avgiftssats. En slik reduksjon vil være miljømessig uheldig siden den vil svekke incentivene til å redusere forbruket av mineralolje, herunder en overgang til alternative energikilder som f.eks. bioenergi.

SPØRSMÅL NR. 343

Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Dag Ole Teigen

Besvart 14. desember 2007 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«I et oppslag i Bergens Tidende 6. desember 2007 framkommer det at resultatene fra nasjonale prøver varierer mellom Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. Bergen kommer lavt ut. Bergen kommune bruker mindre penger per elev enn de andre byene -

ifølge tall fra SSB, gjengitt i avisen, bruker hver bergenser 61 000 kroner på grunnskolen, mens tallet er 25 000 kroner høyere i Oslo.

Hva mener statsråden er årsaken til at resultatene varierer, og er statsråden enig i at økonomi og lærertetthet er viktige forklaringsfaktorer?»

Svar:

Utdanningsdirektoratet arrangerte i september nasjonale prøver i rekning og i lesing på engelsk og norsk for 5. og 8. årssteget. Dei nasjonale prøvene skal vere eit verktøy både for at ein lokalt skal kunne forbetre undervisninga og for at nasjonale styresmakter skal kunne målrette innsatsen innanfor særskilte fagområde og for enkelte elevgrupper eller lærarar.

Formålet med dei nasjonale prøvene er først og fremst at skulane og kommunane skal få informasjon om kva elevane kan. Etablering av ein nasjonal skala gjer at skulane og kommunane kan samanlikne sine

eigne resultat med resultata frå andre kommunar og med gjennomsnittet for heile landet.

Det er rett at resultata frå dei nasjonale prøvene viser at det er klare skilnader mellom kommunar. Årsaka til desse variasjonane vil no bli analyserte nærmare. Det er for tidleg no å seie noko om årsaka til skilnadene.

Eg er uroa over at skulane ikkje får del i dei auka inntektene til kommunane og at nokre skular kuttar i timetalet til elevane. Eg vil derfor følgje nøye med korleis denne situasjonen utviklar seg framover.

SPØRSMÅL NR. 344

Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug

Besvart 13. desember 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål til skriftlig besvarelse til fiskeri- og kystministeren:

Mener statsråden den seismiske skytingen i Barentshavet er i tråd med Forvaltningsplanen, og ønsker statsråden å stanse den pågående seismiske skytingen?»

BEGRUNNELSE:

Tradisjonelt har ulike former for økonomisk aktivitet, forurensning, beskatning av ressursene og arealdisponering i havområdene ofte blitt forvaltet relativt isolert uten at aktivitetenes påvirkning på helheten i økosystemene er blitt vurdert i særlig grad. Derfor er ett av tre viktige virkemidler Stortinget ville prioritere av hensyn til fiskeressursene, og da spesielt gyting, i St.meld. nr. 8 (2005-2006) Forvaltningsplanen, tids- og områdebegrensning for innsamling av seismikk.

Oljedirektoratet har godkjent forlengelser av seismikkundersøkelser i Barentshavet fram til 20. desember, i den viktigste perioden av torskebestandens gytevandring.

I følge Fiskaren 04.12.07 krever Norges Fiskarlag stans i den seismiske skytingen i Barentshavet, fordi de er redde for at den seismiske aktiviteten skal forstyrre torskens gytevandring inn til kysten.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug der han spør om den seismiske skytingen i Barentshavet er i tråd med Forvaltningsplanen. Han spør også om jeg ønsker å stanse den pågående seismiske skytingen. Spørsmålene krever først noen forklarende kommentarer.

I St.meld. nr. 8 (2005 - 2006) "Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten (forvaltningsplan)" som ble behandlet i Stortinget i juni 2006 er det lagt områdespesifikke begrensninger på petroleumsvirksomheten. Dette innebærer blant annet at det ikke skal igangsettes petroleumsvirksomhet innenfor definerte områder i en kystsoner fra grensen mot Russland til Troms II, i en sone rundt Bjørnøya og i områdene ved iskanten og polarfronten.

For Nordland VI og i et område nordover langs egga sydvest på Tromsøflaket skal det ikke igangsettes petroleumsvirksomhet i innværende stortingsperiode.

I områdene Nordland VII og Troms II vil spørsmålet om petroleumsvirksomhet i disse områdene bli vurdert i forbindelse med revidering av forvaltningsplanen i 2010.

Det er behov for å styrke beslutningsgrunnlaget i områdene Nordland VII, Troms II og Eggakanten. Det skal derfor gjennomføres grundig kartlegging av bunnforholdene og sjøfugl gjennom prosjektene

MAREANO og SEAPOP. Det skal også gjennomføres geologisk kartlegging, herunder seismikkinnsamling, i regi av Oljedirektoratet.

De øvrige områdene i Barentshavet syd hvor det i forvaltningsplanen ikke er stilt særskilte krav/begrensninger for petroleumsvirksomheten, skal ikke ha lisensspesifikke vilkår utover det skjerpede kravet om null utslipp til sjø under normal drift.

Til stortingsrepresentant Kongshaugs første spørsmål blir mitt svar følgende:

Den seismiske innsamlingen både i selve Barentshavet og i Nordland VII og Troms II skjer i henhold til Forvaltningsplanen og Stortingets behandling av stortingsmeldingen om forvaltningsplanen.

Når det gjelder den pågående seismiske innsamlingen så har denne fått betydelig oppmerksomhet i media den siste tiden. Det gis inntrykk av en betydelig aktivitet med innsamling av seismikk i nordre del av Nordkappbanken - Tromsøflaket og at denne aktiviteten nærmest er å betrakte som uregulert. I denne forbindelse er det viktig å presisere at all seismikkaktivitet skal godkjennes av Oljedirektoratet i henhold til gjeldende regelverk. Regelverket forutsetter at Oljedirektoratet konsulterer både Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet før en eventuell tillatelse blir gitt.

Om virksomheten på Nordkappbanken har Fiskeridirektoratet rapportert følgende:

"Det har vært meldt flere undersøkelser i Barentshavet i 4.kvartal. Med basis i vår erfaring er dette en ny utvikling. Nevnte undersøkelser er geografisk spredt over et større område i Barentshavet og vært gjenstand for separate vurderinger i Fiskeridirektoratet. Noen av undersøkelsene har vært lokalisert på mindre fiskeriintensive områder for årstiden. Fiskernes harme som har vært uttrykt i media og tilbakemelding til Fiskeridirektoratet omfatter i første rekke 3 ulike undersøkelser i nordre del av Nordkappbanken/Tromsøflaket. Undersøkelsene er benevnte som ST0792, NH0769 og NH0781, med Statoil Hydro som operatør.

Både NH0769 og NH0781 ble meldt for gjennomføring i sommer, noe som Fiskeridirektoratet var positiv til. Ultimo august ble det meldt om forsinket oppstart og ny periode for undersøkelsene (1.10.07 - 1.2.08.) ST0792 ble imidlertid første gang meldt 4.10 for perioden 3.11 - 24.11. Å forhåndsvurdere forventet fiskeriaktivitet innenfor spesifikke områder byr på betydelige utfordringer med flere usikre faktorer. Fiskerens valg av område vil som oftest være styrt av tilgjengelighet og fangstsammensetning. Ultimo september var det tilnærmet ingen fiskeriaktivitet i aktuelle områder. Fiskeridirektoratet kunne dermed ikke fraråde oppstart av undersøkelsene pr.1.10, men gav i klare ordelag uttrykk for at større fiskeriaktivitet var ventet i nær fremtid og vi anmodet om at undersøkelsene ikke måtte være til hinder for fiskeriaktiviteten. Ultimo november begynte det å tilflyte Fiskeridirektoratet informasjon fra fiskeflåten om arealkonflikt. Vi innhentet da informasjon fra den fiskerikyndige på seismikkfartøy samt informasjon som operatør på eget initiativ gav Fiskeridirektoratet. Vi besluttet da

(28.11) å anmode Oljedirektoratet om avslutning av NH0769 og ST0792. Vi mottok den 29.11 melding om foreløpig avslutning av nevnte undersøkelser fra operatør.

Den 29.11 mottok vi melding om oppstart av NH0781. På bakgrunn av en helhetsvurdering av utvikling av fiskeriene i tilknyttende område besluttet vi da å anmode om at denne undersøkelsen ikke ble startet opp, men at dette må vurderes fortløpende i relasjon til fiskeriaktiviteten. Den 29.11 oversender Oljedirektoratet (kopi til Fiskeridirektoratet) vår anmodning til operatør (StatoilHydro) for uttalelse, med frist innen kl. 15.00 samme dag. Mandag (3.12) i påfølgende uke mottok vi en telefon fra StatoilHydro der de opplyser at fartøyet var på vei tilbake til prospektet etter landligge i Hammerfest. I dag 10.12 mottar vi en rutinemessig melding fra operatøren om at fartøyet ligger i Hammerfest grunnet tekniske problemer. Vi kan ikke se å ha mottatt noen ytterligere informasjon fra Oljedirektoratet i saken.

For å oppsummere, var Fiskeridirektoratet positiv til gjennomføring av seismiske undersøkelser i sommer. Fiskeridirektoratet var videre kritisk til gjennomføring i 4. kvartal, men har avgitt uttalelser som anmoder om at den seismiske aktiviteten ikke måtte være til hinder for den fiskeriaktiviteten som var forventet utover høsten i sentrale områder av Barentshavet. Fiskeridirektoratet har videre fulgt opp med å fraråde seismisk aktivitet i nevnte tre områder for undersøkelsene som vi på dette tidspunkt vurderte som i konflikt med fiskeriinteressene."

Med bakgrunn i denne informasjonen fra Fiskeridirektoratet synes det for meg å være rimelig god kontroll med den seismiske virksomheten og at det blir tatt hensyn til fiskerivirksomheten. Jeg vil imidlertid nevne at Fiskeridirektoratet og Oljedirektoratet, med bakgrunn i en generell økning i seismikkaktiviteten på norsk sokkel siste år og rapporter om konflikter mellom fiskeriene og seismikkinnsamlingen, har satt i gang et arbeid for å gå igjennom regelverket. Hensikten med arbeidet er å ha regler som er mest mulig hensiktsmessige for alle parter og som ikke åpner for tolkningsspørsmål. Gruppen skal levere sin rapport 1.april 2008.

Jeg vil også nevne at arbeidet i denne gruppen var emnet for et møte i Oljedirektoratet i går, 12. desember. Her møtte representanter for fiskeriorganisasjonene, oljenæringen, for de fiskerikyndige ombord i seismikkfartøyene, Kystvakten, oljemyndighetene og fiskerimyndighetene. Arbeidsgruppen ønsket å få innspill til sitt arbeid i gjennomgang og revisjon av reglene. Jeg har fått rapport om at møtet var positivt og brakte fram en lang rekke synspunkter som vil bli tatt med i det videre arbeidet. Jeg er sikker på at det gjennom denne type dialoger vi finner fram til løsninger til beste for alle parter.

Sist sommer ble det i tilknytning til seismikkinnsamling utenfor Vesterålen protestert kraftig fra fiskerihold mot denne virksomheten. Saken ble tatt opp i Stortinget og Olje- og energiministeren svarte at han ville foreta en gjennomgang av de konsekvenser

seismikkinnsamlingen vil medføre for berørte fiskere i disse spesielt viktige områdene for fiskerivirksomheten. Som en del av en slik gjennomgang ville han vurdere om det er behov for å kompensere fiskere som lider et økonomisk tap som følge av seismikkinnsamlingen. En arbeidsgruppe med representanter for de berørte interesser og myndighetene er i gang med en utredning, hvor resultatet skal foreligge før neste års innsamling av seismikk.

Et annet punkt som også er brakt fram er at seismikkskytingen kan virke inn på gytevandringen til torsken. I følge Havforskningsinstituttet begynner den store torsken å røre på seg i november - desember fra områder som Hopen-dypet. Vandringen er spredt og vil påvirkes både av bunntopografi og om den finner mat som lodde og sild på sin vei. Først lengre vest og syd er skreivandringen konsentrert.

Forskning har vist skremmeeffekt på fisk av seismikk skyting og det er dokumentert at fangstene går

ned i områder der det foregår seismiske undersøkelser. Skremmeeffekten er imidlertid tidsbegrenset slik at fisken siger tilbake igjen etter en tid.

Til stortingsrepresentant Kongshaugs andre spørsmål om jeg vil "stanse den pågående seismiske skytingen", blir mitt svar følgende:

Det foreligger et regelverk som regulerer skyting av seismikk og det er derfor ikke opp til meg som fiskeri- og kystminister å stoppe slik aktivitet. Dessuten, med bakgrunn i informasjonen fra Fiskeridirektoratet om at det per 10. desember ikke foregår skyting av seismikk i området er videre henvendelser til olje- og energiministeren ikke aktuelt. Jeg er for øvrig sikker på at den gjennomgangen av regelverket for seismisk skyting som nå foregår vil bidra til å redusere framtidige konflikter. Jeg har også fått opplyst at Fiskeridirektoratet i dialog med Oljedirektoratet sørger for at ikke viktige fiskerier fortrenses fra et område på grunn av seismikkskyting.

SPØRSMÅL NR. 345

Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 18. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Atter en gang ser det ut som en industribedrift må nedlegges. Denne gang tre papirmaskiner ved Norske Skog Follum samt PM1 og PM2 ved Norske Skog Skogn som ikke anses å være konkurransedyktige med nåværende rammebetingelser. Ca. 800 arbeidsplasser vil gå tapt. Jeg viser til at jeg har tatt opp utfordringene med konkurranseutsatt industri flere ganger tidligere med finansministeren.

Hvilke grep ser finansministeren for seg med sikte på å bedre rammevilkårene for konkurranseutsatt industri i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Tidligere spørsmål til finansministeren og olje-energiministeren om rammevilkår for konkurranseutsatt industri:

- spørsmål nr. 639, datert 17. mars 2006 (2005-2006)
- spørsmål nr. 771, datert 12. april 2006 (2005-2006)
- spørsmål nr. 1061, datert 16. juni 2006 (2005-2006)
- spørsmål nr. 1189, datert 8. juni 2007 (2006-2007)

Spesielt for Buskerud fylke har Regjeringens finans, nærings- og energipolitikk de siste to årene fått uheldige konsekvenser for fylkets store industribedrifter (Bl.a. Nordic Paper Geithus, Hurum Fabrikker og Södra Cell Tofte og nå Norske Skog Follum). Enten i form av nedleggelse, varsel om nedleggelse eller mulig nedleggelse pga. dårlige rammevilkår i Norge i forhold til andre land.

I svarbrev til undertegnede 27. mars 2006 fra finansministeren skrives bl.a. følgende:

- "Finanspolitikken skal brukes til å jevne ut svingningene i økonomien for å holde arbeidsledigheten nede".
- "Regjeringen vil sørge for stabile og konkurransedyktige skattemessige rammevilkår for næringslivet".

Jeg kan ikke se at Regjeringen har gjort noe for å redde eksisterende konkurranseutsatte industrier i Buskerud.

Ei heller gjort noe for å sørge for stabile og konkurransedyktige skattemessige rammevilkår for næringslivet.

Svar:

Norsk økonomi er nå inne i en markert høykonjunktur. Siden våren 2003 har den årlige veksten i

fastlandsøkonomien vært over 4½ pst. Veksten har vært bredt basert, med markert oppgang i både vare- og tjenesteytende næringer. I industrien har både produksjon og sysselsetting økt klart de siste årene, og lønnsomhetsutviklingen har vært svært god. Ifølge Statistisk sentralbyrås (SSB) spørreundersøkelse konjunkturbarometeret ser et flertall av industrilederne fortsatt lyst på utsiktene. Også SSBs investeringstelling tyder på optimisme og vilje til nyinvesteringer blant norske industriselskaper.

Arbeidsledigheten har falt markert i Norge de siste årene. Ifølge NAV var bare 1,7 pst. av arbeidsstyrken registrert helt ledige ved utgangen av november, når det justeres for normale sesongvariasjoner. Dette er den laveste ledigheten på 20 år. Ledigheten har falt i alle fylker. I Nord-Trøndelag utgjorde den registrerte arbeidsledigheten 1,9 pst. av arbeidsstyrken ved utgangen av november, mens den i Buskerud var 1,4 pst.

Mange faktorer har betydning for hvor attraktivt det er å investere i Norge. Det viktigste Regjeringen kan gjøre for å sikre en konkurransedyktig privat sektor er å sørge for stabile rammevilkår for næringslivet. Regjeringen legger vekt på å føre en økonomisk politikk som understøtter en fortsatt balansert utvikling i norsk økonomi.

Rammeverket for budsjettpolitikken sørger for en forutsigbar og ansvarlig innfasing av inntekter fra petroleumssektoren i norsk økonomi, og legger dermed til rette for mindre svingninger i kronekurs og renter. Regjeringen har i tråd med handlingsregelen lagt fram et budsjett for 2008 der bruken av oljeinntekter øker klart mindre enn forventet realavkastning

av Statens pensjonsfond Utland. En slik mindrebruk bidrar til å dempe presset på rente og kronekurs. Budsjettet for 2008 er nå behandlet i Stortinget.

Regjeringen legger også stor vekt på å videreføre det inntektspolitiske samarbeidet og den såkalte frontfagsmodellen der industrien skal være lønnsledende. Gjennomføringen av lønnsoppgjørene er imidlertid partenes ansvar.

I tillegg til en forsvarlig økonomisk politikk er gode generelle skatteregler vesentlig for en god utnyttelse av våre samlede ressurser. Også tilgangen på kvalifisert arbeidskraft, nærhet til kunder og leverandører, god infrastruktur, stabile politiske forhold og veletablerte samfunnsinstitusjoner mv. er viktige faktorer. Regjeringen legger vekt på stabile og forutsigbare rammebetingelser. Skattereformen innebærer at skattesystemet er godt tilpasset sentrale utviklings-trekk internasjonalt.

Den kraftintensive industrien har i dag dekket deler av sitt kraftbehov gjennom langsiktige kontrakter og leieavtaler med Statkraft på myndighetsbestemte vilkår. Kontraktene løper i hovedsak ut innen 2011. Store deler av den norske kraftintensive industrien har også sikret seg forutsigbar og langsiktig tilgang på kraft gjennom kommersielle avtaler og egenproduksjon. Regjeringen erkjenner at det innenfor rammen av EØS-avtalen i dag er svært vanskelig å innføre særnorske ordninger som gir den kraftintensive industrien fordeler av betydning. Regjeringen vil, som beskrevet i St. prp. nr. 69 (2006-2007), arbeide aktivt med å søke å påvirke EU når det gjelder eventuelle nye tiltak for kraftintensiv industri generelt i EU.

SPØRSMÅL NR. 346

Innlevert 5. desember 2007 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 14. desember 2007 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Synes statsråden det er greit at norske skoler besøker kirken før jul, når elever som av overbevisningsgrunner ikke ønsker å delta, får et alternativt opplegg?»

BEGRUNNELSE:

Kunnskap i skolen er viktig. Det er også den kunnskapen som skal formidles om religion og kul-

tur. Skolen er en plass der mangfoldet møtes og læren gjennom sin formidling åpner opp for ny kunnskap og forståelse. Det er videre et mål å bidra til at skolen skal være et sted der man forstår sammenhenger i det samfunnet man er en del av. Å skape forståelse rundt - og innsikt i religion er således viktig for den oppvoksende slekt. En viktig del av vår kulturarv er i så måte kirkens høytider og julefeiring.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra representanten Trygve Slagsvold Vedum om skolebesøk i kirken før jul. Besøk i den lokale kirke kan enten være en omvisning eller det kan være deltakelse i gudstjeneste. Omvisning i den lokale kirken eller i et gudshus for annen religion vil normalt være en uproblematisk del av opplæringen, gjerne knyttet til KRL-faget. Deltakelse i gudstjenester har imidlertid noen utfordringer knyttet til seg.

Mange skoler har tradisjoner med å tilby julegudstjenester i kirken til sine elever. Skolens tradisjoner med å arrangere slike gudstjenester kan sees i forhold til læreplanens generelle del, i første rekke kapittelet om Det meningssøkende menneske, men også kapitlene om Det allmenndannende menneske og Det integrerte menneske. Tradisjonen kan også knyttes til Læringsplakatens punkter 4, 10 og 11.

De fleste skolegudstjenestene er i dag knyttet til julefeiringen, noen også til påskehøytiden. Både jul og påske er høytider som har nær sammenheng med norsk kultur og årstidenes gang i Norge. Gudstjenester ved disse høytidene kan dermed forstås som en allmenn markering av skolens plass i det norske samfunnet og viser at høytidene også har en religiøs side. Det vil derfor ikke være urimelig at skolen ser på skolegudstjenestene som en del av det generelle arbeidet i skolen begrunnet i læreplanen, men ikke knyttet til kompetansemålene i noe spesielt fag.

Opplæringsloven gir ikke noe spesifikt forbud mot arrangementer der det forekommer religionsutøvelse. Dommen i Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD) mot KRL-faget 29. juni 2007 og uttalelsen med kritikk av KRL-faget fra FNs menneskerettskomité av 8. november 2004 tar ikke opp dette spørsmålet direkte, men gir klare føringer for slike aktiviteter i en obligatorisk opplæring.

Både EMD og FN-komiteen vurderer om aktiviteter som kan oppleves som utøvelse av religion, kan aksepteres innenfor rammen av bestemmelsen om begrenset fritak i opplæringsloven § 2-3a.

FNs menneskerettskomité sier i sin uttalelse om KRL-faget i pkt. 14.2:

"[...] offentlig opplæring som omfatter undervisning i en særskilt religion eller tro, er ikke i samsvar med artikkel 18 nr. 4 (Den internasjonale konvensjon om sivile og politiske rettigheter) med mindre det er sørget for ikke-diskriminerende fritak eller alternativer som kan imøtekomme ønskene til foreldrene eller vergene."

EMD sier i dommen følgende om krav ved bruk av begrenset fritak i pkt. 97:

"In this connection the Court notes that the operation of the partial exemption arrangement presupposed, firstly, that the parents concerned be adequately informed of the details of the lesson plan to be able to identify and notify to the school in advance those parts of the teaching that would be incompatible with their own convictions and beliefs."

Kunnskap om gudstjeneste er kompetansemål i KRL-faget, men bestemmelsene for faget understreker at det ikke skal være forkynnelse eller religiøs utøvelse i faget. Derfor må undervisningen i KRL-faget begrense seg til å lære om gudstjenester.

Hvis den lokale skole ønsker å tilby skolegudstjenester, må en del forutsetninger være oppfylt. Tilbudet må skje som en realisering av læreplanens generelle del, det må være i samarbeid og forståelse med hjemmene, og det må være enkelt for hjemmene å forstå hva de eventuelt skal be seg fritatt for, jf. kritikken i dommen fra EMD. Hjemmet må ikke gi ut informasjon om detaljer om sin egen tro. Det må gis informasjon i så god tid at hjemmene med rimelig frist kan melde om fritak, og skolen må ha ikke-diskriminerende fritaksordninger gjennom likeverdige alternative tilbud for de som melder fritak.

Dersom disse forutsetningene er oppfylt, er det ikke noe forbud mot at skolen kan tilby elevene å delta i skolegudstjenester, og et slikt tilbud vil helle ikke være i konflikt med menneskerettighetene. Både en vurdering av mulighetene for å praktisere forutsetningene og erfaringer fra skolens praksis viser altså at skolegudstjeneste kan gjennomføres som et enkeltstående arrangement med mulighet for å melde fritak og med tilbud om likeverdige, ikke-diskriminerende fritaksordning eller alternativer.

Jeg ser det også som en fordel at skolegudstjenesten ikke gis karakter av semesteravslutning, da en slik avslutning skal være samlende for alle elever på skolen.

Min konklusjon er altså at enkeltstående skolegudstjenester som en del av skolens generelle virksomhet kan gjennomføres under forutsetning av at det skjer i samarbeid og forståelse med hjemmene, at hjemmet har rimelig tid til å gi melding om eventuelt fritak der de i samsvar med § 2-3a ikke gir informasjon om egen tro eller overbevisning og at det er godt lagt til rette for ikke-diskriminerende fritak med likeverdig alternativ opplæring.

SPØRSMÅL NR. 347**Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 11. desember 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Mange kystfiskere ønsker samfiske innført for å få lavere ulykkesrisiko, større fleksibilitet, økt lønnsomhet og en bedre arbeidsplass på fartøy under 11 meter. Fiskeridirektoratet er avventende og har ikke fått politiske signaler om å lage en slik ordning. Regjeringen ble i innstillingen til strukturmeldingen bedt om å vurdere samfiske.

Hva er Regjeringens vurdering av en mulig samfiskeordning og andre tiltak som kan bedre sikkerheten og lønnsomheten i denne delen av fiskeflåten?»

BEGRUNNELSE:

Arbeidsplassen i fiskeryrket på enmannsfartøy innebærer en høyere døds- og ulykkesrisiko enn mange andre arbeidsplasser. Nesten uansett utstyr er det å fiske i enmannssjarker vesentlig mer risikabelt enn fiske hvor to eller flere personer er om bord.

Fiskaren melder 3. desember at mange fiskere i enmannssjarker ønsker en ordning med samfiske for å bedre sin egen sikkerhet om bord. I samme sak slår Fiskeridirektoratet fast at det ikke vil lage noen ordning for samfiske om det ikke kommer politiske signaler om det.

Samfiske innebærer at to fartøyeiere kan gå sammen om fiske av en kvote med det fartøyet som er best egnet til dette fisket og de rådende forhold.

Norges Fiskarlag ønsker en utredning av samfiske og en prøveordning.

I Innst. S. nr. 238 (2006-2007) avgitt i mai 2006 ber flertallet, alle unntatt medlemmene fra Kristelig Folkeparti, Regjeringen vurdere spørsmålet om samfiske. Dette på bakgrunn av at strukturutvalget foreslo at muligheten for samfiske burde vurderes.

Høyre fremmet i samme innstilling forslag om at Regjeringen skal utrede og etablere en samfiskeordning for å sikre fleksibilitet som erstatning for at driftsordningen falt bort.

Regjeringen skriver i svar på spørsmål nr 6 (Vedlegg 1) og på spørsmål 13 og 14 (Vedlegg 2) i innstillingen at det ikke er klart hva som ligger i forslaget fra strukturutvalget om å legge til rette for "samdrift", og at saken krever nærmere utredning. Og dette er etter alt å merke det siste Regjeringen har ment om temaet.

Svar:

Representanten Hansen begrunner spørsmålet blant annet med henvisning til at fiske med enmanns-

fartøy innebærer en høyere døds- og ulykkesrisiko enn mange andre arbeidsplasser, og at det er langt mer risikabelt å fiske alene enn dersom to eller flere personer er ombord.

Både fiskeri- og sjøfartsmyndighetene har et ansvar for at reguleringer og regelverk er utformet på en måte som ivaretar sikkerheten ombord på små og store fiskefartøy. Samtidig er det klart at hovedansvaret for oppfølgingen av sikkerheten til sjøs hviler på den enkelte skipper og fisker, som på eget grunnlag må vurdere risikoen knyttet til sin virksomhet.

Jeg er helt enig i at sikkerheten for den enkelte fisker øker når det er flere ombord på fartøyene, og at større båter gjerne innebærer en tryggere arbeidsplass. Jeg registrer videre at sikkerhetsmessige argumenter anføres til støtte for en samfiskeordning. Det er imidlertid grunn til å understreke at det i dag ikke ligger noen hindringer i veien for at eksempelvis to fiskere kan gå sammen om å være mannskap på hverandres båter. Man kan dermed fiske kvotene sammen, men begge fartøyene må i så tilfelle benyttes.

Etttersom dette medfører en noe dyrere drift enn dersom bare ett fartøy deltar i fisket, virker det klart at det også ligger økonomiske insentiver bak et ønske om en samfiskeordning.

Driftsordningen for kystfiskeflåten som ble etablert som en prøveordning i 2004 ga mulighet til tidsbegrenset utveksling av kvoter mellom fartøy innenfor samme lengdegruppe. Driftsordningen for kystfiskeflåten ble av et samlet strukturutvalg foreslått avvirket. Erfaringen fra ordningen er at den først og fremst har blitt nyttet til å utvide driftsgrunnlaget for et fartøy gjennom kvoteleie. I forbindelse med fremleggelsen av St.meld. nr. 21 (2006-2007) kommuniserte regjeringen at driftsordningen skulle avvikes, og dette vil skje med virkning fra 1. januar 2008.

Dette standpunktet ble støttet av et flertall i næringskomiteen, jf Innst. S. nr. 238 (2006-2007). "Et tredje flertall, alle unntatt medlemmet fra Kristelig Folkeparti, konstaterer at driftsordningen nå avvikes, og støtter dette."

Det samme flertallet ba videre regjeringen om å vurdere spørsmålet om samfiske, i tråd med forslag fra et flertall i strukturutvalget om å legge til rette for samdrift.

Representanten Hansen peker på at samfiske innebærer at to fartøyeiere kan gå sammen om fiske av en kvote med det fartøyet som er best egnet til dette fisket under de rådende forhold. Det er umiddel-

bart vanskelig å se hvorledes en slik ordning skiller seg fra driftsordningen, og det er derfor behov for en nærmere utredning av hvordan en samfiskeordning kan utformes. Regjeringen vil selvsagt følge opp

merknaden fra næringskomiteen, og vi vil tidlig i 2008 involvere næringsorganisasjonene (Norges Fiskerikarlag og Norges Kystfiskerikarlag) i dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 348

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 13. desember 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å bidra til at det kan etableres et register over arbeidssøkende funksjonshemmede på en internettportal der arbeidsgivere kan finne aktuelle kandidater til ledige stillinger?»

BEGRUNNELSE:

Det har lenge vært et problem at svært mange funksjonshemmede blir stående utenfor arbeidslivet. På tross av at vi de siste årene har hatt politisk fokus på problemet og satt i verk ulike tiltak for å inkludere flere funksjonshemmede i arbeidslivet, får vi nå nedslående rapporter om at situasjonen ikke er forbedret. 12 000 færre funksjonshemmede er i jobb nå sammenlignet med 2001.

Ifølge SSBs arbeidskraftundersøkelse ønsker mellom 40 000 og 50 000 av 271 000 funksjonshemmede å jobbe. I et presset arbeidsmarked burde derfor arbeidsgivere kunne finne sterkt tiltrengt arbeidskraft i denne gruppen. Mange arbeidsgivere signaliserer også at de ønsker å rekruttere funksjonshemmede, men at de har problemer med å finne kandidater.

Ett tiltak som bør kunne vurderes for å bedre formidlingen av arbeidssøkende funksjonshemmede til arbeidsgivere, er å opprette et internettbasert register, f.eks. gjennom NAV, der funksjonshemmede registrerer seg med opplysninger om utdanning og bakgrunn.

Svar:

Jeg deler bekymringen over at mange personer med nedsatt funksjonsevne står utenfor arbeidslivet. Funksjonshemmede er imidlertid ingen klart definert gruppe og består i tillegg av en heterogen gruppe personer med mange ulike typer nedsatt funksjonsevne. Årsakene til problemer i forhold til arbeid vil være svært forskjellige. Det må derfor vurderes løsninger på mange plan, tilpasset ulike situasjoner. Arbeids- og velferdsetatens hovedmetodikk er ikke innrettet

direkte mot målgruppen personer med nedsatt funksjonsevne. Arbeidsmetoden for etaten er en helhetlig vurdering med utgangspunkt i at en skal styrke arbeidet med arbeidsevnevurdering og god individuell oppfølging av de som har behov for bistand for å komme i arbeid. Arbeidsevne er ikke det samme som funksjonsevne og en person med nedsatt funksjonsevne kan ha stor arbeidsevne.

Det som jeg forstår ligger til grunn for spørsmålet, er at arbeidsgivere gir uttrykk for ønske om å rekruttere funksjonshemmede, men ikke finner noen. Dette kan ha flere årsaker, herunder hva arbeidsgiverne gjør, hva de funksjonshemmede gjør og hva Arbeids- og velferdsetaten og andre som driver med arbeidsformidling gjør. Vi vet lite om hva arbeidsgivere har gjort for å finne funksjonshemmede. NAV-kontorene vil sannsynligvis kunne finne funksjonshemmede blant de yrkeshemmede brukerne som er klare for overgang til arbeid, dersom arbeidsgiverne ønsker det. Vi vet heller ikke så mye om hva arbeidstakerne har gjort for å skaffe seg arbeid. Bedre kunnskap er derfor nødvendig for å forstå hvorfor arbeidstakere og arbeidsgivere ikke finner hverandre.

Et eventuelt frivillig register over arbeidssøkende personer med nedsatt funksjonsevne kan være en mulig vei for å identifisere brukere som selv definerer seg med nedsatt funksjonsevne, i likhet med egendefineringen som benyttes i AKU.

Et slikt register vil imidlertid også kunne ha en del problematiske sider. De personene som registrerer seg der, kan eksempelvis ha kjennetegn som ikke er overensstemmende med de forventningene aktuelle arbeidsgivere har. Eventuelt manglende samsvar mellom brukernes (de selvregistrertes) forventninger, arbeidsgivernes forventninger og de reelle mulighetene for bistand vil påvirke effekten av et eventuelt slikt register.

Et eventuelt slikt register vil omfatte sensitive personopplysninger og krever streng skjerming og kontroll. Personvern hensyn vil erfaringsmessig kun-

ne sette klare grenser for type og mengde informasjon som den enkelte arbeidssøker bør legge ut om seg selv. Før beslutningen om et register og innholdet i et eventuelt register tas, vil det også være fornuftig å innhente uttalelser fra brukerorganisasjonene og Datatilsynet må trekkes inn. Det må unngås at et register oppfattes som diskriminerende av brukerne.

Etablering av et eget register over arbeidssøkende funksjonshemmede basert på frivillig registrering

kan bidra til at flere personer med nedsatt funksjonsevne kan komme i arbeid. Departementet vil derfor foreta en grundigere analyse og vurdering av fordeler og ulemper med å opprette et slikt register. Departementet vil som en del av dette også vurdere om et eventuelt slikt register bør legges inn i Arbeids- og velferdsetatens internettportal eller administreres på annen måte (eksempelvis av en frivillig organisasjon).

SPØRSMÅL NR. 349

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 14. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I en pressemelding fra NTB 5. desember 2007 uttaler statsråd Solheim at "det er viktig å satse raskt på annengenerasjons biodrivstoff som framstilles på cellulose og avfall fra skogen."

Hvordan satser Regjeringen på forskning, utvikling og igangsetting av industriell produksjon av annengenerasjons biodrivstoff i Norge?»

Svar:

Regjeringen har gitt - og gir fortsatt - betydelige FoU-midler til forskningsprogrammet RENERGI i regi av Norges Forskningsråd, som omfatter fremti-

dens rene energisystemer, bl.a. for transportsektoren. Hovedfokus her er lagt på miljøvennlig transportteknologi, hydrogen, biodrivstoff og annen fornybar energi.

I tillegg har Regjeringen nylig styrket forskningsinnsatsen innenfor bioenergi, inkludert biodrivstoff, med 16 millioner kroner for 2008.

Vi mener videre at det er viktig å styrke arbeidet for miljøvennlig transport. Regjeringen har derfor besluttet å utrede spørsmålet om å opprette et eget organ, Transnova, som bl.a. vil kunne gi direkte finansiell støtte til prosjekter som ikke blir realisert på grunn av kapitalmangel eller strukturelle barrierer.

SPØRSMÅL NR. 350

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 14. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Mener statsråden at dagens system, der staten både er eier av sykehusene, er den som etterspør sykehus tjenester, og den som betaler for tjenestene, er den beste måten å organisere spesialisthelsetjenesten på?»

BEGRUNNELSE:

Sykehusene forvalter store deler av fellesskapets ressurser, og det er viktig at forvaltningen av disse

ressursene gjøres best mulig. De siste årene er imidlertid underskuddene i sykehusene blitt et økende problem. I Aftenposten 5. desember kan vi lese at professor Tor Iversen ved Helseøkonomisk forskningsprogram, Universitetet i Oslo, mener at selve systemet rundt sykehusfinansiering i stor grad må bære ansvaret for den manglende økonomistyringen. Han sier videre at systemet der staten er både eier, bestiller og betaler av tjenestene er årsak til at dette skjer.

Svar:

Som Stortinget er informert om, senest gjennom St.prp. nr. 1 (2007-2008), har Helse- og omsorgsdepartementet fra 2005 gjennomført en tredelt, helhetlig evaluering av sykehusreformen for å belyse sykehusreformens virkninger, egnethet og resultater. Evaluering av sykehusreformen hadde som hovedformål å gi grunnlag for utvikling og forbedring av modellen slik at den bedre kan bidra til å realisere helsepolitiske mål.

Evalueringen som vurderte helseforetaksmodellens egnethet konkluderer med at modellen er velegnet som fundament for styring og utvikling av spesialisthelsetjenesten. Alle studiene som inngår i evalueringen peker på utviklings- og forbedringstiltak som kan gjøres innenfor rammen av den modellen som er etablert.

Selv om evalueringen viser at mye er bra, står vi også overfor utfordringer. Vi har allerede gjennomført flere tiltak for å videreutvikle og forbedre modellen. Det er satt i verk flere prosesser rundt organisering og funksjonsfordeling. Jeg viser til arbeidet med

lokalsykehusene og deres akuttfunksjoner, med pågående prosesser med modellutvikling. Videre viser jeg til arbeid innenfor de mange fagområdene, som kreftområdet, diabetes, KOLS, psykisk helse mv, der det pågår prosesser for å organisere behandlingsprosessene på gode måter innenfor den helhetlige helsetjenesten. Arbeidet med helhetlige behandlingsskjeder for pasientene innebærer også funksjonsfordeling mellom de ulike nivåene, og også funksjonsfordeling mellom sykehus. I denne sammenheng trekkes kunnskapsoppsummeringer inn, jf. for eksempel studier som viser økt overlevelse ved behandling av kreft når dette utføres ved spesialiserte sykehus. Denne type prosesser for å tilpasse helsetjenestens infrastruktur til befolkningens behov for helsetjenester i tråd med sykdomsutviklingen, ser jeg som et kontinuerlig og viktig arbeid.

Fortsatt vil det selvsagt være slik at sykehusreformen må videreutvikles, slik at spesialisthelsetjenesten organiseres på en best mulig måte både for pasientene og ut fra samfunnsmessige hensyn.

SPØRSMÅL NR. 351

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 19. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Når vil Regjeringens varslede panteordning for oljefyr tre i kraft?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen varsler i Soria Moria-erklæringen at den vil innføre vrakpant på oljekjeler som byttes inn i kjeler basert på fornybar varme. Så langt, 2 1/2 år ut i perioden har ingen ting skjedd på dette området. I Dagsnytt 6. desember kunne vi høre at forventningene om innføring av vrakpant har gjort at utskifting av gamle oljefyrer med nye pelletsovner har stanset opp i påvente av at pantordningen skal innføres. Svært få huseiere har så langt byttet ut sin gamle oljefyr, men venter med å skifte ut til panteordningen kommer på plass slik at det blir økonomisk lønnsomt å bytte. Fortsatt har derfor mange huseiere gamle og miljøfiendtlige oljekjeler. Det haster derfor med å innføre den varslede panteordningen.

Svar:

Regjeringen har et bredt sett av virkemidler som bidrar til utfasing av oljefyring. I klimameldingen foreslås det en rekke nye tiltak på området.

Ved utforming av virkemidler for utfasing av oljekjeler må det tas i betraktning at direkte elektrisk oppvarming i mange tilfeller vil være det mest nærliggende alternativet. En slik utvikling vil gjøre Norge ytterligere avhengig av elektrisitet til oppvarming og øke sårbarheten i kraftforsyningen. Regjeringen er opptatt av å sikre at det ikke legges om fra olje til strøm ved utskifting av oljekjel i bestående bygg.

Utfasing av oljefyring er et viktig element i Regjeringens satsing på energiomlegging. Regjeringens sentrale verktøy i energiomleggingen er Enova. Enova administrerer i dag støtteordninger som legger til rette for en smidig overgang til fornybar varme og redusert oljefyring. Energifondet blir styrket fra 2008 og det er foreslått ytterligere styrking i årene fram-

over. Dette vil i seg selv bidra til en raskere konvertering av oljefyring.

Enova planlegger lansering av et nytt infrastrukturprogram for fjernvarme og en ny støtteordning til lokale varmesentraler i starten av 2008. Enova har hatt forslaget på bred høring i høst. Forslaget innebærer en bredere innretning av varmeprogrammet enn tidligere. Dette gir økte muligheter for konvertering fra fyringsolje til fornybar varme i eksisterende bygg, og det gir muligheter til å gjøre miljøvennlige valg i nye bygg.

I statsbudsjettet for 2008 foreslår Regjeringen å øke grunnavgiften på fyringsolje fra 42,9 øre per liter

til 84,5 øre per liter. Forslaget innebærer at fyringsolje ilegges energiavgift på linje med elektrisitet. Høye særavgifter på enkelte energibærere vil bidra til at energibærere uten særavgifter, som bioenergi, får et konkurransemessig fortrinn. Dette vil bidra til å bedre lønnsomheten i omlegging fra oljefyring til fjernvarme og lokale miljøvennlige varmeløsninger.

Samlet er det nå iverksatt, og planlagt iverksatt, en rekke effektive tiltak for å redusere bruken av fyringsolje. Vi har tiltak som er innrettet slik at man kan unngå at olje erstattes med verdifull elektrisitet. Samtidig vurderes ytterligere tiltak som er skissert i klimameldingen.

SPØRSMÅL NR. 352

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Svein Flåtten

Besvart 17. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I et svar til komiteen under behandling av dokument nr. 8:90 (2006-2007) har finansministeren svart at det er de utnyttede fellingstillatelser det skal beregnes formuesverdi av, og at innehaver av jaktrett som ikke har hatt inntekter eller hatt reduserte inntekter på grunn av ulv, vil få null eller tilsvarende reduksjon i formuesverdi for dette året. Ligningspraksis i dag er ikke slik.

Hva vil finansministeren gjøre for at ligningspraksis blir i overenstemmelse med veiledningen i hennes brev til komiteen av 8.juni 2007?»

BEGRUNNELSE:

Behandlingen av dokument nr. 8:90 (2006-2007) i Stortinget vil etter innstillingen fra komiteen bety at opposisjonens forslag om å forstå beregningsreglene slik veiledningen fra finansministeren tilsier, vil bli nedstemt.

Det er heller ikke noe i merknadene fra regjeringspartiene som støtter opp under mindretallets forslag og finansministerens forståelse av regelverket.

Av hensyn til skattyterne er det påkrevet med en bedre avklaring av regelforståelsen enn det innstillingen fra finanskomiteen har bidratt til.

Svar:

Det ligger i spørsmålet en forutsetning om at mitt svar til komiteen 8. juni 2007 i forbindelse med dok

8:90 (2006-2007) ikke samsvarer med ligningspraksis. Innledningsvis vil jeg bare kort bemerke at bruk av begrepet "ligningspraksis" her kan være litt misvisende tatt i betraktning at systemet for formuesverdsettelse av jaktrettigheter nylig ble lagt om fra 2006 i forbindelse med revisjonen av formuesverdsettelsen av skog fra 2006. Jeg antar likevel at den praksis det vises til i spørsmålet refererer seg til en uttalelse i Lignings-ABC 2006 s 976, som kan forstås slik at formuesverdsettelsen ved utleie av jaktrettigheter skal baseres på antallet tildelte fellingstillatelser uten reduksjon for ikke utnyttede sådanne.

Jeg kan opplyse om at Lignings-ABC på dette punkt ikke gir uttrykk for det som sentrale ligningsmyndighetene legger til grunn for verdsettelsen ved utleie av jaktrettigheter etter 2006. Lignings-ABC er således ikke å jour på dette punkt. Etter det jeg forstår vil dette imidlertid bli rettet opp i kommende utgaver.

Dersom skogeieren selv utnytter retten, beregnes formuen på grunnlag av antallet utnyttede fellingstillatelser på eiendommen. Siden det er de utnyttede fellingstillatelser det skal beregnes formuesverdi av, vil grunneier som har fått redusert utnyttelse av fellingstillatelsene, f. eks. som følge av ulv eller andre viltreduserende årsaker, få redusert formuesverdi.

Slik jeg skriver i mitt brev til finanskomiteen, vil verdsettelsen av jaktutleie fra 2006 ikke være basert på antallet fellingstillatelser, men på brutto utleieinntekt. Ved utleie av jakt vil formuesverdien knyttet til jaktrettigheter bli redusert dersom antallet fellingstil-

latelser - og dermed utleieprisen - reduseres som følge av ulv. Derimot reduseres ikke formuesverdien direkte fordi om leietaker ikke greier å fylle sin kvote. Det bemerkes imidlertid at utleiepris for elgjakt oftest har en fellingsvariabel komponent, evt på kilo og gevirbasis. Dermed vil redusert jaktutbytte for jeger-

ne pga. ulv (eller andre forhold) gjerne slå ut i lavere formuesverdi for skogeier, også i utleietilfellene.

Som nevnt har Skattedirektoratet varslet at de vil ajourføre Lignings-ABC på dette punkt. Omtalen i Lignings-ABC vil da bli slik det er lagt til grunn i mitt brev.

SPØRSMÅL NR. 353

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 12. desember 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Det vises til spørretimespørsmål av den 21. november d.å. fra undertegnede, som ble besvart av helse- og omsorgsministeren. Bakgrunnen for spørsmålet var at en kvinne (65) ikke hadde fått rehabiliteringspenger siden 28. februar då. Årsaken til at støtten ble frafalt var at hennes behandlende lege ble sykemeldt.

Kan undertegnede be statsråden klargjøre regelverket for rehabiliteringspenger i de tilfeller hvor behandlende lege blir sykemeldt og hvor brukeren blir stående uten tilbud/oppfølging?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til oppslag i Østkantavisa av den 8. november d.å, hvor en kvinne (65) fra Rodeløkka stod frem og fortalte at hun ikke hadde fått rehabiliteringspenger siden 28. februar d.å. Årsaken til at hun ikke hadde fått rehabiliteringspenger fra NAV var at hennes psykolog hadde blitt sykemeldt.

Kvinnen er oppvokst på barnehjem og har levd fra 28. februar d.å. og fram til dags dato på penger hun ble tilkjent fra oslo kommune som følge av omsorgssvikt i barndommen. Etter lang tid i arbeidslivet ble traumene fra barndommen for tøffe å håndtere, og vedkommende ble sykemeldt.

Etter å ha bearbeidet mange vonde minner ble imidlertid psykologen hennes sykemeldt. Ifølge NAV Grunerløkka var hun da ikke lenger i rehabilitering, og dermed opphørte støtten.

Ifølge Østkantavisa av den 8. november d.å.har vedkommende søkt bistand hos Fri Rettshjelp. Ifølge samme oppslag i samme avis kommer det frem at advokaten i Fri Rettshjelp mener at vedkommende har rett på rehabiliteringspenger, og at det ikke er grunnlag for at stønaden frafalles når behandlende lege blir sykemeldt.

På denne bakgrunn er det mye som tyder på at regelverket kan være uklart eller at det praktiseres feil. Derfor ber jeg statsråden om å redegjøre nærmere for hvordan regelverket knyttet til rehabiliteringspenger i slike situasjoner er utformet og hvordan det skal tolkes og forstås.

Svar:

Det er et vilkår for rett til rehabiliteringspenger at stønadsmottaker får aktiv behandling med utsikt til å bedre arbeidsevnen (folketrygdloven § 10-8). Aktiv behandling er tiltak som behandlende lege anbefaler og som har som formål å bedre arbeidsevnen. Behandlingens art og omfang kan variere fra operative inngrep med innleggelse i helseinstitusjon til mer passive perioder med rekreasjon. Behandlingen kan også bestå av egenaktivitet som svømming eller gymnastikk, samtalegruppe mv.

Dersom behandlende lege blir syk, må det vurderes om det skal iverksettes andre tiltak som kan bidra til å bedre arbeidsevnen. Dersom annen aktiv behandling iverksettes, vil personen fortsatt kunne få rehabiliteringspengene. Det kan imidlertid ikke gis rehabiliteringspenger i perioder hvor personen ikke får noen form for aktiv behandling. Som helse- og omsorgsministeren opplyste i spørretimen den 21. november 2007, vil Arbeids- og inkluderingsdepartementet i sin styringsdialog med Arbeids- og velferds-etaten forsikre seg om at etaten har rutiner som fanger opp slike tilfeller, og sørge for at den enkelte får vurdert sitt behov for videre behandling.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet sender om få dager ut et høringsnotat om en ny midlertidig folketrygdytelse (arbeidsavklaringspenger) som skal erstatte dagens rehabiliteringspenger, attføringspenger og tidsbegrenset uførestønad. I dette høringsnotatet legges det opp til at bistand, oppfølging og krav til

egenaktivitet for mottakerne av arbeidsavklaringspengene, utover plikt til å ta imot tilbud om tiltak eller behandling, skal tilpasses den enkeltes forutsetninger og funksjonsnivå. I tillegg foreslås det at det skal kunne gis arbeidsavklaringspenger i ventetid før

behandling eller arbeidsrettede tiltak starter, og i ventetider mellom ulike tiltak. Under forutsetning av Stortingets vedtak, er det lagt opp til at disse endringene skal tre i kraft i 2009.

SPØRSMÅL NR. 354

Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 14. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil ministeren imøtekomme søknaden til Kvinnherad kommune om at ferjen mellom Kvinnherad og Stord kan gå mellom Sunde og Jektevik inntil riksveien over Halsnøy er trafikksikret?»

BEGRUNNELSE:

Halsnøysambandet St. prp.nr. 85 (2002-2003) åpner i 2008. For lokalsamfunnet i Kvinnherad er det kjærkomment og viktig. Imidlertid er tilførselsveien over Halsnøy av en slik standard at mange, trolig med god grunn, stiller store spørsmål til sikkerheten på og langs veien.

Jeg er kjent med at Kvinnherad kommune av den grunn har sendt brev til ministeren der de søker om at ferjen mellom Kvinnherad og Stord kan gå mellom Sunde og Jektevik inntil riksveien over Halsnøy er trafikksikret.

Svar:

Gjennom behandlingen av St.prp. nr. 84 (2002-2003) sluttet Stortinget seg til delvis bompengefinan-

siering av rv 544 Halsnøysambandet. I tråd med de lokale vedtakene er bompengeopplegget basert på at bomstasjonen plasseres ved den nye vegforbindelsen. Trafikkgrunnlaget for Halsnøysambandet forutsetter at ferjesambandet Skjersholmane - Ranavik - Sunde blir omgjort til et pendelsamband mellom Skjersholmane og Ranavik slik at trafikken mellom Kvinnherad og Stord benytter prosjektet.

I St.prp. nr. 84 er det lagt til grunn det på lengre sikt vil være behov for opprustning av vegsystemet på Halsnøy og at dette eventuelt vil bli gjennomført som et eget prosjekt med egen finansiering. Det arbeides nå lokalt med et opplegg for forskuttering av kostnadene ved trafikksikring og utbedring av strekningen mellom Sæbøvik og Halsnøy kloster. Saken vil trolig bli lagt fram for fylkespolitisk behandling tidlig i 2008.

Samferdselsdepartementet legger ikke opp til å foreslå for Stortinget å foreta endringer i det planlagte ferjeopplegget med at ferja mellom Kvinnherad og Stord etter åpninga av Halsnøysambandet skal gå fra Ranavik til Stord.

SPØRSMÅL NR. 355**Innlevert 6. desember 2007 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen****Besvart 14. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Når vil statsråden avgjøre saken om vern av Trillemarka?»

BEGRUNNELSE:

Grunneierne og kommunene har nå ventet på avgjørelsen i denne saken i over ett år. Den forrige miljøvernministeren, Helen Bjørnøy, lovet gjentatte ganger å avgjøre hvor stort område av Trillemarka som skulle vernes. Men tidspunktet for avgjørelsen ble stadig flyttet. Først til jul 2006, så før påske 2007 og senere var løftet før sommeren 2007. Saken er ennå ikke avklart.

Svar:

Vernesaken for Trillemarka-Rollagsfjell er en kompleks sak som involverer svært viktige verneverdier, samtidig som ulike parter har engasjert seg sterkt for ulike løsninger i saken.

Regjeringen arbeider grundig med saken, med sikte på å komme fram til en god løsning. Foreløpig er det ikke mulig å si når Regjeringens avklaring vil foreligge.

Jeg viser for øvrig til at det er etablert en vederlagsordning slik at skogeierne ikke skal bli økonomisk skadelidende i saksbehandlingsperioden. Vederlagsordningen er også omtalt i brev av 23. november 2006 fra daværende statsråd Helen Bjørnøy til Stortinget v/ Energi- og miljøkomiteen, i forbindelse med behandlingen av Dok. 8:12 (2006-2007). Utbetalingen av vederlag til grunneierne i Trillemarka-Rollagsfjell er nå ca. 2,3 mill. kr. årlig.

SPØRSMÅL NR. 356**Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 18. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Fødeavdelinger, helsestasjoner, jordmødre, helseøstre og ikke minst barselkvinner opplever nå at tilbudet ved barselavdelingene i hele landet blir stadig dårligere. Antall liggedøgn er færre, og mange opplever at de ikke får den hjelpen de trenger før de blir skrevet ut fra sykehuset. Helsestasjonene opplever økt pågang av mødre med nyfødte barn, men har ikke ressurser til å hjelpe alle.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at barselkvinner/familiene får en forsvarlig behandling og oppfølging?»

BEGRUNNELSE:

Antall liggedøgn ved sykehusenes fødeavdelinger i hele landet er gått ned de siste årene, størst er nedgangen ved de store sykehusene, viser tall fra Sosial- og helsedirektoratet. I Stavanger er gjennomsnittlig liggetid ved barselavdelingene bare to døgn.

Svært mange helsestasjoner melder om at stadig flere barselfamilier har behov for utstrakt veiledning i forhold til amming, barnestell og omsorg for barnet. Dette forsterkes når liggetiden ved barselavdelingene på sykehusene blir for kort, og mor og barn sendes hjem før amming og foreldretrygghet til en viss grad er etablert. Usikkerheten kan oppleves like stor for en godt voksent førstegangsfødende som for en ung mor. Dette medfører at helsestasjonene har flere barselkvinner/familier med ekstra behov enn tidligere.

Mange barselkvinner ønsker å reise tidlig hjem etter fødsel og klarer seg fint, men for de kvinnene som er usikre og trenger mer hjelp, må tilbudet ved barselavdelingene styrkes. En barselkvinne må ikke skrives ut fra sykehuset "mot sin vilje" og før hun selv er klar for det.

Det kan heller ikke forventes at helsestasjonen skal avlaste spesialisthelsetjenesten uten at tilbudet ved helsestasjonene styrkes. Det må bli en bedre

samhandling, og helsestasjonene må tilføres mer ressurser både når det gjelder jordmor- og helsesøsterstillinger.

Svar:

Som representanten viser til har det de siste tiårene vært en reduksjon i varigheten av barselopphold på sykehus ned mot 2-3 dager for kvinner som har født ukomplisert. Dette er en internasjonal trend. Ifølge Sosial- og helsedirektoratet er det ikke dokumentert at hospitalisering av friske barselkvinner er det beste tilbudet.

Jeg er imidlertid enig med representanten i at kortere liggetid ofte vil kreve et utvidet tilbud om oppfølging etter utskrivning. Mange sykehus har derfor opprettet barselpoliklinikker, som blant annet bistår nybakte mødre ved ammeproblemer. Enkelte fødeavdelinger har også etablert tilbud om ambulant oppfølging fra jordmor eller barnepleier i hjemmet ved tidlig hjemreise, for eksempel der kvinnen reiser hjem innen 24 timer etter fødsel.

Helsestasjonen har en viktig rolle i barselperio-

den gjennom hjemmebesøk etter fødsel og etablering av barselgrupper, i tillegg til oppfølging av barnet. Jeg er enig med representanten i at samhandlingen mellom sykehus og kommunehelsetjenesten er særlig viktig, også i barselperioden.

Jeg er, som representanten er kjent med, svært opptatt av at gravide og fødende skal sikres et helhetlig tilbud av god kvalitet. I det pågående arbeidet med en helhetlig strategi for svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg, er det kommet mange innspill og forslag til tiltak for å styrke oppfølgingen av mor og barn i barselperioden. Sentralt i denne sammenheng er samspeillet mellom sykehus, helsestasjonen, kommunalt ansatte jordmødre og fastlegen.

Den kommende strategien vil blant annet omhandle hvordan en framtidig barselomsorg skal tilrettelegges til det beste for mor og barn. Som jeg redegjorde for under høringen for helse- og omsorgskomiteen 15. november i år, vil jeg nå ta den tiden som er nødvendig for å sikre en god prosess i det videre strategiarbeidet, slik at alle berørte aktører blir hørt. Saken vil bli lagt fram for Stortinget i løpet av 2008.

SPØRSMÅL NR. 357

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 17. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Ifølge Finansavisen 7/12-07 blir trolig oljeinvesteringene i Norge neste år 25 milliarder høyere enn Finansdepartementet har anslått. Selv om ca. halvparten av dette skyldes økte priser, vil dette likevel bety en langt høyere etterspørsel enn forutsatt.

Kan finansministeren gi en vurdering av om en slik økning av oljeinvesteringene vil medføre noen endring av Finansdepartementets anslag på prisstigning, lønnsstigning og rentenivå for budsjettåret 2008?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har forståelse for at det er svært vanskelig å gi nøyaktige anslag på hvor store oljeinvesteringene blir. Det er selvfølgelig heller ikke noe ønskelig at nivået på oljeinvesteringene skal styres på noen måte politisk. Bakgrunnen for spørsmålet skyldes derfor bare et ønske om å få en vurdering på om

en slik endring vil påvirke andre tall i budsjettet for 2008.

Svar:

Vedleggstabell 4.2 i Nasjonalbudsjettet 2008 (NB08) viser Finansdepartementets siste anslag på bruttoinvesteringer i oljeutvinning og rørtransport for 2007 og 2008, målt i løpende priser. For 2008 ble disse anslått til 119,6 mrd. kroner. I SSBs investeringstelling for 4. kvartal 2007 anslås nyinvesteringer i oljeutvinning og rørtransport i 2008 til 126,7 mrd. kroner. Det knytter seg imidlertid betydelig usikkerhet til disse anslagene. Anslagene i SSBs investeringstelling er heller ikke direkte sammenliknbare med Finansdepartementets tall, bl.a. inkluderer ikke investeringstillingen anslag for felt under vurdering.

Finansdepartementet vil komme tilbake med nye anslag for norsk økonomi, herunder anslag for investeringer i oljeutvinning og rørtransport i Revidert nasjonalbudsjett 2008.

SPØRSMÅL NR. 358**Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 18. desember 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Hvor langt er man kommet i dette arbeidet, og mener statsråden at denne målsettingen fra Brønnøysundregistrene vil bli oppnådd i løpet av 2008?»

BEGRUNNELSE:

I St.prp. nr 1 NHD (2006-2007) under kap. 904 Brønnøysundregistrene, står det: "Altinn skal bli næringslivets felles portal for elektroniske tjenester fra det offentlige i løpet av 2008".

Svar:

Regjeringen høye ambisjoner til Altinn som en felles portal for elektroniske tjenester fra det offentlige til næringslivet. St. melding nr. 17 (2006-2007) "Eit informasjonssamfunn for alle" legger til grunn at brukerne skal møte en åpen, tilgjengelig og sammenhengende offentlig sektor som tilbyr helhetlige og fullstendige digitale tjenester gjennom gode elektroniske selvbetjeningsløsninger.

Hver enkelt virksomhet og sektor har ansvaret for å tilby sine brukere slike tjenester. Det desentraliserte ansvaret skal støttes opp av tiltak og fellesløsninger på tvers. Dette arbeides det aktivt med.

Tilgjengeliggjøring av elektroniske selvbetjeningsløsninger på Internett stiller spesielle krav til

sikkerhet. Både avsender og mottaker må være sikre på hvem de kommuniserer med. Det er derfor viktig å ta hensyn til personvernet og sikre at opplysninger som blir gitt ikke kommer på avveie eller blir benyttet av andre som ikke har rett til å behandle disse opplysningene. Å løse sikkerhetsutfordringer knyttet til behandling av sensitive personopplysninger, som blant annet er en forutsetning for at NAV skal kunne ta i bruk Altinn fullt ut, har høy prioritet.

Det arbeidets kontinuerlig for å samordne og forenkle offentlige elektroniske tjenester. I regjeringens handlingsplan for elektroniske tjenester til næringslivet som ble lagt frem i januar 2007, understrekes det at i arbeidet med å sikre gode og brukervennlige tjenester for næringslivet er det nødvendig og ønskelig først å prioritere de viktigste tjenestene. En del tiltak vil kreve større omlegginger i for eksempel arbeidsprosesser både hos næringslivet og i det offentlige, i tillegg til krevende tjenesteutvikling.

I den nevnte handlingsplanen slås det fast at alle relevante tjenester rettet mot næringslivet skal gjøres tilgjengelige i Altinn-portalen i løpet av 2008. Det gjennomføres nå et omfattende arbeid for å kunne realisere denne målsettingen, men det er foreløpig for tidlig å være konkret på det totale omfang av tjenester som vil være tilgjengelig i løpet av 2008.

SPØRSMÅL NR. 359**Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 17. desember 2007 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys****Spørsmål:**

«Har statsråden som en målsetting for sitt arbeid for fornying i offentlig sektor, at det skal bli mulig for næringslivet å levere alle sine skjemaer til det offentlige elektronisk, og eventuelt når tror hun dette kan være gjennomført?»

BEGRUNNELSE:

Brønnøysundregistrene har en målsetting om at Altinn skal bli næringslivets felles portal for elektroniske tjenester fra det offentlige.

Allikevel er det et ubesvart spørsmål om hvor mange av de statlige skjemaene som angår næringslivet, som er tilgjengelig for elektronisk levering.

Svar:

I Regjeringens strategi for fornying av offentlig sektor har vi slått fast at elektronisk kommunikasjon skal være den primære kanalen for både næringslivets og innbyggernes dialog med offentlige virksomheter. Altinn er det viktigste verktøyet for å oppnå helhetlige og fullstendige tjenester til næringslivet.

Tilsvarende er satsing på elektroniske tjenester, og tilgjengelighet til disse gjennom innbyggerportalen MinSide og næringslivsportalen Altinn, grunnleggende premisser for St.meld. nr 17 (2006-2007) Eit informasjonssamfunn for alle. (Se for eksempel avsnitt 7.3.1 om elektroniske selvbetjeningsløsninger). Denne meldingen fikk bred støtte ved behandlingen i Stortinget i april i år.

Regjeringen la i januar 2007 fram en handlingsplan for elektroniske tjenester til næringslivet. Her slås det fast at alle relevante tjenester rettet mot næringslivet skal gjøres tilgjengelige i Altinn-portalen i løpet av 2008. Videre blir det gjort nærmere rede for både status og planer for arbeidet med å utvikle og å tilgjengeliggjøre slike tjenester for næringslivet.

Oppgaveregisteret har registrert vel 730 ulike skjema som gjelder næringslivet. En oversikt over disse ligger i Altinn. I dag kan om lag 320 av disse sendes inn elektronisk, 96 gjennom Altinn.

Det er en prioritert oppgave å få tilgjengeliggjort

flest mulig av de lovpålagte innrapporteringene fra næringslivet til det offentlige på Altinn-portalen, som elektronisk tjeneste. I arbeidet prioriteres de skjema som blir brukt mest. Dette er både skjema som blir sendt inn flest ganger i løpet av året, og de som berører et høyt antall avgivere. Det vil ha størst effekt å få gode elektroniske løsninger for disse skjemaene og løsninger som sparer bedriftene for arbeid. Noen av disse skjemaene står for en forholdsmessig stor andel av transaksjonsvolumet og dermed også belastningen på næringslivet.

Noen av de mest brukte skjemaene er ikke tilgjengelige i elektronisk utgave, dette gjelder særlig skjema som har mye personopplysninger. Her er det en del utfordringer knyttet til sikkerhet og personvern som vi må ha på plass først. Dette er fokus både i arbeidet med å videreutvikle Altinn-løsningen og i arbeidet med felles løsninger for sikker autentisering av personer.

SPØRSMÅL NR. 360

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 14. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Råning/råkøyning i tettbygd strøk er eit stort problem mange stadar i landet. I fjor haust vart det starta ein fellesaksjon mot råkøyning og støy på Rv. 55 gjennom Sogndal sentrum. 300 underskrifter vart samla inn. Kravet var nedsett fartsgrense, frå 50 til 40 km/t, og fartsdemping på denne strekninga. Aksjonistane får ikkje respons frå nokon overordna myndigheit på aksjonen.

Kan statsråden ta kontakt med rette myndigheit slik at aksjonistane til denne aksjonen får svar, og slik at det vert teke ei beslutning i saka?»

GRUNNGJEVING:

Råning/råkøyning er eit stort problem mange stadar i landet. I fjord haust vart det starta ein folkeaksjon mot råkøyning og støy på Rv. 55 gjennom Sogndal sentrum. Det vart samla inn 300 underskrifter. Kravet var nedsett fartsgrense, frå 50 til 40 km/t og fartsdemping på denne strekninga.

Aksjonistane har hatt møte med ordførar, lensmann, ingeniørar frå vegvesenet og biltilsynet, utan at det vart teken nokon beslutning i saka.

Aksjonistane føler at dei vert "kastebal" og vert sendt frå den eine instansen til den andre, utan at nokon er villeg til å ta ei beslutning i saka.

Aksjonistane har sendt brev om saka til både Justis- og politidepartementet og Politidirektoratet.

Svar:

I fylgje Vegdirektoratet fekk aksjonistane svar frå Statens vegvesen Region vest 29. juni 2007. I svaret gjekk det fram at det ikkje fanst midlar til å etablere fartsdempande tiltak i år, men at ein ville prøve å få dette til i 2008. Vegdirektoratet har no vore i kontakt med Statens vegvesen Region vest, og fått opplyst at det i 2008 vil verte laga to nye "heva gangfelt" (fartshumpar med gangfelt) på rv. 55 gjennom Sogndal sentrum. Grunna behovet for gangfelt på strekninga har ein funne det mest tenleg å gå for ei løysing med "heva gangfelt", i staden for "vanlege fartshumpar".

Å senke fartsgrensa til 40 km/t har også vorte vurdert. Statens vegvesen har likevel funne å halde fast ved fartsgrense 50 km/t på strekninga. Radarmålingar gjennomførte der har synt ei gjennomsnittsfart

på knappe 50 km/t, medan 95 % av bilførarane held ei fart på under 60 km/t. Når ein då i tillegg, som fartsdemperande tiltak, etablerar to "heva gangfelt" er vurderinga at det er tvilsamt at for stor køyrefart vil utgjere eit problem i seg sjølv.

Vegdirektoratet opplyser også at den lokale trafikkstasjonen, som er lokalisert like ved denne vegstubben, gir uttrykk for at dei vil halde strekninga under særleg "oppsikt". I samband med trafikkkontrollar vil tenestemenn frå Statens vegvesen eller politiet

kunne rette påbod til bilførarar for brot på vegtrafikklovgivinga - det vere seg brot på fartsreglar eller forbodet mot uturvande og støyande køyring (råning). Bilførerar pliktar å straks etterkomme påbod gitt av vegvesenet eller politiet sine tenestemenn i samband med trafikkkontroll. Etter omstenda vil politi og påtalemyndighet kunne reagere med passande sanksjonar.

Alt i alt synest eg dei skisserte tiltaka gir ei akseptabel løysing, og eg finn difor ikkje grunn til å gå vidare med saka.

SPØRSMÅL NR. 361

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt

Besvart 20. desember 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Hvilket økonomisk omfang innebærer avtalen mellom KS og Husbanken om kompensasjon for forskuttert bostøtte, og skal dette dekkes innenfor Husbankens vedtatte bevilgninger?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mitt spørsmål til statsråden i den muntlige spørretimen 21. november d.å, vedrørende kompensasjon til kommunene for forskuttert bostøtte i anledning omlegging av utbetalingsordningen for bostøtte som trådte i kraft 1. september 2007.

I sitt svar refererte statsråden til en avtale som er inngått mellom Kommunens Sentralforbund (KS) og Husbanken, om at kommunene ikke skal tape penger.

Ifølge Husbanken gjelder avtalen 11725 saker med såkalt gammel transportavtale. Ifølge KS er det ikke inngått en avtale med en konkret økonomisk ramme. Kommunal Rapport antyder i sin utgave 29. mai 2007 at kommunene stod i fare for å tape mellom 150 og 200 mill. kroner. Husbanken på sin side antyder i en artikkel i Kommunal Rapport den 22. mai at det kan dreie seg om rundt 2 mill. kroner. Dersom svaret ligger midt imellom, om lag 100 mill. kroner, så er det et betydelig beløp.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Lars Sponheim som også omhandler innføringen av månedlige vedtak for bostøtten.

Bostøtten er et viktig virkemiddel i kampen mot fattigdom. Innføringen av månedlige vedtak fra 1. september 2007 var et tiltak for å forbedre bostøtten.

Nye mottakere kommer raskere inn i ordningen, og mottakere som ikke lenger er berettiget bostøtte går raskere ut av ordningen. Med andre ord gjør månedlige vedtak bostøtten til et mer målrettet virkemiddel for de som er svakest stilt. Det er et samlet Storting som står bak omleggingen, og det er et tiltak som kommunene har etterspurt.

Omleggingen viste seg imidlertid å ha en egen effekt for kommunene som hadde inngått transportavtaler, det vil si avtaler om at bostøtten utbetales direkte til kommunen og ikke til mottakeren av bostøtte. Dette skyldes at kommunene fører regnskap ut ifra anordningsprinsippet. Staten regnskapsfører etter kontantprinsippet.

Det er etablert en arbeidsgruppe mellom KS og Husbanken for å komme fram til en god løsning for kommunene. Målet er at kommunene ikke skal lide økonomiske tap som følge av regelverksforbedringen. KS og Husbanken er enige om å videreføre tertiale utbetalinger for den gruppen som hadde inngått transportavtale før 1. september 2007. Disse er skilt ut som en egen gruppe i bostøttesystemet. Denne løsningen innebærer at kommunene kan fortsette å regnskapsføre etterbetalingen for sin eksisterende transportportefølje etter anordningsprinsippet, og vil på denne måten ikke lide økonomiske tap. Jeg vil også her legge til at kommunene vil tjene økonomisk på ordningen med månedlige vedtak gjennom avlastede budsjett for supplerende sosialhjelp, dette fordi nye mottakere vil komme raskere inn i bostøtteordningen.

Den etablerte arbeidsgruppen består av representanter fra KS, kommunene Bergen, Oslo, Stavanger og Trondheim, og KBL og Husbanken. Mandatet for

arbeidsgruppen er å vurdere hvordan man skal fase ut husstander med transportavtaler inngått før 1. september 2007, og inn i ordningen som gjelder fra 1. september 2007. Arbeidsgruppen har hatt to møter, og siste møtet var 12. desember 2007. Det er for tidlig

å si noe eksakt om hvor mye midler som kreves hvis arbeidsgruppen kommer fram til at ordningen med tertiale utbetalinger avvikles for porteføljen med transportavtaler inngått før 1. september 2007.

SPØRSMÅL NR. 362

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Lars Sponheim

Besvart 20. desember 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Hvor mange av de ca. 84 000 som mottar bostøtten direkte fra Husbanken vil, over tid, gå glipp av forskuttert bostøtte fordi de etter 1. september 2007 ikke vil motta etterbetaling av tidligere innvilget bostøtte, og hvor mye vil dette beløpe seg til i kroner?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til representanten Vera Lysklætts spørsmål til statsråd Magnhild Meltveit Kleppa i den muntlige spørretimen 21. november d.å, vedrørende kompensasjon til kommunene for forskuttert bostøtte i anledning omlegging av utbetalingsordningen for bostøtte som trådte i kraft 1. september 2007.

I sitt svar refererte statsråd Magnhild Meltveit Kleppa til en avtale som er inngått mellom Kommunens Sentralforbund (KS) og Husbanken, om at kommunene ikke skal tape penger.

Ifølge Husbanken gjelder dette 11725 saker med såkalt gammel transportavtale (mottakere som får bostøtten utbetalt fra kommunen og ikke direkte fra Husbanken). Kommunal Rapport antyder i sin utgave 29. mai 2007 at kommunene stod i fare for å tape mellom 150 og 200 mill. kroner på forskuttert bostøtte til mottakere. Husbanken på sin side antyder i en artikkel i Kommunal Rapport den 22. mai at det kan dreie seg om rundt 2 mill. kroner. Dersom svaret ligger midt imellom, om lag 100 mill. kroner, så er det et betydelig beløp. Uansett vil dette nå bli kompensert, med den inngåtte avtalen mellom KS og Husbanken.

Andelen med såkalt "gammel transportavtale" utgjør bare 12 prosent av det totale antall utbetalinger av bostøtte i oktober. Vi må forutsette at de fleste av de 84020 utbetalingene direkte fra Husbanken i oktober er saker som var i systemet også før 1. september 2007.

På samme måte som kommunene har forskuttert

bostøtte, er det sannsynlig at de som har mottatt bostøtte direkte fra Husbanken også har forskuttert støtte, fra 1 til 9 måneder avhengig av saksbehandlingstid og påfølgende utbetaling.

Hvis omfanget er like stort som for kommunene, vil det dreie seg om et betydelig beløp som staten trekker inn fra en lavinntektsgruppe og som ikke er like godt organisert som kommunene når det gjelder å kreve sin rett.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt som også omhandler innføringen av månedlige vedtak for bostøtten.

Bostøtten er et viktig virkemiddel i kampen mot fattigdom. Innføringen av månedlige vedtak fra 1. september 2007 var et tiltak for å forbedre bostøtten. Nye mottakere kommer raskere inn i ordningen, og mottakere som ikke lenger er berettiget bostøtte går raskere ut av ordningen. Med andre ord gjør månedlige vedtak bostøtten til et mer målrettet virkemiddel for dem som er svakest stilt. Det var et samlet Storting som stod bak omleggingen, og det er et tiltak som kommunene har etterspurt.

Ved regelverksforbedringen vil alle husstandene som går fra en trygdet situasjon til arbeidsinntekt falle raskere ut av ordningen. Det samme vil gjelde for dem som på annen måte får en inntektsøkning, et dramatisk fall i boutgiftene (for eksempel ved flytting, nedbetaling av gjeld mv.) eller ved dødsfall. Disse husstandene har derfor ikke krav på offentlig støtte til å dekke sine boutgifter. Disse midlene blir i stedet omfordelt slik at de som er berettiget bostøtte kommer raskere inn i ordningen. Ingen som har krav på bostøtte vil falle ut av ordningen.

Husbanken har gjort et betydelig informasjonsarbeid vedrørende omleggingen, slik at det i størst mulig grad ikke skapes en forventning blant bostøtte-

mottakerne om at de skal ha bostøtte i 4 måneder etter at behovet for støtte har opphørt.

Alle som var i ordningen før regelverksendringen tredde i kraft 1. september 2007, vil på ett eller annet tidspunkt falle ut av ordningen på grunn av blant annet endring i inntektsgrunnlaget, i husstandens sammensetning, endring i boutgifter, flyttinger eller ved dødsfall. Et anslag for beløpet for etterbetaling i henhold til tertiale vedtak, vil derfor basere seg på: antall bostøttemottakere som var i ordningen ved innføring av månedlige vedtak og som mottar bostøtte direkte fra Husbanken (om lag 84 000), multiplisert med gjennomsnittlig månedlig bostøtte (om lag kr 1 800), og så multiplisert med 3 måneder. Ordningen med

månedlige vedtak gjør at mottakere som ikke lenger har rett til bostøtte vil få siste utbetalingen én måned etter at retten til bostøtte har opphørt. Dette anslaget baseres med andre ord på at alle faller ut av ordningen, noe som over lang tid beløper seg på om lag 400-500 mill. kr.

Avslutningsvis vil jeg minne om at det i statsbudsjettet for 2007 ble bevilget 27 mill. kr på bostøtte til innføring av månedlige vedtak. I forbindelse med nysalderingen for 2007, ble det vedtatt en ytterligere tilleggsbevilgning på 31 mill. kr. Samlet vil budsjettet til bostøtte være om lag 2,3 mrd kr. I 2008 er bevilgningen i overkant av 2,4 mrd. kr. Bevilgningen på bostøtteordningen har aldri vært så høy som nå.

SPØRSMÅL NR. 363

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 17. desember 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen

Spørsmål:

«Undertegnede ønsker å stille et spørsmål om bidragsplikt og bidragsutregning. Utgangspunktet er et tilfelle med et barn under 18 år, som velger å gå på skole i utlandet i ett år. Barnet vil under oppholdet få dekket alle sine utgifter gjennom stipend fra Statens lånekasse. I et slikt tilfelle:

Hva vil være grunnlaget for et eventuelt bidragskrav, og hvordan skal dette å så fall beregnes?»

BEGRUNNELSE:

Barneloven § 66 til 71 dekker i all hovedsak de forhold spørsmålet gjelder. Det er i § 66 slått klart fast at "Foreldre skal bere utgiftene til forsyning og utdanning av barnet etter evne og givnad" og "Innbyrdes har begge foreldre skyldnad til å skyte til det som trengs etter evne".

I § 67 heter det bl.a. at "Der ein eller begge foreldre ikkje bur saman med barnet, skal vedkommende betale faste pengetilskot til forsyning og utdanning"

§ 71 sier bl.a. "Tilskotsfuten skal fastsetje tilskotet slik at fastsette utlegg til forsyning av barnet (underhaldskostnadene) vert delte mellom foreldre etter storleiken på inntekta deira".

Med andre ord, det er barnets beste som skal stå i fokus, ikke hva foreldrene måtte mene. Dersom man ser på de nevnte paragrafer er det et gjennomgående fokus på at bidraget skal dekke de faktiske utgifter

som eksisterer, og at det skal være en balanse mellom foreldrenes ansvar.

I mitt spørsmål ovenfor er basisen at barnet, under et skoleopphold i utlandet, får dekket samtlige av sine utgifter gjennom et stipend fra norske myndigheter. Slik jeg forstår § 67, så er nettopp formålet at bidraget skal dekke dagligdagse utgifter og skolegang. Likeledes er det et poeng i § 66 at de utgifter som eksisterer skal dekkes av begge foreldrene, etter evne, og ikke kun en av dem.

Min bekymring i et slikt tilfelle er jo at den part som til vanlig er den med daglig omsorg, her vil kunne bli gitt et bidrag som det ikke foreligger juridisk grunnlag for, jf. § 67. Jeg oppfatter at bidragsplikten skal dekke direkte utgifter til barnet og at det skal være relevans mellom krav fra personen med det daglige omsorg og det vedkommende mener å ha krav på. Min vurdering blir derfor at så lenge barnets utgifter dekkes fullt ut gjennom et stipend, bortfaller helt eller delvis grunnlaget for bidrag fra den som hadde den daglige omsorg.

Svar:

Det følger av lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barneloven) § 66 at begge foreldrene har plikt til bære utgiftene til barnets forsørgelse og utdanningen etter deres økonomiske evne, når "barnet sjølv ikkje har midlar". Dette innebærer at foreldre-

nes underholdsplikt er begrenset til å gjelde i det omfang barnet selv ikke har midler til det. I praksis er det ikke ofte at barnet har midler til det, men det kan forekomme, for eksempel der barnet har arvet midler, eller har egen inntekt av en viss størrelse. At foreldrenes underholdsplikt er subsidiær, betyr imidlertid ikke at barnets midler må brukes helt ut før deres plikt blir aktuell. En viss reserve har barnet krav på.

Det er med hjemmel i barneloven § 71 og § 74 gitt utfyllede regler til loven ved forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot (fastsettelsesforskriften). Ved offentlig fastsettelse av bidrag tas det utgangspunkt i hva barnets underhold koster, og denne kostnaden skal fordeles mellom foreldrene etter forholdet mellom foreldrenes og barnets inntekt, jf. fastsettelsesforskriften § 3 jf. § 2. Ved vurderingen av barnets inntekt, legges det samme inntektsbegrepet til grunn som ved vurderingen av bidragspliktiges beregningsgrunnlag, se fastsettelsesforskriften § 4 første til fjerde ledd. Dersom barnet har en årlig inntekt som overstiger 30 ganger fullt bidragsforskott (per 1. juli 2007 38 100 kroner), skal overskytende inntekt regnes med ved fastsettelsen av bidraget, jf. fastsettelsesforskriften § 5 første punktum. Det betyr at jo høyere den forholdsmessig inntekten til barnet er, jo større innvirkning vil det ha for bidragets størrelse. Dersom barnet har en årlig inntekt på minst 100 ganger fullt bidragsforskott (per 1. juli 2007 127 000 kroner), anses barnet selvforsørget og det fastsettes ikke bidrag, jf. fastsettelsesforskriften § 5 andre punktum.

Det er riktig at stipend fra Statens lånekasse for utdanning ikke regnes som inntekt i bidragssammenheng. Dette har sammenheng med de særskilte betingelsene som er knyttet til ordningen. Formålet med utdanningsstøtten er bl.a. å bidra til like muligheter til utdanning uavhengig av geografiske forhold, alder, kjønn, funksjonsdyktighet, økonomiske og sosiale forhold. Hvorvidt en ungdom under 18 år vil ha rett til stipend fra lånekassen, er avhengig av inntekten og formuen til foreldrene/steforeldrene. Stipendet er med andre ord behovsprøvd - der foreldrene har midlere inntekter, kan stipend gis som støtte til utdanningen, mens der foreldrene har god økonomi, gis ikke slik støtte. All den tid stipendet fra lånekassen er ment å bidra til å sikre ungdom like muligheter mht utdanning, og er utmålt etter behov, finner jeg det ikke riktig å skulle betrakte stipendet som barnets inntekt som skal hensyntas ved bidragsfastsettelsen, med påfølgende reduksjon av foreldrenes lovpålagte økonomiske forsørgelsesansvar.

Jeg legger avslutningsvis til at det er barnet som har rett til bidraget. Er barnet under 18 år, skal bidraget utbetales til den barnet bor fast sammen med som forvalter bidraget på vegne av barnet. Dette er i samsvar med vergemålslovens bestemmelser. Jeg kan ikke se at det på generelt grunnlag er holdepunkter for å hevde at et fastsatt barnebidrag i tilfeller der Statens lånekasse yter stipend til utdanningen, rent faktisk vil innebære en understøttelse av bostedsforeldren personlig, og ikke barnet.

SPØRSMÅL NR. 364

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 21. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Det er forhåndsmeldt et kullkraftverk med CO₂-rensing på Husnes. Renseanlegget vil fange 2,5 millioner tonn CO₂ årlig. Ifølge seniorrådgiver Rolf Wiborg i OD vil det være viktig å få realisert prosjektet, da dette sammen med CO₂ fra Mongstad (og Kårstø) kan brukes til økt oljeutvinning på Gullfaks.

Vil statsråden være positiv til en etablering av et slikt kullkraftverk med CO₂-rensing og sikre at den oppsamlede CO₂-gassen kan kobles til det planlagte CO₂-gassrøret fra Kårstø og Mongstad?»

BEGRUNNELSE:

Økt oljeutvinning på Gullfaksfeltet kan oppnås gjennom bruk av 5 millioner tonn CO₂ årlig. Gasskraftverket på Mongstad vil årlig kunne bidra med ca 2 millioner tonn CO₂ og Kårstø rundt en million tonn. Midt imellom disse to anleggene vil det planlagte kullkraftverket på Husnes plasseres. Kullkraftverket vil årlig rense rundt 2,5 millioner tonn CO₂. Denne CO₂en vil utgjøre differansen mellom Gullfaks' behov og CO₂ fra Kårstø og Mongstad. For å oppnå dette er kraftverket på Husnes avhengig av å få koble seg

på et rør for transport av CO₂ som vil gå fra Kårstø til Mongstad og videre til Gullfaks.

I Teknisk Ukeblad 05.12.07 sier seniorrådgiver i Oljedirektoratet Rolf Wiborg at det er viktig å få realisert Husnes-prosjektet. "Sammen med CO₂ fra Mongstad vil CO₂-mengdene være nok, ca fem millioner tonn i året, til å brukes til økt oljeutvinning fra Gullfaks-feltet".

Svar:

Jeg har registrert at Sargas AS, Eramet Norway AS, Tinfos AS og Sør-Norge Aluminium AS har sendt inn en forhåndsmelding til NVE om planer om å bygge et kullkraftverk med CO₂-håndtering på Husnes. Samtidig behandler NVE forhåndsmelding fra Haugaland Kraft AS om et kullkraftverk med CO₂-håndtering, enten i Haugaland Næringspark, eller i Karmøy Industripark. Jeg er også kjent med at BKK nylig sendte konsesjonssøknad for et gasskraftverk på Mongstad.

Regjeringens ønsker å legge til rette for en effektiv, sikker og miljøvennlig energiforsyning regionalt og nasjonalt. Det er derfor positivt at mange aktører arbeider med nye løsninger for kraftproduksjon med CO₂-håndtering. Jeg merker meg også med interesse de industrielle perspektiver og mulige regionale ringvirkninger av de skisserte prosjekter. Jeg vil imidlertid ikke nå forskuttere den formelle behandlingen av de forskjellige prosjektene. Etter gjennomførte konsekvensutredninger, må slike anlegg søke konsesjon

etter energiloven og utslippstillatelse etter forureningsloven på ordinær måte.

Staten har påtatt seg ansvaret for transport og lagring av CO₂ fra Mongstad og Kårstø. Olje- og energidepartementet har bedt Gassnova, Gassco, Norges vassdrags- og energidirektorat og Oljedirektoratet vurdere mulige transport og lagringsløsninger for CO₂ fra Kårstø og Mongstad i sammenheng. Neste rapporteringspunkt i dette arbeidet er 1. mars 2008. For å ivareta hensynet til mulige, nye CO₂-kilder til transport- og lagringssystemet, har departementet bedt om at det utredes transport- og lagringsløsninger for ulike mengder CO₂.

Statoil, som operatør på Gullfaksfeltet, gjennomførte i 2003-2004 en grundig vurdering av potensialet for økt oljeutvinning ved CO₂ injeksjon. Jeg forholder meg til at prosjektet ble lagt til side av rettighets-haverne grunnet utilfredsstillende økonomi og risikoeksponering i forhold til tilgang til store og stabile CO₂ volumer. Også andre prosjekter for økt oljeutvinning gjennom bruk av CO₂ har vist seg som teknisk mulig, men ikke kommersielt gjennomførbare. Vår regjering politiske vektlegging av å bidra til å utvikle teknologi for CO₂-håndtering er ikke motivert av den kommersielle fordelene CO₂ injeksjon på gitte vilkår har som trykkstøtte. Det er likevel en svært positiv tilleggsfaktor der den fordelene kan hentes ut. Jeg er positiv til at det arbeides videre med å vurdere bruk av CO₂ til økt oljeutvinning i tilknytning til ulike prosjekter offshore.

SPØRSMÅL NR. 365

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Ola T. Lånke

Besvart 18. desember 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«UD skal ifølge Adesseavisen (6/12) ha bevilget 1 mill. kroner til identifisering og søk etter norske frontkjemper tilsluttet Waffen SS som falt i Karelen under krigen. Julius Paltiel, som selv overlevde konsentrasjonsleiren i Auschwitz, reagerer og viser bl.a. til at motstandsfolk som ble henrettet av tyskerne i 1945, fortsatt ligger uidentifisert i en senket båt i Trondheimsfjorden.

Har utenriksministeren forståelse for reaksjonen, og hva er begrunnelsen for å prioritere midler til denne undersøkelsen?»

BEGRUNNELSE:

I Adresseavisens oppslag ble det dels vist til at staten nå bruker midler på å finne norske frontsoldater tilsluttet Waffen SS som falt i Karelen, der likene har blitt liggende uidentifisert fram til nå.

Samtidig viser den tidligere Auschwitz-fangen Julius Paltiel til at det fortsatt ligger en senket båt i Trondheimsfjorden med henrettede norske motstandsfolk som ble forsøkt skjult av tyskerne i 1945.

Julius Paltiel var en av de få norske jødene som overlevde oppholdet i konsentrasjonsleiren i Auschwitz. Han har selv opplevd SS-soldaters grusomheter.

Paltiel viser videre til at de samlede kostnader for å gjennomføre de aktuelle søk og identifiseringer, kan komme til å bli langt høyere før de er fullt ut gjennomført og er kritisk til at en skal prioritere dette lete- og identifiseringsprosjektet.

Svar:

Jeg vil aller først kort gjøre rede for bakgrunnen i denne saken: Våren 2005 ble det funnet levninger etter flere nordmenn i tysk tjeneste som falt ved Kaprolathøyden i Karelen. Dette førte til mange henvendelser fra pårørende. Henvendelsene dreide seg i hovedsak om bistand fra norske myndigheter til å sikre levningene en verdig begravelse og i noen tilfeller ønske om hjemsendelse til Norge.

En utredning i Utenriksdepartementets rettsavdeling konkluderte høsten 2005 med at Norge ikke har rettslige forpliktelser overfor Den russiske føderasjon, som arvtager etter Sovjetunionen, til å ta hånd om nordmenn som falt i tysk tjeneste på Østfronten. Utredningen konkluderte imidlertid med at rent humanitære hensyn til gjenværende pårørende 60 år senere kunne danne grunnlag for å bistå disse med å sikre en verdig gravlegging.

I mars 2007 besluttet departementet, bl.a. etter henvendelser fra pårørende, fra biskop Hagesæther i Bjørgvin og fra Kaprolatkomiteen under ledelse av professor Stein Ugelvik Larsen ved Universitetet i Bergen, å bistå pårørende og deres nettverk ut fra de nevnte humanitære hensyn.

Denne bistanden består av konsulær hjelp til pårørende som ønsker å hjemføre identifiserte levning-

er til Norge og administrativ bistand til pårørende i kontakt med russiske og tyske myndigheter. Dette er konsularbistand på lik linje med det som ytes overfor pårørende av nordmenn som har omkommet i utlandet.

Det er ikke bevilget midler til noen deler av prosessen med hjemsendelse av levninger etter frontkjemperne. Dette må eventuelt bekostes av de pårørende selv. Folksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge har fra tysk side hovedansvar for identifisering og gravlegging av de døde frontkjemperne.

Et vesentlig moment i denne saken er identifisering av levningene. De pårørende som selv ønsker å foreta gravleggelse, vil være avhengig av at levningene etter deres pårørende blant frontkjemperne er identifisert. Kaprolatkomiteen og Universitetet i Bergen har derfor mottatt prosjektstøtte fra Utenriksdepartementet for å foreta DNA-identifisering av levningene og gjøre en feltundersøkelse i Kaprolatområdet for å sikre at ikke flere levninger ligger oppe i dagen. Denne støtten vil være et engangsbeløp begrenset oppad til 1 millioner kroner til dette ene prosjektet og gis som en del av bistanden til de pårørende til å få visshet omkring identiteten til slektninger.

Jeg har full forståelse for at dette sakskomplekset kan vekke følelser hos ofre eller slektninger av ofre for nazismens overgrep.

Norske myndigheters linje i denne saken er styrt utelukkende av humanitære hensyn til pårørende og innebærer ingen revurdering av statusen til de nordmenn som falt i tysk tjeneste eller fritak for det ansvar de måtte bære for sine handlinger.

SPØRSMÅL NR. 366

Innlevert 7. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 18. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«De aller fleste standby-funksjoner har et strømforbruk på 1W. I et oppslag i VG 03.12.07 gir Åslaug Haga uttrykk for at man kan spare 1 twh årlig bare gjennom å skru av elektriske apparaters standby knapp.

Hvilke beregninger ligger bak dette tallet?»

BEGRUNNELSE:

I VG 03.12.07 sier Haga følgende: "- Alt som kreves er at folk kommer seg opp av sofaen og slår av strømmen på Tv-en og stereoanlegget når de ikke bruker dem. Det gir 1 twh i innsparing".

Senior energirådgiver i Enova, Frode Olav Gjerstad, sier på Enovas websider (<http://www.enova.no/?itemid=3954>) at "Norges totale standby-forbruk estimeres til ca. 392 GWh".

Svar:

I Norge har vi ikke statistikk for formålsfordeling av elektrisitetsbruken. Enhver beregning eller antagelse om andelen som brukes til ulike formål vil derfor være usikre. Enova har beregnet forbruket til stand-by i Norge til om lag 400 GWh. I tilsvarende undersøkelser for andre europeiske land har en kommet til en høyere andel av elektrisitetsforbruk til

standby-funksjoner. IEA sier for eksempel at forbruket typisk utgjør 5-10 prosent av elektrisitetsforbruket i boliger. Dersom gjennomsnittlig elforbruk i boligene i Europa er 5000 kWh, utgjør dette mellom 250 - 500 kWh pr bolig. Om man legger til grunn et stand-by forbruk på 500 kWh per husholdning i Norge, tilsvarer det et forbruk på 1,1 TWh.

Mer robuste tall for forbruk til stand-by vil sann-

synligvis fremkomme gjennom ulike prosjekter som gjennomføres, blant annet i Norden. Mitt hovedbudskap i artikkelen er at bruken av elektrisitet til stand-by er betydelig og at det er forholdsvis enkelt å gjøre noe med det. Anslaget på 1 TWh er også innenfor hva som er et rimelig intervall for hva elektrisitetsbruken til stand-by kan være.

SPØRSMÅL NR. 367

Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen

Besvart 19. desember 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen

Spørsmål:

«Kan barne- og likestillingsministeren via et positivt engasjement i Cocoon-saken gi mulighet for avtale med BUFETAT, og dermed et faglig, unikt og medmenneskelig tilbud til barn som har vært utsatt for menneskehandel?»

BEGRUNNELSE:

Cocoon Ressurscenter for barnevern og etnisitet ble fullt ut godkjent i november 2007, etter lengre tids planlegging og oppussing av lokaler, i Farsund kommune i Vest-Agder. Jeg har hatt gleden av å følge denne prosessen og har engasjert meg i en sak der mindreårig på mottak strevde med sitt liv, etter å ha vært offer for trafficking.

Med faglig tyngde og ideologisk medmenneskelighet hadde initiativtakerne sett at enslige, mindreårige asylsøkere som hadde vært utsatt for menneskehandel, ikke fikk tilstrekkelig hjelp i mottakssystemet, for de svære traumer de hadde blitt utsatt for. Ideen om et unikt tilbud for nettopp disse barna, var drivkraften bak Cocoon. Gleden var derfor stor da godkjenning var et faktum, og høyt kvalifisert personell (20 stk.) ble i høst tilsatt ved institusjonen. Men barnevernet i kommunene og fagteamene kan ikke benytte tilbudet, med begrunnelse i privat drift og at man ikke har avtale med BUFETAT, dette til tross for at det er et helt unikt spesialtilbud. Ressurscenteret står klart, men har foreløpig ikke fått gi hjelp til noen barn. Senteret står nå i fare for å bli lagt ned, for det er gitt mulighet for å være et viktig bidrag i Re-

gjerings og Stortingets satsing på ofre for menneskehandel.

Svar:

Da staten overtok ansvaret for det fylkeskommunale barnevernet i 2004 og Barne- ungdoms- og familieetaten ble opprettet, vedtok Stortinget at etaten skulle følge Lov om offentlige anskaffelser ved kjøp av institusjonsplasser fra private aktører. Dette innebærer at Bufetat region sør ikke har anledning til å inngå samarbeidsavtaler med institusjoner, eller plassere barn på institusjoner der det ikke er inngått kontrakt etter reglene om offentlige anskaffelser. Dette gjelder selv om institusjonen er godkjent.

Jeg har som statsråd ikke anledning til å gå inn i denne saken på en slik måte som representanten Larsen ber om. Bufetat er tillagt ansvaret for å inngå avtaler med private aktører. Jeg er kjent med at Bufetat, region sør gjennom hele søknadsprosessen både muntlig og skriftlig, har gjort Cocoon oppmerksom på reglene om offentlig anskaffelse og dets eventuelle konsekvenser for etablering av institusjonen. Det er også presisert overfor institusjonen at de kun kan få kontrakt om plassering av barn gjennom en offentlig utlyst konkurranse. Jeg er enig med representanten at barn som har vært utsatt for menneskehandel har behov for beskyttelse og omsorg. Barnevernet har i dag ansvaret for å gi et best mulig tilbud til barn som er utsatt for overgrep av denne karakter. Mindreårige ofre for menneskehandel er derfor plassert på ulike tiltak i regi av barnevernet avhengig av grad av behov for beskyttelse og oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 368**Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 18. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Resultatet av PasOpp-undersøkelsen som er gjennomført ved 63 av landets sykehus viser at Sykehuset Østfold (SØ) får bunn plassering, og ligger i bunnskiktet på alle de målte områdene. Det er vel kjent at det haster med å bygge et nytt sykehus på Kalnes, og at pasientene fortjener bedre sykehustjenester i Østfold.

Hva mener statsråden er årsaken til det dårlige resultatet, og hva vil nå bli gjort for å gi østfoldingene et mer pasientvennlig og bedre tilbud?»

BEGRUNNELSE:

Undersøkelsen var omtalt i Dagbladet 09.12.07, og nederst på listen over 63 sykehus kunne man finne Sykehuset Østfold.

Dette er urovekkende, og stemmer ikke overens med Helsetilsynets omtale av Sykehuset Østfold. På spørsmål har Helsetilsynet uttalt at de mener at SØ har fått et ufortjent dårlig rykte, og at årsaken til at Sykehuset Østfold ofte er omtalt negativt, er at de melder flest feil ved selvrapporing.

Nå viser det seg at realiteten er en annen, og at kvaliteten slik pasientene oppfatter det er kritikkverdig på alle de områdene som er målt.

Mye av resultatet kan selvsagt skyldes den uhen-siktsmessige organiseringen, og at byggingen av nytt sykehus på Kalnes har tatt for lang tid. Dette bør da være et sterkt signal til Regjeringen om at det haster med å komme i gang med nytt tidsmessig sykehus, hvor det også vil være lettere å rekruttere gode leger og fagfolk til faste stillinger. Østfolds befolkning har rett til gode helsetjenester fra sykehuset, og dette resultatet viser at det nå må satses, og at det ikke kan kuttes mer.

Svar:

Jeg mener at pasienttilfredshetsundersøkelser er en viktig kvalitetsindikator. Sammenlikning av slike resultater mellom sykehus kan være nyttig for de som arbeider med styring av sykehus på regionalt nivå, på helseforetaksnivå og for de som arbeider ved de ulike sykehusene. Sammenlikning av egne resultater i en større sammenheng kan bidra til å gi en innsikt i hvilke områder en må ha et særlig fokus på. Resultatene blir derfor en nyttig informasjon i forhold til oppfølging og styring i kvalitetsforbedrende arbeid.

Det er imidlertid viktig å huske at disse undersøkelsene bare gir ett av flere ulike perspektiver på kvalitet. PasOpp-undersøkelsens resultater sier ikke noe om verken pasientsikkerhet eller behandlingseffekt, som jo er helt avgjørende for å gi et helhetlig bilde de faktiske kvalitetene ved et sykehus. PasOpp-undersøkelsen viser imidlertid at pasienter gjennomgående er tilfreds med sykehusene i Norge, og en ser også at det er relativt små variasjoner mellom helseforetakene. På bakgrunn av dette er jeg ikke spesielt bekymret for kvaliteten på det tilbudet befolkningen i Østfold mottar fra Sykehuset Østfold HF.

Jeg vil nødig gi meg inn på å spekulere omkring hvorfor Sykehuset Østfold HF får en signifikant dårligere skår enn landsgjennomsnittet i forhold til pleietjenesten, organisering av arbeidet og i forhold til fysisk standard. Jeg forventer imidlertid at både Helse Sør-Øst RHF og Sykehuset Østfold HF tar med seg disse resultatene i sitt videre kvalitetsarbeid.

Når det gjelder bygging av nytt sykehus i Østfold, så har jeg merket meg at Helse Sør-Øst RHF i sin administrative innstilling til styret i sak 66, som behandles 18. desember d.å., synes å gi Sykehuset Østfold HF og Sykehuset Buskerud høyeste prioritet.

SPØRSMÅL NR. 369**Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 18. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Ifølge Aftenposten 10/12 varsles det omkamp av Oslopakke 3. De rød-grønne regjeringspartiene vil endre avtalen mellom Oslo og Akershus. Oslopakke 3 innebærer en historisk og nødvendig utbygging av kollektivtransporten i tillegg til at bl.a. E 18 vestover og Mosseveien skal legges i tunnel slik at landets tettest befolkede område kan skjermes for støy og forurensning. En omkamp kan ende med at den fremtidsrettede og miljøvennlige løsningen ender med mer trafikkaos.

Kan statsråden garantere at hun vil respektere avtalen?»

Svar:

Det har vært et sterkt lokalt ønske om at den nye bompengoordningen i Oslopakke 3 skal komme i gang så raskt som mulig. Det lokale forslaget til Oslopakke 3 omfatter en rekke ulike veg- og kollektivprosjekt. Som følge av størrelsen på pakka må det gjennomføres kvalitetssikring i tidlig planfase, såkalt KS1. Det er også nødvendig for Samferdselsdepartementet å se den samlede prosjektporteføljen i pakka i forbindelse med Regjeringens behandling av Nasjonal transportplan for perioden 2010-2019. Nasjonal transportplan 2010-2019 blir først lagt fram høsten

2008. For likevel å etterkomme lokalt ønske om raskest mulig oppstart av innkrevingen, er det besluttet å legge fram Oslopakke 3 i to trinn.

Formålet med trinn 1 er å legge grunnlag for iverksetting av en ny trafikantbetalingsordning basert på lokale vedtak som kan starte opp så tidlig som mulig i 2008, og sikre gjennomføring av veg- og kollektivprosjekt som allerede er satt i gang etter dagens bompengoordning. Det skal også legges til rette for bruk av bompenger til drift av kollektivtransport i Oslopakke 3, jf Ot.prp. nr. 15 (2007-2008) Om lov om endring i veglov 21. juni 1963 nr. 23.

Samferdselsdepartementet vil ikke ta stilling til noen prosjektportefølje i Oslopakke 3 ved framlegget av trinn 1. Den helhetlige framstillingen av Oslopakke 3 vil først skje i sammenheng med framlegg av trinn 2. Framlegg av trinn 2 vil inneholde en samlet vurdering av utbyggingsplanene, bl.a. på bakgrunn av arbeidet med kvalitetssikring av alternative prosjektvalg (KS1), og prioriteringene som blir gjort i forbindelse med Nasjonal transportplan 2010-2019.

Bompenginnkreving krever lokalpolitisk oppslutning. Også det videre arbeid fram mot framlegg av Oslopakke 3 trinn 2 vil derfor skje i dialog med lokale styresmakter.

SPØRSMÅL NR. 370**Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 18. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Det er innført såkalt KS1 (ekstern kvalitetssikring i en tidlig fase) på alle statlige investeringer over 500 mill. kr. Dette innebærer at alle slike prosjekter skal gjennom en såkalt "konseptvalgutredning - KVVU" før SD og FD sørger for at det gjennomføres ekstern gjennomgang av de ulike konsepter som vurderes. Men det er samme prosjektutredning som lager ulike konsepter.

Vil statsråden vurdere en endring i dette opplegget slik at andre alternative konsept enn hovedvalget utredes av andre og ikke samme instans?»

BEGRUNNELSE:

Hensikten med både KVVU Konseptvalgsutredning og KS1 er slik jeg oppfatter det å sikre at best mulig løsning blir valgt. Når konseptvalget også skal sikres gjennom ekstern kvalitetssikring, er det også

viktig at ulike konsept ikke er utarbeidet av samme utreder/instans for nettopp å sikre et bredt vurderingsgrunnlag.

Et ferskt eksempel er Oslopakke 3 der Statens Vegvesen sammen med Jernbaneverket på oppdrag fra SD har ansvar for å utarbeide et alternativ konsept til den vei- og kollektivpakke som alt er utarbeidet. Et alternativ ville være at det for slike omfattende samferdselsprosjekt som Oslopakke 3 innhentes alternative konseptløsninger gjennom oppdrag til norsk og/eller internasjonalt konsulentmiljø. En slik håndtering kan på en bedre måte sikre at det fremkomme og selvstendige alternativer som grunnlag for senere ekstern kvalitetssikring av konseptvalget.

Svar:

Ordningen med ekstern kvalitetssikring av konseptvalg (KS1) ble innført av den forrige regjeringen, og den er videreført av den sittende regjeringen.

Innenfor samferdselssektoren har det vært utfordrende å innføre KS1 sett i forhold til eksisterende planlegging etter plan- og bygningsloven og etablerte prosesser knyttet til Nasjonal transportplan. På grunnlag av et omfattende utviklingsarbeid i Statens vegvesen og Jernbaneverket, har Samferdselsdepartementet fastsatt retningslinjer for etatenes arbeid med KS1. Retningslinjene vil bli videreutviklet når det foreligger mer praktisk erfaring med KS1.

Retningslinjene er basert på at etatene skal utarbeide en konseptvalgutredning (KVU). Det er strenge krav til innholdet i en KVU. Den skal blant annet:

- Klarlegge ulike behov i samfunnet. Behovene skal komme fram etter bred medvirkning fra berørte interessenter.
- Definere samfunns mål og krav som konseptet/prosjektet må oppfylle.
- Inneholde minst to ulike konsepter i tillegg til 0-alternativet.
- Inneholde en alternativanalyse som skal vise hvordan de ulike konseptene oppfyller definerte mål og krav.

KS1 betyr at KVU i hvert enkelt tilfelle etterprøves av uavhengige konsulenter. Fem konsulentgrupper har rammeavtale med Finansdepartementet om å utføre KS1-oppdrag. Et sentralt punkt i kvalitetssikringen er hvorvidt KVU omfatter en vurdering av alle relevante konsepter. Etter gjennomført KS1 skal regjeringen ta beslutning om konseptvalget, herunder om det skal planlegges videre og på hvilket grunnlag dette eventuelt skal skje.

Ut fra erfaringene med KVU og KS1 så langt, har jeg stor tillit til at etatene gjør et arbeid med høy faglig kvalitet og i samsvar med retningslinjene fra Samferdselsdepartementet. Jeg ser det som uaktuelt å overlate ansvaret for denne typen overordnede utredninger til konsulenter. Etatene må selv ha ansvar for og kompetanse til å gjennomføre de utredninger som skal legges til grunn for den eksterne kvalitetssikringen.

Det vil kunne bli endringer i opplegget med KVU og KS1 etter hvert som det vinnes ny erfaring med ordningen, men jeg ser det ikke som aktuelt å overføre etatenes ansvar for KVU til konsulenter.

SPØRSMÅL NR. 371

Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 17. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I St.prp. nr. 75 (2004-2005) er det lagt til grunn en styringsramme for første byggetrinn av Bybanen i Bergen på kr 1 640 mill. 2005-kr og en kostnadsramme på 1800 mill. 2005-kr. Nye kostnadsprognoser tyder nå på at prosjektet blir vesentlig dyrere enn planlagt. I SDs vurdering legges til grunn at kostnadsoverskridelsene kan dekkes med økte bompengene eller kutt i andre prosjekter uten ny behandling i Stortinget.

Er dette i tråd med regelverk for økonomistyring i staten?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til St.prp. nr. 24 2007-2008 der det heter: "Utbygginga av Bybanen i Bergen vert finansiert gjennom Bergensprogrammet for transport, byutvikling og miljø, jf. St.prp. nr. 76 (2001-2002) og Innst. S. nr. 45 (2003-2004), og St.prp. nr. 75 (2004-2005) og Innst. S. nr. 94 (2005-2006).

I St.prp. nr. 75 (2004-2005) er det lagt til grunn ei styringsramme for første byggjesteg av Bybanen på kr 1 640 mill. 2005-kr og ei kostnadsramme på 1 800 mill. 2005-kr. Omrekna til 2007-kr utgjør dette 1 746 mill. kr (styringsramme) og 1 917 mill. kr (kostnadsramme). Nye kostnadsprognosar tyder no på at prosjektet vert vesentleg dyrare enn opphavleg planlagd.

Bakgrunn for kostnadsauken

Detaljprosjektering av Bybanen starta like etter at Stortinget i 2006 behandla St.prp. nr. 75 (2004-2005). Entreprisar tilsvarende om lag 70 pst. av kostnadsoverslaget vart lyst ut våren 2007. Dei fleste tilboda vart mottekne i september 2007. Kostnadsprognosar som er utarbeidde på grunnlag av dei tilboda som er komne inn, viser no ein venta prosjektkostnad på 2 200 mill. 2007-kr. Dette er 454 mill. kr over indeksjustert styringsramme og 283 mill. kr over indeksjustert kostnadsramme. Prosjektkostnaden vil dermed overskride kostnadsramma som låg til grunn for behandlinga av St.prp. nr. 75 (2004-2005). Bergen kommune som byggherre har gjort framlegg om ny styringsramme på 2 200 mill. 2007-kr og ny kostnadsramme på 2 400 mill. 2007-kr."

Videre fremgår det av proposisjonen: "Samferdselsdepartementets vurdering.

Kostnadsoverskridingane på Bybanen ser ut til å kunne dekkjast inn med auka inntekter frå bompenggeordninga. Viss dette likevel viser seg ikkje å la seg gjere, skal kostnadsoverskridingane handterast gjennom å kutte i prosjektporteføljen i Bergensprogrammet. Dette er i tråd med dei føringane som er gitte i St.prp. nr. 75 (2004-2005). Dei andre elementa i finansieringsplanen i St.prp. nr. 75 (2004-2005) vil ikkje endrast som følgje av auken i bompenggeinntektene. Dei store kostnadsoverskridingane på bybaneprojektet stiller strenge krav til god økonomistyring i Bergensprogrammet. Departementet legg til grunn at det ikkje skal setjast i gong nye prosjekt i Bergensprogrammet før utbygginga av Bybanen og Ringveg vest er kome så langt at ein har full oversikt over kostnadsutviklinga i prosjekta og inntektsutviklinga frå bompenggeinnkrevjinga."

En rekke andre store statlige samferdselsprosjekter opplever nå sterk kostnadssprekk i anbudsfasen. Prosjektene sendes enten tilbake til Stortinget for ny behandling eller blir gjennomgått på ny gjennom ek-

stra ekstern kvalitetssikring. Bybanen i Bergen - et prosjekt til mer enn 2 mrd. kr. er så langt jeg kjenner til det eneste prosjekt som får særlig behandling. Bybaneprojektet har særlige forhold knyttet til seg; et av to store hovedprosjekt i første del av Bergensprogrammet, Bergen kommune og ikke Statens vegvesen er tiltakshaver og 90% av finansieringen er basert på bompenger. Særbehandlingen er knyttet til at det kun gis avmelding til Stortinget om kostnadssprekk og at kostnadssprekk enten salderes med ekstra bompenggeinntekter eller mot andre prosjekter i Bergensprogrammet. På denne måten blir regelverket for økonomistyring i staten omgått; regelverket skal gjelde for enkeltprosjekter over 500 mill. kr. og uavhengig av finansiering, hvem som har byggherreansvar og ikke minst uavhengig av om et prosjekt som sprekker inngår i et større investeringsprogram. Regelverket for økonomistyring skal nettopp være et nødvendig tiltak for å sikre forsvarlig bruk av penger. Vil finansministeren sørge for at regelverk for økonomistyring i staten blir brukt også når det gjelder Bybanen i Bergen.

Svar:

Bybanen inngår som kjent som et av flere prosjekter i bompenggepakken Bergensprogrammet. Når det fattes vedtak om slike bompenggepakker, vil det vanligvis ikke foreligge detaljoverslag for alle delprosjektene. Dette gjenspeiles i usikkerheten i kostnadsoverslagene. Det er også en risiko for at noen av de foreslåtte delprosjektene ikke kan gjennomføres, enten fordi de ikke blir godkjent i den videre planleggingen, pga. kostnadsøkninger på andre prosjekter, eller fordi bompenggeinntektene blir lavere enn forutsatt.

Det er derfor viktig at det skisseres for Stortinget hvordan eventuelle kostnadsøkninger eller inntektsbortfall skal håndteres i denne type saker. I tillegg må Stortinget holdes løpende orientert om alle større endringer i kostnader for delprosjekter i pakken, slik det ble gjort i St.prp. nr. 24 (2007-2008) når det gjelder Bybanen.

Dette er vanlig prosedyre i saker som omhandler bompenggepakker, og er etter min oppfatning i tråd med regelverket for økonomistyring i staten.

SPØRSMÅL NR. 372**Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum****Besvart 17. desember 2007 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Vil ordningen med praksiskandidater bli gjort gjeldende for utdanningen som helsefagarbeider, og når forventes det at departementet/direktoratet vil fastsette krav og retningslinjer for eksamen i dette faget?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med innføringen av Kunnskapsløftet ble utdanningene for hjelpepleier og omsorgsarbeider erstattet med en ny utdanning -"helsefagarbeider".

For de utdanningene som nå går ut, hjelpepleier og omsorgsarbeider, gjaldt ordningen med at voksne arbeidstakere kunne gå opp til eksamen som praksiskandidater, jf. Opplæringsloven § 3-5. Det vil si at arbeidstakere med fem års godkjent praksis har fått anledning til å ta en teoretisk og praktisk fagprøve og deretter bli godkjent som fagarbeidere.

Undertegnede er i denne forbindelse kjent med at det hersker usikkerhet om hvorvidt dagens ordning med praksiskandidater vil bli videreført ifb. med utdanningen som helsearbeider.

Det er nå satt i gang en rekke undervisningsoppbygg knyttet til utdanningen som helsefagarbeider, og over hele landet er det ufaglærte arbeidstakere som stiller spørsmål om hvorvidt ordningen med praksiskandidater vil bli opprettholdt. En slik mulighet for å kunne ta eksamen er i de fleste tilfeller en forutsetning for at voksne mennesker som er i fullt arbeid kan skaffe seg status som fagarbeider. Undertegnede viser i denne sammenhengen også til målet om at en større andel arbeidstakere i helse- og omsorgssektoren skal ha en fagutdanning.

Svar:

Ved innføringen av Kunnskapsløftet ble, som representanten Dørum viser til, den videregående opp-

læringen innen helse- og omsorgsfagene lagt om. Dagens utdanninger for hjelpepleiere og omsorgsarbeidere avløses nå av en ny felles helsefagarbeiderutdanning. Hjelpepleierutdanningen har vært en 3-årig skoleutdanning og omsorgsarbeiderutdanningen en fagopplæring bestående av 2 år i skole og 2 år i lærebedrift/-institusjon. Den nye helsefagarbeiderutdanningen er en fagopplæring der den ordinære opplæringsmodellen er 2 år i skole og deretter 2 år i bedrift/institusjon.

Det er riktig at i omsorgsarbeiderutdanningen har det vært mulig å gå opp til fagprøven som praksiskandidat. Siden hjelpepleierutdanningen har vært en skoleutdanning som avsluttes med eksamen/vitnemål og ikke med fagprøve/fagbrev, har det ikke eksistert noen praksiskandidatordning for denne utdanningen. Som et alternativ til ordinær skoleopplæring, har det derimot på visse betingelser vært mulig å fremstille seg som privatist til hjelpepleiereksamen.

Praksiskandidatordningen innen fagopplæringen er lovfestet (opplæringsloven § 3-5). Når den nye helsefagarbeiderutdanningen nå avløser de gamle utdanningene, vil ordningen med praksiskandidater naturlig nok også gjelde for denne fagutdanningen.

Nye forskriftsbestemmelser knyttet til fagopplæringen, herunder vilkårene for fag- og svenneprøver for praksiskandidater, var høsten 2007 på alminnelig høring. Kunnskapsdepartementet er nå sammen med Utdanningsdirektoratet og partene i arbeidslivet i slutfasen i arbeidet med de endelige forskriftsbestemmelsene. I dette arbeidet har det vært enighet om å erstatte de tidligere retningslinjene for de enkelte fag- og svenneprøver med generelle bestemmelser i forskriften og om nødvendig også med spesielle bestemmelser for det enkelte fag i vedkommende fags læreplan.

Departementet tar sikte på at de nye forskriftsbestemmelsene skal være klare så snart som mulig på nyåret.

SPØRSMÅL NR. 373**Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 18. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Undertegnede er gjort kjent med forslag om å legge ned Telemark rehabiliteringssenter. Dette står etter undertegnendes syn i sterk kontrast til Regjerings uttalelser knyttet til rehabilitering og opptreningsinstitusjonenes fremtidige rolle. Pasientene som i dag er på denne institusjonen, er 100 % sykehuspasienter, og vil derfor måtte bli overflyttet til sykehusene i Telemark og Vestfold.

Mener statsråden en slik nedleggelse vil bidra til en uttalt målsetting om en kraftig satsning på rehabilitering?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er gjort kjent med forslag om å legge ned Telemark rehabiliteringssenter, dette som følge av kutt for Spesialsykehuset for rehabilitering i Stavern på 35 millioner. Dette står etter undertegnendes syn i sterk kontrast til Regjeringens uttalelser knyttet til rehabilitering og opptreningsinstitusjonenes fremtidige rolle. Pasientene som i dag er på denne institusjonen er 100 % sykehuspasienter, og vil derfor måtte bli overflyttet til sykehusene i Telemark og Vestfold. Rehabiliteringssenteret er i dag i økonomisk balanse, og det er stor grunn til å anta at det vil være samfunnsøkonomisk ufornuftig å legge ned senteret.

Rehabiliteringssenteret i Telemark er videre det eneste offentlige tilbudet i regionen, og undertegnede er derfor svært overrasket over forslaget om nedleggelse.

Direktør Jørn Jacobsen sier til NRK at et slikt kutt vil ramme hardt: "Det vil få alvorlige konsekvenser for rehabilitering i hele gamle Helse Sør. Det vil gå ut over store pasientgrupper hvis vi må kutte så store summer, sier han."

Det siste året er hver sjette rehabiliteringsseng forsvunnet i Norge, noe som medfører behov for et krafttak på rehabiliteringsområdet. Undertegnede ønsker å få tilbakemelding fra statsråden på om nedleggelse av rehabiliteringssenteret i Telemark er i tråd med Regjeringens ønskede politikk.

Svar:

Telemark Rehabilitering er en enhet under Spesialsykehuset for Rehabilitering, som igjen er en del av rehabiliteringstilbudet ved Rikshospitalet HF. Driften ved Telemark Rehabilitering har siden enheten ble overført fra Telemark fylkeskommune til tidligere Helse Sør RHF vært fullfinansiert fra det regionale helseforetaket.

Helse Sør-Øst RHF opplyser i dag at det ikke er planlagt avkorting eller innsparing i denne finansieringen i 2008. I driftsavtalen med Rikshospitalet HF blir det tatt inn krav om å opprettholde rehabiliteringstilbudet ved Telemark Rehabilitering på minst samme nivå som i 2007.

Styret ved Rikshospitalet HF besluttet 13. desember at driften ved Telemark Rehabilitering opprettholdes på dagens nivå.

SPØRSMÅL NR. 374**Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 17. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ifølge Klassekampen 10/12-07 foreslår Fredsprisvinner Al Gore å fjerne inntektsskatten og isteden innføre høyere avgifter på forbruk og forurensning.

Synes finansministeren dette er et godt forslag, og hvordan vil en slik endring slå ut fordelingsmessig?»

Svar:

Et sentralt mål i Regjeringens skatte- og avgiftspolitikker er at skatte- og avgiftssystemet skal bidra til å fremme miljøvennlig atferd. Regjeringen har derfor i de senere år foreslått en rekke avgiftsendringer som bidrar til å fremme miljøvennlig atferd. Også i forbindelse med budsjettet for 2008 har Regjeringen fått

gjennomført en rekke endringer som vil bidra til et bedre miljø, herunder omlegging av engangsavgiften på biler, økt CO₂-avgift på innenriks luftfart, økt fyringsoljeavgift og økt dieselavgift mv. Alle disse endringene bidrar til reduserte klimagassutslipp innenlands.

Som varslet i klimameldingen vil Regjeringen foreta ytterligere endringer i skatte- og avgiftssystemet i tiden framover for å fremme miljøvennlig atferd. Regjeringen legger opp til at ev. økte miljø- og klimaavgifter skal motsvares av tilsvarende reduksjoner i andre skatter og avgifter. Innenfor en slik grønn skatteveksling økes ikke det samlede skatte- og avgiftsnivået, men man oppnår at det blir mer lønnsomt å ta miljøvennlige valg.

Det er ikke realistisk at økt skatt på forurensning alene kan erstatte statens proveny fra skatt på inntekt, jf. at provenyet fra direkte inntektsskatt ekskl. petroleumssektoren utgjør om lag 475 mrd. kroner i 2007. En provenymessig realistisk omlegging ville derfor kreve at også forbruk generelt måtte skattlegges høyere. Skattemodeller hvor kun inntekt som finansierer forbruk, skattlegges, betegnes gjerne som utgiftsskattemodeller.

Utgiftsskatt, eller skatt på forbruk, har innenfor skatteteorien i lang tid vært et kjent og teoretisk interessant alternativ til den tradisjonelle inntektsskatten. Dette skyldes særlig at modellen isolert sett har gode nøytralitetssegenskaper i forhold til tradisjonell skattlegging av kapitalinntekter. Med nøytralitet menes at skattleggingen ikke forstyrrer ressursallokeringen i samfunnet. Modellen har alltid vært en viktig referansemodell ved utarbeidelse av skattesystemer. Der-

som et slikt system i tillegg var innrettet slik at miljøavgifter var særskilt vektlagt, vil det i teorien være et skatte- og avgiftssystem som både kunne bidra til god ressursallokering og fremmet miljøvennlig atferd.

Det er likevel tungtveiende grunner til at ingen land i verden (så vidt Finansdepartementet kjenner til) har innført en ren utgiftsskatt. Det er betydelige praktiske problemer forbundet med en så omfattende endring som det vil være å gå over fra en inntektsskatt til en utgiftsskatt. I tillegg vil det være problematisk for et land å innføre en utgiftsskatt dersom alle andre land har inntektsbeskatning. Det vil videre være krevende å oppnå fordelingspolitiske mål med en utgiftsskatt. I prinsippet kan likevel en utgiftsskatt utformes progressivt slik at den bedre ivaretar fordelingshensyn. I så fall må den baseres på at alle inntekter skattlegges med fradrag for sparing og investering. Skattegrunnlaget vil dermed gjenspeile den delen av inntekten som er gått til forbruk. Med et skattesystem som ikke direkte skattlegger kapital og kapitalinntekter, vil det imidlertid være vanskelig å nå fordelingspolitiske mål på en god måte.

Ved utredningsarbeidet i forbindelse med skattereformen 2006 ble det også vurdert en utgiftsskatt, særlig en variant utarbeidet av Norsk Investorforum med betegnelsen "Spare- og investeringsmodellen" (jf. NOU 2003: 9 Skatteutvalget). Blant annet av grunnene nevnt ovenfor kom utvalget, og senere departementet, til at det er mer hensiktsmessig å tilstrebe en mest mulig nøytral kapitalinntektsbeskatning enn en utgiftsskatt.

SPØRSMÅL NR. 375

Innlevert 10. desember 2007 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 14. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Hvordan vil helse- og omsorgsministeren sikre at ordningen med pasienttransport gjennom helsefor- etakene blir en forsvarlig ordning for alvorlig syke mennesker?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom media er det i høst avdekket alvorlige mangler når det gjelder pasienttransport av alvorlig syke mennesker. Videre er vi som stortingsrepresentanter blitt kontaktet og har fått graverende eksem-

pler på store avvik og mangler ved systemet. Disse kan listes opp som følger:

1. Det finnes ikke noe funksjonelt system for å endre pasienttransport som er bestilt av lege/sykehus på elektronisk rekvisisjon
2. Uforsvarlig og fortvilende lang ventetid ved forsøk på samkjøring av til dels alvorlig syke pasienter for å spare penger
3. Manglende universell utforming i bestillingssystemet, noe som igjen hindrer selvstendighet og likestilling for bl.a. talehemmede.

Svar:

Pasientene har gjennom lov og forskrift rett til å få dekket utgifter til transport i forbindelse med undersøkelse og behandling. Hovedregelen er dekning etter billigste reisemåte som er offentlige kommunikasjonsmidler. Bruk av drosje eller spesialbuss aksepteres dersom et slikt offentlig tilbud ikke finnes, eller dersom pasienten ut fra medisinske vurderinger ikke kan benytte offentlige transportmidler. Dette krever rekvisisjon fra behandlende lege (helsepersonell).

De regionale helseforetakene overtok finansieringsansvaret for pasienttransporten fra Trygdeetatens i 2004 med begrunnelse fra Stortinget om at behandling og transport må sees i sammenheng slik at offentlige midler kan utnyttes mer effektivt. Fram til de regionale helseforetakene overtok finansieringsansvaret på dette området hadde det vært en kostnadsvekst på 10-15 prosent pr år. Utviklingen etter at de regionale helseforetakene overtok viser at helseforetakene har fått kontroll på kostnadsveksten, noe som blant henger sammen med at kjørekontorene koordinerer pasienttransporten for å utnytte kapasiteten best mulig. For pasientene kan samkjøring medføre noe venting på sykehusene, og i enkelte tilfeller kan det dessverre skje feil ved at pasientene blir ventende for lenge.

Som representanten påpeker, er det i høst avdekket visse problemer tilknyttet pasienttransporten. Jeg har derfor i samråd med Samferdselsdepartementet igangsatt et arbeid hvor målsetningen blant annet er å bedre transporttilbudet til brukerne. En arbeidsgruppe skal legge frem en rapport ved årsskiftet.

Representanten hevder i sin begrunnelse til spørsmålet at bestillingssystemet har begrenset funksjonalitet for brukerne. Hun nevner eksplisitt mulighet for å endre bestillingen, og at systemet er lite tilrettelagt for brukere med talehemming.

Dersom pasientene ønsker å endre sin bestilling av transport skal dette kunne gjøres ved å ringe det enkelte kjørekontor. Når det gjelder talehemmede, ringer disse via Telenor sin teksttelefon. Samtalen som kobles til kjørekontor, registreres og behandles som en ordinær telefonsamtale. Det kan også nevnes at internettssidene til pasienttransport er tilrettelagt for pasienter med synshemming.

I lys av høstens mediebilde har jeg forståelse for representanten sin bekymring for pasienttransporten. Jeg er imidlertid av den oppfatning at de regionale helseforetakene kontinuerlig arbeider med å forbedre tilbudet i samarbeid med brukere og driftsoperatører.

SPØRSMÅL NR. 376

Innlevert 11. desember 2007 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 19. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hvordan vil Norge sørge for å innfri generasjonsmålet (vesentlig reduksjon av prioriterte miljøgifter innen 2010 og stans av utslipp innen 2020), internasjonale forpliktelser og målene i Stortingsmelding nr 14 (2006-2007) om at det ikke skal forekomme utslipp av prioriterte miljøgifter fra produksjonsprosesser etter 2008, dersom det ikke foreligger tungtveiende grunner?»

BEGRUNNELSE:

Bedriften Nor FraKalk i Verdal har nylig fått utslippstillatelse som innebærer "et nytt definert punkt-slipp" av miljøgifter, bl.a. en økning av Norges totale utslipp av kvikksølv med 0,9%.

Svar:

Spredning av miljøgifter er en av de største miljøutfordringene vi står overfor. Opphopning av miljøgifter i naturen og i næringskjedene er uforenlig med en bærekraftig utvikling. Derfor har Norge siden siste halvdel av 90-tallet hatt et mål om å stanse utslipp av miljøgifter innen 2020 - det såkalte generasjonsmålet. Vi har også en målsetting om å redusere utslippene av prioriterte miljøgifter innen 2010, som er et skritt på veien mot 2020-målet.

I St. meld. nr. 14 (2006-2007) Sammen for et giftfritt miljø - forutsetninger for en tryggere fremtid ga regjeringen tydeligere innhold til generasjonsmålet ved å konkretisere hvilke miljøgifter som omfattes av målet. Samtidig ble det også identifisert fem nye miljøgifter som faller inn under målet. Regjeringen vil kontinuerlig vurdere om nye miljøgifter omfattes

av de kriteriene som nå ligger til grunn for generasjonsmålet.

Utslippene av prioriterte miljøgifter følges opp systematisk, og muligheter og behov for nasjonale utslippsreduksjoner vurderes fortløpende. Det inkluderer utslipp både fra industrielle prosesser og produkter, inklusive når disse blir avfall.

For miljøgifter kommer store deler av utslippene fra kilder andre steder i verden, og de transporteres til Norge med luft- og havstrømmer. For miljøgiften kvikksølv kommer rundt to tredjedeler av utslippene til norsk natur fra kilder i utlandet. For andre miljøgifter kan andelen være enda høyere. Derfor kan ikke våre mål nås uten internasjonale avtaler og forpliktelser som sikrer stans i utslippene andre steder i verden.

Regjeringen legger derfor svært stor vekt på det internasjonale arbeidet for å stanse utslipp av miljøgifter. For kvikksølv arbeider Norge svært aktivt for å styrke de internasjonale forpliktelsene gjennom at det etableres en egen global konvensjon eller protokoll.

Utslipp fra industrien i Norge har blitt kraftig redusert de siste tiårene. Likevel står produksjonsprosesser fortsatt for betydelige utslipp av enkelte miljøgifter. For å nå generasjonsmålet må derfor også næringslivet redusere og stanse gjenværende utslipp.

I St. meld. nr. 14 skjerpet regjeringen politikken ved å legge til grunn at utslipp av prioriterte miljøgifter fra produksjonsprosesser ikke skal forekomme etter 2008 dersom det ikke foreligger tungtveiende grunner. Hva som er teknisk og økonomisk mulig vil inngå i vurderingen av om en bedrift har tungtveiene grunner til å få tillatelse til utslipp av prioriterte miljøgifter. Når stoffene forekommer som sporstoffer i svært lave konsentrasjoner, eller dannes utilsiktet i produksjonsprosessene, er det erfaringsmessig teknisk vanskeligere eller mer kostnadskrevenne, å stanse utslippene helt. Det er likevel regjeringens politikk å stanse utslippene så langt som mulig også i disse tilfellene.

SPØRSMÅL NR. 377

Innlevert 11. desember 2007 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 19. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«En kreftsyk kvinne i Stavanger har fått sår og blemmer i munnhulen på grunn av cellegiftkuren, men får ikke refundert pengene til den lindrende behandlingen.

Mener statsråden at NAV praktiserer regelverket i tråd med regelverkets intensjon, og vil hun eventuelt endre regelverket dersom dagens praksis viser seg å være i strid med regelverkets intensjon?»

BEGRUNNELSE:

I Stavanger Aftenblad den 11. desember d. å. kan vi lese om en kreftsyk kvinne som, pga. tilbakevendt kreft, må gå på cellegift for tredje gang. Ifølge oppslaget får hun sår og blemmer i munnhulen på grunn av cellegiften, som igjen fører til at hun blant annet får problemer med å spise og snakke. Under sykehusoppholdet fikk hun et skyllevann (Düsseldorf mikstur) som lindret smertene svært effektivt. Miksturen må nå kjøpes på apotek hver tredje uke til en kostnad av 908 kr pr. gang, og hun får ikke refundert kostnaden. NAVs begrunnelse for avslaget er at to av virke-

stoffene ikke er resepholdige og at behandlingen kun lindrer lokalt (munnhulen), mens refusjon forutsetter at behandlingen skal lindre hele systemet. I og med at problemene hennes skyldes cellegiftkuren er det vanskelig å forstå at regelverket skal praktiseres på denne måten, og det er oppsiktsvekkende at en pasient må bære en så stor økonomisk kostnad for å motta lindrende behandling som er nødvendig på grunn av en cellegiftkur, og særlig fordi den lindrende behandlingen også er viktig av ernæringsmessige grunner.

Svar:

Etter dagens regelverk kan pasienter med immunsvikt få dekket utgifter til behandling av infeksjoner og sår mv. som er oppstått på grunn av immunsvikten. Dette inkluderer også kreftpasienter som har fått immunsvikt etter strålebehandling eller cellegiftkurer. De fleste aktuelle legemidler for disse pasientene har forhåndsgodkjent refusjon, det vil si at legen kan forskrive legemidlet på blå resept uten søknad til NAV.

Fra 1. januar 2008 skjer det dessuten en endring i

blåreseptforskriften, slik at pasienter i livets slutfase vil få dekket utgifter til lindrende behandling over blåreseptordningen. Dette inkluderer også lokaltvirkende legemidler.

Düsseldorfmikstur er et apotekfremstilt legemiddel og regnes som et uregistrert

legemiddel. Slike legemidler er ikke underlagt samme regulering som legemidler med markedsføringstillatelse (MT), bl.a. er det ikke fastsatt maksimalpris. Det stilles som hovedregel krav om at et legemiddel må ha MT i Norge for å få forhåndsgodkjent refusjon. Dette innebærer at apotekfremstilte legemidler kun refunderes etter individuell søknad.

Det kan søkes om individuell refusjon, dersom det er behov for behandling med et legemiddel som ikke har forhåndsgodkjent refusjon. For at søknaden skal innvilges, stilles det normalt krav om at forhåndsgodkjente preparater skal være forsøkt først, og at dette har utilstrekkelig effekt eller uakseptable bivirkninger. Hvis det søkes om et uregistrert preparat, må det begrunnes i søknaden hvorfor markedsførte preparater ikke kan benyttes.

Düsseldorfmikstur inneholder blant annet lege-

midlet Mycostatin (nystatin), som virker mot soppinfeksjoner for eksempel i munnen. Det vil derfor være naturlig at nystatin, som er forhåndsgodkjent ved immunsvikt, skal forsøkes først. Dersom dette ikke gir tilstrekkelig effekt eller har uakseptable bivirkninger, er det åpning for refusjon av uregistrerte eller apotekfremstilte legemidler, inkludert Düsseldorfmikstur. Det samme vil gjelde for pasienter i livets slutfase fra 1. januar 2008.

Jeg har bedt Arbeids- og velferdsdirektoratet om å innhente nærmere opplysninger fra NAV Helsetjenesteforvaltning på Sola i denne konkrete saken. Ut i fra de opplysninger som foreligger og ifølge Arbeids- og velferdsdirektoratet finnes det ingen holdepunkter for at avslaget er fattet i strid med regelverket. Enkelte av de opplysninger som fremkommer i Stavanger Aftenblad er i følge Arbeids- og velferdsdirektoratet imidlertid feilaktige.

Jeg vil imidlertid også, i samarbeid med NAV, se om det er uklarerheter eller mangler i regelverket som fører til at noen pasientgrupper ikke får refusjon for viktig behandling.

SPØRSMÅL NR. 378

Innlevert 11. desember 2007 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 18. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil statsråden vurdere om anonymiserte data om faktorer relatert til ulykkeshendelser kan gjøres tilgjengelige?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til at etter ulykker blir hendelsene undersøkt med sikte på klarlegging av årsaksforhold, forhold ved kjøretøy, vei, adferd mv. Det antas at man får oversikt over friksjon på stedet, dekkbruk (sommer/vinter/pigg/piggfritt/kjetting) osv. I tillegg til veietatens faglig oppfølging kan det være interessant for allmennheten å kunne få kjennskap til i hvilken grad en del slike faktorer har vært til stede ved hendelsene, men så langt vites finnes slike data ikke åpent tilgjengelig. (gjærne anonymisert til statistikk).

Svar:

En helhetlig og aktiv trafiksikkerhetspolitikk i tråd med nullvisjonen krever en felles, forskningsba-

sert forståelse av ulykkes- og skademekanismer i alvorlige ulykker for å fjerne de farlige forholdene før ulykkene inntreffer og redusere konsekvensene når ulykken skjer.

Fra og med 2005 har Statens vegvesens ulykkesanalysegrupper gjennomgått alle dødsulykker i trafikken. Disse rapportene inneholder en analyse av årsakssammenhenger og de gir forslag til tiltak. Formålet med analysene er å avdekke kompleksiteten i forhold som medvirker til alvorlige ulykker, si noe om risikofaktorer samt peke på både direkte og bakenforliggende årsaker til ulykkene og deres alvorlighetsgrad.

På basis av ulykkesrapportene publiseres regionale og nasjonale årsrapporter. Disse rapportene er tilgjengelige for offentligheten.

Jeg kan opplyse om at analysegruppens foreløpige meldinger for 2007 er utlånt til VG, etter at de er anonymisert. Dette for å gi allmennheten bedre kjennskap til hvilke faktorer som er tilstede ved denne typen hendelser. Disse foreløpige meldingene ut-

arbeides umiddelbart etter ulykken og innholder derfor ikke alle detaljopplysningene som kommer senere i analysegruppens detaljerte rapporter. Det tas nå sikte på å etablere en ordning hvor også disse anonymiserte foreløpige ulykkesrapportene i framtiden gjøres allment tilgjengelig.

I denne sammenheng vil jeg også nevne rappor-

tene fra Statens Havarikommisjon for Transport (SHT). Disse rapportene er offentlige og gir en rekke detaljopplysninger fra et lite antall utvalgte ulykker. Statens vegvesens ulykkesanalyser og rapportene fra SHT bidrar til å gi et utfyllende bilde av hvorfor ulykker skjer og hvilke tiltak som kan settes inn for å forhindre framtidige ulykker.

SPØRSMÅL NR. 379

Innlevert 11. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 21. desember 2007 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Regjeringen er sent ute med å utarbeide forskrifter til klimakvoteloven. Alt tyder på at forskriftene ikke vil være ferdige til klimakvoteloven trer i kraft 01.01.08.

Kan statsråden bekrefte om forskriftene vil bli ferdig utarbeidet og implementert innen 01.01.08, og hvis så ikke skjer, si hvilket kvotegrunnlag bedrifter skal forholde seg til fra 1/1-08 og til forskriften trer i kraft?»

BEGRUNNELSE:

Gasskraftverket på Kårstø har i dag vederlagsfrie CO₂-kvoter tilsvarende 95% av behovet. Da forskriftene til klimakvoteloven ikke er ferdig, så vet ikke Naturkraft hvor stort antall vederlagsfrie kvoter de tildeles under den nye loven. Dette skaper usikkerhet fra 01.01.08, siden CO₂-kvoter kan utgjøre en betydelig kostnad for de aktørene som får tildelt få vederlagsfrie kvoter i forhold til sine utslipp.

Det ønskes derfor en avklaring på om for eksempel gasskraftverket på Kårstø kan belage seg på å dri-

ve videre med 95% vederlagsfrie CO₂-kvoter inntil forskriften er ferdig, eller om det nye kvotetildelingsregimet vil tre i kraft fra 01.01.08 uavhengig av om forskriften er ferdig til da.

Svar:

Regjeringen er i ferd med å ferdigstille et forslag til forskrift om etablering av en kvoterreserve for vederlagsfri tildeling av kvoter til høyeffektive kraftvarmeverk og gasskraftverk som skal basere seg på rensing. Forskriften skal sendes på høring, og vil derfor ikke være endelig fastsatt innen 1.1.2008.

Spørsmålet om tildeling av vederlagsfrie kvoter til Kårstø er ikke endelig avklart straks forskriftene er vedtatt. Tildeling av kvoter fra kvoterreserven forutsetter at det fremmes en søknad for Statens forurensningstilsyn som fatter vedtak om tildeling fra kvoterreserven.

Det må også tas forbehold om at EFTAs Overvåkningsorgan finner at det norske kvotesystemet, herunder kvoterreserven, er i overensstemmelse med EUs kvotedirektiv.

SPØRSMÅL NR. 380**Innlevert 11. desember 2007 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 19. desember 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Flere lokalpolitikere ønsker å innføre forhåndssamtykke ved mottagelse av uadressert reklame, et såkalt "ja-takk-prinsipp". Fra et miljøperspektiv er dette uten tvil et viktig tiltak fordi vi vet at mange flere da ville reservere seg mot reklame enn det som er tilfelle i dag. Men i kontakt med ulike departementer har kommunepolitikere fått ulike svar på hvorvidt dette er i strid med markedsføringsloven.

Er dette konseptet noe kommuner har myndighet til å innføre, og hvordan stiller miljøvernministeren til dette?»

BEGRUNNELSE:

Spørreundersøkelser viser at svært få nordmenn ønsker å motta uadressert reklame. Likevel mottar for eksempel innbyggerne i en storby som Bergen rundt 3800 tonn uadressert reklame i posten hvert år.

Ifølge en undersøkelse gjennomført av Bergensområdets Interkommunale Renovasjonsverk (BIR) i 2006, mottok hver husstand i Bergen rundt 46 kilo reklame i posten dette året. I tillegg kommer produksjon, distribusjon og avfallshåndtering av reklamen som både er energi- og ressurskrevende.

Naturvernforbundet i Hordaland gjennomførte våren 2007 en undersøkelse som ble utført av Norsk Respons. Den viste at dersom en speilvendte dagens ordning slik at de som ønsker kan henge opp et klistremerke med "reklame-ja-takk", svarer 80 prosent av de spurte at de ikke vil henge opp et slikt klistremerke.

Miljøhensyn er bakgrunnen for at for eksempel Aurskog-Høland kommune i Akershus har besluttet at de ønsker å speilvende dagens reservasjonsordning.

Der skal de som ønsker å motta reklame merke sin postkasse med "reklame-ja-takk". Denne ordningen får også sterk støtte fra Forbrukerombudets høringsuttalelse til ny lov om markedsføring og annen markedspraksis, som på prinsipielt grunnlag mener at forbrukerne selv må kunne velge om de vil motta reklame i sin egen postkasse.

Dersom man legger resultatene fra Bergen til grunn, er det i dag bare et mindretall av befolkningen som ønsker å motta uadressert reklame i postkassen. En speilvending av dagens reservasjonsordning mot uadressert reklame vil gi en betydelig besparelse for miljøet, samtidig som de som ønsker å motta reklame i posten fremdeles får full mulighet til dette.

Svar:

Spørsmålet først ble rettet til miljøvernministeren. Barne- og likestillingsdepartementet har lovsvaret for markedsføringsloven og jeg vil derfor besvare spørsmålet.

Etter markedsføringsloven § 2 c er det forbudt å levere uadressert reklame til forbrukere som klart har tilkjennegitt at de ikke ønsker dette. Slik tilkjennegivelse kan forbrukeren for eksempel gi ved å merke postkassen og/eller inngangsdøren. Forbrukerombudet og Markedsrådet håndhever lovens bestemmelser.

Markedsføringsloven § 2c gir den enkelte forbruker en rett til å reservere seg. Den gir ikke kommuner rett til å reservere innbyggerne "kollektivt" mot uadressert reklame, eller innføre et lokalt "ja-takk" ordning. Slike vedtak får derfor ingen virkning etter bestemmelsen, og Posten og andre aktører som distribuerer uadressert reklame trenger følgelig ikke respektere slike vedtak. Forbrukerne må fortsatt sette opp et "nei-takk" merke om de ønsker å være omfattet av reservasjonsretten i markedsføringsloven.

En generell "ja-takk" ordning for uadressert reklame kan bare innføres ved en endring i markedsføringsloven.

Barne- og likestillingsdepartementet arbeider med forslag til ny markedsføringslov. I høringsnotatet, som var på høring høsten 2006, foreslo departementet etter en avveining av kryssende hensyn, å videreføre dagens reservasjonsordning for uadressert reklame. Det ble imidlertid sett på om ordningen kunne gjøres mer effektiv. Det ble foreslått reservasjonsrett mot alle gratisaviser (ubestilte aviser) som leveres forbrukerne, dvs. uavhengig av forholdet mellom andelen redaksjonelt stoff og reklame.

Jeg er enig i at miljøhensynet er viktig, og at unødig bruk av papir er uheldig. En av årsakene til at man i høringsnotatet ikke foreslo en generell "ja-takk" ordning for uadressert reklame, var hensynet til konsekvenser for næringsliv og arbeidsplasser. Uadressert reklame er en rimelig og effektiv markedsføringskanal, og næringslivet er avhengig av alternative markedsføringskanaler. Et krav om forhåndssamtykke vil få konsekvenser også for arbeidsplasser. Selv om uadressert reklame kan være irriterende for forbrukerne, er det ikke en like pågående markedsføringsform som for eksempel telefonmarkedsføring. Forbrukerne utsettes ikke for press til å inngå impulsive kjøpsbeslutninger, og det er mindre fare for tilfeller av "negativt salg", dvs. der forbrukeren får til-

sendt varer eller krav om betaling uten at avtale er inngått. Det er enkelt å sette opp et "nei takk" merke og i en undersøkelse fra Statens institutt for forbruksforskning fra 2007 hadde om lag 30 % av de spurte reservert seg mot uadressert reklame ved å sette opp et "nei takk" merke på postkassen.

Dagens unntaksordning for reklameinnstikk i

aviser foreslås videreført i høringsnotatet. Dersom det skulle innføres forhåndssamtykke for uadressert reklame er det fare for at papirreklamen i stedet kanaliseres til reklameinnstikk og til ordinære annonser.

Departementet tar sikte på å fremlegge en proposisjon med forslag til ny markedsføringslov våren 2008.

SPØRSMÅL NR. 381

Innlevert 12. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 21. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Regjeringen har gjennom Statnett investert i to mobile gasskraftverk i Midt-Norge, som et tiltak mot kraftkrise. Anlegget på Tjeldbergodden står i disse dager ferdig. Statnett har enna ikke fått konsesjon eller utslippstillatelse. Når anlegget er ferdigstilt, må det testes for å sikre at det er designet og bygget riktig. Denne testen er planlagt utført i januar, men kan kun gjennomføres dersom det utstedes konsesjon og utslippstillatelse.

Vil Statnett få nødvendige tillatelser slik at fremdriften ikke forsinkes?»

BEGRUNNELSE:

Reservekraftverket på Tjeldbergodden er bygd inne på Statoils område og benytter gass fra Heidrunfeltet. Kraftverket kan gi en effekt på opptil 150 megawatt (MW). Ved full drift vil det slippe ut 367 000 tonn CO₂ i året, tilsvarende utslippet fra 150 000 personbiler.

Anlegget skal brukes hvis det oppstår en svært anstrengt kraftsituasjon i Midt-Norge, og det skal være operativt fra 1. januar.

Statsråden har tidligere sagt at hun vil jobbe knallhardt for å hindre at det noen gang tas i bruk. Anlegget bør uansett testes ut slik at man vet det fungerer i tilfelle en situasjonen med kraftkrise oppstår.

Svar:

Statnett søkte 15. februar 2007 SFT om utslippstillatelse og NVE om anleggskonsesjon etter energiloven for et mobilt reservekraftverk på Tjeldbergodden.

Etter Miljøverndepartementets instruks om behandling av søknader om utslippstillatelse til nye

gasskraftverk av 26. mai 2005 skal Miljøverndepartementet avgjøre søknaden om utlippene av CO₂ etter anbefaling fra SFT.

SFT avga sin innstilling med anbefaling til MD 15. juni 2007.

Når det gjelder Statnetts søknad om anleggskonsesjon etter energiloven, fattet NVE vedtak 15. juni 2007. NVEs vedtak ble pålagt av Norges Naturvernforbund og Naturvernforbundet i Rissa. NVE oversendte Olje- og energidepartementet saken 29. august 2007.

Søknaden som angår utslipp av CO₂ og anken på NVEs vedtak er fortsatt til behandling i henholdsvis Miljøverndepartementet og Olje- og energidepartementet. Endelige vedtak kan imidlertid snarlig ventes. SFT kan gi tillatelse til øvrige utslipp. SFTs vedtak vil fattes kort tid i etterkant av at Miljøverndepartementet har avgjort spørsmålet om utslipp av CO₂.

Regjeringen har stort fokus på kraftsituasjonen i Midt-Norge, og det er gjort et betydelig arbeid med å få på plass tiltak for å bedre kraftsituasjonen i regionen. Regjeringens plan for å styrke kraftsituasjonen i regionen er basert på tiltak for økt overføringskapasitet, økt satsing på energiomlegging og ny produksjon, samt andre tiltak som skal sikre forsyningsikkerheten i Midt-Norge. Statnetts reservekraft på Tjeldbergodden er eksempel på tiltak for å sikre forsyningsikkerheten i Midt-Norge, og som kan benyttes dersom en svært anstrengt kraftsituasjon skulle oppstå. Parallelt med myndighetsbehandlingen av Statnetts søknader, har Statnett fått bygget og etablert reservekraftverket med sikte på at dette skal være på plass i begynnelsen av 2008. Av den grunn vil Regjeringen derfor prioritere å få avklart disse sakene om kort tid.

SPØRSMÅL NR. 382**Innlevert 12. desember 2007 av stortingsrepresentant Inge Lønning****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hvilke institusjoner er definert som henholdsvis "private tjenestetilbydere" og "private ideelle tjenestetilbydere" innenfor helsetjenesten, og hvilke kriterier ligger til grunn for definisjonen?»

BEGRUNNELSE:

I Regjeringens muntlige og skriftlige fremstillinger er det et markert skille mellom henholdsvis "private tjenestetilbydere" og "private ideelle tjenestetilbydere", uten at det alltid fremkommer like klart hvordan denne avgrensningen er gjort, og hvilke institusjoner som er hva. For ryddighetens skyld vil det derfor være av interesse få en oversikt over hvilke institusjoner som defineres på de ulike måtene, og hvilke kriterier som ligger til grunn for definisjonen.

Svar:

Offentlig sektor har tradisjonelt hatt et tett samarbeid med organisasjoner hvor ideelle formål og frivillig arbeid er karakteristisk for virksomheten. Formuleringen i Soria Moria-erklæringen om at sykehus eid og drevet av frivillige organisasjoner skal sikres gode vilkår gjennom avtaler med det offentlige, tar sikte på å videreføre denne gode tradisjonen. I St. meld. nr. 25 (2005-2006) om framtidens utfordringer i den kommunale omsorgstjenesten har vi også understreket den betydning de frivillige organisasjonene kan ha som kritisk korrektiv, ved å ta fatt i områder der velferdssamfunnet svikter, gå nye veier og drive nybrottsarbeid

Innen den private helsetjenesten finnes det både kommersielle og ideelle virksomheter. Flere av de private ideelle er å anse som en integrert del av det offentlige tjenestetilbudet. Disse er f.eks. sykehjem

med kommunal driftsavtale og sykehus som tidligere inngikk i regionale helseplaner og som fikk driftsutgiftene helt eller delvis dekket gjennom avtaler med fylkeskommunene. De regionale helseforetakene trådte ved sykehusreformen inn i fylkeskommunens avtaler med disse private sykehusene.

Hvilke institusjoner som er "private tjenestetilbydere" og hvilke institusjoner som er "private, ideelle tjenestetilbydere" må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Viktige trekk ved de private ideelle tjenestetilbyderne er at virksomheten eies og/eller drives av ideelle organisasjoner, og at de ikke har bedriftsøkonomisk verdimaksimering som formål. Et eventuelt overskudd går til realisering av de ideelle formålene og ikke som utbytte til eiere.

De private, ideelle virksomhetene kan være organisert på ulike måter, f.eks. som aksjeselskap eller stiftelser. I Veileder til reglene om offentlige anskaffelser fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet framkommer det i kapittel 7.3.2 om kjøp av helse- og sosialtjenester fra ideell organisasjon bl.a.: "Et annet karaktertrekk ved ideelle organisasjoner, er at de ofte er organisert som stiftelser. Departementet vil likevel ikke utelukke at andre organisasjonsformer, som for eksempel aksjeselskap, også kan karakteriseres som ideelle organisasjoner. I denne sammenheng vil også vedtekter for organisasjonen bidra til å identifisere hvilket formål organisasjonen er stiftet for"... "Det typiske for omfattede virksomheter er likevel at hele organisasjonen, uten økonomiske motiv, arbeider for å avhjelpe sosiale behov i samfunnet eller bestemte utsatte grupper og at dette er det sentrale i organisasjonens formålbestemmelse".

Helse- og omsorgsdepartementet har ingen samlet oversikt over alle private tjenestetilbydere innenfor helsetjenesten.

SPØRSMÅL NR. 383**Innlevert 12. desember 2007 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 18. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Det vises til den senere tids medieoppslag knyttet til den usikkerhet som er skapt vedrørende realiseringen av nytt sykehus i Molde og barneavdeling ved Ålesund sykehus. Det vises videre til lovnader gitt i valgkampen, knyttet til disse prosjektene, av blant andre statsminister Jens Stoltenberg.

Kan statsråden redegjøre for situasjonen knyttet til realisering av disse prosjektene, og når kan man forvente at prosjektene kan settes i gang?»

BEGRUNNELSE:

I den senere tid har det vært en rekke medieoppslag som har skapt usikkerhet knyttet til realisering av nytt sykehus i Molde og barneavdeling ved Ålesund sykehus. Dette på tross av sterke lovnader i valgkampen fra Jens Stoltenberg, daværende stortingsrepresentant Gjølseth og daværende fylkesordfører Asen. Disse lovnadene skapte svært store forventninger, og det er derfor svært oppsiktsvekkende dersom medieoppslagene den senere tid er korrekte. Undertegnede stiller seg undrende til de prioriteringer som i tilfellet, er gjort knyttet til behandling av søknaden om investeringslån til RHF Midt-Norge.

Det bes derfor i dette spørsmålet om en redegjøresle fra statsrådets knyttet til når man kan forvente at disse prosjektene kan realiseres.

Svar:

Som kjent tilsier foretakmodellen at de regionale helseforetakene - i dette tilfelle Helse Midt-Norge - har det helhetlige ansvaret for drift og investeringer i sin helseregion. Som en del av dette helhetlige ansvaret har helseforetakene beslutningskompetanse til å planlegge - samt igangsette enkeltprosjekter. Styresystemet innebærer at det kun er investerings-

prosjekter over 1 mrd. kroner som skal forelegges mitt departement før igangsetting. Det forutsettes at investeringer planlegges slik at helseregionene kan håndtere de framtidige kostnadene knyttet til disse.

I budsjettopplegget for 2008 fulgte denne regjeringen opp de valgkamplofter som var gitt knyttet til investeringer. Det ble her foreslått et historisk løft når det gjaldt midler til gjenanskaffelse av bygg og utstyr på hele 1,67 mrd. kroner. Helse Midt-Norges andel av denne økningen er på 229 mill. kroner. Med dette har regjeringen gitt Helse Midt-Norge handlingsrom for investeringer som det tidligere ikke hadde vært midler til - slik som bl.a. nytt sykehus i Molde og barneavdeling i Ålesund. Helse Midt-Norge har også fått tildelt hele 730 mill. kroner eller 42 pst. av den samlede lånerammen som Stortinget har bevilget til de regionale helseforetakene i 2008.

Samtidig er det slik at også de prioriterte prosjektene må planlegges kostnads- og framdriftsmessig slik at kostnader håndteres innenfor de nye økte rammebetingelsene. Helse Midt-Norge er i ferd med å slutføre et av de aller største byggeprosjekter i fastlands-Norge, nemlig St. Olavs Hospital med en kostnadsramme på om lag 12 mrd. kroner. Det er avgjørende at Helse Midt-Norge klarer å gjennomføre dette prosjektet på en god måte både hva gjelder investeringskostnadene, men ikke minst den framtidige driftsøkonomien når fase 2 tas i bruk fra 2010.

Jeg har forsikret meg om at planarbeidet både ved barneavdelingen ved Ålesund og Molde nye sykehus vil holde fram i 2008, men den endelige realiseringen av disse prosjektene må innpasses i et samlet, bærekraftig opplegg innenfor Helse Midt-Norges samlede økonomi. Jeg har full tillit til de vurderinger og prioriteringer som gjøres i Helse Midt-Norge på dette området.

SPØRSMÅL NR. 384**Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 20. desember 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Elkem Solar har utbyggingsplanar i Svelgen. Dette vil bety eit stort løft for Svelgen og Bremangerområdet, ein kommune som er råka av sterk nedgang i folketalet. Etableringa er avhengig av god infrastruktur, som ikkje er til stades i dag. Industrisamfunn som Årdal og Høyanger har tidlegare fått fleire titals millionar frå Regjeringa til etablering.

Kan statsråden kontakte Elkem Solar for å avklare viljen til etablering i Svelgen dersom Regjeringa syter for nødvendig utbygging av infrastrukturen i dette området?»

GRUNNGJEVING:

Bremanger kommune i Sogn og Fjordane har i ei tid arbeid hardt for å få Elkem Solar til å etablere ein solcellefabrikk i Svelgen. Dette vil kunne skape rundt 200 nye arbeidsplassar i eit samfunn som i over tid har mista fleire hundre arbeidsplassar.

For at Elkem Solar skal etablere seg i Svelgen, har verksemda stilt krav om nødvendig opprusting av infrastrukturen i Bremangerområdet, ikkje minst på opprusting av vegnettet.

Infrastrukturbygging i dette området er viktig av to grunnar, råvarer/ferdigvarer inn og ut av området og at ein får utvida bu- og arbeidsområde.

Opprusting av vegnettet i Bremangerområdet har ikkje den nødvendige framdrift i følge Nasjonal Transportplan. Skal ein vente på ordinære vegløyvingar er det nokså sikkert at den aktuelle etableringa vert føreteke andre stadar i landet.

Det er forståeleg at verksemda ikkje vil satse så mykje pengar som det må til for å etablere solsellefabrikken i Svelgen, utan at dei er sikre for at infrastrukturen vert nødvendig og tidsnok opprusta i Bremangerområdet. Ei slik opprusting vil også medføre at bu- og arbeidsområde vert utvida, slik at verksemda er sikra tilgang på nødvendig arbeidskraft.

Tidlegare har Regjeringa løyvt fleire titals millionar til industriprosjekta i Årdal og Høyanger.

Dersom Regjeringa er villeg til av næringsgrunnar å delta på infrastrukturoppbygging i Bremanger-

området på same måten som det vart gjort i Årdal og Høyanger, kan det vere mogleg å få tilført dette området sårt trengte arbeidsplassar.

Det er difor viktig at næringsministeren, saman med Sogn og Fjordane fylkeskommune og Bremanger kommune, snarast kan ta initiativ overfor Elkem Solar for å få avklare kva verksemda treng av statleg lovnadar når det gjeld infrastrukturutbygging for at verksemda skal etablere ein solcellefabrikk i Svelgen.

Svar:

Regjeringen ønsker å legge til rette for næringsutvikling i hele landet. Stabile og forutsigbare rammebetingelser er en forutsetning for etablering av nye arbeidsplasser. Det gjelder også for bevilgninger til vegformål, hvor regjeringen i 2007 og 2008 har mer enn oppfylt de årlige planrammene for vegbudsjettet som følger av vedtak i Stortinget om Nasjonal transportplan.

Jeg er kjent med at det ikke er planer for utbedring av vegen mellom Haukå og Svelgen på rv 614 i inneværende planperiode.

Fylkeskommunene er tildelt avgjørende myndighet når det gjelder prioritering av tiltak på øvrig riksvegnett innenfor fylkesfordelt ramme, og er derfor rette instans når det gjelder prioriteringer i dette vegnettet. Eventuell prioritering vil måtte vurderes i forbindelse med den pågående utarbeidelsen av Nasjonal transportplan for 2010-2019.

SIVA og Innovasjon Norge kjenner til Elkem Solars planer om en mulig etablering i Svelgen, og de har vært i dialog med selskapet om saken. Sogn og Fjordane fylkeskommune har hatt en koordinerende rolle i saken og samarbeider med virkemiddelaktørene.

Elkem Solar må på selvstendig grunnlag ta stilling til sine egne investeringsprosjekter, og jeg er altså kjent med at de er opprettet kontakt mot de deler av det offentlige virkemiddelapparatet som disponerer midler og tiltak som kan være relevante i en slik sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 385**Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 19. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvilke tiltak vil samferdselsministeren iverksette for å kvalitetssikre føreropplæringen og for å styrke publikums stilling med hensyn til å kunne velge en god og seriøs trafikkskole?»

BEGRUNNELSE:

Føreropplæringen er en viktig del av trafikksikkerhetsarbeidet. To kjøreskolelærere på Gjøvik ble nylig tatt for å jukse i kjøreundervisningen. Ifølge NRK mister de trolig retten til å drive opplæring på bakgrunn av at de har drevet undervisning i strid med forskriftene. En av kjøreskolelærerne innrømmet at det var veldig vanlig med juks i bransjen. NRK kan også melde at saken kom opp etter klager fra misfornøyde elever, og at så mange som 100 elever kan ha fått mangelfull opplæring.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til at kvalitetssikring av føreropplæringen i stor grad foregår gjennom Statens vegvesens tilsyn med trafikkskolene. De tilfeller som er bakgrunnen for spørsmålet fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, illustrerer at tilsyn er viktig for å avsløre trafikkskoler som ikke gjennomfører en føreropplæring i tråd med regelverket.

Statens vegvesen har etablert regionale tilsynsenheter som skal ha ansvaret for tilsyn med trafikant- og kjøretøyområdet, herunder trafikkskolene. De nye regionale tilsynsenhetene vil være operative i samtlige regioner fra 1. januar 2008.

Statens vegvesen opplyser at de ansatte på tilsynsenhetene har påbegynt en spesiell opplæring ret-

tet inn mot tilsynsarbeidet. Dermed skal de ansatte kunne utføre tilsyn med høy profesjonalitet bl.a. med opplæringens innhold, omfang og metode. Statens vegvesen vil videre, dels sammen med andre myndigheter, kontrollere at vilkårene for etablering og drift av trafikkskoler er oppfylt.

Tilsynet skal sikre både kvaliteten på føreropplæringen og like konkurranseforhold i trafikkskolebransjen. Like konkurranseforhold vil kunne bidra til at det ikke "lønner seg" å gi dårlig opplæring.

Statens vegvesen har igangsatt prosjektet "Krafttak for god føreropplæring". Prosjektet skal bidra til å få føreropplæringen som ble innført i 2005, til å virke etter intensjonene. Statens vegvesen samarbeider med trafikkskolebransjen og trafikklærerutdanningen for å kartlegge situasjonen med tanke på målrettede tiltak i 2008. Slike tiltak skal bl.a. sikre at trafikkskolene har nødvendig kunnskap og kompetanse for å kunne gjennomføre en god føreropplæring og i samsvar med regelverket.

Både førerkortkandidatene og deres foresattes kan og bør bidra for å sikre kandidatene en god føreropplæring. Ved valg av trafikkskole bør samme fremgangsmåte som ved kjøp av andre tjenester kunne benyttes, bl.a. bør flere trafikkskoler vurderes samtidig som det settes fokus på kvalitet. Det kan også være nyttig at foresatte er med på enkelte kjøretimer ved trafikkskolen, slik at de kan få viktige innspill til den anbefalte mengdetreningen. Det er av betydning at både foresatte og førerkortkandidatene er inneforstått med at føreropplæringen handler om å få kandidatene til å bli dyktige og trafikksikre sjåfører. Det handler altså ikke bare om å bestå førerprøven.

SPØRSMÅL NR. 386**Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Vil statsråden vurdere innkjøp av flere vaksinedoser med Tamiflu for å øke beredskapen ved et eventuelt utbrudd av fugleinfluensa?»

BEGRUNNELSE:

Ved et eventuelt pandemiutbrudd av fugleinfluensa er Tamiflu den hittil eneste mulige vaksinen. Ifølge overordnet nasjonal helse- og sosialberedskapsplan datert 31. januar 2007 foreligger det 1,4 millioner brukerdoser Tamiflu i Norge, noe som ikke vil være tilstrekkelig for å møte behovet ved et utbrudd av fugleinfluensa. Dette kan komme til å fungere som et "først-til-mølla"-prinsipp for de som får tak i medisinen. I lys av den nylige gjennomførte kriseberedskapsøvelsen, ble det også klart at det knyttet seg usikkerhet til hvem som var prioriterte mottagere, og at flere vil bli syke enn det er vaksinedoser til. Dette tyder på at det er nødvendig å øke antall vaksinedoser.

Svar:

Fugleinfluensaen som har rammet asiatiske, senere også europeiske og afrikanske bestander av høns- og svømmefugler i de senere årene, representerer en trussel ikke bare for fugl, men også for menneskers helse. En forutsetning for at viruset skal være en trussel for mennesker er at influensaviruset endrer karakter, slik at sykdommen kan smitte effektivt mellom mennesker. Dette er ikke tilfelle i dag. Men skulle viruset utvikle en slik smitteevne, er det sannsynlig at den influensasykdommen som da vil ramme mennesker, vil kunne bli svært omfattende og få et alvorlig forløp. Man snakker da om en influensapandemi. En slik trussel kan møtes med ulike tiltak, blant annet ved bruk legemidler og vaksiner.

En viktig forskjell mellom legemidler mot influensa ("antiviralia") og vaksiner er at antiviralia virker mot de fleste influensavirus, mens vaksiner bare virker mot det viruset de er laget for. Det innebærer at det ikke er mulig å lage en vaksine mot en pandemi før man har identifisert det viruset som forårsaker pandemien. Det tar fire til seks måneder å utvikle en vaksine etter at et virus er isolert. God beredskap mot en influensapandemi vil derfor kreve en kombinasjon av bruk av vaksiner og legemidler.

Ingen legemidler gir alene fullgod beskyttelse, og det beste resultatet vil sannsynligvis oppnås ved kombinert bruk av tilgjengelige legemidler. Norske

helsemyndigheter har pr i dag valgt følgende hovedstrategi:

- Å behandle dem som blir syke med legemiddelet oseltamivir (Tamiflu).
- Å forebygge smitte hos nøkkelpersonell gjennom forebyggende bruk av legemiddelet rimantadin (Flumadine).
- Å vaksinere hele befolkningen så snart en vaksine rettet spesifikt mot det aktuelle influensaviruset kan ferdigstilles.

Det er inngått en avtale med en vaksineprodusent om levering av pandemivaksine til alle landets innbyggere. En fornyelse av en slik garantiavtale er nylig sendt ut på nytt anbud.

Det er ikke mulig å vite hvor alvorlig en pandemi vil bli før viruset som forårsaker pandemien er funnet. Den nasjonale pandemiplanen er derfor basert på utvalgte scenarier. I henhold til verstefallscenariet vil halve befolkningen kunne bli smittet og halvparten av disse igjen vil bli syke. Dette tilsvarer 25 % av den norske befolkningen. Det er kjøpt inn og lagret 1,4 millioner behandlingsskurer Tamiflu. Dette skal være nok til å behandle 30 % av den norske befolkningen, altså noe mer enn det som forventes, dersom verstefallscenariet skulle slå til. I tillegg er det kjøpt inn 300 000 seks-ukers kurer med Flumadine. Dette er tenkt brukt forebyggende til personer i nøkkelfunksjoner for å holde samfunnet i gang.

Norske helsemyndigheter følger utviklingen nøye. Vi etterlever anbefalingene fra Verdens helseorganisasjon (WHO) og det europeiske smitteverninstituttet (ECDC). Det er snart to år siden Helse- og omsorgsdepartementet fastsatte den tredje versjonen av Nasjonal beredskapsplan for pandemisk influensa (16. februar 2006). Beredskapsplanen er ment å være et dynamisk dokument, og i løpet av høsten 2007 har myndighetene bl.a. gjennomført en stor øvelse - Helseøvelsen 2007 - hvor formålet var å øve planverk, herunder kriseledelse, varsling og kommunikasjon, samhandling og informasjon i en pandemi-situasjon. Videre er det også gjennomført en gjennomgang av den norske pandemiberedskapen i samarbeid med et ekspertteam fra ECDC. Dette har gitt oss nyttig kunnskap til det pågående arbeidet med å revidere beredskapsplanen for å sikre at vi er best mulig forberedt på en pandemisk influensa.

Blant tiltak som vurderes i forbindelse med revisjonsarbeidet er ytterligere å styrke beholdningen av

legemidler mot influensa. Det kan være aktuelt å kjøpe inn mer av det vi har fra før, eller å kjøpe inn andre typer legemidler. Dette vil gi oss flere ben å stå på. Frankrike og Storbritannia er blant land som i den senere tid har øket sine lagre av legemidler med tanke på en influensapandemi. Vi er også kjent med at det arbeides med å fremstille vaksine mot fugleinfluensavirus som eksisterer i dag, en såkalt prepandemivaksine. Dersom et eventuelt pandemivirus viser seg å være nært beslektet med dagens fugleinfluensavirus,

vil en person som er vaksinert mot fugleinfluensaviruset, også kunne ha en viss kryssbeskyttelse mot et pandemivirus. På denne måten vil befolkningens motstandskraft mot pandemiviruset kunne bringes til å ligne den motstandskraft vi har mot vanlig vinterinfluensa med det resultat at vi får et lettere sykdomsforløp. Dette forutsetter at et pandemivirus er i slekt med dagens fugleinfluensavirus. Hvis ikke vil en slik vaksine ha liten effekt.

SPØRSMÅL NR. 387

Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Svein Flåtten

Besvart 21. desember 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Omdanning, fusjon og fisjon av enkeltmannsforetak til A/S medfører at slike foretak må betale dokumentavgift ved overføring av eiendommer. Tilsvarende gjelder ikke for endringer mellom lovregulerte selskapsformer. Der legges kontinuitetsprinsippet til grunn. Avgiften er et hinder for at små virksomheter kan endre eierform ved naturlig vekst, selv om omdanningene også der er rent formelle.

Hva vil finansministeren gjøre for å oppheve denne forskjellsbehandlingen?»

Svar:

Dokumentavgift skal betales ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn. Dokumentavgiften er enkel i sin oppbygging, og følger tinglysingen. Avgiften baserer seg i utgangspunktet på det partene avtaler, og som de oppgir i det dokument som tinglyses.

En konsekvens av dette er at i de tilfeller register-

fører finner at det ikke skjer en hjemmeloverføring, vil det heller ikke utløses krav om dokumentavgift.

Justisdepartementet har lagt til grunn at det ved fusjoner, fisjoner og omdanninger som blir gjennomført på grunnlag av selskapsrettslige regler som bygger på kontinuitetsbetraktninger, er det tilstrekkelig at det blir registrert ved notering av bekreftelse fra Foretaksregisteret i grunnboken. Det skjer derfor ikke en hjemmeloverføring i disse tilfeller, og dokumentavgiftsplikten oppstår følgelig ikke.

Når det gjelder andre overdragelser, herunder overdragelse av fast eiendom i forbindelse med selskapsrettslige omorganiseringer som ikke gjennomføres etter et regelsett som bygger på kontinuitetsbetraktninger (for eksempel sammenslåing av ansvarlige selskaper), skjer det en hjemmeloverføring. Plikten til å betale dokumentavgift oppstår som en konsekvens av dette.

Jeg ser ikke tilstrekkelige hensyn til å foreslå endringer i dokumentavgiften som innebærer at avgiftsplikten knyttes til andre kriterier enn det tinglysingsmessige.

SPØRSMÅL NR. 388**Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«For å kunne styre mot budsjettbalanse i 2008, varsler Rikshospitalet at det skal kuttes 700 årlige hjerteoperasjoner og andre sentrale pasientbehandlinger. Videre har det kommet frem at det vurderes, ut fra en Sintef-rapport, å kutte 450 psykiatrisenger i Oslo-området.

Hva vil statsråden gjøre for å hindre at krav om budsjettbalanse og omstilling i Helse Sør-Øst RHF ikke rammer pasientbehandlingen?»

Svar:

De regionale helseforetakene har de siste årene blitt tilført stadig mer ressurser, og Norge er et av de landene i verden som bruker mest penger på helse. I statsbudsjettet for 2008 er det vedtatt et historisk løft for sykehussektoren med en realvekst på hele 3,9 mrd. kroner til økt pasientbehandling og styrket sykehusøkonomi.

Årsaken til at helseforetakene opplever behov for kostnadskutt er derfor ikke reduserte

rammer, men at de har brukt mer penger enn hva de har fått tilført fra staten. Samtidig er det stadig rom for forbedring og tilpasninger i hvordan tjenestetilbudet innen spesialisthelsetjenesten organiseres. Dette

henger blant annet sammen med en rivende teknologisk utvikling som åpner for stadig nye og ressurskrevende behandlingstilbud som etterspørres av befolkningen. Det er ikke akseptabelt at helseforetakene bruker mer enn det Stortinget har bevilget. Den nødvendige omstillingen byr på utfordringer for sykehus i flere deler av landet, også i hovedstadsregionen.

De regionale helseforetakene har et helhetlig ansvar for å styre og koordinere ressursinnsats og tjenestetilbud i regionen. Det foregår nå budsjettprosesser i det enkelte helseforetak i Helse Sør-Øst. Erfaringsmessig vil det i disse prosessene komme fram alternative forslag hvor langt fra alle vil bli gjennomført. Det ville være uheldig dersom departementet måtte gripe inn i de prosessene Helse Sør-Øst RHF har for å legge til rette for et godt og effektivt spesialisthelsetjenestetilbud innenfor de rammer som er gitt. Jeg følger utviklingen nøye, men har tillit til at styret i Helse Sør-Øst RHF håndterer sine utfordringer på en god måte slik måte at målene om effektivt ressursbruk og økonomisk balanse nås, samtidig som vi opprettholder et godt spesialisttjenestetilbud med høy kvalitet også for innbyggerne i hovedstadsområdet.

SPØRSMÅL NR. 389**Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 21. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«NVE av slo 26.06.2007 søknad fra Hammerfest Energi AS om konsesjon for et 100 MW gasskraftverk med CO₂-håndtering i Hammerfest. Avslaget er påklaget, men selv etter flere henvendelser får klagerne ikke svar på hvordan prosessen forløper videre eller når man kan forvente en avklaring. Sett i lys av dagens klimadebatt og fokus på CO₂-rensing, synes det noe merkelig at et kraftverk med CO₂-rensing ikke får konsesjon.

Kan statsråden garantere for at konsesjon blir gitt, og si noe om når et svar vil foreligge?»

BEGRUNNELSE:

NVEs avslag ble gitt med følgende begrunnelse: "anleggets høye produksjonskostnader og begrensede virkningsgrad sammenlignet med andre løsninger for CO₂-fangst." (<http://epos.stortinget.no/SpmDetalj.aspx?id=37860>) Det er jo noe spesielt at NVE kan konkludere med dette, all den tid det ikke er bygget fullskala CO₂-renseanlegg noe sted.

Ifølge Teknisk Ukeblad lovet derimot APs Tore Nordtun at Hammerfest energi skulle få konsesjon for sitt gasskraftverk med CO₂-rensing. (<http://www.tu.no/energi/article110735.ece>)

Det oppleves noe merkelig fra både utbyggernes side og fra bransjen at NVE velger å avslå Norges første gasskraftverk med CO₂-rensing fra dag en tatt i betraktning at CO₂-rensing skal være en av løsningene på klimautfordringene. Når nå avslaget er klaget inn, bør det være en forutsetning at klagerne holdes orientert om prosessen for klagesaken og om når de kan forvente et svar.

Svar:

Som representanten påpeker, avslø NVE søknaden fra Hammerfest Energi AS om konsesjon for et 100 MW gasskraftverk med CO₂-håndtering i Hammerfest. NVE vektla særlig anleggets høye produksjonskostnader og begrensede virkningsgrad sammenlignet med andre løsninger for CO₂-fangst.

NVEs vedtak er påklaget av Hammerfest Energi AS, ZERO og Sargas AS. Departementet fikk oversendt klagesaken fra NVE 23. oktober med direktoratets kommentarer til klagen. Etter oversendelsen av klagesaken har departementet mottatt kommentarer til NVEs oversendelsesbrev fra Hammerfest Energi AS og fra Sargas AS.

Klagesaken behandles på ordinær måte i henhold til de krav som fremgår av forvaltningsloven. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke nå mens klagebehandlingen pågår, kan forskuttere verken tidspunkt for eller resultat av et endelig vedtak i saken. Det står klagerne fritt å komme med ytterligere argumentasjon og synspunkter skriftlig eller i møte som ledd i klagebehandlingen.

SPØRSMÅL NR. 390

Innlevert 13. desember 2007 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal

Besvart 20. desember 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«12.12.07 kunne vi lese i Kommunal Rapport at kommuneøkonomien er på krisepunktet. "Det blir ikke flere hender i omsorgssektoren. Vi forventet et vanskelig år, men dette ble verre enn forventet", sier rådmann Vidar Bråthen i Fedje om statsbudsjettet for 2008. "Vanskeligste budsjett på seks år. Vi må redusere årsverk både i helse og sosial og i oppvekst- og kultursektoren", sier sektorsjef Hilde Reitan i Vågå.

Er ikke dette en virkelighet stikk i strid med den virkeligheten Regjeringen prøver å tegne av kommuneøkonomien?»

Svar:

Regjeringen har valgt å prioritere kommuneøkonomien. Dette er nedfelt i Soria Moria-erklæringen og fulgt opp i statsbudsjettet for 2006, 2007 og 2008.

Samlet vil inntektsveksten fra 2005 til 2008 være 21 mrd. kroner. Dette er resultatet av en bevisst politikk fra regjeringens side, og er et uttrykk for at vi prioriterer utbygging av det kommunale velferdstilbudet.

Kommunesektoren har benyttet inntektsveksten til å rette opp ubalansen i kommuneøkonomien. Videre har kommunene bygd ut det kommunale tjenestetilbudet. Budsjettoplegget for 2008 gir rom for fortsatt utbygging av kommunale tjenester. Imidlertid ble kostnadsveksten i kommunesektoren noe høy-

ere i 2006 og 2007 enn det regjeringen la til grunn i budsjettforslaget for disse årene. Det har gitt kommunesektoren noe mindre handlingsrom enn det som ellers ville vært tilfellet. Det må understrekes at det er tatt hensyn til økningen i kostnadsveksten i inntektsanslaget på 21 mrd. kroner.

Kommunesektoren har i 2006 og 2007 hatt fordel av en merskattevekst på til sammen om lag 8 mrd. kroner. Dette er engangsinntekter som kommunene kan bruke til f.eks. ekstraordinært vedlikehold eller nedbetaling av gjeld.

Selv med styrkingen av kommuneøkonomien, vil det være nødvendig for kommunene å prioritere. Dette er en jobb som kommunene selv må gjøre, ut fra lokale utfordringer og behov. Jeg har tillit til at lokale folkevalgte gjør et samvittighetsfullt arbeid der målet er et bedre lokalsamfunn for innbyggerne. Viktige stikkord for kommunesektoren er effektiv drift, god ledelse, god økonomistyring og en god arbeidsgiverpolitikk. Kommunene må være omstillingsdyktige og i stand til å møte endrede behov.

Jeg er klar over at det er variasjoner i rammebetingelsene mellom kommunene, og at enkeltkommuner kan ha særskilte utfordringer. Dette kan være knyttet til endringer i sammensetning av befolkningen, sterk vekst eller nedgang i folketallet m.m. Regjeringen vil derfor bl.a. i lys av dette legge fram forslag til nytt inntektssystem for kommunene i kommuneproposisjonen for 2009.

SPØRSMÅL NR. 391**Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 21. desember 2007 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Hva er bakgrunnen for Forsvarsdepartementets beslutning om å avvikle mobiliseringsordningen for krigsadvokater, og som en del av samme prosess fra ta Generaladvokaten og krigsadvokatene militær uniform og militær grad, samt ta dem ut av de væpnede styrker - noe som har betydelige konsekvenser for deres stilling i henhold til krigens folkerett?»

BEGRUNNELSE:

Forsvarsdepartementet har ved brev av 30 oktober 2006 til Justisdepartementet besluttet en rekke forhold vedrørende påtalemyndighetenes status ved mobilisering eller i væpnet konflikt. Dette gjelder blant annet at Generaladvokaten og krigsadvokatene tas ut av de væpnede styrker, at de ikke lenger skal inneha militær uniform og militær grad, samt at de ikke lenger vil bli identifisert med OPL/K og mobilisert etter militære styrkeoppbyggingsystemer.

Generaladvokaten har, som reaksjon på disse beslutninger, påpekt at mobiliseringsordningen er knyttet opp til en kongelig resolusjon fremmet av Justisdepartementet med hjemmel i straffeprosessloven, slik at den ikke kan oppheves gjennom ensidig beslutning fra Forsvarsdepartementets side. Den folkerettslige og operative argumentasjonen for de beslutninger som Forsvarsdepartementet har fattet er også trukket i betydelig tvil.

Svar:

Det vises til brev fra Stortingets president av 14. desember 2007 med spørsmål fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker om mobiliseringsordningen for krigsadvokater, under henvisning til Forsvarsdepartementets beslutninger av 30. oktober 2006.

Forsvarsdepartementet har et selvstendig ansvar for å avklare hvem som er å anse som medlemmer av de væpnede styrker. Det er bare medlemmer av de væpnede styrker som i væpnet konflikt er å anse som lovlig stridende, og som skal skille seg fra sivilbefolkningen ved bl.a. å bære militær uniform.

I 2005 startet Forsvarsdepartementet en gjennomgang av den folkerettslige statusen i væpnet konflikt for enkelte personellgrupper med forbindelse til de væpnede styrker, samt et arbeid for å revidere militært mobiliseringsplanverk for såkalt "militært rettspersonell" i medhold av det nye styrkeoppbyggings-systemet. I den forbindelse ble det i 2006 konkludert

med at generaladvokaten og krigsadvokatene - som er en del av den ordinære sivile påtalemyndighet både i fred og krig (underlagt Riksadvokaten i påtalespørsmål og Justis- og politidepartementet i administrative spørsmål) - er å anse som sivile i folkerettslig forstand. De tilkommer derfor den samme beskyttelse etter internasjonal humanitærrett som øvrige sivilpersoner (bl.a. med den konsekvens at de ikke kan angripes direkte). De er ikke medlemmer av de væpnede styrker, de vil ikke stå under militær kommando, de er ikke underlagt et militært disiplinærsystem, de er ikke underlagt militære straffelov, og deres funksjoner gjør at de ikke deltar i fiendtligheter. Forsvarsdepartementets konklusjon deles av Justisdepartementets lovavdeling.

Som sivile vil det være folkerettslig svært betenkelig å samtidig gi (feilaktig) inntrykk av at generaladvokaten og krigsadvokatene er stridende medlemmer av de væpnede styrker. En slik ordning, som er en etterlevning fra før lovendringene på midten av 1990-tallet som fratok generaladvokaten og krigsadvokatene oppgaven som rådgivere til militære sjefer i spørsmål angående krigens folkerett og operasjonell rett (jf. Ot. prp. nr. 43 for 1993-94, se særlig ss. 24-25), vil svekke respekten for den beskyttede stilling etter folkeretten som påtalemyndigheten generelt og annet sivilt rettspersonell nyter. For departementet fremsto det derfor som åpenbart at generaladvokaten og krigsadvokatene ikke lenger skal mobiliseres i Forsvarets krigsoppsetting, og ikke lenger skal inneha militær uniform og grad.

Sivil status vil gjøre generaladvokaten og krigsadvokatene vel så godt i stand til effektivt å løse fremtidige rådgivnings-, kontroll og påtaleoppgaver både i fred og væpnet konflikt. Forsvarsdepartementet vil fortsatt legge forholdene til rette for det samarbeid som er påkrevd mellom Forsvaret og generaladvokaten/krigsadvokatene.

I gjeldende instruks for generaladvokaten og krigsadvokatene, fastsatt ved kgl. res. 13. juni 1997 nr. 581, heter det at de "innehar militær mobiliseringsgrad som til enhver tid er fastsatt av Forsvarssjefen eller den han bemyndiger". De beslutninger som er fattet, innebærer at generaladvokaten og krigsadvokatene ikke lenger innehar militær mobiliseringsgrad fastsatt av Forsvarssjefen. For å unngå tvil, er det iverksatt en prosess med sikte på å endre instruksjonen og klargjøre deres sivile status.

SPØRSMÅL NR. 392**Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørffonn****Besvart 21. desember 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Rundt forrige årsskifte vart det sett inn hurtiggående gassdrivne ferger i dei viktige E-39 sambanda Halhjem-Sandvikvåg og Mortavika-Arsvågen. Etter nærare eit års drift er frustrasjonen stor hos brukarane. Dette gjeld særleg Halhjem-Sandvikvåg. Regulariteten er dårleg. Korrespondansen med andre kommunikasjonsmidlar sviktar ofte. Rutetidene er ikkje tilpassa tidlege og seine flyruter frå/til Flesland.

Vil statsråden føreta ei evaluering av erfaringane etter eit års drift med dei nye gassfergene?»

GRUNNGJEVING:

Nye hurtiggående gassferger i dei to nemnde sambanda skulle representera eit tidsskille når det gjaldt modernisering og effektivisering. I tillegg til ein betydeleg miljøgevinst skulle reisetida nedkortast og ulempene for fergeavhengige samfunn skulle reduserast.

Etter nærare eit års erfaring med dei nye fergene er frustrasjonen stor hos brukarane, særleg når det gjeld sambandet Halhjem-Sandvikvåg. Denne frustrasjonen gjeld alle brukargrupper. Næringslivet opplever dette som reine nedturen.

Særleg 4 forhold trer fra:

- C-avgangane i ruteplanen er svært ofte ute av drift. Det er faktisk så ille at mange har slutta å reke med C-avgangane når dei skal planleggja reiser.
- Rutetidene frå Sandvikvåg er ikkje tilpassa første flyangang frå Flesland, og heller ikkje tilsvarende frå Halhjem når det gjeld siste flyankomst til Flesland om kvelden/natta.
- Korrespondanse for lokale og gjennomgåande bussar og hurtigbåtar verkar svært tilfeldig. Resultatet vert ofte lang ventetid og brotne avtalar.
- Operatøren annonserer ikkje rutetidene på internettlysingar for kollektivtrafikken eller i ruteopplysning for Hordaland på telefon 177.

Svar:

Kontrakten mellom Statens vegvesen som oppdragsgjevar og Fjord1 Nordvestlandske som operatør er basert på at dei to stamvegsambanda på E 39 Mortavika - Arsvågen og Halhjem - Sandvikvåg skal drivast med fem ferjer - to ferjer i sambandet Mortavika - Arsvågen og tre ferjer i sambandet Halhjem - Sandvikvåg.

Det er vidare ein føresetnad at ei av ferjene i sambandet Halhjem - Sandvikvåg skal vere reserve-/avløysingsferje i sambandet Mortavika - Arsvågen ved årlege verkstadsopphald/driftsavbrot. Dette vil føre til at det berre vil vere to gassferjer att i sambandet Halhjem - Sandvikvåg når ei av gassferjene er ute av drift.

I løpet av dette første driftsåret har den såkalla C-ferja i sambandet Halhjem - Sandvikvåg vore ute av produksjon i periodar utan at det har vore sett inn reservefartøy.

I kontrakten mellom oppdragsgjevar og operatør er det krav om innsetjing av reserveferje når trafikkavviklinga tilseier det. Det eksisterer ikkje andre ferjer i riksvegferjedrifta i dag som har fartspotensialet til gassferjene. Ei reserveferje vil difor ikkje klare å halde rutene til C-ferja, jf. ruteplanen, fordi ferja har for låg fart.

Når sambandet vert trafikkert av berre to gassferjer, vil kapasiteten i sambandet pr. time vere om lag den same på dagtid som da sambandet vart trafikkert av fire ferjer fram til 2006.

Ferjestatistikken viser at ferjesambandet, pr. utgangen av oktober, har hatt 1044 attståande personbileiningar (pbe), eller 0,09% av frakta personbileiningar, noko som er ein svært låg attsijtingsprosent. Problem med trafikkavviklinga har difor ikkje utløyst behovet for ei (konvensjonell - dieseldreven) reserveferje.

Rutetilbodet som er lagt til grunn, skal byggje på driftsstandard som vart presentert i St. meld. nr. 24 (2003-2004) Nasjonal transportplan 2006-2015. Dette tilseier ein frekvens på 35 avgangar frå kvar ferjekai pr. døgn.

Rutetilbodet er etter avtale med oppdragsgjevar blitt korrigert ved fleire høve i det første driftsåret. Rutetidene om morgonen vart endra 5. november for å tilfredsstille krav om at trafikantar frå Stord skulle kunne nå første fly frå Flesland til Møre om morgonen, og krav om å kunne vere i Bergen til arbeidstids start kl. 08.00 om morgonen. Rutetidene vil for ein del trafikantar kunne opplevast som ikkje optimale sett i høve til ønskje om å kunne reise med kortast mogeleg reisetid. Dette vil variere avhengig av kva flyselskap ein reiser med og kva reisemål ein har. Overgangen frå fire til tre ferjer har medført at rutetidene har blitt endra. Dette kan ha ført til at tilpassing til korresponderande buss-/båtruter ikkje er like gode, og at gjennomgåande bussruter har måtta tilpasse/endre sine ruter.

Operatøren annonserer ruteopplysningar på sine heimesider på internett og ved eigne rutetabellar. Ruteopplysning 177 gir berre opplysningar om rutetabellen og ikkje opplysningar om at C-ferja er ute av drift. Når C-ferja er ute av drift, blir dette varsla via Statens vegvesen, Vegtrafikkentralen til trafikantane gjennom radio og tekst-tv og på telefon 175. Av omsyn til trafikantane vil eg oppmode oppdragsgjever

var om å ta opp med operatøren at dei også skal nytte ruteopplysninga 177 i Hordaland.

Etter som operatøren haustar erfaring med dei nye ferjene, ventar eg at dei i enda større grad vil følgje ruteplanen. Statens vegvesen som oppdragsgjever vil evaluere dette første driftsåret i 2008, og følgje opp operatøren tettare i 2008.

SPØRSMÅL NR. 393

Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 21. desember 2007 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«En bedrift som ønsker å importere helsekostprodukter fra USA har møtt en byråkratisk mur hos tollmyndighetene i Borg. Mattilsynets grensekontroll hindrer import av produktene fordi de hevder at feil myndighet i USA har undertegnet eksportpapirene. Bedriften får ingen hjelp fra offentlige myndigheter for å få løst saken, og amerikanerne liker svært dårlig holdningen til norske myndigheter.

Hvordan kan statsråden bidra til å løse denne saken?»

BEGRUNNELSE:

En bedrift som ønsker å importere produkter fra USA har møtt en betydelig byråkratisk jungel i Norge. Mattilsynet har ikke lagt inn nok ressurser på å løse saken slik at bedriften kan få produktene ut på markedet.

Dersom næringsmidler fra USA inneholder minst 50% melkebestandeler, er de grensekontrollpliktige hos Mattilsynets grensekontroll, og da skal et bestemt helsesertifikat medfølge, der det signeres på folkehelsemessige og dyrehelsemessige betingelser. Det amerikanske landbruksdepartementet (USDA) har delegert signeringen av dette helsesertifikatet til Agricultural marketing Service - Dairy Programs som er en offentlig myndighet som sorterer under USDA. Det norske Mattilsynet mener at USDA ikke kan delegere internt signeringen til en ikke-verterinær. Norge har ikke meldt kravet om veterinær signatur inn til WTO. 24 EU-land aksepterer helsesertifikatet signert slik USDA har gjort i denne saken.

Svar:

Representanten Asmyhr skriver i sitt spørsmål at Mattilsynets grensekontroll hindrer import av helse-

kostprodukter fra USA med begrunnelse i at feil myndighet i USA har undertegnet eksportpapirene. Asmyhr spør hvordan Statsråden kan bidra til å løse saken.

Mattilsynet sier i sin redegjørelse at et vareparti proteinpulver eller proteindrikk fra USA ble avvist ved Mattilsynets grensekontrollstasjon i Borg Havn den 30.11.2007, grunnet manglende veterinær underskrift på helsesertifikatet som fulgte forsendelsen.

Denne type vare skal ved import til Norge følges av helsesertifikat fastsatt i EØS-regelverk. Folkehelsemessige krav i sertifikatet skal underskrives av offentlig inspektør og dyrehelsemessige forhold skal bekreftes av offentlig veterinær. Sertifikatet som fulgte forsendelsen var for begge hensyn underskrevet av offentlig inspektør og ble avvist på grunnlag av dette. Mattilsynet har ikke bestridt amerikansk kompetent myndighet som har utstedt sertifikatet, men har ikke fått dokumentert at kravet til underskrift av veterinær kan fravikes ved denne type import fra USA.

Mattilsynet har mottatt flere mail fra den amerikanske ambassaden i Stockholm samt fra amerikansk ambassaderåd i Brussel. I disse mailene informeres det om og henvises til bilateral avtale som regulerer handel mellom EU og USA, samt til et internt delegeringsbrev i USA.

Bilaterale avtaler mellom EU og USA er formelt ikke gyldig for Norge, men grunnet vårt ellers harmoniserte regelverk for importkontroll, har Mattilsynet i praksis godtatt dokumenter som baserer seg på denne type avtaler. Ambassaden har ikke dokumentert at denne avtalen åpner for unntak for kravet om veterinær signatur.

Den amerikanske ambassaden i Stockholm hevder overfor Mattilsynet at denne type sertifikat god-

tas av flere EU-land. Mattilsynet har derfor sendt forespørsel til EU-kommisjonen for å få deres syn på saken, men har ennå ikke fått svar på henvendelsen. Saken har også muntlig vært diskutert med andre lands tilsynsmyndigheter og Mattilsynet har her fått støtte for sin praksis.

Varepartiet ankom Mattilsynets grensekontroll i Borg Havn den 7. oktober og importør ble oppfordret til å fremskaffe korrekt sertifikat for import. Da dette ikke ble gjort, fattet grenseveterinæren avvisnings-

vedtak den 30. november, og vedtaket er per 17. desember ikke påklaget.

For å opprettholde de gode norsk dyrehelse og sikre trygg import er det viktig at det veterinære grensekontrollregelverket blir overholdt.

Mattilsynet har lagt ned et betydelig arbeid for å belyse denne saken før det ble fattet avvisningsvedtak og jeg går ut ifra at de vil gjennomgå og eventuelt endre sin praksis dersom ytterligere vurderinger/opplysninger skulle tilsi dette.

SPØRSMÅL NR. 394

Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 21. desember 2007 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Hva er status på eID og nasjonalt elektronisk ID, og hva er det som skal utredes for 20 millioner kroner?»

BEGRUNNELSE:

Elektronisk ID er fortsatt ikke på plass. Utviklingen av offentlige tjenester, som på norge.no, stopper opp og interessen stilner. Statsråden har uttalt at hun ikke har tillit til de private tilbyderne og vil satse på utviklingen av en offentlig signatur. Men dette vil ta tid. Vi kan ikke ligge i dvale i årevis for så å ta et digert hopp. Det bør være mulig å videreutvikle dagens løsning sammen med private aktører for å få på plass nye tjenester på et høyere sikkerhetsnivå, mens man venter på et offentlig tilbud.

Slik jeg ser det, ville det være klokt å oppgradere eksisterende løsning for å få på plass tjenester, med samtrafikk og flere aktører - bankID, buypass osv - komme seg opp på et nytt sikkerhetsnivå, og så fornye / koble på offentlig ID og det høyeste nivået når det en gang kommer, dvs. en flertrinnsrakett.

Per i dag finnes det en interimløsning med pålogging via pinkode fra skattekortet. En av leverandørene bak interimløsningen sier de, for 20 millioner kroner, kunne utvidet løsningen betydelig, slik at den tilfredsstillende samtlige krav som fremkommer på s. 52 i høringsuttalelsen fra mars. Da kunne vi fått på plass tjenester som eResept, fullstendig elektronisk byggeomelding, barnehagesøknad og bestilling av fastlege-time bl.a.

I Danmark har en offentlig utstedt digital signatur eksistert i snart fem år. Nå vurderer de borgerkort,

med biometri i tillegg til eksisterende funksjonalitet. Vi har ikke kommet noen vei ennå.

Svar:

Målet med arbeidet med elektronisk ID og signatur i offentlig sektor er at dette blir tilgjengeliggjort for de fleste innbyggerne, og kan benyttes for alle statlige og kommunale tjenester på nett. Dette er et viktig vilkår for realisering av elektronisk forvaltning på en brukervennlig måte.

For å kunne høste gevinstene av investeringene som knytter seg til bruk av elektronisk ID i offentlig sektor er det behov for en helhetlig strategi for hvordan elektronisk ID skal gjøres tilgjengelig for innbyggerne og tas i bruk av alle statlige og kommunale virksomheter med tjenester på nett.

Et utkast til strategi har vært sendt på bred høring 12.03.07. Strategiutkastet legger til grunn at Skattdirektoratet gis oppdraget med å forsyne innbyggerne med eID på såkalt mellomhøyt sikkerhetsnivå. Parallelt med utsendelsen av strategien ble et forslag om innføring av nasjonalt ID-kort sendt ut på høring. Strategiutkastet mener at så lenge det nasjonale ID-kortet realiseres, så vil dette være den beste løsningen for å forsyne innbyggerne med eID på høyt sikkerhetsnivå. Ved fristens utløp hadde Fornyings- og administrasjonsdepartementet mottatt 92 høringsuttalelser. Et overveldende flertall av høringsinstansene støtter forslag til strategi, og flere skriver at strategiutkastet er i overensstemmelse med deres egne tanker og intensjoner.

Jeg vil ellers understreke at tjenester som barnehagesøknad allerede er tilgjengelig via Minside for

flere kommuner, og at Minsides løsning for håndtering av eID i dag er tilstrekkelig.

eID-strategien er nå under politisk behandling i departementet, og vil bli besluttet etter årsskiftet. Gjennomføringen av strategien skal starte i 2008. I første omgang blir det vurdert å distribuere eID på såkalt mellomhøyt nivå til innbyggerne. Det er også aktuelt å etablere en felles løsning for bruk av eID - et såkalt "samtrafikknav". Denne løsningen skal gjøre det mulig å verifisere eID på ulike sikkerhetsnivå, og eventuelt tilby felles pålogging med ulike typer eID

til mange offentlige tjenester. Tiltakene på dette området skal koordineres med videreutvikling av de offentlige tjenesteportalene Altinn og Minside. Tiltakene som iverksettes i 2008 skal også koordineres med Justisdepartementets arbeid med et eventuelt nasjonalt ID-kort for innbyggerne.

2008-bevilgningen til eID på 20 mill. kr skal ikke benyttes til ytterligere utredninger, men til konkrete tiltak knyttet til utvikling av en offentlig infrastruktur for eID herunder utvikling av et offentlig samtrafikknav.

SPØRSMÅL NR. 395

Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn

Besvart 3. januar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Somaliland er ikkje anerkjent som eigen stat av FN, men har ei regjering/ein administrasjon som styrer landet. Somaliland har iverksett demokratiske prosessar inkludert val. Landet opplever stor grad av stabilitet. Ei internasjonal anerkjenning vil kunna medverka til ytterlegare positiv samfunns- og demokratiutvikling i landet. Det vert hevda at Sverige har anerkjent administrasjonen, men ikkje regjeringa i Somaliland.

Har den norske regjeringa planar om å gjera noko liknande?»

GRUNNGJEVING:

For bygging av demokrati, velferds- og helsetiltak og infrastruktur er Somaliland avhengig av hjelp utanfrå. Det er også viktig at sentraladministrasjonen får bygd kompetanse og gode rutinar. Langsiktige og målretta tiltak over tid, med styrking av gode rutinar for kontroll og oppfølging, er av stor betydning. Dette gjeld både utviklingsarbeidet som styresmaktene sjølv står for, og for frivillige organisasjonar som arbeider der. Ein større grad av internasjonal anerkjenning og støtte vil kunna vera avgjerande.

Etter det eg kjenner til har Sverige anerkjent administrasjonen i Somaliland, utan å godkjenne regjeringa i landet. Ei slik anerkjenning frå norsk side kunne vera ei anerkjenning som også vil kunna betra arbeidssituasjonen for hjelpearbeid i regi av mellom anna norske organisasjonar.

Svar:

Sjølv om "Republikken Somaliland" ikkje er offisielt anerkjent som ein eigen stat, korkje av Noreg eller av noko anna land, har vi frå norsk side gjennom lengre tid hatt omfattande kontakt og samarbeid både med styresmaktene og andre instansar i Somaliland.

Presidenten i Somaliland, Dahir Rayale Kahin, og utanriksministeren hans var også på vitjing i Noreg seinast i juni d.å., og hadde m.a. samtalar på politisk nivå i Utanriksdepartementet. President Kahin vitja også Noreg i 2005.

Også andre representantar for administrasjonen i Somaliland har jamleg blitt tekne imot og hatt møte med norske styresmakter. I sommar var dessutan ein delegasjon frå UD og Norad i Somaliland for å sjå på nokre av utviklingsprosjekta som Noreg har vore med på å finansiera, både i Hargeisa og andre delar av landet. Noreg har m.a. over fleire år støtta arbeidet med modernisering av hamneanlegget i Berbera, og Petrad har tidlegare i år halde kurs om petroleumsadministrasjon i Hargeisa.

Noreg har med andre ord jamleg kontakt med administrasjonen i Somaliland, men korkje Noreg eller Sverige kan seiast å ha formelt anerkjent denne. Når det gjeld spørsmålet om offisiell anerkjenning av staten Somaliland, er det meir komplisert og heng også saman med tilhøvet til resten av Somalia, som ser Somaliland som ein utbrytarrepublikk. Her har Noreg - som resten av det internasjonale samfunnet - til no valt ei avventande haldning, til styresmaktene i dei to delane av Somalia sjølve kjem fram til ei semje. Slik situasjonen er, meiner vi også prinsipielt at dei afrikanske landa bør gå i brodden ved ei eventuell offisiell anerkjenning av Somaliland som stat, noko ingen av dei førebels har ynskt å gjera.

SPØRSMÅL NR. 396**Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Helse- og omsorgsdepartementet har i avregningen for 2006 til innsatsstyrt finansiering avkortet midlene til helseforetakene med 88 millioner kroner. En betydelig andel av feilkodingen gjaldt dagrehabilitering.

Hvor mange færre behandlingsopphold innen dagrehabilitering utgjør avregningen på 88 millioner kroner?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden uttalte i Stortinget 10. desember 2007 at regionale helseforetak øker innsatsen på rehabiliteringsområdet ved sine egne sykehus, og at antallet pasientopphold ifølge Norsk pasientregister har økt betydelig fra 2005 til 2006.

I rapporten om aktivitetsdata for somatiske sykehus 2006, Norsk pasientregister, fra Sosial- og helsedirektoratet, påpekes det at svakheten ved å benytte antall opphold (døgnopphold og dagbehandlinger) som mål på aktivitet er at endret behandlingspraksis, endret registreringspraksis og funksjonsdeling svekker sammenlignbarheten over tid. Videre står det side 7 i rapporten: "I de siste årene har det skjedd en utvikling der antall dagbehandlinger har økt. Av medisinske, organisatoriske og økonomiske årsaker erstattes tradisjonelle innleggelse av en serie dagbehandlinger. En slik endring gir flere opphold uten at det nødvendigvis innebærer økt aktivitet".

Det er avgjørende for pasientens og samfunnets tillit til den offentlige helsetjenesten at koding av diagnoser og behandling foregår korrekt. Feil koding kan ha uheldige innvirkninger på forskningsgrunnlaget om helsetjenestene, for planleggingen av aktivitetene og finansieringen. For befolkningen kan dette

i verste fall medføre at det ikke gis det behandlingstilbudet som det er gjort vedtak om, og at heller ikke statistikker viser den faktiske behandlingen.

Svar:

ISF-avregningen for 2006 innebærer at de regionale helseforetakene har fått endret finansiering for 68 021 opphold fordelt på 9 572 pasienter. I stedet for ordinær ISF-finansiering er det gitt polikliniske taksrefusjoner for de aktuelle oppholdene. Netto utgjør dette en avkorting på 88 mill. kroner.

Det er ikke fremsatt tvil om den faktiske pasientkontakt og at det har eksistert et rehabiliteringstilbud til disse pasientene. Avregningsutvalgets anbefaling knytter seg til at denne behandlingen skulle vært tilagt en annen vekt i forhold til kostnadene ved behandlingen. Avregningsutvalgets vurdering tilsier dermed ikke at den faktiske aktiviteten på rehabiliteringsområdet har vært lavere enn det som er skissert i Rehabiliteringsstrategien.

Utbetalingsgrunnlaget for innsatsstyrt finansiering er DRG-poeng og ikke opphold. Systemer gjør det mulig å foreta sammenligninger over tid og mellom sykehus. Antall DRG-poeng er også aktivitetsmålet som er lagt til grunn i oppdragsdokumentene for de regionale helseforetakene hvert enkelt år.

Norsk pasientregister vil i fremtiden kunne samle personidentifiserbare data. Disse data skal lagres kryptert. Man vil da kunne følge pasientforløp fra henvisning til behandling er avsluttet, noe som vil gi ny kunnskap om spesialisthelsetjenesten og legge grunnlaget for videre utvikling av finansieringssystemet. Innsamling av personidentifiserbare data vil ikke påbegynnes før alle sikkerhetstiltak er iverksatt.

SPØRSMÅL NR. 397**Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Inga Marte Thorkildsen****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hvordan sikrer statsråden gjennom oppdragsdokumentet til RHF-ene at det blir likere tilgang til spesialiserte somatiske helsetjenester, både internt i regionene og mellom RHF-ene, og hvordan kan Helse Sør-Øst legge opp til at den største økningen i aktivitet i 2008 skal komme der hvor det har vært høyest forbruk av slike tjenester i 2007?»

BEGRUNNELSE:

SAMDATA 2006 viser store variasjoner i forbruk av somatiske sykehustjenester per 1000 innbyggere. Dette gjelder uavhengig av om man teller forbruk som sykehusopphold eller DRG-poeng, og det gjelder like mye internt i regionene som mellom regionene. Det hevdes, med basis i denne rapporten, at dersom alle innbyggerne i landet skulle hatt like høyt forbruk som befolkningen i Telemark (alt. fylket med høyest forbruk), ville vi hatt i underkant av 600 000 flere sykehusopphold i Norge, både dag- og hel-døgnsopphold. Et så høyt forbruk tilsvarer ekstrapasitet lik 10 stk. Sykehuset i Vestfold (SiV).

Det bes om en vurdering av hvordan statsråden sikrer at slik ulik tilgang til spesialiserte somatiske helsetjenester reduseres, både internt i regionene og mellom RHF-ene, samt hvordan Helse Sør-Øst (jfr. styrepapirer fra sist styremøte) kan innrømme befolkningen i fylket med høyest forbruk av slike tjenester i 2007, størst økning i aktiviteten for 2008.

SAMDATA 2006 viser at det i gjennomsnitt kostet landets sykehus vel 35 000 kr. å behandle landets gjennomsnittspasient (ett DRG-poeng).

Variasjonen i kostnader mellom HF-ene er imidlertid stor - også mellom sammenliknbare sykehus. Samtidig hevdes det at de sykehusene som har lavest kostnad per behandlede gjennomsnittspasient, er de HF-ene som blir stilt overfor de største økonomiske utfordringene i 2008.

Det bes om en vurdering fra statsråden på dette tilsynelatende paradokset, inkludert om årsaken kan være at de helseforetakene som vurderes som kostnadseffektive, i realiteten er mer inntektseffektive enn kostnadseffektive.

Svar:

I Oppdragsdokumentene for 2007 til de regionale helseforetak står det følgende:

"Helsetjenesten skal tilby kvalitativt gode behandlingstilbud. Målet er et likeverdig tilbud av helsetje-

nester, uavhengig av diagnose, kjønn, etnisk bakgrunn, bosted, personlig økonomi og tilpasset den enkeltes livssituasjon."

Departementet er opptatt av likeverdighet i tilbudet av spesialisthelsetjenester. Gjennom oppdragsdokumentene til de regionale helseforetakene har departementet stilt krav til hvordan prioriteringsarbeidet i og mellom helseregionene skal utvikle seg. Det er fremdeles forskjell mellom regionene på dette punktet, men Forskningsrådets resultatevaluering av helseforetaksreformen viser at det har blitt likere prioriteringspraksis mellom fylkene i alle helseregioner unntatt i Helse Midt-Norge. Imidlertid viser evalueringen også at det er et stykke igjen før prioriteringspraksisen har fått ønsket utvikling. Departementet vil følge dette opp i sin styring av de regionale helseforetakene.

De regionale helseforetakene er ansvarlig for at befolkningen i sin helseregion tilbys spesialisthelsetjenester. Helse- og omsorgsdepartementet tildeler midler til de regionale helseforetakene etter en inntektsfordelingsmodell framlagt i St.meld. nr. 5 (2003-2004), jf. Innst. S. nr. 82 (2003-2004). Inntektsfordelingsmodellen baserer seg på historisk fordeling og såkalte kostnadsnøkler som skal ivareta behov hos befolkningen og kostnadsforskjeller mellom regionene. For å følge opp sitt "sørge for"-ansvar har hvert regionalt helseforetak igjen utviklet egne modeller for fordeling av midlene til sine helseforetak. Jeg har tillit til at den fordelingen Helse Sør-Øst legger opp til i sitt budsjett for 2008 blir gjort for best mulig å oppfylle sitt "sørge for"-ansvar og de myndighetskrav som er stilt det regionale helseforetaket.

Regjeringen nedsatte i desember 2006 et utvalg ledet av professor i helseøkonomi Jon Magnussen. Utvalgets mandat er å foreta en bred faglig gjennomgang av fordelingsmekanismene i dagens inntektsfordelingssystem med sikte på å komme fram til et mest mulig enkelt og rettferdig system for fordeling av basisbevilgningen til de regionale helseforetakene. Utvalgets rapport vil bli overlevert departementet 10. januar 2008.

I begrunnelsen for spørsmålet er det vist til SAMDATAs nøkkeltallrapport for 2006. Rapporten viser at det er forskjeller i bruk per 1000 innbygger av somatiske spesialisthelsetjenester i ulike deler av landet. Det understrekes at man på grunn av demografiske forskjeller må regne med noe ulik bruk av spesialisthelsetjenester. Demografiske forskjeller fører til at behovet for helsetjenester ikke er lik i alle deler av

landet For eksempel vil andelen eldre variere mellom områder, og derav også behovet Dette blir ikke fanget opp av SAMDATAs rapport som ser på variasjoner per 1000 innbygger.

Videre viser rapporten at det er forskjeller i kostnader per produsert DRG-poeng. Det er ikke bare ulik produktivitet som kan forklare disse forskjellene. Ulikt kostnadsnivå kan oppstå på grunn av struk-

turelle faktorer som lønnsnivået i regionen, størrelse, rekrutteringsmuligheter, turnover, akuttberedskap osv. I tillegg har helseforetakene lovpålagte oppgaver ut over pasientbehandling som forskning, utdanning og pasientopplæring. Disse vil dels kreve egne ressurser, men vil også kunne påvirke kostnadene ved pasientbehandlingen.

SPØRSMÅL NR. 398

Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 27. desember 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I St. prp. nr. 18 (2007-2008) er det kort redegjort for at politiet får merutgifter til utstedelse av politiattester som følge av at det er innført krav om slike ved opptak til en rekke helsefaglige utdanninger.

Hva er forventet fremtidig omfang av og ressursbehov knyttet til politiattester, og vil justisministeren vurdere hvorvidt andre enn politipersonell kan utstede slike attester og om finansieringen kan legges om slik at den enkelte attestmottaker selv må betale for utstedelse av attest?»

Svar:

Ansvar for å hjemle utstedelse av politiattest påligger de respektive fagdepartementene, og det er derfor vanskelig for meg å svare på spørsmålet om forventet fremtidig omfang av ressursbehov knyttet til politiattester. Fra Justisdepartementets side blir det imidlertid lagt vekt på at politiet skal få kompensasjon for de merutgifter som forventes å komme ved at det innføres krav om politiattest for nye grupper. I

2008 budsjettet overføres 6 mill. kr. fra Helse- og omsorgsdepartementet for å dekke merkostnader ved utstedelse av politiattester.

I de senere år har antallet hjemler for utstedelse av politiattester i spesiallovgivningen økt kraftig. Hva som skal anmerkes i politiattestene varierer fra område til område. Oppgavene i forhold til utstedelse av politiattester er i dag mer komplekse enn for bare noen år siden, hvilket stiller krav om nøyaktighet og grundighet hos personer som har med utstedelse av politiattester å gjøre. Fra tid til annen oppstår spørsmål i tilknytning til utstedelse av politiattester som gjør det nødvendig med juridisk kompetanse. For øvrig er det administrativt personell som utfører det praktiske arbeidet ved utstedelse av politiattester i politidistriktene.

Etter min mening vil det være vanskelig å forsvare å innføre gebyr for politiattester. Begrunnelsen for dette er at krav om politiattest regelmessig vil være et påbud fra statens side for å ivareta samfunnsmessige interesser.

SPØRSMÅL NR. 399**Innlevert 14. desember 2007 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt****Besvart 21. desember 2007 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«I Finnmark har vi nå over tid hatt ei bekymringsfull utvikling i forhold til en økende gjennomsnittsalder blant gårdbrukerne i fylket. Nedleggelsen av antall gårdsbruk har dessuten vært stor flere steder - noe som igjen fører til en gjengroing av kulturlandskapet. Nyrekruttering til næringa er ikke tilfredsstillende i dag dersom vi også i framtida ønsker ei levedyktig landbruksnæring i Finnmark.

Hva vil statsråden konkret gjøre for å sikre nyrekruttering og hindre en ytterligere nedleggelse av gårdsbruk i Finnmark?»

Svar:

Jeg viser til spørsmål nr 399 fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt der hun tar opp problemstillinger knyttet til at Finnmark har hatt en økning i gjennomsnittsalder blant gårdbrukere og at antall gårdsbruk som har blitt nedlagt flere steder har vært stor.

Det viktigste tiltaket for nyrekruttering til norsk jordbruk handler selvsagt om de generelle rammebetingelsene i næringa og gjelder forhold som inntektsmuligheter, kapitaltilgang, velferd osv. Det har derfor vært viktig for meg å bedre rammevilkårene for norsk jordbruk. Ved årets jordbruksoppgjør oppnådde vi en avtale som gir et betydelig inntektsløft for jordbruket. Vi må helt tilbake til 1970-tallet for å finne et like godt resultat for bøndene. Jordbruksavtalen for 2007 gir en økt inntektsramme på 975 millioner kroner, dvs. inntektsvekst på om lag 10 prosent per årsverk.

Jeg vektlegger at vi ved årets jordbruksoppgjør prioriterte det grasbaserte husdyrholdet, og de vanskeligst stilte regionene. Også i 2006 ble det satsset på grovfôrbasert husdyrhold, bl.a. gjennom det nye beitetilskuddet, som er viktig for å opprettholde norsk kulturlandskap. Dette er tiltak som er spesielt viktige for landbruket i Finnmark.

For å stimulere til et aktivt landbruk i bl.a. Finnmark, legger jeg vekt på at grovfôrbaserte husdyrproduksjoner fortsatt skal være kanalisert til distriktene. Jeg er videre opptatt av at vi gjennom et sett av ulike distriktsdifferensierte virkemidler gir en kompensasjon for de produksjonsulempene som landbruket i Nord-Norge har. Vanskelige naturgitte forhold, spredt produksjon og lange transportavstander for innsatsvarer og landbruksprodukter kompenseres gjennom en rekke økonomiske virkemidler med direkte inntektsvirkning overfor jordbruksforetakene.

Viktige ordninger i denne sammenheng er bl.a. driftstilskuddet for melk, distriktstilskuddene for melk og kjøtt og arealtilskuddene for planteproduksjon. Eksempelvis vil husdyrforetak i 2008 motta gjennomgående 0,35 kroner per liter melk i distrikts-tilskudd på Vestlandet, mens det i Finnmark gis et bidrag med 1,71 kroner per liter melk. Jeg vil også fremheve at det i jordbruksforhandlingene i 2006 ble vedtatt å sette av 1 mill. liter melkekvote for omfordeling fra andre områder til Finnmark.

For å opprettholde og videreutvikle et variert landbruk i hele landet, stiller regjeringen hvert år til disposisjon en betydelig ramme for fylkesvise Bygdeutviklingsmidler. De fylkesvise Bygdeutviklingsmidlene skal benyttes til å opprettholde eksisterende, og skape ny lønnsom næringsvirksomhet på landbrukseiendommer i hele landet. Rammene blir fordelt mellom fylkene fra Landbruks- og matdepartementet, og i 2007 fikk Finnmark en ramme for Bygdeutviklingstilskudd på 12,4 mill. kroner, og en låneramme som grunnlag for rentestøtte på 26,6 mill. kroner. Dette er vesentlig høyere rammer enn i andre fylker, sett i forhold til antall gårdsbruk i drift.

For å fordele bygdeutviklingsmidlene på en måte som gjør at mange får glede av dem ble det med virkning fra 2007 innført et tak for hvor mye tilskudd som kunne gis til enkeltsøknader. Dette taket er på 600.000,- kroner. På grunn av at det i de nordligste delene av landet er vanskeligere å finne alternativ kapital, og pantesikkerheten i mange av landbrukseiendommene er lav, ble det ikke innført et slikt tak fra Namdalen og nordover. Dette gjør at utviklingsprosjekt i Finnmark, ut fra de nasjonale forskriftene, kan få inntil 30 % av godkjent kostnadsoverslag i tilskudd. Rentestøtte kan gis på lån til investeringsformål.

Til slutt vil jeg understreke at vi tar utviklingen i forhold til at gjennomsnittsalderen blant gårdbrukere øker på alvor. I jordbruksavtalen 2007 ble det besluttet å igangsette et program for rekruttering og likestilling i landbruket. Fremdriften i arbeidet er god og departementet har nå til behandling et utkast til et program for likestilling og rekruttering i landbruket "Nå er det min tur". Her er ungdom som kan rekruttes inn i landbruket en sentral målgruppe.

Oppsummert mener jeg at regjeringen arbeider aktivt for å legge til rette for gode rammevilkår for landbruket i distrikts-Norge generelt og i Finnmark spesielt.

SPØRSMÅL NR. 400**Innlevert 17. desember 2007 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum****Besvart 2. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hvilke ytterligere tiltak vil statsråden igangsette for å sikre at verneverdige bygg - i offentlig og privat eie - tas vare på for ettertiden, hvordan vil statsråden sikre seg mot at det kan spekuleres i å la verneverdige bygg forfalle, og vil statsråden vurdere å igangsette lovteknisk arbeid med sikte på å motvirke sistnevnte?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er av den oppfatning at det er svært viktig å ta vare på kulturminner i alle former, herunder også verneverdig bebyggelse - som er særlig utsatt for forfall.

Et eksempel på sistnevnte finner vi i Opplandsgata på Vålerenga i Oslo hvor et gammelt verneverdig trehus forfaller. Huset er privateid og har vært det de siste 20-30 årene. Byantikvaren mener huset er svært viktig for den sammenhengende trehusbebyggelsen på Vålerenga og Kampen og har gjentatte ganger tatt initiativ ovenfor grunneier om at huset skal gjenoppbygges eller restaureres. Byantikvaren har ingen mulighet for å følge dette opp videre, og offentlige myndigheter for øvrig har få virkemidler tilgjengelig for å sikre at slike bygg tas vare på for ettertiden.

Svar:

Jeg viser til brev av 17.12.2007 med spørsmål om hvilke ytterligere tiltak som kan settes i gang for å sikre verneverdige bygninger mot forfall, især når eieren synes å ha interesse i at forfallet fortsetter. Jeg oppfatter spørsmålet slik at det gjelder hvilke rettslige virkemidler som finnes - eller kan gis - for å for-

hindre forfall i bygningsmasse som har kulturhistorisk verdi.

Med verneverdige bygninger forstås både bygninger som er fredet gjennom bestemmelsene i kulturminneloven, og bygninger som utfra en faglig og lokal eller regional vurdering anses for å være verdt å bevare. For de fredete bygningene gir kulturminneloven gode nok virkemidler for å holde bygningen i hevd og hindre forfall. Med hjemmel i kulturminneloven kan eiere av fredete bygninger pålegges istandsetting og vedlikehold. Dersom eier ikke følger opp, kan kulturminnemyndigheten utføre arbeidet for eiers regning. Det kan tas direkte utlegg hos eieren for å få refundert slike utgifter. For eiere av fredete bygninger finnes også mulighet for statlig tilskudd til vedlikehold.

For verneverdige bygninger, som ikke er fredet etter kulturminneloven, er det bestemmelsene i plan- og bygningsloven som må brukes for å sikre den faktiske bevaringen og fortsatte bruk. Bygningsbestemmelsene i loven er innrettet for å hindre skade eller ulempe med konsekvenser for helse, miljø og sikkerhet. I forbindelse med revisjonen av plan- og bygningsloven har bygningslovutvalget foreslått at også bevaringsverdighet for bygninger kan ivaretas og være et kriterium for å pålegge utbedring. Slik kan kommunen som bygningsmyndighet få bedre mulighet til å følge opp også den kulturhistoriske verdien i bygningsmassen. Det er imidlertid fortsatt fare- og ulempelementet som er vesentlig for bruken av kommunens påleggsmyndighet. Det kan altså ikke pålegges krav om generelt vedlikehold eller utbedring.

SPØRSMÅL NR. 401**Innlevert 17. desember 2007 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Undertegnede viser til vedtak fattet i Helse Nord RHF, der det besluttes å flytte AMK-sentralen i Hammerfest, slik at den samlokaliseres med AMK Kirkenes. Undertegnede viser til at fagmiljøet som er bygd opp i Hammerfest er svært verdifullt, og i så måte viktig for hele regionen.

Hva mener statsråden bør gjøres for å sikre at dette fagmiljøet blir ivaretatt som en del av helsetilbudet i Finnmark, og hvilke vurderinger har statsråden gjort seg knyttet til begrunnelsen for å lokalisere AMK i Kirkenes?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til vedtak om å flytte AMK Hammerfest til Kirkenes. Fagmiljøet som er bygd opp over lang tid i Hammerfest er av stor betydning for hele regionens helsetilbud, og det er derfor svært viktig å ivareta kompetansen og ressursene disse innehar. Undertegnede har mottatt sterke signaler på at det ikke vil være aktuelt for de fleste av disse å flytte til Kirkenes. Det vises videre til debatten knyttet til Helse Nord som har gått over flere år, hvor blant annet en nedbygging av ortopedien i Kirkenes har skapt store reaksjoner. Undertegnede stiller seg derfor spørsmålet om hvorvidt lokaliseringdebatten knyttet til AMK i Finnmark er blitt brukt som en kompensasjon knyttet til sykehuset i Kirkenes. Det viktige slik undertegnede ser det, er å ivareta pasientenes sikkerhet. Det er derfor underlig at man fra Helse Nord sin side ikke har utarbeidet en risikoanalyse av en slik samlokalisering, samt tatt høyde for viktigheten av ivaretagelse av eksisterende fagmiljø ved AMK Hammerfest.

Svar:

I Innst. S. nr 300 (2000-2001) (innstilling fra sosialkomiteen om akuttmedisinsk beredskap) la komiteens flertall - bestående av medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre og Fremskrittspartiet - til grunn at det maksimalt skal være en AMK-sentral i vært fylke.

Som følge av disse føringene vedtok styret i Helse Nord RHF i 2002 at det skal være én AMK-sentral innenfor hvert helseforetak i regionen. Sammenslåing av AMK-sentraler i Helse Nord RHF er så langt gjennomført ved Helgelandssykehuset HF og Nordlandssykehuset HF, mens det ved Universitetssykehuset Nord-Norge HF og Helse Finnmark HF fortsatt er to sentraler pr foretak.

12. desember 2007 ble det i styremøte for Helse Nord RHF vedtatt at AMK-sentralen i Helse Finnmark HF skal legges til Kirkenes sykehus, og at sentralen ved Hammerfest sykehus blir nedlagt. Det ble videre vedtatt at omleggingen skal skje i løpet av 2008.

I vurderingen for vedtaket ble det presisert at både Hammerfest sykehus og Kirkenes sykehus har et godt faglig og driftsmessig grunnlag for å kunne ivareta den totale AMK-funksjonen for foretaket. Det er få utpregede forskjeller mellom de to enhetene, men i forhold til beredskap, samarbeid på tvers av landegrensene og nærhet til havn og kyst, fremstår Kirkenes i følge Helse Nord som et noe bedre strategisk valg.

Ut fra en totalvurdering av forutsetningene, samt behov for å ivareta en balansert utvikling i helseforetaket med hensyn til lokalisering av felles funksjoner, ble Kirkenes sykehus valgt som sted for AMK-sentralen.

Som representanten påpeker er det viktig at strukturendringer ivaretar fagmiljøene. I vurderingen fra Helse Nord RHF presiseres det at det akuttmedisinske fagmiljøet i Hammerfest er stabilt og solid, og at Hammerfest sykehus fortsatt vil være sentral i forhold til kompetanseutvikling og helsepersonellbemanning av luftambulanseressurser i Alta og Banak. Hammerfest sykehus vil også være et naturlig kompetansesenter for bilambulansetjenesten i vest.

På bakgrunn av de vurderinger som er gjort av styret i Helse Nord RHF legger jeg til grunn at de endringer som implementeres er til det beste for foretaket og for befolkningen i regionen.

SPØRSMÅL NR. 402**Innlevert 17. desember 2007 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Det går mot rekordunderskudd i Helse Sør-Øst RHF i år. Blant årsakene vises det til høyere lønnsvekst og aktivitet enn forutsatt. Rikshospitalet varsler nå at det vil kuttes 700 årlige hjerteoperasjoner og flere andre sentrale pasientbehandlinger i 2008 for å gå i balanse.

Hva har lønnsveksten for henholdsvis leger og sykepleiere ved Rikshospitalet vært årlig i 2006 og 2007?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at det foreløpig er ikke fattet noen endelige beslutninger om hvilke tiltak som vil være nødvendig for å bringe budsjettet til Rikshospitalet HF i balanse i 2008. Jeg har nå

bedt Helse Sør-Øst RHF om en redegjørelse for situasjonen.

Når det gjelder det konkrete spørsmålet om lønnsvekst har jeg fått opplyst fra Helse Sør-Øst RHF at lønnsveksten for overleger ved Rikshospitalet HF fra 2006 til 2007 er beregnet til 4,14 pst. mens veksten er 2,18 pst. for assistentleger. For sykepleiere er tilsvarende tall 4,64 pst. Spesialsykepleiere har i samme tidsrom hatt en lønnsvekst på 7,07 pst.

Tallene baserer seg på samtlige ansatte i stilling som sykepleiere og leger pr. 31. desember 2006 og 20. desember 2007. Kompensasjon for vakt og andre variable tillegg er ikke inkludert i lønnsveksten. Den sterke veksten for spesialsykepleiere har sin bakgrunn i sammensetningen av det sentrale lønnsoppgjøret for denne gruppen i 2007 (6,3 pst.).

SPØRSMÅL NR. 403**Innlevert 17. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 21. desember 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Denne og tidligere regjeringer har hatt store uttalte ambisjoner rundt vindkraft. Utbyggere opplever derimot svake støtteordninger og treg saksbehandling fra myndighetene. NVE har siden 2. august 2005 hatt søknad for Friestad vindkraftverk til behandling. Både Fylkesmannen og Fylkeskommunen har anbefalt å gi konsesjon. Flertallet i Hå kommunestyre har også støttet prosjektet. Det til tross, NVE kan fortsatt ikke si når saken vil bli behandlet.

Hva mener statsråden er rimelig saksbehandlingstid i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

Som kjent har kostnadene for vindkraftprosjekt økt betydelig i det siste. I flere sammenhenger kalkulerer man med 25 pst. høyere utbyggingskostnader nå enn for bare kort tid siden.

Prosjektet Friestad vindkraft er i den heldige situasjonen at de har avtaler om kjøp av vindmøller og

utstyr til 2006-priser, dette med bakgrunn i at NVE først regnet med at konsesjonsøknaden skulle være ferdigbehandlet tidlig på nyåret i 2006. En lang saksbehandlingstid utgjør da en spesielt stor utfordring, fordi disse avtalene snart løper ut. En utsettelse pga. NVEs saksbehandlingstid vil derfor ha veldig stor betydning for økonomien i prosjektet.

Svar:

Fornybar energi er et viktig satsingsområde for Regjeringen. Vi ønsker å bidra til å utløse investeringer blant annet i vindkraftutbygginger.

Det arbeides med mange vindkraftprosjekter i Norge. Flere anlegg har fått konsesjon, og mange prosjekter ligger til konsesjonsbehandling. Behandlingstiden for en vindkraftkonsesjon er minimum 12-15 måneder, men varierer betydelig. Det er mange faktorer som påvirker tidsbruken for konsesjonsbehandling. Konfliktgrad, kompleksitet og behov for koordinert behandling med andre søknader i samme område er forhold som varierer fra sak til sak.

Som stortingsrepresentanten viser til, ligger søknaden det spørres om til behandling i NVE. Jeg er derfor ikke kjent med de konkrete forhold i saken, og kan vanskelig anslå hva som er rimelig saksbehandlingstid. Generelt kan jeg understreke at det de siste årene har det vært en svært stor økning i antallet konsesjonssøknader til NVE. Denne betydelige pågangen har medvirket til en forlenget behandlingstid for konsesjonssøknader for vindkraftverk. Til tross for

styrking av NVEs saksbehandlingskapasitet i 2007, har behandlingstiden ikke blitt redusert grunnet det svært store tilfanget av antallet innkomne søknader. NVEs budsjett er i 2008 økt ytterligere, og disse midlene skal blant annet benyttes til å styrke NVEs konsesjonsbehandlingskapasitet. På den måten skal behandlingstiden for den enkelte søknad om fornybar kraftutbygging reduseres.

SPØRSMÅL NR. 404

Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 9. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Bygdefolk i Lavik i Sogn og Fjordane har engasjert seg sterkt for å få ein lett og fin vegtrasé frå Lavik ferjekai, i staden for at det vert lagt opp til å blande mjuke trafikantar og gjennomgangstrafikk på denne vegstrekninga. Vegvesenet har sjølve konkludert med at utbetring av noverande vegline opp frå ferjekai ikkje tilfredsstiller kravet til stamvegstandard.

Vil statsråden engasjere seg for at tilkomstvegen til Lavik ferjekai får ei løysing og eit lineval som tilfredsstiller kravet til stamvegstandard?»

GRUNNGJEVING:

Etter ein brei høyringsprosess gjorde Høyanger kommunestyre den 21. juni 2002 eit samrøystes vedtak og valde strandlina som alternativ til ny veg frå Lavik ferjekai og gjennom Lavik sentrum, på stamveg E39. Dette linevalet var også i tråd med eit stort fleirtal i høyringsprosessen. Eigengodkjenning skulle vore gjennomført hausten 2002.

Det gjekk 3 år før saka kom oppatt i kommunestyre, 18.06.05. Ikkje som eigengodkjenning av samrøystes vedteken reguleringssak, slik som saka tilsa, men som ny sak med framlegg frå administrasjonen om å endre lineval frå strandlinealternativet til utbetningsalternativ.

Eit fleirtal i Høyanger kommunestyre omgjorde tidlegare samrøystes vedtak og valde utbetningsalternativet (opprusting av eksisterande veg) som ny løysing.

Utbetring av eksisterande veg vil medføre at for å kome seg til butikk, bank og bensinstasjon, vil dei fleste som i dag bur i Lavik, gamal og ung, måtte krysse ein sterkt trafikkert veg, der trafikken vil auke monaleg i åra framover.

Dette vil heilt sikkert også medføre trafikkfarlege situasjonar for bilistane.

Dei som har engasjert seg i saka for å behalde strandlinealternativet, påpeikar at utbetningsalternativet er i strid med vegvesenet sine eigne retningslinjer for trafikktrygging og miljø.

Det vises ellers til innhaldet i skriv til kommunestyrerepresentantane i Høyanger, datert 12.12.06, under teikna av Rolf Nygård og Kjell Bjørkhaug.

Svar:

Statens vegvesen har sidan slutten av 90-talet samarbeidd med Høyanger kommune om reguleringsplan for Lavik, og vedteken plan med utbetring av noverande vegline er i samsvar med råd administrasjonen i kommunen og Statens vegvesen har gitt i saka.

Etter plan- og bygningslova er det kommunestyret som er øvste planstyresmakt dersom det ikkje er motsegn frå fylkeskommunen, nabokommunar eller statlege styresmakter.

Det går fram av sakshandsaminga i kommunen at det har vore ulike ønske om lineval, og reguleringsplanen er vedteken etter grundig avveging av dei ulike interessene. Fylkesmannen i Sogn og Fjordane har på grunn av klager på reguleringsplanen vurdert om saka er handtert i samsvar med plan- og bygningslova og forvaltningslova. Fylkesmannen har ikkje merknader til kommunens vurderingar og stadfesta kommunestyret sitt vedtak den 12.07.2007.

Saka er grundig vurdert lokalt og er eigengodkjend av kommunestyret i samsvar med plan- og bygningslova. Eg ser derfor ikkje grunn til å engasjere meg i alternative løysingar for tilkomst til Lavik ferjekai.

SPØRSMÅL NR. 405**Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 9. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vestfold Fylkeskommune har, etter positive signaler fra Finansdepartementets politiske ledelse, søkt om å få anledning til å forskuttere anleggskostnader til oppstart av utbygging dobbeltspor Tønsberg-Barkåker på Vestfoldbanen.

Kan det gis noen antydning om når departemen-

tets avgjørelse eller svar på henvendelsen vil foreligge?»

Svar:

Saken er til behandling, og departementet vil gi et svar så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 406**Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 8. januar 2008 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Jeg viser innledningsvis til svar på spørsmål 363 om bidrag og bidragsplikt. Med dette som bakgrunn vil jeg gjerne stille følgende spørsmål:

Hvordan skal et bidrag beregnes når det ikke foreligger utgifter til daglige utgifter som klær mat osv, på grunn av at barnet oppholder seg utenlands?»

BEGRUNNELSE:

I svar på spørsmål 363 vises det blant annet til barneloven § 71 og 74 hvor det sies at ved fastsettelse av bidrag tas det utgangspunkt i hva barnet koster å underholde. Det støttes fullt ut av undertegnede. Likeledes det faktum at disse utgiftene skal dekkes av begge foreldrene etter evne. At stipend ikke regner som inntekt tas også til etterretning. Utfordringen blir da, etter mitt skjønn, hva som er det resterende beløp som skal dekkes og hvordan man fastsetter disse, slik at et bidrag ikke blir en form for tilskudd fra den ene parten, med barnet som alibi.

Svar:

Som nevnt i mitt svar på spørsmål nr. 363, jf. departementets brev datert 17.12.07, følger det av lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barneloven) § 66 at begge foreldre har plikt til å bære "utgiftene til forsyning og til utdanning av barnet" etter deres økonomiske evne, når "barnet sjølv ikkje har midlar". Muligheten til å motta stipend fra Statens lånekasse

for utdanning innebærer at ungdom som ønsker å gjennomføre et skoleår i utlandet, sikres muligheten til faktisk å kunne gjøre det, uavhengig av sin bakgrunn. Stipendet fra lånekassen bidrar således til finansiering av et slikt skoleår, men betyr ikke at barnets behov for forsørgelse og midler til det daglige underholdet som mat, klær etc., samtidig er dekket eller falt bort. Underholdsplikten etter barneloven innebærer at foreldre har plikt til å forsørge sine barn, uavhengig av om barnet oppholder seg i utlandet eller i Norge.

Når det gjelder selve fastsettelsen av størrelsen på barnebidraget, følger det av barneloven § 71 første ledd første punktum og forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsettning og endring av fostringstilskot (fastsettelsesforskriften) § 3, at det skal tas utgangspunkt i hva barnets underhold koster, og at faste underholdskostnader (sjabloner) skal benyttes. I underholdskostnaden inngår utgifter som er forbundet med forsørgelse av barn i ulike aldersklasser, og sjablonene - som er beregnet med utgangspunkt i bl.a. offentlig statistikk - er ment å gi uttrykk for et alminnelig, forsvarlig kostnadsnivå. Det foretas ikke individuelle beregninger av underholdskostnader ved offentlig fastsettelse av barnebidrag, og de fastsatte sjablonene legges til grunn for bidragsfastsettelsen uavhengig av om barnet har et skoleopphold i utlandet eller ikke. Dette betyr at vurderingen av barnets behov for underhold er den samme uavhengig av om barnet går på skole et år i utlandet eller i Norge. Jeg gjør for øvrig

oppmerksom på at utgifter til videregående skolegang, eller utenlandsopphold i forbindelse med slik skolegang, per i dag ikke inngår i underholdskostnadene. Dette forholdet er nærmere drøftet i St.meld. nr. 19 (2006-2007) Evaluering av nytt regelverk for barnebidrag, punkt 7.2.3.1 side 57, venstre spalte, nest siste avsnitt, og jeg henviser dit for utfyllende omtale. Barnebidrag er i utgangspunktet et privatrettslig anliggende, og partene står fritt til selv å avtale bidraget dersom de ønsker det, eventuelt med sjablonene som utgangspunkt. Slike private avtaler vil som oftest være bedre tilpasset den enkelte families situasjon enn det et offentlig regelverk kan klare.

Som nevnt i mitt svar på spørsmål nr. 363, er det barnet som har rett til bidraget, og når ikke annet er avtalt eller fastsatt, skal barnebidraget betales på forskudd hver måned til den barnet bor fast sammen

med, jf. barneloven § 67 tredje ledd. Bostedsforelderen forvalter bidraget på vegne av barnet. Foreldrene kan imidlertid avtale at bidraget skal utbetales til barnet før det fyller 18 år. Dersom et barn under 18 år flytter for seg selv, kan bidraget utbetales til barnet når bostedsforelderen samtykker. Dersom det ikke gis slikt samtykke, må det foretas en vurdering av om bidraget skal utbetales til barnet; det er da et vilkår at det må antas at bidraget ellers ikke vil komme barnet til gode. For øvrig kan NAV lokalt i tilfeller der bidragsmottakeren ikke benytter bidraget til underhold av barnet, helst i samråd med overformynderiet, bestemme at andre skal motta bidraget på vegne av barnet. Dette er et svært alvorlig inngrep, og det må foreligge betydelig omsorgssvikt før det kan tas en slik beslutning.

SPØRSMÅL NR. 407

Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til en dialog med styret i Helse Sør-Øst, og forvisse seg om at de enkelte sykehusforetakene innen regionen vil kunne ha frihet til å velge andre løsninger enn Sykehuspartner for leveranse av administrative fellestjenester, dersom foretakenes styrer mener at dette er mer kostnadseffektivt for det enkelte foretak?»

BEGRUNNELSE:

I sitt styremøte 21 november i år besluttet Helse Sør-Øst at fellestjenesteenheten Sykehuspartner skal ha ansvaret for å levere fellestjenester til foretakene i helseregionen. Ifølge pressemelding på Helse Sør-Øst sin hjemmeside er hensikten med denne etableringen/videreutviklingen av Sykehuspartner å "frigjøre økonomiske ressurser til pasientbehandling og øke kvaliteten på administrative funksjoner".

Ifølge Nationen 18. desember vil de enkelte foretak innen helseregionen være pålagt å benytte Sykehuspartner sine tjenester innenfor IKT, lønn og innkjøp. Nationen refererer også til en ikke-offentliggjort rapport fra Ernst og Young som ifølge avisen konkluderer med at Sørlandet sykehus og Sykehuset i Vestfold har fått økte kostnader etter at de ble på-

lagt å benytte Sykehuspartner. I motsetning til intensjonen i styret for Helse Sør-Øst sitt vedtak har altså erfaringen vært at et slikt pålegg ville måtte dekkes ved å omprioritere ressurser fra pasientbehandling til administrative funksjoner, uten at dette har medført høyere kvalitet.

Svar:

Helseforetaksmodellen har gitt nye muligheter til bedre samordning mellom sykehus. Dette gjelder ikke minst samordning av stabs- og støttefunksjoner. Dette er imidlertid krevende prosesser som ofte møter motstand av de som blir berørt av samordningen. Det som for den enkelte enhet kan virke som en kostnadsøkning kan i sum likevel gi vesentlige innsparinger når en f.eks. tar inn elementer som opplæring, investeringsbehov m.v. Kritikerne tar ofte heller ikke inn over seg den kvalitative forbedringen som fellesløsninger innebærer. For eksempel er det bare de helseforetak som bruker Sykehuspartner som pr. i dag kan levere gjennomgående og konsistente rapporter på antall årsverk til departementet.

Helse- og omsorgsdepartementet har satt i gang et eget prosjekt ledet av Helse Sør-Øst RHF som nettopp skal se på mulighetene til ytterligere samordning

på disse områdene, også på tvers av regioner. Alt tyder på at det er et stort potensial både kvalitativt og ressursmessig å samordne særlig de mest transaksjonstunge prosessene, som for eksempel lønn.

Når det gjelder den omtalte rapporten ber jeg om

forståelse for at jeg ikke kan uttale meg konkret om den da jeg ikke kjenner innholdet utover det som framkommer gjennom media. Styret i Helse Sør-Øst RHF har heller ikke behandlet rapporten.

SPØRSMÅL NR. 408

Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 2. januar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Eg viser til mitt spørsmål nr. 1086, datert 24.05.07, vedr. samlokalisering av statlege, fylkeskommunale og kommunale kontor i Førde. Noverande utleigar til Lotteri- og stiftelsestilsynet har kome med eit nytt skriftleg tilbod om forlenga leige, der basisleiga er redusert frå 1.082,00 til 600,00 pr. m², ein reduksjon på nesten 50%.

Vil statsråden ta initiativ til at leigeavtala med noverande utleigar vert forlenga, då leigeprisen ifølgje nytt tilbod frå noverande utleigar vil ligge svært langt under leigepris på nybygg?»

GRUNNGJEVING:

Eg viser til grunngjeving i mitt spørsmål nr. 1086, datert 24.05.07.

Eg viser også til brev frå FørdeGården AS, til Lotteri- og stiftelsestilsynet, datert 13.12.07, som Kultur- og kirke departementet har fått kopi av.

Brevet frå FørdeGården AS er eit nytt og forbetra tilbod om forlenging av eksisterande leigeforhold, der basisleiga i.h.t. nytt tilbod vert redusert frå 1.082,00 til 600,00 pr. m².

Dette vil ifølgje FørdeGården AS gje ei innsparring i høve til flytting til andre lokaler på over kr. 1.400.000,00 kvart år, som vil utgjere kr. 7.000.000,00 over ein femårsperiode. I tillegg kjem sparte kostnader, driftsavbrot og andre ulemper som følgje av ei eventuell flytting. Nokre vil vere spørjande til om dette er fornuftig bruk av skattepengar.

Ifølgje brevet frå FørdeGården AS meiner dei at dei lokale som Lotteri- og stiftelsestilsynet leiger i dag er sentrumsnære og av høg standard, og dei er tilpassa tilsynets drift og uttalte behov.

Svar:

Eg ser positivt på Lotteri- og stiftelsestilsynets si deltaking i prosjektet "Samlokaliserte etatar i Førde" som omfattar statlege og fylkeskommunale etatar som i dag held til i ulike bygg i Førde. Dette vil gi ein samling av offentlege funksjonar på ein plass. Per i dag har 10 etatar vedteke å bli med i prosjektet, med til saman 187 tilsette. Lotteri- og stiftelsestilsynet er den største etaten målt i tilsette.

Det har vore gjennomført anbodskonkurranse for det nye bygget, og vinnar vart kåra i februar 2007. Lotteri- og stiftelsestilsynet har to gongar etter at vinnar av anbodskonkurransen var klar motteke tilbod om redusert husleige for noverande lokale. Pris er ein viktig faktor når statlege verksemder gjer leigeavtalar, men det vil vere uansvarlige av ein etat, både i høve til dei andre deltakarane og i høve til tilbydarane i en anbudsprosess, å hoppe inn og ut av samarbeidsprosjektet på grunnlag av at nye tilbod om redusert leige stadig kjem på bordet.

Det er allereie brukt mykje ressursar frå vinnar av anbodskonkurransen si side på å realisere byggeprosjektet. Ved å bryte ut no vil dei deltakande etatane hamne i ein vanskeleg situasjon med muleg erstatningsansvar. Det vil ikkje vere god bruk av skattepengar. Eit tilbod om redusert leige burde i tilfelle vore lagt fram då anbodskonkurransen vart kjent, før Lotteri- og stiftelsestilsynet gjekk inn i samarbeidsprosjektet.

Lotteri- og stiftelsestilsynet har også opplyst til meg at samlokaliseringa har positive effektar for dei deltakande etatane i form av samling av faggrupper og samkøyring av driftsfunksjonar, samt at det nye byggeprosjektet vil påverke bygningsmassen i Førde i positiv retning.

Eg vil derfor ikkje ta noko initiativ ovanfor Lotteri- og stiftelsestilsynet i denne saka.

SPØRSMÅL NR. 409**Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen****Besvart 9. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Kva er definisjonen på miljøvennleg drivstoff, og sidan anbodstida er 8 år, korleis kan ein stramme inn miljøkrava etter kvart som pårekna kommande krav om klimagassreduksjon strammast til utover i anbodsperioden?»

GRUNNGJEVING:

To av dei største fergesambanda i Møre og Romsdal; Festøya - Solavågen og Ørsneset - Magerholm er no ute på anbod under nemninga "Midtre Sunnmøre".

Med det systemet som er vald for kjøp av fergetenester, altså anbudssystem med lange avtalar, kan ein ikkje gjere noko med klima og luftforureining, det er innhaldet i konkurransegrunnlaget fergereferia må levere tilbud i forhold til.

Det har oppstått ein interessant situasjon i konkurransen på Midtre Sunnmøre. Statens vegvesen har i utgangspunktet ikkje ønska å stille spesielle miljøkrav til fergene som skal trafikere desse sambanda.

Konsekvensen av eit slikt standpunkt er at det er vorte ganske sannsynleg at dei to sambanda vil bli "dumpingplass" for fergemateriell som er tatt ut av drift i andre samband, kanskje materiell som elles kunne blitt oppgradert slik at dei forureina mindre.

Dette med bruk av uttrykket "miljøvennlig drivstoff" er eit svært omstridt tema, som m.a. Forbrukerombodet har hatt til vurdering. Det som er klart, er at berre nullutsleppsdrivstoff har høve til å marknadsføre seg som "miljøvennlig drivstoff". Det vil difor ikkje vere høve til å drive fergene på fossil marin gassolje eller på fossil naturgass. I praksis er det bioolje, biodiesel og biogass som er dei aktuelle teknologiane i dag. Bioolje er olje frå plante- eller dyrestar, biodiesel er diesel produsert på slik bioolje, medan biogass er metan frå nedbryting av plante- eller dyrestar og avfall (i motsetnad til fossil naturgass som er fleire millionar år gamal metan).

Svar:

Så langt eg kjenner til finst det ikkje nokon eintydig definisjon på omgrepet miljøvennleg drivstoff. Eg er likevel kjent med at Forbrukarombodet stiller strenge krav til bruk av omgrepet miljøvennleg i marknadsføringssamanheng. For å oppnå meir miljøvennleg transport er det ikkje berre viktig med reint drivstoff. Minst like viktig er transportteknologien. På det området har utviklinga vore gunstig dei siste åra, noko som mellom anna har gjeve utsleppsreduksjonar frå dieseldrivne ferjer.

I konkurransegrunnlaget for dei aktuelle riksvegferjesambanda i Møre & Romsdal vert det mellom anna stilt strenge krav til tillate svovelinnhald i drivstoffet. Kravet til oljekvaliteten er langt strengare enn kvaliteten på det drivstoffet som i dag vert nytta i utanriksfarten, og i deler av riksvegferjedrifta. Drivstoff med lågt innhald av svovel fører dessutan og til reduksjon i CO₂-utslepp.

Auka bruk av naturgass i maritim transport vil føra til reduserte CO₂-utslepp frå næringa. St. meld. nr. 34 (2006 - 2007) Norsk klimapolitikk peikar på denne samanhengen, og regjeringa følgde i 2007 opp med å lysa ut tre nye riksvegferjesamband for konkurranse med krav til bruk av naturgass som energibærer. Som ei resultat av dette vil 11 eller 12 ferjer vera drivne med naturgass i 2011. Spørsmål om å stilla krav om bruk av naturgass der det passar, vert kontinuerleg vurdert i arbeidet med å utarbeida grunnlag for utlysing av konkurranse i riksvegferjedrifta.

Eventuelt nye miljøkrav vil sjølvst og gjelda for den konkurranseutsette delen av riksvegferjedrifta. Aktuelle løyvehavarar vil retta seg etter nye pålegg på line med andre. Kontraktane mellom Statens vegvesen og løyvehavarar har då og klausular om reforhandling. Endra lover, forskrifter eller andre ting som eventuelt fører til meirutgifter for løyvehavar, vil vera grunnlag for slike forhandlingar om auka kompensasjon.

SPØRSMÅL NR. 410**Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 3. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for erfaringer knyttet til ordningen med brukerpass og kontaktperson for barn for Oslos vedkommende spesielt, men også for landet som helhet, og kan statsråden samtidig redegjøre for om beløpsgrensen på 6000 kroner knyttet til brukernes egenkontakt med hjelpemiddelsentralen er tenkt utvidet?»

BEGRUNNELSE:

Mange brukere i Oslo opplever problemer på hjelpemiddelområdet, det er lange ventetider både i bydelene og ved Hjelpemiddelsentralen. Det er problemer med å få reparasjoner fordi HMS har lagt veldig mye ansvar på bydelene. Det er også tilbakemeldinger om at vakttelefonen ikke fungerer ved akutt behov for reparasjon. I forbindelse med NAV-reformen er det kuttet i stillinger ved HMS. Venstre har fått tilbakemeldinger på at det har vært mye uro og at mange ansatte har sluttet, særlig gjelder det fagfolk på synsområdet. I lys av dette synes det viktig å forenkle systemet ytterligere og vurdere beløpsgrensen på 6000 kroner som er satt for at brukerne selv kan ha direkte kontakt med leverandørene.

Svar:

Ordningene med brukerpass og fast kontaktperson for familier med barn med nedsatt funksjonsevne ble innført ved alle landets hjelpemiddelsentraler sommeren 2006. Hver enkelt hjelpemiddelsentral fikk i oppdrag å implementere ordningene sammen med brukerorganisasjonene lokalt, og det ble gitt adgang til et visst lokalt handlingsrom i utformingen. Arbeids- og velferdsetaten planlegger å evaluere begge ordningene i løpet av våren 2008. Brukerorganisasjonene sentralt vil da involveres i dette arbeidet gjennom brukerutvalget hos NAV Hjelpemiddelsentraler og spesialenheter.

Vedrørende erfaringer fra Oslo, er jeg kjent med at hjelpemiddelsentralen her har brukt mer tid enn

ønskelig på å få gjennomført informasjonsmøter med aktuelle brukere. For å redusere ventetiden i Oslo, vil NAV Hjelpemiddelsentralen i Akershus bistå i dette arbeidet. Jeg vil understreke at denne ordningen kun gjelder erfarne og aktive hjelpemiddelbrukere som kjenner eget hjelpemiddelbehov godt, og som er i stand til å håndtere og initiere deler av formidlingsprosessen på egen hånd. Oslos erfaringer vil bli kartlagt i forbindelse med evalueringene til våren.

Det er litt uklart hva slags beløpsgrense stortingsrepresentanten viser til i sitt spørsmål. Brukerpassbrukere kan velge å ta kontakt med hjelpemiddelsentralen direkte, uavhengig av hva hjelpemiddelløsningen måtte koste. I bestillingsordningen opereres det med en liste over utvalgte hjelpemidler under en prisgrense som kommunalt ansatte på vegne av bruker kan bestille direkte fra hjelpemiddelsentralen uten å skrive søknad på forhånd. Brukerne har på forhånd fått vedtak om at de blant annet oppfyller inngangsvilkår, og bestillingsordningen er ment som et tidsbesparende løsning på svært vanlige hjelpemidler som er mye i bruk og ikke trenger spesialtilpasninger eller annen bistand fra hjelpemiddelsentralen. Arbeids- og velferdsetaten vurderer fortløpende hva som er et hensiktsmessig utvalg på disse listene, og har rapportert at de ikke har fått tilbakemeldinger på at brukerne eller kommunene er misfornøyde med utvalget.

Arbeids- og velferdsetaten startet sommeren 2007 opp et prosjekt for å utvikle en ny hjelpemiddelformidlingsmodell for Oslo og Akershus. Målet er raskere levering, bedre tilgjengelighet for brukerne og robuste, spesialiserte fagmiljø. Prosjektet gjennomføres i samarbeid med Oslo kommune og Akershus fylke, og det arbeides med sikte på at modellen kan være klar til implementering i løpet av 2008. Parallelt med prosjektarbeidet er det igangsatt strakstiltak for å gi brukerne bedre tjenester umiddelbart. Et eksempel på dette er sammenslåing av tolketjenesten i Oslo og Akershus for å øke dekningsgraden for brukerne.

SPØRSMÅL NR. 411**Innlevert 18. desember 2007 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund****Besvart 21. desember 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Styret i Sykehuset Sørlandet HF har utsatt saken om å legge ned Mandal sykehus, der det gis rehabiliteringstilbud, til 2. januar 2008. Ifølge Soria Moria-erklæringen skal ingen lokalsykehus legges ned. Videre er rehabilitering et prioritert område.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre et rehabiliteringstilbud ved Sykehuset i Mandal slik at sykehuset ikke legges ned?»

Svar:

Rehabilitering er svært viktig for mange mennesker og er et sentralt satsningsområde for denne regjeringen. Soria Moria-erklæringen slår fast at regjeringen vil sikre rehabilitering og opptrening til alle som trenger det. Med dette som målsetting har Helse- og omsorgsdepartementet i forbindelse med statsbudsjettet for 2008 også lagt fram en nasjonal strategi for habilitering og rehabilitering for årene 2008 - 2011.

Det er regionale helseforetaks ansvar å sikre at gode rehabiliteringstilbud opprettholdes, i tråd med krav gitt i oppdragsdokumentene om å prioritere rehabilitering.

Jeg forutsetter at pasientene får den tjenesten de har behov for, og at det regionale helseforetaket fortsatt sørger for et rehabiliteringstilbud med god kompetanse. Men samtidig er det slik at vi må være innstilt på å gjøre endringer i tjenestetilbudet og i organiseringen av dette, både for å høyne kvaliteten på tilbudet til pasientene og for å oppnå en bedre utnyttelse av ressursene. Det viktigste er at pasientene skal ha trygghet for at de får den hjelpen de trenger.

Når det gjelder spørsmålet om fremtiden til rehabiliteringsavdelingen i Mandal, vil jeg vise til de budsjettprosesser som nå skjer ved Sørlandet sykehus HF og Helse Sør-Øst RHF. Det endelige budsjettet for 2008 i Helse Sør-Øst er ennå ikke formelt styrebehandlet.

SPØRSMÅL NR. 412**Innlevert 19. desember 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 9. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Stadig flere samferdselsprosjekter finansieres ved hjelp av bompenger. Det er ønskelig med en samlet og samtidig spesifisert oversikt som viser alle bompengeprojekt som er vedtatt og der det fortsatt er eller skal bli bompengeinnkreving med samlet investeringskostnad, finansiering fra bompenger, bompengefinansierte renteutgifter, utgifter til innkreving av bompenger samt bygging/riving av bomstasjoner, spesifisert pr. prosjekt og fylke.

Kan statsråden få utarbeidet og fremlagt en slik ajourført oversikt?»

Svar:

Det bes i spørsmålet om å få presentert en samlet oversikt over alle vedtatte bompengeprojekter med en rekke elementer for hvert enkelt prosjekt. Jeg vil i den forbindelse vise til mitt svar på spørsmål nr. 872

til skriftlig besvarelse datert 24.04.2007. Videre vil jeg vise til mitt brev datert 25.06.2007 der det blir presentert en liste over vedtatte bompengeprojekter i perioden 2001-2005 med den type informasjon som etterspørres i spørsmålet.

Per 01.01.2008 var det innkreving av bompenger i 43 ulike bompengoordninger og i tillegg ett opplegg med innkreving av lokal drivstoffavgift. I 2007 ble det vedtatt fem nye bompengeprojekter. På disse er innkrevingen ikke startet opp. I tillegg ble fem prosjekter vedtatt utvidet og ett prosjekt ble avvirket.

Jeg legger til grunn at med vedtatte bompengeprojekter, så menes det prosjekter som i dag har bompenginnkreving eller som snart skal begynne med innkreving. Det legges til grunn at det ikke gjelder de prosjektene som er nedbetalt og der bompenginnkrevingen allerede er avsluttet.

De eldste bompengeprojektene som har innkreving i dag, ble vedtatt på slutten av 1980-tallet og be-

gynnelsen på 1990-tallet. Innhenting av den type opplysninger det bes om i spørsmålet for prosjekter fra tidlig 90-tallet, kan vise seg å være vanskelig.

Dette har sammenheng med at informasjon om renter og driftskostnader ikke ble etterspurt i forbindelse med framlegging av disse bompengesakene. Det ble lagt vekt på å utarbeide realistiske finansieringsplaner som viste hvor mye bompenger og statlige midler som kunne stilles til disposisjon for prosjektet. I grunnlaget for disse finansieringsplanene ble naturligvis renteutgifter og driftskostnader tatt med, men denne informasjon ble ikke presentert ved framleggingen av stortingsproposisjonen. Mye av dette grunnlagsmaterialet ble derfor ikke systematisert og arkivert på samme måte som det gjøres i dag.

Statens vegvesen viser også til at det på de eldste bompengeprojektene som er i drift i dag, kan ha vært brukt noe ulike modeller og verktøy i bompengeregningene. Tallene fra nye og gamle bompengeprojekter kan derfor være vanskelig å sammenligne direkte.

Det vil kreve store ressurser å fremskaffe alle opplysninger for hvert enkelt prosjekt, slik det er etterspurt i spørsmålet. Det er derfor ikke mulig for meg å fremlegge en slik ajourført oversikt innen de frister som gjelder for spørsmål til skriftlig besvarelse. Jeg vil få utarbeidet en så fullstendig oversikt som mulig og komme tilbake til Stortinget så raskt det lar seg gjøre.

SPØRSMÅL NR. 413

Innlevert 19. desember 2007 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad

Besvart 21. desember 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen

Spørsmål:

«Cocoon ressursenter for barnevern og etnisitet har bygd opp en privat institusjon og ønsker å gi et tilbud til ofre for menneskehandel, enslige mindrea- rige asylsøkere, barn som er utsatt for tvangsekteskap eller kjønnslemlestelse og barn som har vært på flukt fra krig og har store traumer. På tross av mange meldinger fra ulike fagteam som ønsker å benytte seg av tilbudet, får de ikke en driftsavtale med Bufetat.

Hva kan statsråden gjøre for å sørge for at dette unike tilbudet kan benyttes?»

BEGRUNNELSE:

Cocoon Ressursenter for barnevern og etnisitet ligger i Farsund kommune og er et tilbud til barn og unge med multikulturelle problemstillinger. Det som gjør denne barnevernsinstitusjonen spesiell, er fokuset på etnisitet og høy kompetanse innenfor det flerkulturelle barnevernet.

Barn og ungdom som er ofre for menneskehandel, vil hos Cocoon få et tilbud som møter deres individuelle behov med tanke på både sikkerhet, trygghet og trivsel. De barn og ungdommer som kommer til Cocoon, vil kunne ha opplevd både krig, fattigdom og nød. Noen kan ha vært på flukt, kanskje i flere år,

de kan ha opplevd omsorgssvikt og overgrep, både fysisk og psykisk. Barn og ungdom som står i fare for eller er ofre for tvangsgifting og kjønnslemlestelse, vold og seksuelle overgrep, traumer og kriser, vil kunne få et tilrettelagt tilbud ved Cocoon.

Arbeidet ved Cocoon er todelt:

1. Cocoon barnevernsinstitusjon er godkjent av Bufetat og har plass til 8 barn i alder 12 - 18 (23) år.
2. Cocoon ressursenter tilbyr konsulenttjenester og har i tillegg en avdeling ved Cocoon der hele familier kan få tilbud om opphold.

Hele institusjonen står klar til bruk, men mangler avtale med Bufetat.

Svar:

Jeg har oversendt svar på skriftlig spørsmål nr. 367 fra representanten Anne Margrethe Larsen 18. desember d.å. Jeg oppfatter spørsmålet fra representanten Molvær Grimstad som i innhold tilnærmet likt det spørsmål som ble stilt av representanten Larsen. Jeg viser derfor til svaret på skriftlig spørsmål nr. 367.

SPØRSMÅL NR. 414**Innlevert 19. desember 2007 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 7. januar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Jeg viser til statsrådets svar på spørsmål nr. 339. Samarbeid mellom Høgskolen i Akershus og forskningsinstitusjonene på Kjeller har kommet i gang lokalt. Et nytt studium i energi og miljø har blitt finansiert lokalt. For at Høgskolen skal kunne utvikle studier i et videre samarbeid med forskningsinstitusjonene, trengs det ekstraordinære midler til en slik satsning.

Vil statsråden i fremtiden premiere slikt lokalt initiativ med statlige midler og faglig støtte fra departementet?»

Svar:

Det er viktig for meg å understreke at alle høyere utdanningsinstitusjoner har et ansvar for å ivareta

faglig utvikling, jf. Lov om universiteter og høyskoler, § 1-3. Samarbeid med eksterne forskningsinstitusjoner kan være viktig i slikt utviklingsarbeid. Som jeg redegjorde for i mitt brev av 10. desember 2007, jf spørsmål nr. 339 (2007-2008) til skriftlig besvarelse, er jeg orientert om at Høgskolen i Akershus har tatt initiativ til samarbeid med ulike forsknings- og utviklingsmiljø på Kjeller.

Jeg ser meget positiv på at universiteter og høyskoler samarbeider med andre sektorer og institusjoner, men slike satsinger og slikt samarbeid må, både innenfor utdanning og forskning, som hovedregel prioriteres innenfor institusjonenes egne budsjett-rammer. Alternativet er særskilte prioriteringer som Stortinget må ta stilling til i forbindelse med St.prp. nr. 1.

SPØRSMÅL NR. 415**Innlevert 19. desember 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 9. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hvor langt har Regjeringen kommet i utarbeidelsen av den varslede strategien for tilpasning av klimaendringer?»

BEGRUNNELSE:

I Stortingets spørretime 7. mars i år svarte daværende miljøvernminister Helen Bjørnøy følgende på et spørsmål fra undertegnede: "Selv om mange myndigheter allerede har kommet langt i arbeidet med å planlegge tiltak for å møte utfordringene som endringene vil medføre, gjenstår fortsatt arbeid med å samordne kunnskap, bevisstgjøring og tiltak på tvers av sektorene. I nært samarbeid med Justisdepartementet forbereder jeg derfor nå utarbeidelse av en bred strategi for tilpasning til klimaendringer. Denne strategien skal sørge for at kunnskapen om klimaendringene når ut til alle kommuner og berørte sektormyndigheter, og at vi sammen gjennomfører de nødvendige tiltak for å møte de store klimautfordringene vi står overfor."

Svar:

Regjeringens hovedfokus i klimapolitikken er å bidra til utslippsreduksjoner så snart som mulig. Vi må ta store utslippskutt nasjonalt og utnytte de fleksible mekanismene i det internasjonale avtaleverket. Målet er å hindre at den globale temperaturøkningen overstiger 2 grader Celsius. De siste rapportene fra FNs klimapanel viser tydelig at en økning ut over dette er uforsvarlig. Regjeringen arbeider derfor for å få internasjonal tilslutning til at dette målet skal være styrende for en framtidig global klimaavtale.

Men selv om vi lykkes med å begrense temperaturøkningen i tråd med målsettingen vil de langsiktige virkningene av klimaendringene være store. Vi må alle forberede oss på endringene, som for eksempel sterkere stormer og økt rasfare. Regjeringen har derfor i 2007 styrket arbeidet med å forberede Norge på klimaendringene.

Mer nedbør, stigende havnivå og ekstremvær vil gi oss nye utfordringer som vil kreve tilpassningsarbeid på tvers av sektorer og forvaltningsnivå. Regje-

ringen har blant annet møtt dette ved å etablere en koordineringsgruppe der alle departementene er representert. Gruppen skal ivareta de tverrsektorielle oppgavene og oppgaver på tvers av forvaltningsnivåene i Norges arbeid med kartlegging av sårbarhet og tilpasningsbehov til klimaendringer.

Basert på de erfaringene vi har i Norge og flere andre land er en nasjonal strategi for tilpasning til klimaendringer under utvikling. Strategien skal trekke opp de mest sentrale utfordringene i det nasjonale til-

pasningsarbeidet og peke ut retningen for arbeidet de nærmeste årene. Strategien vil bli presentert i første halvår 2008.

Parallelt med strategiutviklingen er det i 2007 etablert et sekretariat som skal ivareta det konkrete samordningen av tilpasningsarbeidet i ulike sektorer og forvaltningsnivåer. Sekretariatet er lagt til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap. En viktig oppgave for sekretariatet er å bidra i utviklingen av en nasjonal tilpasningsstrategi.

SPØRSMÅL NR. 416

Innlevert 19. desember 2007 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 9. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«I avisen Hamar Arbeiderblad kunne vi 19.12.07 lese om ei pleietrengende dame som allerede hadde fått sitt julebad, og neste bad ville for henne være 28. desember.

Er statsråden fornøyd med en slik praksis, og hvis ikke, hva vil statsråden gjøre for å bedre tilbudet til denne damen og andre som er i tilsvarende situasjon?»

Svar:

Det er faglige og trivselsmessige vurderinger knyttet til om personer skal bade/dusje eller vaskes i seng, og hvor ofte dette bør skje. Jeg forutsetter at de faglig ansvarlige for tjenesten foretar de nødvendige vurderinger av dette. Generelt vil jeg si at tilbud om å få dusje hver 14. dag hvis en ønsker å dusje oftere er ikke bra nok.

Etter min vurdering er det å bevilge nok penger til kommunene og faglig utvikling i samspill med de ansatte, og å lytte mer til brukerne med på å øke kvaliteten. Folk skal være trygge på at de får nødvendig

hjelp når de har behov for det, og ikke være avhengig av den enkeltes lommebok. Det skal være fellesskapets ansvar. I dag er det over 160 000 ansatte i pleie- og omsorgssektoren, som hver og en gjør en kjempeinnsats for mennesker som trenger god hjelp og omsorg.

Samtidig er det slik at omsorgstjenestene står overfor store utfordringer knyttet til økende og endrede behov i befolkningen, og mange steder for få ansatte med relevant utdanning. Dette gjør at vi fortsatt har mye ugjort, og at det er behov for å fortsette å prioritere omsorgstjenesten.

Stortinget har for kort tid siden behandlet statsbudsjettet for 2008. Jeg er glad for å kunne slå fast at det er bred enighet om hovedlinjene i framtidens omsorg. Dette er helt avgjørende for å løse de utfordringer vi står overfor, både på kort og lengre sikt. Som del av budsjettbehandlingen er det også inngått en avtale mellom Kristelig Folkeparti, Venstre og regjeringens Omsorgsplan 2015, noe som vil bidra til både en mer verdig eldreomsorg, mer kompetanse, bedre dimensjonering og en aktiv omsorg.

SPØRSMÅL NR. 417**Innlevert 20. desember 2007 av stortingsrepresentant Ola T. Lånke****Besvart 9. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hvilken plan og fremdrift har departementet for oppfølging av NOU 2006:5 om Norsk Helsearkiv, fordi det nå er snart to år siden innstillingen ble avgitt og godt over et år siden departementets høringsfrist gikk ut?»

BEGRUNNELSE:

I Helse- og omsorgsdepartementets budsjettproposisjon for 2007 står følgende:

"NOU 2006: 5 Norsk helsearkiv - siste stopp for pasientjournalene. Utvalget skulle utrede en depotordning, kassasjons- og avleveringsregler for helsearkivmateriale fra spesialisthelsetjenesten. Mange, men særlig sykehusene, har et akutt behov for å avlevere arkivmateriale som ikke lenger er i bruk. Det er også viktig med en forsvarlig oppbevaring av helsearkivmateriale for fremtiden, blant annet til forskning."

Med andre ord uttaler Regjeringen uttrykkelig at "særlig sykehusene har et akutt behov for å avlevere arkivmateriale som ikke lenger er i bruk". Departementet har gjennomført en omfattende og grundig høringsrunde - hvor alle relevante synspunkter har kommet frem. Høringsrunde viste en bred oppslutning om utvalgets hovedkonklusjoner. Dette materiale har nå vært i departementet i godt over et år - etter at høringsfristen gikk ut 1. oktober 2006.

Det synes som om departement og regjering ikke har tatt skritt for å følge opp utredningen og således finne en løsning på det akutte behovet som Regjeringen også selv erkjenner for å etablere en akseptabel arkivordning for sensitivt og viktig arkivmateriale innenfor norsk offentlig helsevesen.

Det er berettiget å spørre helseministeren om hva departementet har gjort og planlegger å gjøre for å følge opp forslaget om et akseptabel arkivering av sykehus- og pasientjournaler - som staten nå har ansvaret for.

Et enstemmig utvalg foreslår en felles, nasjonal

løsning som kan sikre viktig journal- og arkivmateriale også av hensyn til medisinsk forskning. Det harter med å få på plass en nasjonal arkivløsning - som må knyttes til et av våre sentrale forskningsmiljøer. Trondheim peker seg her ut som et naturlig stedsvalg - med sin nærhet til sentrale forsknings- og sykehusmiljøer.

Svar:

Det er gjennom NOU 2006:5 Norsk helsearkiv - siste stopp for pasientjournalene utredet en depotordning samt kassasjons- og avleveringsregler for helsearkivmateriale fra spesialisthelsetjenesten. Helsearkivutvalget foreslo å opprette et Norsk helsearkiv i sin utredning som ble avgitt 3. april 2006.

Det oppbevares store mengder pasientjournaler i papir og elektronisk format ved norske sykehus. Ifølge Helsearkivutvalget befant det seg 120.000 meter med pasientjournaler ved norske sykehus våren 2005. Dette er et unikt materiale for forskning innen medisin og samfunnsfag. Derfor er det viktig at vi finner gode løsninger for å gjøre materialet mer tilgjengelig for forskning enn det har vært til nå. Samtidig skal taushetsbelagte opplysninger sikres betryggende behandling også i framtida med ordningen som er foreslått.

Høringen som ble foretatt høsten 2006 ga stor tilslutning til forslaget om å etablere et sentralt helsearkiv. Høringsinstansene var mer delte når det bl.a. gjaldt spørsmål knyttet til regler for hvilket pasientmateriale som skal oppbevares i helsearkivet, delt arkivløsning for pasientjournaler og saksarkiv og organisatorisk løsning for helsearkivet.

Høringen viste at det må arbeides videre med avklaring av organisatoriske, juridiske og budsjettmessige spørsmål. Dette arbeidet er Helse- og omsorgsdepartementet i gang med og vil arbeide videre med også i 2008. Det tas sikte på å komme tilbake til saken senest i statsbudsjettet for 2009.

SPØRSMÅL NR. 418**Innlevert 20. desember 2007 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 9. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Vil statsråden stille seg positiv til at lokalsykehusene i Helse Blefjell får prøve ut en alternativ finansieringsmodell iht. den søknaden som nå ligger i styret til Helse Sør-Øst, og ser statsråden at den finansieringsmodellen som nå gjelder, kan ramme mindre lokale sykehus skjært i forhold til de tilbudene de leverer?»

BEGRUNNELSE:

Adm. direktør i Blefjell Sykehus helseforetak sendte den 4. juli 2007 inn en søknad til styret i Helse Sør-Øst om å få bli et pilotforetak for en ny finansieringsmodell for lokalsykehus. Denne søknaden er ennå ikke behandlet, og det kan være av interesse for styret i Helse Sør-Øst å få vite hvordan statsråden og Regjeringen stiller seg til en slik søknad.

Svar:

Finansieringen av tjenestene som de regionale helseforetakene har ansvar for, foregår i flere trinn. Staten overfører penger til regionale helseforetak som har et selvstendig ansvar for å benytte disse midlene til å finansiere egne helseforetak og private virksomheter i samsvar med "sørge for"-ansvaret.

Denne fleksibiliteten gir de regionale helseforetakene mulighet til å tilpasse finansieringen av helse-

foretak og private institusjoner til virksomhetenes faktiske kostnadsnivå. Kostnadsnivået kan variere betydelig mellom ulike virksomheter av mange grunner. For eksempel kan private institusjoner spesialisere seg på undergrupper av pasienter som avviker fra gjennomsnittet. Funksjonsfordeling innen en region kan videre medføre systematiske ulikheter i pasientsammensetningen i helseforetakene. Da er det rimelig at finansieringen fra det regionale helseforetaket reflekterer dette.

Et sentralt spørsmål er å finne balansen mellom utviklingen av det nasjonale finansieringssystemet rettet mot regionale helseforetak og regionale helseforetaks ansvar for lokale tilpasninger. Jeg mener at regionale helseforetak har, og skal ha, stor frihet til å tilpasse andel av basisbevilgning og andelen ISF-finansiering lokalt, dersom dette er hensiktsmessig grunnet lokale forhold.

En gjennomgang Sosial- og helsedirektoratet gjorde av ISF-systemet våren 2007, avdekker en bekymring blant ledere i sykehussektoren for at ISF-systemet har fått for stor gjennomslagskraft ut i de tjenesteytende ledd. Mange steder settes det inntektskrav i form av antall produserte DRG-poeng helt ned på den enkelte avdeling. Det pekes videre på behovet for en ytterligere klargjøring av mål og anvendelsesområde for ordningen. Dette er noe jeg vil be direktoratet følge opp.

SPØRSMÅL NR. 419**Innlevert 20. desember 2007 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 8. januar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Vil statsråden i sitt videre arbeid med Regjeringens strategiplan for reiselivet, ta et initiativ overfor Samferdselsdepartementet for å belyse viktigheten av god veiskilting for å sørge for at turister finner frem til reiselivsdestinasjoner?»

BEGRUNNELSE:

I en artikkel i avisa Varden den 19. desember 2007, så går det frem at Vegvesenet ikke vil sette opp

skilt for å vise veien til reiselivsdestinasjoner i Kragørø. I lys av Regjeringens strategiplan, og et samlet stortings signaler om viktigheten av norsk reiseliv, så kan denne avgjørelsen til Vegvesenet virke merkelig. Undertegnede er ikke kjent med om det er regelverk som forhindrer en slik skilting, men er allikevel av den oppfatning at vi er avhengig av god skilting for å markedsføre flest mulig reiselivsdestinasjoner i Norge.

Svar:

Jeg er enig med stortingsrepresentant Fostervold i at samferdsel og veiskilting er viktig for at turister skal finne frem. Samferdsel er derfor ett av områdene som omtales i regjeringens reiselivsstrategi. Strategien er utarbeidet i tett samarbeid med representanter fra reiselivsnæringen. Regjeringen satser på 18 utvalgte strekninger fra Varanger til Jæren som skal utvikles som nasjonale turistveier. Skilting er en del av dette prosjektet.

Det er Statens vegvesen som er ansvarlig skiltmyndighet. Skiltforskriften av 7. oktober 2005 og skiltnormalen fra juni 2006 inneholder bestemmelser

om oppsetting og utforming av veiskilt. Disse reglene ble utarbeidet på bakgrunn av innspill som kom da forskriften var på høring, og legger opp til en mer liberal praksis enn tidligere med hensyn til veg- og serviceskilting. Vegvesenet skal forsøke å finne gode og formålstjenlige løsninger. Det er ikke alltid reglene gir rom for den type skilting det er søkt om, men som oftest vil en lykkes i å finne alternative og tilfredsstillende løsninger. Jeg viser for øvrig til samferdselsministerens svar i spørretimen 21.11.07, hvor hun konkluderte med at det nye og mer liberale regelverket bare er to år gammelt, og at det ikke er behov for å ta det opp til ny vurdering allerede nå.

SPØRSMÅL NR. 420

Innlevert 20. desember 2007 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner

Besvart 9. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Finansavisen avdekker 20. desember at bedrifter får skattefradrag for gaver med reklameeffekt (klokker, kniver mv.), mens en donasjon til et veldeilig formål (Frelsesarmeen, SOS-barnebyer mv.) gitt som gave til forretningsforbindelser ikke gir samme fradrag. Ifølge departementet er slike donasjon ikke "utgift til inntekts ervervelse". Dette er uttrykk for en gammeldags holdning. I dag er en bedrifts samfunnsansvar en viktig del av bedriftens markedsføring.

Vil statsråden rydde opp slik at slike gaver likebehandles?»

Svar:

Det er et grunnprinsipp i skatteloven at det gis fradrag for kostnader til inntektens ervervelse. Reklamekostnader som er pådratt for å skape salg m.v., er derfor normalt fradragberettiget. For å unngå en problematisk grensedragnings mellom reklameutgifter og ikke-fradragberettiget representasjon, er det i Skattedirektoratets forskrift til skatteloven gitt nærmere regler om hvilke gaver til forretningsforbindelser som det kan gis fradrag for, jf. §§ 6-21 flg. Det følger av forskriften at kostnader til gavejenstander med firmamerke er fradragberettiget dersom disse er utformet med reklame for øye i et større antall eksemplarer og ikke er av særlig verdi. Gave i form av kontantbeløp til kunder eller forretningsforbindelser, er ikke fradragberettiget. Disse reglene er utformet med sikte på praktisk bruk, samtidig som de ivaretar

et rimelig behov i næringslivet for reklame og profilering.

Etter skatteloven § 6-50 er det beløpsbegrensning på kroner 12 000 i året for gaver til frivillige organisasjoner som gir skattefradrag for giveren. Denne beløpsbegrensningen har et annet formål enn å avgrense gaver til forretningsforbindelser. Ut fra et overordnet syn mener jeg staten bør ha styring med hvilke tiltak og formål som skal tilgodeses med offentlige midler. Selv om private gaver i utgangspunktet ikke er offentlige midler, gjør denne fradragretten at staten blir en vesentlig bidragsyter gjennom tapte skatteinntekter. Av en privat gave på 100, er 28 i realiteten fra staten når skattelettelsen for giveren tas i betraktning. Et sosialt tak på fradragretten er naturlig både ut fra slike overordnede hensyn, og for å unngå at svært bemidlede givere kan kanalisere store offentlige midler til sine private, ideelle preferanser.

Det er positivt at bedriftenes samfunnsansvar også kommer til uttrykk i deres markedsføring. Jeg er enig i at bedre bidrag til aktuelle organisasjoner viser engasjement og samfunnsansvar. Det må imidlertid være mulig å vise til slikt engasjement uavhengig av skattesubsidier. Vi trenger likevel fradragregler som på en hensiktsmessig måte balanserer hensynet til fradragrett for utgifter til inntektens ervervelse på den ene side, og behovet for en begrensning i fradragrett for gaver til forretningsforbindelser og gaver til veldedige organisasjoner på den annen side.

For bedrifter vil for øvrig sponsorkostnader kun-

ne medføre hel eller delvis fradragsrett på grunn av reklameverdi av sponsingen. Dette gjelder også sponsing av en del av de frivillige organisasjonene. Slik reklameverdi av sponsing forutsetter en viss syn-

lighet for publikum. Det praktiske problem her er å sørge for at fradragsbegrensningen i lys av virkelig reklameverdi blir etterlevd.

SPØRSMÅL NR. 421

Innlevert 20. desember 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 8. januar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Norske Skog kunngjorde i forrige uke at de ønsker å regnskapsføre verdiene av sine kraftavtaler, også i Norge. Denne avgjørelsen har vekket berettiget harme hos mange, blant andre undertegnede og statsråden.

Mener statsråden at kraftavtalen som ble inngått mellom Norske Skog og Statkraft om kraftleveranser i perioden 2011 til 2020 innebærer at Norske Skog ikke har anledning til å regnskapsføre verdien av kraftavtalen, og vil statsråden ta initiativ til en juridisk vurdering av dette forholdet?»

BEGRUNNELSE:

Statkrafts jurister uttaler at kraften fritt kan videreselges, det er åpenbart at finansfolkene og juristene i Norske Skog også mener dette. At et eventuelt videresalg av kraften ikke vil være moralsk riktig og et svært uheldig signal å sende under prosessen frem mot en innføring av industrikraftregime er åpenbart, men det hjelper ikke til å redde arbeidsplassene på Skogen.

Svar:

Norske Skog er en viktig industriaktør i Norge. Jeg har hatt kontakt med skogeiere, ledelse og tillitsvalgte for å bli oppdatert om situasjonen i selskapet. Regjeringen er opptatt av at industrien skal ha gode og stabile rammevilkår i Norge.

På generelt grunnlag kan kommersielle langsiktige kraftavtaler omsettes, og dersom det ikke foreligger spesielle avtalemessige forhold, vil ikke norsk lov forhindre at Norske Skog selger kraften i avtalen. Vilkårene i denne avtalen er ikke kjent for departementet, herunder om kraften kan videreselges eller ikke. Kraftavtalen mellom Norske Skog og Statkraft er inngått på kommersielle vilkår, og er bindende for partene.

Jeg har fått bekreftet at de vurderinger Statkraft offentlig har gitt uttrykk for, er i henhold til vilkårene i avtalen. Det er derfor ikke aktuelt for meg å ta ytterligere initiativ til en juridisk vurdering av Norske Skogs disposisjoner i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 422

Innlevert 20. desember 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 8. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Ifølge Dagens Næringsliv den 20/12-07 frykter nå hver fjerde låntaker å få problemer med å betjene gjelden neste år. Dette er en dramatisk utvikling siden SV overtok Finansdepartementet. Det er grunn

til å frykte at det spesielt er lavtlønnete som får størst problemer med å betjene gjelden.

Er finansministeren tilfreds med konsekvensene av Regjeringens sin økonomiske politikk og kampen mot fattigdom så langt?»

Svar:

Norsk økonomi har vokst sterkt siden den rødgrønne regjeringen overtok høsten 2005, og det har vært en kraftig bedring i arbeidsmarkedet. Fra 3. kvartal 2005 til 3. kvartal i fjor økte sysselsettingen med over 170 000 personer. I samme periode falt arbeidsledigheten markert, og den er nå på sitt laveste nivå på nesten 20 år. I tillegg har en markert real-lønnsvekst bidratt til at svært mange husholdninger har fått bedre råd i denne perioden. Regjeringen legger vekt på at de gode tidene skal vare. Vi ser det derfor som viktig å føre en forsvarlig finanspolitikk, i tråd med handlingsregelen. For å underbygge en fortsatt balansert utvikling i norsk økonomi la vi fram et budsjett for 2008 der bruken av petroleumsinntekter øker langsommere enn forventet realavkastning på Statens pensjonsfond - Utland.

I den høykonjunkturen norsk økonomi er inne i, har det vært naturlig med en gradvis normalisering av rentenivået. Norges Bank har helt siden våren 2005, dvs. før den sittende regjeringen overtok, varslet at renten skal opp. Blant annet på denne bakgrunn har jeg hele tiden oppfordret alle låntakere til å ta høyde for høyere rente når man planlegger for framtida.

De siste årene har husholdningenes låneopptak økt markert, og deres samlede gjeldsbelastning er nå svært høy. Den sterke gjeldsveksten har imidlertid blitt motsvart av en tilsvarende fordringsvekst, slik at husholdningenes finansielle stilling samlet sett fortsatt er god. Dette var også konklusjonen i Norges Banks siste rapport om finansiell stabilitet fra desember i fjor. Gjeld og fordringer er imidlertid ujevnt fordelt mellom husholdninger, og den sterke gjeldsveksten har gjort noen grupper av husholdninger mer sårbare for renteøkninger.

En forsvarlig utvikling i husholdningenes gjeld og rentebelastning er viktig, både for å sikre en balansert utvikling for økonomien som helhet og for den enkelte husholdning. Dette er derfor områder vi følger nøye med på. Bankene og andre finansinstitusjoner spiller en viktig rolle for denne utviklingen. Vi arbeider derfor kontinuerlig for å sikre et velfungerende finansmarked, bl.a. gjennom videreutvikling av regelverket. Nylig har Regjeringen bl.a. lagt fram forslag (Ot.prp.nr. 22 (2007-2008)) om å innføre en frarådingsplikt ved forbrukerkredittkjøp i tråd med frarådingsplikten som følger av finansavtaleloven § 47.

SPØRSMÅL NR. 423

Innlevert 21. desember 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 9. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Bydelen Åsane og Nordhordland mangler øyelege og må reise til Bergen ved behov for slike tjenester. Åsane har 40 000 innbyggere og i tillegg sokner nærmere 30 000 i Nordhordland til denne bydelen. En øyelege, som driver praksis uten avtale i Åsane, har gjentatte ganger i perioden 1997 til d.d. søkt om å få driftsavtale. I samme perioden er ifølge de opplysninger som er fremkommet, flere avtalehjemler blitt samlet i en øyelegepraksis i Bergen.

Vil helseministeren bidra til at befolkningen i Åsane får øyelege i nærmiljøet?»

BEGRUNNELSE:

Det virker svært urimelig at en så stor befolkningsgruppe, bortimot 70 000 personer, skal måtte bruke tid og krefter på den lange kjøreturen til Bergen når de har behov for tjenester fra øyespesialist. En av hjemlene som er opprettet i Bergen har, ifølge

mottatt informasjon, stått ubesatt siden 2003, men med vikar. Vedkommende øyelege som har søkt om å få driftsavtale har vært i kontakt med både Hordaland fylkeskommune tidligere og Helse Vest RHF om saken, men har fått avslag samtidig som flere hjemler er blitt tildelt i Bergen.

Svar:

De regionale helseforetakene skal sørge for at personer med fast bopel eller oppholdssted innen helseregionen tilbys spesialisthelsetjeneste i og utenfor institusjon. Privatpraktiserende spesialister med driftsavtale med regionalt helseforetak kan inngå som tjenesteytere i dette "sørge for"-ansvaret. Privatpraktiserende øyespesialister kan utføre meget spesialiserte prosedyrer og inngår som sådan som en viktig del av spesialisthelsetjenesten. Den fremtidige alderssammensetningen medfører også et økt behov for denne type tjenester.

Helse Vest har ansvaret for et område som utgjøres av Rogaland, Hordaland og Sogn og Fjordane. En oversikt over dekkningen av øyespesialister med driftsavtale med Helse Vest, viser at dekkningen er lavest i Rogaland. Siden 2002, da staten overtok ansvaret for spesialisthelsetjenesten fra fylkeskommunene, er det derfor i Rogaland Helse Vest har økt kapasiteten ved å inngå ny driftsavtale med øyespesialist.

Selv om det eksisterer en gruppepraksis med øyeleger i Bergen sentrum, er det også øyespesialister

med driftsavtale lokalisert andre steder i Hordaland. Dette er viktige og desentraliserte tilbud til befolkningen. Vi kan neppe påregne at alle bydeler i de store byene skal være fullt ut oppdekket med spesialister fra alle spesialiteter. Med dette sagt, skal vi samtidig ikke se bort fra at en videre utbygging av denne type tjenester kan være hensiktsmessig. Det er regionale behovsvurderinger som må ligge til grunn for en slik utbygging.

SPØRSMÅL NR. 424

Innlevert 21. desember 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 8. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Ser ikke finansministeren noen fordeler ved at privatpersoner eier aksjer, og ser finansministeren ingen ulemper ved privatpersoners lave eierskap på Oslo Børs?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge Finansavisen 20. desember har norske privatpersoner aldri spart mindre i aksjer enn ved utgangen av 2007, og spareandelen for privatpersoner ligger nå så lavt som på 3,5 pst. av Oslo Børs. Jeg viser i denne forbindelse til mitt spørsmål om det lave eierskapet for privatpersoner på Oslo Børs av 21. november med påfølgende svar, der finansministeren bl.a. svarer at hun ikke ønsker å favorisere spareformer skattemessig.

Svar:

Når det gjelder privatpersoners sparebeslutninger er det ikke en fordel at sparebeslutningene påvirkes på en bestemt måte, for eksempel ved at aksjer gjøres til en gunstigere spareform enn andre spareformer. Det er derimot en fordel at den enkelte sparers rangering av ulike spareprodukter er den samme før og et-

ter skatt. Privatpersoners sparing handler om å fordele konsum over tid, og jeg ser ingen åpenbare grunner til at aksjer er spesielt godt egnet til dette i forhold til et annet spareprodukt med samme forventede avkastning. Jeg viser i den forbindelse til mitt svar på spørsmål 265 av 30.11.2007 hvor jeg påpeker at enkelte spareformer i utgangspunktet ikke bør favoriseres fremfor andre, av hensyn til en best mulig ressursutnyttelse.

Når det gjelder selskapenes tilgang på kapital spiller det i seg selv normalt ingen rolle om det er en privat eller en institusjonell investor i Norge eller i utlandet som bidrar med egenkapital, eller om det benyttes andre finansieringskilder som tilbakeholdt overskudd eller gjeld. Dersom selskapene kan velge finansiering uten restriksjoner vil de velge den finansieringskilden med lavest kostnader. For å få en samfunnsøkonomisk optimal sammensetning av investeringene er det viktig at de finansieringskostnadene selskapene står overfor, gjenspeiler den samfunnsøkonomiske kostnaden ved å stille denne formen for kapital til rådighet. Det vil ikke være tilfelle dersom ny egenkapital fra private norske investorer har en lavere kostnad som følge av for eksempel skattefavorisering.

SPØRSMÅL NR. 425**Innlevert 21. desember 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 7. januar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hvilket overordnet forvaltningsorgan har ansvaret for koordineringen, samhandlingen og den overordnede kvalitetssikringen mellom offentlige kontorer på et lavere nivå når disse ikke sorterer under samme forvaltningsorganet, og hvordan fungerer forannevnte i praksis?»

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål nr 1284, datert 20. juni 2007. Besvart av justisministeren 27. juni 2007.

Etter forvaltningsloven § 17 har offentlige organer en omfattende utredningsplikt før det fattes vedtak. I offentlig sektor må det av hensyn til rasjonell drift være slik at etatene samarbeider om utveksling av opplysninger, beregninger med mer. Et eksempel på dette er at NAV i sine beregninger av trygdeytelser forholder seg til inntektsopplysninger fra Skatteetaten. En forutsetning er at Skatteetaten også kvalitetssikrer opplysningene som oversendes av blant annet arbeidsgivere. Dette innebærer likevel ikke at det forvaltningsorganet som mottar opplysningene, er fritatt fra utredningsplikten etter forvaltningsloven § 17. Utredningsplikten må særlig gjelde i de tilfellene hvor enkeltmennesket påviser feil og mangler ved materialet som vedtaket bygger på.

I en slik sak som jeg viser til i forrige spørsmål, så hadde person X ved en rekke anledninger presentert relevante nye opplysninger. Men det ser ut som at Trygdeetaten og Skatteetaten i liten grad tok hensyn til dette.

Svar:

Regjeringen har naturlig nok et overordnet politisk ansvar for å sikre at samarbeidet mellom statlige etater fungerer så godt som mulig, også med sikte på koordinering, samhandling og overordnet kvalitetssikring mellom statlige kontorer (forvaltningsorganer). Ut over dette ligger ansvaret på overordnet nivå hos det departementet som det enkelte forvaltningsorganet eller den enkelte etaten sorterer under. Hvis forvaltningsorganer på lavere nivå sorterer under ulike departementer, har det enkelte departementet et overordnet ansvar for å sørge for at samarbeidet mellom de ulike underordnede organene fungerer best mulig. Dette kan for eksempel skje ved å legge til rette for samarbeid gjennom utarbeiding av regelverk, veiledning, etatsstyring mv. Dette betyr også at arbeidet med koordinering, samhandling og overordnet kvalitetssikring mellom offentlige kontorer kan fungere på ulike måter. Hvis samarbeidet er avhengig av et generelt regelverk som gjelder for hele eller store deler av forvaltningen (for eksempel forvaltningsloven), vil det departementet som forvalter det aktuelle regelverket, ha et overordnet ansvar for dette.

Det organet som treffer vedtak, har ansvar for at saken er forsvarlig utredet. Det gjelder også når vedtak treffes på grunnlag av opplysninger som er innhentet fra andre forvaltningsorganer. Hvis en privat part mener det foreligger feil og mangler ved innhentede opplysninger, vil avgjørelsesorganet normalt ha en særlig oppfordring til å sjekke riktigheten av opplysningene, og forsømmelse kan føre til at det foreligger brudd på utredningsplikten etter forvaltningsloven § 17.

SPØRSMÅL NR. 426**Innlevert 27. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 10. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Kraftkrise i Midt-Norge ble på nytt tema da planene om et gasskraftverk på Tjeldbergodden ble skrinlagt 20/12. Regjeringen forteller media villig vekk at de tar kraftsituasjon på alvor, og sier at de gjennomfører mange tiltak. De fleste tiltak ble dog initiert under tidligere regjeringer, slik som nettførsterkningene som nå skjer.

Kan statsråden vennligst fremlegge en liste over tiltak som denne Regjeringen har initiert og igangsatt for å hindre/forkorte en kraftkrise?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden skriver i svar på skriftlig spørsmål 381 (2007-2008) at "Regjeringen har stort fokus på kraftsituasjonen i Midt-Norge, og det er gjort et betydelig arbeid med å få på plass tiltak for å bedre kraftsituasjonen i regionen. Regjeringens plan for å styrke kraftsituasjonen i regionen er basert på tiltak for økt overføringskapasitet, økt satsing på energiomlegging og ny produksjon, samt andre tiltak som skal sikre forsyningsikkerheten i Midt-Norge."

Så vidt meg bekjent er mobile gasskraftverk det eneste genuine rød-grønne tiltak i Midt-Norge. Satsingen på fornybar energi har ennå ikke realisert/påbegynt et eneste prosjekt, gasskraftkonsesjonen til Tjeldbergodden var verdiløs uten utslippstillatelse, etc. Et konkret og forståelig svar imøteses, slik at debatten kan fortsette på faktabaserte argument, og ikke bare runde formuleringer.

Svar:

Regjeringen har initiert og iverksatt omfattende tiltak for å bedre kraftsituasjonen i Midt-Norge. For ett år siden ble hovedtrekk i handlingsplanen for Midt-Norge lagt fram. Regjeringens plan for å styrke kraftsituasjonen i Midt-Norge er basert på tiltak for økt overføringskapasitet, økt satsing på energiomlegging og ny produksjon, samt andre tiltak som skal sikre forsyningsikkerheten.

Regjeringen har etter sin tiltrødelse aktivt støttet opp om de omfattende tiltakene Statnett har gjennomført og holder på å gjennomføre for å bedre kraftsituasjonen i regionen. Dette omfatter blant annet investeringer i spenningsstøtte i overføringsnettet, som bedrer overføringsmulighetene i og inn i Midt-Norge

og som delvis allerede er satt i drift. Videre har Statnett besluttet å investere i og startet byggingen av økt overføringskapasitet mellom Midt-Norge og Sverige, som skal være på plass høsten 2009. Konsesjonsøknad for ny overføringsforbindelse mellom Sogn og Møre har Statnett oversendt NVE. Som andre tiltak for å sikre forsyningsikkerheten og til bruk i en eventuell svært anstrengt kraftsituasjon, har Statnett siden 2006 hatt en ordning med energiopsjoner rettet mot forbruk i kraftintensiv industri og det er tatt beslutning om investering i to reservekraftverk som nå er under slutføring.

Å legge til rette for ulike typer ny kraftproduksjon og satse på energieffektivisering er viktig for å bedre kraftsituasjonen i Midt-Norge. I Statsbudsjettet for 2008 er det lagt opp til en betydelig økning i satsingen på energiomleggingstiltak i regi av Enova. Den samlede rammen utgjør om lag 1 450 millioner kroner for 2008. Dette er en økning på ca 660 millioner kroner fra 2007. Samtidig styrker NVE saksbehandlerkapasiteten og prioriterer konsesjonssaker for vann- og vindkraft i Midt-Norge. NVE har videre stort fokus på effektiv konsesjonsbehandling av produksjons- og overføringsanlegg i regionen.

Det har blitt presentert planer for flere gasskraftprosjekter i Midt-Norge, og Regjeringen arbeider for å legge forholdene best mulig til rette for realisering av nye gasskraftprosjekter med CO₂-håndtering. Regjeringen har nå sendt den nasjonale tildelingsplanen for klimakvoter for perioden 2008-2012 på høring. Der foreslås det at høyeffektive kraftvarmeverk og gasskraftverk basert på rensing tildeles gratis kvoter på linje med andre sentrale europeiske land. Jeg gjennomførte i fjor høst møter med aktuelle utbyggere i Midt-Norge. Jeg vurderer nå de ulike prosjektene, og jobber videre med å få realisert et gasskraftverk i regionen.

Det gjøres altså en betydelig innsats for å bedre kraftsituasjonen i Midt-Norge. Det iverksettes et bredt spekter av tiltak, som økt overføringskapasitet, økt satsing på energiomlegging og ulike typer ny produksjon, samt andre tiltak som skal sikre forsyningsikkerheten i regionen. Arbeidet med å bedre kraftsituasjonen i Midt-Norge har svært høy prioritet, og jeg vil den 21. januar arrangere og lede et møte i Trøndelag der temaet er kraftsituasjonen i regionen.

SPØRSMÅL NR. 427**Innlevert 27. desember 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 10. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«StatoilHydro har signalisert at de vil selge seg ut av sin satsing på pelletsproduksjon. I Aftenposten 20/12 sier SVs Inga Marte Thorkildsen at Regjeringen bør vurdere å pålegge StatoilHydro å selge pelletsprodukter. Det er ikke første gang en rød-grønn politiker forsøker å overstyre et børsnotert selskap, og slike utspill skaper unødvendig usikkerhet om statens rolle som eier i StatoilHydro.

Kan statsråden avklare om Thorkildsens utspill representerer aktuell politikk for Regjeringen?»

Svar:

Jeg kan bekrefte at staten skal være en god og krevende eier, også i StatoilHydro. Dette betyr blant annet at vi er opptatt av å følge aksjelovens bestemmelser og regjeringens egne hovedprinsipper for godt eierskap. Disse har vi presentert for Stortinget i St. meld. nr. 13 (2006-2007) Et aktivt og langsiktig eierskap. Dette tilsier at staten som en stor eier normalt ikke griper inn i enkeltsaker.

Regjeringens eierskapspolitikk formulerer en

rekke tverrgående hensyn som skal tas, hvorav hensynet til miljø er et av de viktigste. Staten som eier forventer at selskapets arbeid med miljøspørsmål må skje systematisk og dekke hele verdikjeden i virksomheten.

Et av StatoilHydros uttalte mål er å utvikle nye energibærere som fører til lavere CO₂-utslipp nasjonalt og internasjonalt. Et viktig argument for sammenslåingen av Statoil og Hydros olje- og gassvirksomhet var å stå sterkere rustet til å utvikle fornybar energi.

I denne konkrete saken sier selskapet i følge Aftenposten at det ønsker å fokusere på biodrivstoff fremfor pellets. Selskapet mener også at det fra et helhetlig miljømessig ståsted er ønskelig at andre aktører videreutvikler selskapets pelletsvirksomhet. Dette tar jeg til etterretning.

Staten er som stor eier i StatoilHydro svært opptatt av at rollefordelingen mellom styre, ledelse og eiere respekteres og gjennomføres i praksis. Styret og andre styrende organer i et selskap skal ha og ta ansvar, og skal i etterhånd vurderes og bedømmes etter hvordan de har skjøttet sine oppgaver.

SPØRSMÅL NR. 428**Innlevert 2. januar 2008 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 10. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Før jul ble det kjent at StatoilHydro og Shell skrinlegger sitt prosjekt om gasskraftverk på Tjeldbergodden. Dette skyldtes delvis manglende økonomi og delvis manglende avklaringer fra myndighetene. Statsråden har deretter bedt Shell utrede bygging av et "dedikert" gasskraftverk på Aukra. Det er dog ingen grunn til å tro at økonomien vil være bedre i et slikt gasskraftverk.

Med den bakgrunn, hva vil statsråden bidra med økonomisk og politisk til et anlegg på Aukra som ikke var mulig for prosjektet på Tjeldbergodden?»

BEGRUNNELSE:

I ANB-NTBs sak fra statsrådens pressekonferanse 20/12 stod det:

"Olje- og energiminister Åslaug Haga (Sp) vil be Shell utrede mulighetene for å bygge et eget gasskraftverk som kan forsyne Ormen Lange med elektrisk strøm. Det er en forutsetning at et slikt kraftverk bygges med CO₂-rensing, sa Haga da hun i går møtte pressen. I hvilken grad staten kan bidra med kostnadsdekning for rensesprosessen ville hun ikke gå inn på."

Det hadde også vært interessant om statsråden vil gi en faglig begrunnelse og konsekvensanalyse for ulike energi- og miljøaspekt ved at Aukra gasskraft-

verket må være "dedikert" til Ormen Lange, fremfor at det samme kraftverket også kan forsyne Midt-Norge for øvrig med strøm ved leilighet.

Svar:

Selv om StatoilHydro har besluttet å stoppe videre utredningsarbeid rundt gasskraftverket på Tjeldbergodden, er det viktig å jobbe videre med alternative muligheter for ny kraftproduksjon i Midt-Norge. Landsdelen er i en underskuddssituasjon og har en sårbar strømforsyning. Jeg vil i denne sammenheng også vise til mitt svar på spørsmål nr. 426 til skriftlig besvarelse.

Det er flere aktuelle prosjekter i Midt-Norge. Som et ledd i arbeidet med kraftsituasjonen i denne regionen, har jeg gjennomført møter med alle aktørene som har planer for ny gasskraftproduksjon. I tillegg til StatoilHydro (Tjeldbergodden) gjelder dette blant annet Industrikraft Midt-Norge (Skogn) og Industrikraft Møre (Elnesvågen).

Det er fortsatt betydelige utfordringer knyttet til øvrige prosjekter, ikke minst når det gjelder lønnsomhet. På den annen side er de planlagte kraftverkene mer tilpasset kraftsituasjonen i regionen. Jeg vil understreke at vi i denne fasen må holde alle muligheter åpne.

I dag forsynes Ormen Lange med strøm fra nettet og er blant de største strømforbrukerne i Midt-Norge. Det kan være grunnlag for å vurdere etablering av kraftproduksjon i tilknytning til Ormen Lange-anlegget på Aukra. Jeg har derfor signalisert at jeg vil be Shell, som operatør på Ormen Lange, utrede disse mulighetene. Det er for tidlig å si om dette vil være en ønskelig løsning.

Det er også for tidlig å gi en faglig begrunnelse og konsekvensanalyse for ulike energi- og miljøaspekt ved et gasskraftverk på Aukra. Det er nettopp disse spørsmålene jeg ønsker at en utredning skal belyse. Dette vil jeg derfor komme tilbake til på et senere tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 429

Innlevert 2. januar 2008 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 11. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Under Stortingets debatt 19.12.07 om å innlemme klimakvoteloven i EØS-avtalen uttalte SVs Inga Marte Thorkildsen at "Vi har tatt et viktig skritt forbi EU når vi har bestemt at vi ikke skal ha gratiskvoter etter 2012. Det blir viktig å jobbe opp mot EU-systemet for at det skal bli likedan der, at det ikke skal være gratiskvoter i EU-systemet etter dette tidspunktet."»

Medfører det riktighet at det er bestemt at Norge ikke skal tildele gratiskvoter etter 2012 uavhengig av hva EU gjør?»

Svar:

Den reviderte klimakvoteloven gjelder for perioden 2008-2012. I Ot.prp. nr. 66 (2006-2007) "Om lov om endringer i klimakvoteloven m.m." heter det:

"Regjeringen vil arbeide for at EUs kvotesystem skal baseres på at det ikke tildeles vederlagsfrie kvoter etter 2012. Norske kvotepliktige bedrifter kan derfor

ikke basere seg på tildeling av vederlagsfrie kvoter etter 2012. Dette vil imidlertid måtte vurderes i lys av EUs politikk på området."

I utgangspunktet burde alle kvoter selges. Bare på denne måten kan prinsippet om at forurenser betaler ivaretas fullt ut, og gi de riktige incentivene til utslippsreduksjoner og omstillinger. Norge skal være en pådriver for et mer ambisiøst og effektivt kvotesystem post 2012. Dette innebærer arbeid for at kvotesystemet skal dekke så mange sektorer som mulig, og at hovedregelen for tildeling skal være salg, slik at alle de reelle klimakostnadene bæres av forurenser selv.

Dette er synspunkter Norge har spilt inn i prosessen med å redigere EUs kvotehandelsdirektiv som skal gjelde fra 2013. Det endelige, reviderte direktivet er ennå ikke vedtatt, og regjeringens standpunkt er at tildeling etter Kyotoprotokollens første forpliktelsesperiode 2008-2012 skal vurderes i lys av EUs politikk på området.

SPØRSMÅL NR. 430**Innlevert 4. januar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 14. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I Varden 4.01.08 er det et oppslag om at Skanska gir bonus til sjåfører som salter mindre. Flere brukere er bekymret, og mener at mindre salting på disse strekningene går ut over trafikksikkerheten.

Mener statsråden at inngåelse av slike avtaler er uproblematisk, eller er dette forhold som statsråden vil se nærmere på?»

Svar:

Oppslaget i Varden det vises til i spørsmålet, er basert på et intervju med entreprenørselskapet Skanska som er bekymret over at saltforbruket er for høyt på Lifjellkontrakten i Øvre Telemark distrikt. Av artikkelen går det fram at de ved å innføre et bonussystem, oppmuntrer til riktig salting samtidig som det er en forutsetning at en holder de kravene som er satt for vedlikeholdet.

Jeg vil påpeke at det ikke alltid er slik at jo mer salt som brukes, dess bedre blir effekten. Ved en gitt temperatur vil effekten av saltet ikke øke etter at en har nådd den saltkonsentrasjonen som skal til for å smelte snøen på vegbanen. Dersom saltkonsentrasjonen er for høy, vil man få en overmettet saltopløsning, en såkalt kuldeblending. Ved bruk av for mye salt kan en risikere at vegbanen fryser til igjen. Korrekt saltmengde er avhengig av forholdene på veggen,

om det saltes preventivt, om det saltes for å fjerne is, eller for å hindre at snøsåle fester seg.

Det er samtidig viktig at bruk av salt har negative konsekvenser for miljøet. Statens vegvesen er opptatt av at en bruker riktig mengde salt, tilpasset de aktuelle vær- og trafikforholdene. På bakgrunn av dette arrangerte vegvesenet i Øvre Telemark distrikt en temadag om salting. Her fikk alle utførende entreprenører i distriktet ekstra opplæring i bruk av salt. Deretter ble entreprenørene bedt om å fokusere på å bruke riktig saltmengde under forskjellige værforhold, med spesiell fokus på salting under snøvær, hvor det helt klart ble benyttet for store saltmengder. Statens vegvesen har ikke gitt konkrete føringer på hvordan dette skulle oppnås. Bonussystemet er et virkemiddel Skanska som utførende entreprenør har vurdert som effektivt for å redusere saltbruken ned mot et optimalt nivå.

I arbeidet med å redusere saltbruken til et optimalt nivå, er det ikke foretatt endringer i funksjonskravene i kontrakten. Kravene i kontrakten følges opp på samme måte som tidligere, og det er ikke konstatert flere eller større avvik i kontrakten som følge av sterkere fokus på riktig saltbruk.

Jeg vil understreke at jeg er positivt til alle typer tiltak som bidrar til mer optimal bruk av salting. Det er her viktig at vi ivaretar trafikksikkerheten samtidig som belastningen på natur og miljø reduseres.

SPØRSMÅL NR. 431**Innlevert 4. januar 2008 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 14. januar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hedmarken er et av kjerneområdene for norsk landbruk. Det er viktig å samle kompetanse og skape noen kompetansemiljøer for å utvikle næringsmulighetene i landbruket. På Blæstad som i dag disponeres av Høgskolen i Hedmark, er det derfor planlagt et landbrukets kompetansesenter. Disse planene står nå i stampe grunnet en langvarig uenighet mellom Kunnskapsdepartementet og Hedmark Fylkeskommune.

Vil statsråden vie saken den nødvendige oppmerksomhet og ta initiativ til å finne en løsning raskt?»

BEGRUNNELSE:

Visjonen for Innlandets kunnskapscenter for landbruk for Blæstad er klar og god. Man ønsker å "løfte Innlandet til å bli best på kompetanse innen de deler av landbruket hvor Innlandet har naturlige forutsetninger og spisskompetanse". Det er en målsetting som Kunnskapsdepartementet burde applaudere og som det er viktig at Innlandet kan få muligheten til å forfølge. Det har vært mye fokus på Innlandet som et av de områder som mangler utvikling. Det er derfor ikke lett å forstå at slike initiativ som dette ikke

lar seg realisere pga. uenighet mellom fylkeskommune og departement.

Et kompetansesenter på Blæstad vil være viktig for å opprettholde og tiltrekke seg nødvendig kompetanse for hele landbruksnæringen i Innlandet. Derfor har også mange interessenter sett muligheten og sluttet seg til prosjektet og lagt mye interesse og ressurser inn i utviklingen av senteret. Nå står man i fare for å miste framdriften og disse interessentene, fordi Hedmark Fylkeskommune og Kunnskapsdepartementet ikke kan bli enige. Statsråden må snarest ta tak i dette og finne en løsning på uenigheten.

Svar:

Spørsmål til skriftlig besvarelse nr 431 fra stortingsrepresentanten Gunnar Gundersen - Blæstad gård kompetansesenter for landbruket.

Jeg viser til spørsmål nr. 431 fra stortingsrepre-

sentant Gunnar Gundersen vedrørende utvikling av et kompetansesenter for landbruk på Blæstad. Jeg er positivt innstilt til etablering av et eget kompetansesenter på Blæstad og har i brev til både Hedmark fylkeskommune og Høgskolen i Hedmark understreket at dette er et positivt tiltak.

For å realisere et kompetansesenter har Hedmark fylkeskommune ønsket å avvikle leieavtalen med Høgskolen i Hedmark fra 1969 som gir høyskolen rett til vederlagsfri leie av arealene på Blæstad. I henhold til avtalen fra 1969 betaler høyskolen kostnader knyttet til forvaltning, drift og vedlikehold på eiendommen. Hedmark fylkeskommune har således ingen direkte utgifter knyttet til Blæstad.

Jeg har vært i dialog med Hedmark fylkeskommune med sikte på å finne en løsning på denne saken. På bakgrunn av dette går det i dag ut et brev til Høgskolen i Hedmark og Hedmark fylkeskommune med et forslag til løsning.

SPØRSMÅL NR. 432

Innlevert 7. januar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 14. januar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på spørsmål 393 som var mangelfullt. Det er feil at vedtaket om avvisning ikke er påklaget. For det andre kan det synes som om Mattilsynet ikke er en serviceinstitusjon, men en etat som bidrar til økt byråkrati. Mattilsynet bestrider ikke kompetent amerikansk myndighet, men godtar likevel ikke de sertifikater som de utsteder. Å avklare dette med amerikanske myndigheter burde kunne skje raskt.

Vil statsråden raskt avklare saken med amerikanske myndigheter og gi oppsettende virkning?»

Svar:

Representanten Asmyhr følger opp sitt tidligere spørsmål nr 393 der han hevder at Mattilsynets grensekontroll hindrer import av helsekostprodukter fra USA med begrunnelse i at feil myndighet i USA har undertegnet eksportpapirene. Representanten Asmyhr hevder at svaret var mangelfullt.

Mattilsynet har opplyst om at et vareparti proteinpulver eller proteindrikk fra USA ble avvist ved

Mattilsynets grensekontrollstasjon i Borg Havn den 30.11.2007, grunnet manglende veterinær underskrift på helsesertifikatet som fulgte forsendelsen.

Mattilsynet bekrefter at avvisningsvedtaket ikke er påklaget. Mattilsynet har derimot gitt importøren utvidet klagefrist til 15.1.2008.

Mattilsynet har på et tidlig stadium orientert importøren om hva som var mangelfullt ved dokumentene som fulgte varen (manglende veterinærattestasjon), slik at importøren har hatt tid til å skaffe riktig dokumentasjon. Mattilsynet sjekker også saken med EU-kommisjonen og har diskutert den med andre lands myndigheter. Vi kan ikke se at representanten Asmyhr har belegg for å hevde at Mattilsynet ikke yter tilfredsstillende service i denne saken.

Importkravene er nedfelt i felles EØS-regelverk. Importregelverket kan oppleves som strengt, men bestemmelsene er viktige blant annet for å forebygge innslep av alvorlig smittsomme dyresykdommer.

Jeg kan ikke se at det er grunnlag for at jeg skal ta noe initiativ overfor amerikanske myndigheter i denne saken og jeg viser forøvrig til mitt svar av 21.12.2007.

SPØRSMÅL NR. 433**Innlevert 7. januar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 14. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvilke grep har statsråden gjort og hva vil statsråden gjøre for å sikre at beredskapen og kapasiteten er så god at man kan unngå stengte veier på grunn av store nedbørmengder, og mener statsråden at de normene som er i dag på lengden av rodene/strekningene, beredskap, uttrykningstid, strøing og brøyting er gode nok, og kan statsråden garantere at beredskapen og kapasiteten er god nok til å hindre stengning av vegstrekninger som normalt er vinteråpne?»

BEGRUNNELSE:

I de siste årene har vi flere ganger opplevd kaotiske tilstander på vegene på grunn av store nedbørmengder på kort tid. Nedbøren har medført at blant annet flere strekninger på hovedvegnettet vårt har vært stengt. Senest sist vinter bl.a. på E-18 Sørlandet. Etter å ha vært i kontakt med flere av de som driver med vintervedlikehold i form av brøyting/strøing, så kommer det klart frem at problemene skyldes at rodene/strekningene som den enkelte har ansvaret for er for store. Vegvesenet sier at det nå er satt i gang tiltak for å hindre at man risikerer at stengningen av strekninger slik som i fjor og forfjor på bl.a. E-18 ikke skal skje igjen. Jeg har registrert at rød-grønne politikere og statsråden har antydnet at bakgrunnen for stengningen, eventuelt dårligere brøyting, skyldes at vintervedlikeholdet er konkurranseutsatt. Etter det undertegnede har fått opplyst bl.a. fra Vegvesenet ble roder/strekninger utvidet lenge før anbudskontraktene ble inngått. Noe av bakgrunnen for denne utvidelsen skyldes at man hadde flere snøfattige vintre, og at behovet da var mindre.

Svar:

Målsettingen med vinterdriften på riksvegene er at de skal være fremkommelige for kjøretøy som er normalt utstyrt for vinterkjøring. Dette skal oppnås ved å redusere mengden snø og is på vegen samt sikre tilstrekkelig veggrep for trafikantene.

Statens vegvesen er ansvarlig for å drifte riksve-

gene, men det praktiske arbeidet utføres av private entreprenører. I kontraktene med entreprenørene gis kravene som til enhver tid skal være oppfylt. Jeg er meget opptatt av kvaliteten på tjenestene entreprenørene utfører, og Statens vegvesen arbeider kontinuerlig for å forbedre disse kontraktene og oppfølgingen av dem, slik at resultatet skal bli best mulig. I de nye kontraktene som inngås i år, er det stilt betydelig strengere krav til kvalitetssystemer og kvalitetsplaner, ikke minst i forhold til vinterdriften.

Jeg har bedt Statens vegvesen gjøre en revisjon av standarden for drift og vedlikehold av veier. Et av hovedformålene med revisjonen er å beskrive standarden slik at det blir enklere å utarbeide presise krav til entreprenørene som skal utføre drifts- og vedlikeholdsoppgaver på vegnettet. Som bakgrunn for revisjonen er det også gjennomført undersøkelser for å bestemme hvilket vinterdriftsnivå samfunnet er best tjent med.

En medvirkende årsak til de problemene vi har opplevd i de siste årene er at mange vogntog har for dårlig dekkutrustning i forhold til rådende føreforhold. Dette fører til at de kjører seg fast og stenger vegen for andre trafikanter, men også for brøytemannskapene. For å redusere dette problemet har Samferdselsdepartementet styrket bevilgningene til kontroller både ved landegrenser, ferjekaier og fjellovergang m.v. Videre har jeg bedt Statens vegvesen vurdere å skjerpe kravene til dekkutrustning på slike kjøretøy. Forslag til innskjerping i disse kravene vil bli sendt ut på høring om kort tid. Jeg har også bedt etaten vurdere i større grad å benytte de hjemlene for bruk av midlertidige restriksjoner som står til disposisjon, for eksempel overfor enkelte kjøretøykombinasjoner når forholdene er spesielt vanskelige.

Norge er et vinterland og det vil av og til være værforhold som kan karakteriseres som ekstreme. Det vil ikke være økonomisk forsvarlig å dimensjonere beredskapsnivået slik at det aldri vil kunne oppstå situasjoner som medfører vansker for trafikkavviklingen.

SPØRSMÅL NR. 434**Innlevert 7. januar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 15. januar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for om det er blitt færre rapporteringsoppgaver for næringslivet under den sittende regjeringen, og kan statsråden eventuelt redegjøre for hvilke tidligere rapporteringsoppgaver som ikke lenger er gjeldende?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden har sammen med sine kolleger uttalt at man skal forenkle den administrative byrden selvstendige næringsdrivende er pålagt av det offentlige. Noe av dette arbeidet har jeg forstått skal skje gjennom elektronisk rapportering via Altinn. Men har antall momenter for rapportering blitt færre, eller må man rapportere like mange opplysninger i dag som i 2004/2005.

Svar:

Oppgaveregisteret i Brønnøysundregistrene har som hovedoppgave å holde løpende oversikt over næringslivets oppgaveplikter til det offentlige, og finne muligheter for samordning og forenkling. Målet er å hindre overflødig innsamling og registrering av opplysninger, særlig av hensyn til små og mellomstore bedrifter. Basert på disse opplysningene fra Oppgaveregisteret utarbeides årlige belastningsstatistikker.

Tabellen nedenfor viser antall nye og opphørte skjemaer i perioden 2004 til og med 2007. I tillegg vises tall for total belastning og totalt antall skjema-varianter.

	2004	2005	2006	2007*
NÆRINGSLIVETS BELASTNING (årsverk)				
Nye registrerte skjemaer i perioden	30,6	4,1	2,3	30,4
Samordnings- og forenklingstiltak i perioden	-78,3	-585,0	-100,6	-167,1
Total belastning for næringslivet pr. 31.12.	6.522	4.934	4.833	4.772
ANTALL SKJEMA				
Nye registrerte skjemaer i perioden	22	40	27	12
Samordnings- og forenklingstiltak i perioden	-33	-15	-6	-11
Totalt antall skjema-varianter pr. 31.12.	674	699	732	730

* foreløpige tall

Som oversikten viser er til sammen 65 skjema opphørt i perioden fra 2004 til 2007. I samme periode har det kommet til 101 nye.

Måling av belastningen kun i antall skjema gir imidlertid ikke et fullstendig bilde. Det er tidsforbruket knyttet til utfylling av skjema som representerer belastningen for næringslivet snarere enn antall skjema. Eksempelvis kan en oppsplitting av et skjema i flere skjema som er tilpasset forholdene i den enkelte bransje, innebære at den enkelte næringsdrivende får et skjema som er bedre tilpasset vedkommendes drift, og som gjør rapporteringen enklere og mer tidsbesparende.

De største besparelsene for de næringsdrivende ligger ofte i andre samordnings- og forenklingstiltak. Nærings- og handelsdepartementet har en løpende dialog med næringsorganisasjonene om hvilke tiltak for å lette næringslivets rapporteringsbyrder som gir best effekt. Eksempler på samordnings- og forenklingstiltak kan være:

- Forenkling av skjemaer som fører til at avgiver bruker mindre tid på forarbeid og/eller utfylling
- Redusert innsamlingshyppighet
- Overgang til elektronisk innrapportering der det tar kortere tid å levere elektronisk enn å sende inn skjemaet manuelt
- Etater har samarbeidet om informasjonsinnhenting slik at avgiver slipper å rapportere til flere steder
- Skjema trenger ikke å sendes inn lenger på grunn av regelverksendringer
- Gjenbruk av opplysninger som allerede er innhentet av andre etater

I perioden fra 2004 til og med 2007 har samordnings- og forenklingstiltak ført til en belastningsreduksjon på til sammen 931 årsverk. Av de totalt 931 årsverkene utgjør hele 683 årsverk overgang til elektronisk innrapportering. 637 av disse årsverkene kan relateres til Altinn. Særlig gjelder dette Skattedirek-

toratets skjema. Til sammenligning kan det opplyses at av de 931 årsverkene utgjør 88 en reduksjon som følge av at skjema har opphørt på grunn av regel-

verksendringer. Ca. 70 av disse skyldes opphør av RISK-regelen.

SPØRSMÅL NR. 435

Innlevert 7. januar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 14. januar 2008 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Hva har statsråden gjort for å bedre på de forholdene som ble kritisert i Riksrevisjonens Dokument nr.1(2007-2008)?»

BEGRUNNELSE:

Riksrevisjonen kom i sitt Dokument nr.1(2007-2008) med kritikk til flere departement angående brudd på reglene om offentlige anskaffelser. Et av de departementene som fikk kritikk, var Fornyings- og administrasjonsdepartementet.

Svar:

Jeg ser svært alvorlig på de svakhetene Riksrevisjonen har avdekket på innkjøpsområdet, både som ansvarlig for regelverket for offentlige anskaffelser, og i forhold til de innkjøpene Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD) og underliggende etater foretar.

Som regelverksforvalter har jeg gjennomført en rekke tiltak på innkjøpsområdet siden jeg startet som statsråd i 2005. Reglene har av mange blitt oppfattet som komplisert. Regjeringen kom med et nytt og forbedret regelverk i januar 2007, og det er grunn til å tro at de grepene vi tok her, vil gjøre det enklere å følge regelverket. Like før de nye reglene kom, ga FAD ut en omfattende veileder, slik at de riktige løsningene blir lettere tilgjengelig for den enkelte innkjøper. Fra 1. januar 2007 ble også trusselen om gebyr for bevisste ulovlige direkteanskaffelser reell. KOFA har allerede ilagt milliongebyr i en sak der konkurransen ikke var kunngjort slik den skulle. Dette tror jeg vil virke preventivt.

Felles for disse tiltakene er imidlertid at de må tre i kraft før de kan virke. Riksrevisjonens rapport omhandler innkjøp foretatt i 2006. Nytt regelverk, ny veileder og trusselen om gebyr har forhåpentligvis bidratt til bedre og riktigere innkjøp i 2007, og vil gjøre det fremover.

Fra januar 2008 opprettet Regjeringen et nytt direktorat for forvaltning og IKT, der et av satsningsområdene er innkjøp. En av oppgavene er å arbeide

for at offentlige innkjøp skjer på en ryddig og samfunnstjenlig måte. Det skal medvirke til bedre, enklere og sikrere offentlige innkjøp. Et annet tiltak for å sikre at regelverket blir fulgt, er innføring av nye rammeavtaler med tilbud til nesten alle offentlige virksomheter om innføring og bruk av elektroniske verktøy til støtte for gjennomføringen av hele innkjøpsprosessen. Jeg tror at bruk av disse elektroniske verktøyene vil gi økt etterlevelse av regelverket.

Som regelverksforvalter har jeg altså iverksatt en rekke tiltak fra sentralt hold. Imidlertid ligger ansvaret for innkjøp hos den enkelte virksomhetsleder. Mange offentlige ledere er for lite opptatt av innkjøp, og det settes generelt av for lite ressurser til innkjøpsvirksomhet. Sommeren 2007 gikk jeg derfor ut og oppfordret alle lederne til å ta dette ansvaret på alvor. Den enkelte leder må sørge for tilstrekkelige ressurser til innkjøp - både i form av mennesker, penger og tid. Uten en slik nødvendig satsning settes ikke den enkelte innkjøper i stand til å tilegne seg tilgjengelig og nødvendig kunnskap som de må ha for å gjøre gode og riktige innkjøp.

FAD har også fått kritikk for sine innkjøp. Både departementet og fylkesmennene som underliggende etat er kritisert. I denne sammenheng har jeg et lederansvar.

FAD iverksatte flere tiltak i løpet av 2007 for å bedre etterlevelsen av innkjøpsregelverket internt i departementet. Blant annet ble kontrollen på området forbedret, vi er i slutfasen med å utarbeide en hensiktsmessig innkjøpsstrategi som inkluderer bruk av elektroniske arbeidsprosesser og vi har rekruttert en ny medarbeider sentralt for å bistå internt med å implementere og etterleve denne strategien.

Med hensyn til kritikken av fylkesmennenes etterlevelse av innkjøpsregelverket, vil jeg fremheve at departementet tar opp saken både skriftlig og i egne fora med administrasjonssjefer og andre innkjøpsansvarlige i fylkesmannsembetene. I tildelingsbrevene for 2008 tar vi sikte på å skjerpe kravene til hvordan innkjøpsvirksomheten hos fylkesmennene skal organiseres og gjennomføres, herunder at hvert embete peker ut en egen innkjøpskoordinator.

SPØRSMÅL NR. 436**Innlevert 7. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 17. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«En fersk undersøkelse i regi av HUNT viser at over halvparten av innbyggerne i Lierne i Nord-Trøndelag opplever dårligere livskvalitet og trivsel ved å bo tett på bjørn. Om lag halvparten av libyggen lar rovdirene påvirke bruken av utmark og opplever redusert glede av å være i naturen på grunn av rovdyr. I Soria-Moria-erklæringen fremgår det at bestandstall skal vurderes ut fra livskvaliteten til befolkningen i rovdyrutsatte områder.

Hvilke konsekvenser vil disse resultatene få for Regjeringens rovdyrpolitikk?»

BEGRUNNELSE:

Som statsråden vil være kjent med, er bestanden av bjørn i Trøndelag bare på en fjerdedel av bestandsmålet. En oppnåelse av bestandsmålet vil innebære en betydelig økning av både bjørnebestanden og av konfliktnivået i Trøndelag. Når det nå er dokumentert gjennom Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag at bjørnebestanden allerede i dag er på et nivå som gjør at livskvaliteten for befolkningen er redusert, bør det være åpenbart at en firedobling ikke er forenlig med å ta hensyn til livskvaliteten til folk flest.

Svar:

Jeg har registrert resultatene fra spørreundersøkelsen i Nord-Trøndelag og mener at disse må tas på alvor. Jeg er svært opptatt av at folk ikke skal få redusert sin livskvalitet som følge av at vi skal ha levedyktige rovviltbestander i Norge. Selv om sannsynligheten for å bli angrepet er svært liten, kan frykten

for at det skal skje oppleves som høyst reell. Når dette fører til at folk i mindre grad benytter utmarka som en kilde til økt livskvalitet er dette uheldig. Samtidig er det viktig å merke seg at det også er mange som oppfatter det som en berikelse å ha rovdyr i norsk natur, og som mener at rovdirene bør vernes. Dette fremkommer også i undersøkelsen fra Nord-Trøndelag.

Gjennom rovviltforliket i 2004 ble det bestemt at vi skal ha levedyktige rovviltbestander i Norge, og det ble definert klare bestandsmål for ulv, bjørn, jerv og gaupe. Bestandsmålene ligger fast, jf. svar av 20.4.2007 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 889 og svar av 18.6.2007 på spørsmål nr. 1191. Bestandsmålet for bjørn er ennå ikke nådd, og det betyr at vi i framtiden vil få mer bjørn i Norge. Med en økende bjørnestamme blir betydningen av å lytte til kunnskap om hvordan vi kan leve trygt med bjørn viktig. I tiden som kommer vil vi legge økt vekt på informasjonstiltak for å sikre spredning av slik kunnskap. Miljøvernmyndighetene benytter i tillegg virkemidler som skadefelling og lisensfelling for å redusere konfliktnivået og skadeomfanget i forhold til husdyr. Bjørnebestanden overvåkes i dag nøye og terskelen for fellingstillatelse på nærgående bjørner er lav.

Jeg vil også understreke at oppbyggingstakten for rovviltbestandene skal ta hensyn til nødvendig tid til tilpasninger for beitebrukere og lokalsamfunnene generelt, noe som er i tråd med Soria Moria-erklæringen. Det er derfor ikke satt noe tidspunkt for når bestandsmålene skal nås, så lenge bestanden av den enkelte art har en positiv utvikling mot bestandsmålet.

SPØRSMÅL NR. 437**Innlevert 8. januar 2008 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 15. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Undertegnede er gjort kjent med at avtalen mellom Helse Sør-Øst og Solbu ettervernshjem er sagt opp med virkning fra 1. juli 2008. Undertegnede stiller seg svært undrende til at dette tilbudet som gis til unge voksne med psykiske lidelser blir lagt ned, særlig med tanke på de målsettinger som ligger i opptrappingsplanen for psykiatri.

Vil statsråden gripe inn, og sørge for at tilbudet ved Solbu ettervernshjem ikke blir lagt ned?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til at avtalen mellom Helse Sør-Øst og Solbu ettervernshjem ikke blir videreført etter 1. juli 2008. Det vises videre til brev fra beboerne som er sendt statsråden 17.12.2007, der de beskriver hva Solbu betyr for deres vedkommende. Opptrappingsplanen for psykiatri omtaler viktigheten av nettopp slike tilbud. Det er derfor svært merkelig at man tar til orde for en reell nedleggelse av et tilbud man har hatt tverrpolitisk enighet om viktigheten av. Solbu er slik undertegnede ser det, svært viktig i forhold til samhandlingen mellom spesialisthelsetjenesten og kommunen, og at det derfor bør være liten tvil

om at institusjonen er et viktig bidrag for å forbedre disse problemstillingene. Undertegnede mener statsråden bør gripe inn for å sørge for at Solbu får forlenget avtalen etter 1. juli 2008, og ber derfor om en tilbagemelding på dette.

Svar:

De regionale helseforetakene skal sørge for at tilbud ikke bygges ned før nye og bedre tilbud er etablert, enten som en del av spesialisthelsetjenesten eller i regi av kommunene. Jeg forventer at disse føringene følges også i tilknytning til tilbudet ved Solbu.

Helse Sør-Øst RHF har informert meg at de vil ivareta sitt "sørge for"-ansvar gjennom å følge saken tett videre for å etterse at overordnede føringer fra HOD blir fulgt og at enkeltpasienter ikke blir skadelidende. Helse Sør-Øst RHF informerer videre at de i denne sammenheng vil vurdere om det er behov for å forlenge avtaleforholdet med ytterligere et halvt år, dvs fram til 01.01.09 for å sikre en best mulig prosess - herunder avklare det framtidige tilbudet til den angjeldende pasientgruppen ved Solbu.

Jeg har bedt Helse Sør-Øst RHF om å orientere departementet i saken fortløpende.

SPØRSMÅL NR. 438**Innlevert 8. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 15. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Bergen, Trondheim og Oslo får flere millioner i årlig støtte til psykisk helse, mens Stavanger-studentene selv må finansiere et tilsvarende tilbud.

Når vil statsråden nedsette arbeidsgruppen som skal vurdere det psykiske helsetilbudet til studenter, slik at denne skjevfordelingen kan bli belyst og rettet opp?»

BEGRUNNELSE:

I motsetning til Bergen, Trondheim og Oslo finansierer Stavangerstudentene samskipnadens psy-

kiske helsetilbud fullt ut over semesteravgiften. I 2007 utgjorde det ca. 24% av den totale semesteravgiften eller ca. kr 165 pr student og vil øke til ca. kr 200 i 2008. Tilsvarende tall for andre universitet er ca. kr 131 i Oslo, ca kr 180 i Trondheim og ca. kr 116 i Bergen før tilskuddsøkningen på 1 mill. At Bergen, Trondheim og Oslo får flere millioner i årlig støtte til psykisk helse mens Stavangerstudentene selv må finansiere et tilsvarende tilbud, innebærer en skjevfordeling.

I statsbudsjettet for 2008 sier departementet at det vil bli nedsatt en arbeidsgruppe som skal vurdere det psykiske helsetilbudet til studenter.

Det haster nå med å få rettet opp skjevfordelingen mellom universitetene. Derfor er det viktig at arbeidsgruppen blir nedsatt så raskt som mulig.

Svar:

Som varslet i St. prp. nr. 1 (2997-2008) skal det etableres en gruppe med representanter fra de regionale helseforetak, studentsamskipnadene, studentor-

ganisasjoner, KS, Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet for å vurdere hvordan man kan samarbeide bedre for å gi et godt tilbud til studentene når det gjelder psykisk helsearbeid og psykisk helsevern. Arbeidsgruppen vil starte sitt arbeid i løpet av februar. Stortinget vil bli orientert i statsbudsjettet for 2009.

SPØRSMÅL NR. 439

Innlevert 8. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 17. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at saken om ny veiforbindelse mellom Karmøy, Haugesund og Tysvær (T-forbindelsen) blir lagt fram for Stortinget til behandling i vårsesjonen 2008, slik at nye utsettelse i oppstart av prosjektet unngås?»

BEGRUNNELSE:

T-forbindelsen er et prosjekt av stor regional betydning for hele Haugalandet og skal realiseres med statlige midler, bompenger og kommunalt tilskudd. Prosjektet har vært utsatt en rekke ganger. Senest i St.prp. nr. 1 (2007-2008) informeres Stortinget om at det legges opp til anleggsstart i 2008. Det er derfor avgjørende at statsråden sørger for en framdrift i

saksbehandlingen som gjør at en proposisjon om utbygging og finansiering av T-forbindelsen kan behandles av Stortinget tidlig i vårsesjonen 2008.

Svar:

Det er gjennomført ekstern kvalitetssikring av T-forbindelsen. På bakgrunn av det som er kommet fram under arbeidet er ikke prosjektet fullfinansiert. Samferdselsdepartementet arbeider med å fastlegge forutsetningene for finansieringsplanen med sikte på en snarlig avklaring. Trolig vil det deretter være behov for ny lokalpolitisk behandling. Saken vil bli lagt fram for Stortinget så snart som mulig etter at tilstrekkelige avklaringer foreligger.

SPØRSMÅL NR. 440**Innlevert 8. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal****Besvart 14. januar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«En lektor som går over til å jobbe som høgskolelektor ved en av lærerutdanningene må regne med å gå ned i lønn.

Hvilke tiltak vil statsråden sette i gang for å gjøre det mer attraktivt å bli høgskolelektor?»

BEGRUNNELSE:

Et av de mest presserende problemene når det gjelder lærerutdanningen, er rekrutteringa til høgskolenene som driver denne profesjonsutdanningen. Situasjonen ved institusjonene er at mange høgskolelektorer i nær fremtid vil nå pensjonsalder. Det gjør arbeidet med å få tak i de beste og dyktigste til å bli lærerutdannere svært viktig for de kommende tiårene. Dyktige lærerutdannede er avgjørende for å få dyktige lærere og en enda bedre skole. Da må vi hente de dyktigste lektorene med interesse for feltet fra grunn- og videregående skole.

Det paradoksale er at for å bli høgskolelektor kreves det en høyere kompetanse enn ved å være lektor i grunn- og videregående skole, men lønnen er lavere. En lektor med 10 års ansiennitet må regne med å kunne gå ned i lønn med ca 25-40 tusen kroner pr. år. Det gjør det svært vanskelig å rekruttere høgskolelektorer blant lektorene i grunn- og videregående skole.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til at rammene for hvilke lønns plassering de enkelte stillingene har, blir fastsatt mellom partene i arbeidslivet etter forhandlinger. Etter at forhandlingsansvaret for lærerne ble overført til kommunene og fylkeskommunene, vil lektorer i kommunale og fylkeskommunale skoler være omfattet av tariffavtaler inngått av KS - Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon eller Oslo kommune. Høgskolelektorer ansatt ved statlige lærerutdanningsinstitusjoner er omfattet av Hovedtariffavtalen i staten.

Representanten Tørresdal har i sitt spørsmål brukt en lektor med 10 års tjenesteansiennitet som eksempel. Innenfor det statlige tariffområdet vil en høgskolelektor med 10 års tjenesteansiennitet i utgangspunktet bli lønns plassert på et lønnstrinn mellom lønnstrinn 51 (kr. 374.000) og lønnstrinn 68 (kr. 509.600). Hovedtariffavtalen inneholder flere virkemidler for lønnsregulering, og lønnsdannelsen skjer både på sentralt og lokalt nivå. Hovedtariffavtalen gir muligheter for lokal og markedsmessig tilpasning der dette blir vurdert som nødvendig.

Det er viktig å sikre rekrutteringen av undervisnings- og forskerpersonale til universitetene og høyskolene. Ved rekruttering er jeg trygg på at institusjonene vurderer hvilken lønn og øvrige arbeidsvilkår som er konkurransedyktige. Dette er vurderinger som foretas ved den enkelte institusjon.